Ştiaţi că...

◆ ...unii cameleoni au o limbă extrem de lungă? Aceasta

poate depăşi lungimea întregului corp cu tot cu coadă.

◆ ...cuvântul „blond" referindu-se la culoarea părului vine din limba latină? Însemna „măreţ".

◆ ...cangurii sunt cunoscuţi pentru săriturile pe care le

execută? Ei nu pot sări însă înapoi.

◆ ...un om utilizează 300 de muşchi numai pentru a se menţine în echilibru? Asta când stă în picioare.

◆ ...strugurii sunt pe locul 3 în topul celor mai cultivate

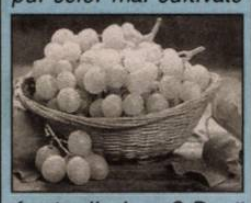

fructe din lume? După banane şi portocale.

◆ ...câinii pot localiza sursa unui sunet în 6 sutimi de secundă? Îşi folosesc urechile asemenea unui radar.

◆ ...două treimi din întregul con-

tinent australian sunt deşerturi şi stepe?

◆ ...ursul polar poate supravieţui la o temperatură foarte scăzută? Este vorba de -80°C.

Ştiaţi că...

Hipodromul din Istanbul

Când spunem Istanbul ne gândim la fortăreţe şi minarete, la Cornul de Aur şi strălucitorul Topkapi cu misteriosul harem, la miresme de mirodenii necunoscute, la şaluri multicolore şi filigrane de argint.

Păşind pe dalele de piatră îţi vine greu să crezi că pe ele au călcat Constantin cel Mare, Împăratul Justinian, Împărăteasa Teodora, sultani şi cruciaţi ale căror nume strălucesc pe bătrânele edificii. Una dintre cele mai vizitate zone ale oraşului este vechiul Hipodrom, construit cu mai bine de două milenii în urmă. Aflat în Piaţa Sultanahmet, este înconjurat de monumente ilustre: Sfânta Sofia, Palatul Topkapi, Moscheea Albastră.

Hipodromul a fost construit iniţial de împăratul roman Septimiu Severus în anul 203 d.Hr. când a cucerit oraşul Byzantium. Cel care a făcut din el însă strălucitorul oraş bizantin a fost Constantin cel Mare. Pe vremea lui, Hipodromul avea 450 metri lungime, 130 metri lăţime şi o capacitate de 100.000 de spectatori. Hipodromul era de fapt o arenă publică folosită în special pentru cursele de care cu două roţi, trase de patru cai, cel mai popular sport din Imperiul Bizantin. De altfel numele său vine de la cuvintele hippos (cal) şi dromos (drum). Pe lângă cursele de care se mai desfăşurau aici şi lupte de gladiatori şi adunări populare, tot felul de activităţi şi era centrul vieţii oraşului. A fost şi scena unor evenimente sângeroase şi a fost lăsat în părăsire după cucerirea Constantinopolului, pentru că turcii nu erau interesaţi de întrecerile sportive care se puteau desfăşura aici.

Obeliscul egiptean

Coloana şerpuită

Vechiul hipodrom avea formă de potcoavă şi în centru prezenta un soclu prelung numit spina, înfrumuseţat de statui şi obeliscuri. Din zidurile sale o parte au fost înglobate în fosta casă a marelui vizir Ibrahim, transformată în zilele noastre în Muzeul de artă islamică, altele, puţine la număr, sunt acoperite de construcţii mai noi iar din vechile opere de artă au rămas numai câteva. Zona a rămas însă la fel de populată, fiind cunoscută drept un parc elegant şi evocator iar vechea spina continuă să-şi etaleze monumentele.

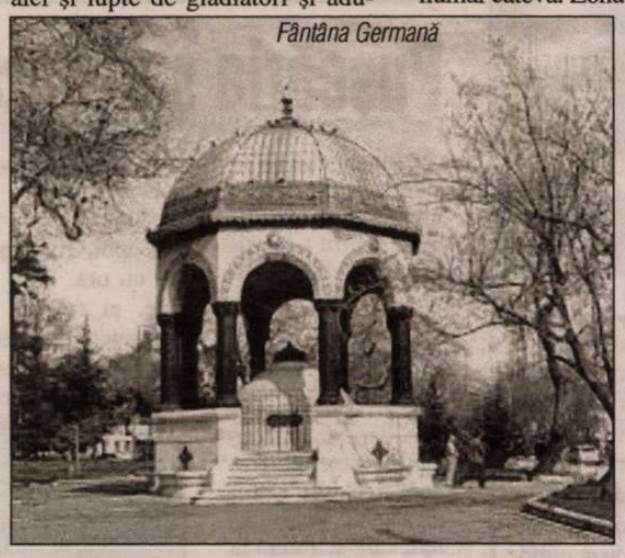

Fântâna Germană

Primul dintre acestea este Fântâna Germană, dăruită oraşului de împăratul Wilhelm al II-lea. A fost construită cu ocazia vizitei împăratului la Istanbul în 1898. Realizată în stil renascentist în anul 1900 în Germania, a fost transportată pe părţi componente şi montată aici. A fost inaugurată la 27 ianuarie 1901 şi a fost concepută ca un dom, are formă de octogon sprijinit pe opt coloane de porfir verde şi, în interior, cupola este căptuşită cu mozaic. În mijlocul fiecărei arcade este câte un medalion cu iniţialele sultanului Ahmet şi ale kaiserului german.

Tot pe spina este plasat Obeliscul Egiptean adus de pe valea Nilului de împăratul Theodosius al II-lea (379-395). Este cel mai vechi monument din aria respectivă şi a fost construit de faraonul Tuthmosis al III-lea în secolul al XV-lea î.Hr. A fost adus la Istanbul din oraşul Karnak şi este lucrat într-un granit monolit de Assuan roz. A fost scurtat pentru a putea fi transportat şi astăzi are o înălţime de 20 de metri. Basoreliefurile şi inscripţiile hieroglife glorifică domnia faraonului Tuthmosis.

Alături de Obelisc se află Coloana şerpuită (împletită) datând din anul 479 î.Hr. A fost dusă din templul lui Apollo din Delfi. Monumentul a fost ridicat în cinstea victoriei asupra perşilor de la Palateo şi Salamis şi legenda spune că a fost turnată din armele, scuturile şi coifurile capturate de la duşmani. Reprezintă trei câini răsuciţi ale căror capete au dispărut şi are o înălţime de 5 metri.

Ultimul dintre monumentele Hipodromului este Coloana zidită. Se apreciază că datează din secolul al X-lea. Are o înălţime de

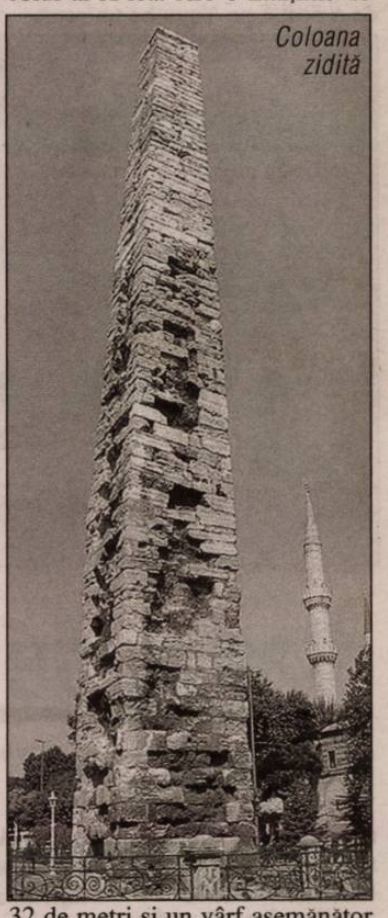

Coloana zidită

32 de metri şi un vârf asemănător Obeliscului.

În anul 940 la ordinul împăratului Constantin al VII-lea Porphirogenetul a fost acoperită cu plăci de metal aurit decorate manual cu imagini cu fermieri şi pescari. Cruciaţii din 1204 le-au smuls însă şi pe feţele coloanei au rămas urmele rupturii. Toate cele trei monumente din piatră sunt ocrotite de grilaje de fier.

Poarta sărutului

Sculptată în piatră „Poarta sărutului" face parte din Ansamblul Monumental din Târgu Jiu.

Operă a lui Constantin Brâncuşi, a fost sculptată de marele artist în 1958. Amplasată pe aleea de la intrarea în parcul oraşului, este dăltuită în piatră poroasă şi este alcătuită din două coloane masive, pătrate susţinând o arhitravă cu dimensiuni mai mari decât cele ale coloanelor. Are lăţimea de 6,45 metri, înălţimea de 5,13 şi grosimea de 1,19 metri.

Pe feţele fiecărei coloane se găsesc simboluri ale sărutului şi alte modele în filigran. Poarta simbolizează triumful vieţii asupra morţii.

Simboluri ale umanităţii

Themis

Zeiţă nespus de îndrăgită în mitologia greacă, Themis simbolizează dreptatea şi justiţia. Este reprezentată ca o femeie tânără, frumoasă dar cu o înfăţişare severă. Are ochii legaţi cu o eşarfă, ţine într-o mână o sabie şi în cealaltă o balanţă.

Eşarfa sugerează imparţialitatea de care trebuie să dea dovadă, balanţa faptul că probele trebuie atent cântărite iar sabia executarea hotărârii rezultate în urma judecăţii. Este fiica lui Uranus şi a Gaiei, respectiv a cerului şi a pământului şi este considerată personificarea ordinei divine.

Numele ei înseamnă „legea naturii" şi a mijlocit pe lângă Zeus în timpul Potopului rugându-l să aibă milă de singurii oameni supravieţuitori, Deucalion şi Pyra, care au reaprins focul sacru şi au repopulat Pământul.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Unghii pentru rinoceri

Un artist sud-african a făcut un gest pe cât de straniu, pe atât de dramatic, pentru a proteja rinocerii împotriva braconajului – fenomen foarte răspândit în această regiune a lumii.

Pe numele său Mark Wilby, el şi-a lăsat unghiile de la picioare la consulatul Chinei, unde a postat pe Youtube un scurt film, în care se declară depăşit de această tragedie a masivelor animale, ucise cu sânge rece sau rănite şi chinuite de vii numai pentru a li se „recolta" cornul.

El menţionează că nu are absolut nimic de reproşat guvernului sau poporului chinez, atâta doar că medicina asiatică tradiţională prescrie preparate din corn de rinocer ca tratament contra cancerului ori ca afrodisiac. Cornul este compus exclusiv din keratină, pe care o găsim şi în unghiile noastre, a mai spus artistul militant pentru dreptul la viaţă al animalelor.

În pofida tentativelor de stopare din partea autorităţilor, braconarea rinocerilor continuă la un nivel ridicat, iar piaţa neagră a mărfurilor animale de acest gen (se adaugă aici fildeşul elefanţilor, coarnele de erbivore sălbatice, trofeele de tipul pielii şi coamei de leu etc.) prosperă în continuare, pe fondul ineficienţei suspecte a măsurilor de combatere a fenomenului.

Pentru o imagine sumară asupra acestuia, menţionăm că, la o populaţie de rinoceri deloc numeroasă, într-un an se ucid neautorizat, în medie, cel puţin 500 de exemplare. Încă o specie cu caracter emblematic care poate ajunge curând la extincţie, din cauza lăcomiei şi iresponsabilităţii omului. *(A.N.P.)*

Supravieţuire

Două fetiţe din Benbow (California), Leia şi Caroline, în vârstă de 8 şi 5 ani erau aşteptate să vină de la şcoală. Autobuzul le lăsa în apropierea casei, la marginea unei păduri de unde fetiţele mergeau pe o potecă până acasă.

Se înserase şi cele două micuţe nu mai apăreau şi părinţii au alertat imediat autorităţile. A urmat o căutare disperată la care au luat parte o mulţime de persoane. Terenul era însă foarte accidentat şi şansele de a le mai găsi pe cele două în viaţă erau minime.

Căutările au durat 44 de ore şi – miracol absolut după cum a declarat şeriful comitatului – fetiţele au fost găsite aproape leşinate, dezhidratate dar în viaţă.

După ce li s-au dat îngrijirile necesare şi au fost îmbrăcate în haine călduroase, fetiţelor li s-a permis să-şi vadă părinţii care primiseră deja vestea cea bună. Cea mai mare dintre ele, Leia, a declarat că au intrat în pădure să facă o mică plimbare dar, după ce şi-au dat seama că s-au rătăcit, au supravieţuit datorită unor sfaturi primite la un club de ştiinţele naturii pe care îl frecventau. Şi-au drămuit atent batonul de ciocolată pe care îl aveau, au băut rouă din frunze, s-au ţinut în braţe ca să se încălzească.

De asemenea au atârnat bucăţi mici de poleială şi hârtie de ciocolată în ramurile boschetelor şi în felul acesta au dat indicaţii corecte căutătorilor, pentru că erau sigure că vor fi căutate. *(I.S.)*

Cadou de ultim „bun-rămas"

Atunci când Owen Williams din Barry, Ţara Galilor, a deschis uşa casei, nu i-a venit să-şi creadă ochilor. Fiica vecinului său octogenar ţinea în mână un sac de plastic pe care tocmai se pregătea să i-l dea. În prima clipă bărbatul a crezut că bătrânul Ken îi lăsase un sac cu resturi menajere pentru a-l arunca la pubelă, însă conţinutul era de fapt cu totul altul. Vecinul cumpărase o mulţime de cadouri pentru fetiţa familiei Williams. Şi nu era vorba despre un gest de conjunctură.

Femeia i-a spus lui Owen: „Sunt cadouri pentru Cadi, sacul e destul de greu, tata le-a cumpărat pentru următorii 14 ani, ca să le primească fiica dumneavoastră de ziua ei..." Era foarte emoţionată, iar starea ei i s-a transmis instantaneu şi bărbatului, care mărturisea că a simţit un nod în gât. Şi nu numai pentru surpriza imensă, cât mai ales pentru un fapt cunoscut de el, dar o situaţie ireversibilă: bătrânul Ken, lângă care familia Williams se mutase cu doi ani în urmă, pe când acesta avea 83 de ani, murise de curând.

Nu însă înainte de a aduce o bucurie de nedescris unei copile, în care va fi văzut poate chipul propriei sale fiice din urmă cu decenii... (A.N.P.)

Imprudenţă

O tânără de 30 de ani vizita o grădină zoologică din Los Angeles. La un moment dat, uimită de graţia unui jaguar, pensionar recent al aşezământului, a ţinut neapărat să-şi facă un selfie cu eleganta felină.

S-a strecurat pe sub bara de protecţie şi s-a apropiat de cuşcă, dar animalul încă neobişnuit cu asemenea admiratori a scos o labă printre gratii şi şi-a înfipt ghearele în braţul drept al tinerei. Imediat grădina a răsunat de ţipetele ei. Trântită la pământ, făcea eforturi pentru a rămâne pe loc, pentru a nu fi trasă de teribila felină mai aproape de cuşcă.

Câţiva bărbaţi au încercat să-i sară în ajutor dar ghearele se înfigeau mai puternic în braţul din care ţâşnea sânge. Spre marele noroc al femeii un paznic a intervenit rapid cu furtunul de apă, făcându-l pe jaguar să renunţe la acţiunea declanşată.

Tânăra a fost dusă urgent la spital unde rana ei a fost cusută necesitând mai multe puncte de sutură. Unii au cerut ca animalul să fie eutanasiat dar s-au izbit de rezistenţa conducerii, care a declarat că în cazul respectiv a fost numai vina vizitatoarei. De fapt chiar a doua zi tânăra a mers la grădina zoologică şi apoi la un post de televiziune cerându-şi scuze public pentru faptul că a încălcat regulamentul impus vizitatorilor. *(I.S.)*

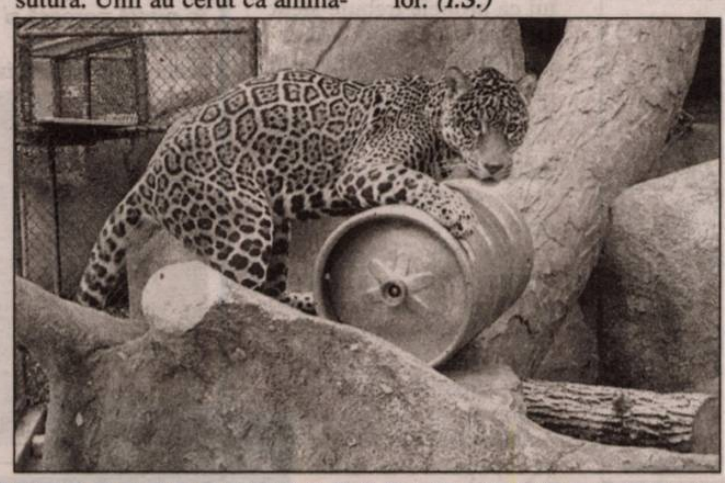

Puşcăria salvează broscăria

Bineînţeles că nu este vorba despre întemniţarea broaştelor pentru a le asigura astfel un gen de protecţie insolită. Ne referim la un surprinzător proiect (inclusiv de reeducare a condamnaţilor) derulat în centrul de detenţie Cedar Creek din statul american Washington, care se referă la protecţia mediului şi salvgardarea biodiversităţii, prin reintroducerea în mediul lor natural de viaţă a anumitor batracieni.

Rana pretiosa sau broasca pătată de Oregon ar putea fi salvată astfel de către deţinuţii implicaţi în respectivul proiect, care a fost denumit „Sustainability in Prison" şi demarat în anul 2004.

Concret, condamnaţii remarcaţi pentru bună comportare urmează cursuri specifice ţinute de un biolog şi pot lucra apoi, fiind plătiţi cu ora. Între altele, ei trebuie să supravegheze temperatura apei destinate mediului creat pentru broaşte sau să recolteze şi să crească mormolocii folosiţi drept hrană pentru acestea. Totodată diferitele sarcini permit şi o nouă formare profesională a deţinuţilor, ceea ce le oferă o şansă în plus de reinserţie socială după eliberare.

Cât despre broscuţe, după şase luni de la eclozare petrecute în incinta închisorii, sunt şi ele eliberate în ecosistemul lor natural. Dar, desigur, neavând statutul de „fost deţinut"! *(A.N.P.)*

Moartea lui Elvis Presley

un mister nedezlegat

A fost, poate, cea mai frumoasă legendă a muzicii şi filmului americane, a fost adulat ca un zeu şi slăvit ca un rege. Regele rock-ului. A murit în floarea vârstei şi în culmea gloriei, lăsând în stare de şoc zeci de milioane de fani din toată lumea.

Astăzi, la aproape jumătate de secol de la dispariţia lui prematură, viaţa lui Elvis e cunoscută până în cele mai mici amănunte, cu o singură excepţie: momentele sale de sfârşit.

Regele căzut de pe tron

Ceea ce se ştie este că în jurul orei 2:30, în dimineaţa zilei de 16 august 1977, actriţa Ginger Alden, ultima parteneră a lui Elvis, cutreiera, neliniştită, uriaşul conac Graceland, în căutarea faimosului ei logodnic. Cântăreţul ar fi trebuit să se pregătească pentru plecarea într-un turneu, dar Alden s-a îngrijorat când nu l-a găsit pe nicăieri în fastuosul edificiu. Într-un final, a pătruns şi în camera de baie şi ce a zărit acolo o va marca pe viaţă. „Am rămas ca paralizată, încercând să conştientizez ceea ce vedeam", va scrie ea mai târziu, în memoriile sale.

Potrivit lui Alden, „Elvis părea că îngheţase în poziţie şezândă, pe când

Elvis şi dr. Nick

folosea toaleta şi apoi căzuse înainte, în aceeaşi poziţie, direct în faţa scaunului WC." Alden a dat buzna în baie şi i s-a părut că simte o respiraţie slabă, deşi „chipul lui era umflat şi aproape vineţiu, iar ochii îi luceau, sticloşi şi plini de vinişoare de sânge."

Imediat, actriţa a chemat o ambulanţă şi superstarul a fost transportat,

în stare de inconştienţă, la Baptist Memorial Hospital din Memphis, Tennessee, unde medicii au încercat să-l resusciteze. Toate efoturile lor au eşuat însă şi, la ora 3:30, Elvis Aaron Presley a fost declarat decedat. Avea doar 42 de ani. Decesul lui neaşteptat a luat întreaga planetă prin surprindere. Ulterior, peste 100.000 de americani vor veni să-şi conducă idolul pe ultimul drum.

„Complotul medicilor"

Dar de ce murise Elvis? Legiştii au încercat să afle cauza imediat după declararea decesului. În după-amiaza de 16 august, trei reputaţi medici, Eric Muirhead, Jerry Francisco şi Noel Florredo au efectuat autopsia. Examinarea a durat două ore şi, la un moment dat, Francisco a ieşit din sală, pentru a face o declaraţie presei. El a raportat că „descoperirile preliminare sugerează că Elvis a murit din cauza unei aritmii cardiace" şi că nu existau dovezi că drogurile sau medicamentele jucaseră vreun rol în moartea sa. Pentru că Francisco şi ceilalţi medici îşi dăduseră, probabil, seama, că trupul lui Elvis era măcinat de abuzul de medicamente şi nu voiau să-şi blameze confraţii care-l trataseră pe star în timpul vieţii. Se ştie că, la momentul morţii, Elvis era obez, dependent de sandviciurile de mii de calorii cu unt de arahide şi banane şi suferea de diabet, glaucom şi hipertensiune arterială. Pentru toate aceste boli, el se îndopa cu medicamente.

Totuşi, legiştii susţineau acum că nu medicamentele îl uciseseră. Declaraţiile celor din jurul lui contraveneau acestor opinii. Cu doar câteva săptămâni înainte, trei dintre fostele gărzi de corp ale „Regelui" publicaseră o carte, „Elvis, What Happened?", în care susţineau că starul era tratat de ani de zile cu amfetamine, substanţe declarate ilegale în SUA după 1965.

În paralel, Elvis, care suferea de insomnie, nu putea dormi fără să ia mai întâi somnifere şi antidepresive. Cel care îi prescria cu dărnicie tot cocktailul de medicamente era un dubios medic, numit George C. Nichopoulos sau „Dr. Nick", pentru care Elvis făcuse o adevărată fixaţie după ce acesta îi tratase rănile provocate de călărit. Curând, Dr. Nick a devenit medicul lui personal şi furnizorul lui de amfetamine şi barbiturice.

Investigatorii au descoperit, mai târziu, că între 1975 şi 1977, medicul scrisese reţete pentru 19.000 de doze de medicamente pentru Presley, iar

doar în perioada ianuarie-august 1977 îi prescrisese peste 10.000 de doze.

La trei ani după moartea lui Elvis, lui Nichopoulos i s-a suspendat dreptul de a practica medicina. În 1981, el a fost trimis în judecată, dar beneficiind de o echipă de avocaţi redutabili, a fost achitat de acuzaţiile că şi-ar fi ucis pacienţi, îndopându-i cu droguri.

Ucis de constipaţie?

Era evident, în aceste condiţii, că trupul lui Elvis devenise o bombă cu ceas. Dar ce anume a provocat explozia finală? O teorie de ultimă oră susţine că superstarul a fost ucis, efectiv, de... constipaţie! Constipaţia severă este unul dintre efectele consumului prelungit de barbiturice.

O presiune care, combinată cu obezitatea şi celelalte boli ale lui au generat atacul de cord fatal din toaletă. Teoria rămâne – ca toate celalalte vehiculate în acest sens – imposibil de demonstrat sută la sută.

PORTRET

Margareta Clipa

Margareta Clipa este una dintre cele mai îndrăgite interprete de muzică populară de la noi din ţară, care şi-a dedicat întreaga viaţă profesiei ei, cinstind de peste 40 de ani cu vocea inconfundabilă şi straiul bucovinean pe care îl poartă cu mândrie tot ceea ce este autentic românesc. S-a născut în localitatea Grăniceşti, judeţul Suceava, într-o familie de oameni simpli, muncitori şi iubitori de frumos, care i-au cultivat de mic copil dragostea pentru cântecul popular, tradiţii şi joc. Copil fiind, Margareta cânta, spre încântarea tuturor, la şezători, nunţi, hramuri şi serbări şcolare pe scena Căminului Cultural din comună.

În 1973, debutează ca artist pe scena Casei de Cultură din Rădăuţi, împreună cu Orchestra Populară „Brăduleţul". Colaborarea cu această orchestră durează până în 1977, când obţine premiul I la Festivalul „Cântarea României" şi devine angajată a Ansamblului artistic „Ciprian Porumbescu" din Suceava. Aici l-a cunoscut pe maestrul şi folcloristul George Sîrbu, care i-a fost mentor, l-a cunoscut şi pe renumitul trompetist Alexandru Havriliuc, cu care a colaborat şi încă mai colaborează, culegând împreună folclor de mare frumuseţe şi importanţă. Repertoriul Margaretei Clipa cuprinde piese de o rară sensibilitate, în general melodii populare vechi, transmise din generaţie în generaţie, moştenite de la vechi rapsozi, dar şi compoziţii mai noi, inspirate din propria existenţă, cu precădere cântece de dor, de dragoste, de joc, de nuntă, de înstrăinare, precum şi cântece bătrâneşti.

Primele înregistrări le-a realizat la Radio Bucureşti împreună cu orchestra Ansamblului Artistic „Ciprian Porumbescu", dirijor George Sîrbu. A urmat înregistrarea unui disc intitulat „Mult mi-i drag unde trăiesc" realizat la Casa de Discuri Electrecord în anul 1985. Începând cu anul 1978, Margareta Clipa a înregistrat albume cu Orchestra „Ciprian Porumbescu" – dirijor George Sîrbu, Orchestra „Mugurelul" din Chişinău – dirijor Ion Dascăl, Orchestra „Folclor" din Chişinău – dirijor Anatol Golomoz, Orchestra „Lăutarii" din Chişinău – dirijor Nicolae Botgros.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Un pseudonim şi o carte anonimă

De Ziua Femeii, editura Humanitas Fiction a organizat o întâlnire cu cititorii la Librăria Humanitas pentru a prezenta o scriitoare şi un roman. Axat pe traducerea unor romane din literatura universală, foarte bine traduse în limba română, ceea ce a părut unic cu ocazia acestui eveniment a fost că romanul *Jurnalul unei iubiri imposibile* nu avea nici o referire la numele traducătorului! Asta însemna că autoarea al cărei nume apare pe copertă este o româncă. Atunci, cine este Kaya de Vos?

Misterul a fost şi mai mare atunci când Gabriela Tabacu, unul dintre cei trei invitaţi la eveniment, a semnat autografe!

Cât despre „autoare" am aflat că spre deosebire de ceilalţi autori străini publicaţi de *Humanitas Fiction,* nu are nici biografie, nici bibliografie. Despre presupusa autoare se spune doar că „predă arhitectura la o universitate din Europa. A publicat până acum câteva cărţi, o serie de eseuri şi articole de specialitate". De ce ar publica o editură, în acest an, un pseudonim şi o carte anonimă şi încă în a doua ediţie? S-a rupt din mâini? Greu de înţeles. Cartea narează trei povestiri, şi ele banale, auzite în tren.

Din culisele scrierii, aflăm de la autoarea anonimă că totul a pornit „toamna trecută", pe când călătorea cu trenul de la Sibiu la Bran, ocazie cu care s-a nimerit în acelaşi compartiment „cu o femeie de la munte care, tot drumul, a povestit cu însufleţire istorii stranii".

Gabriela Tabacu a oferit la evenimentul de la Librăria Humanitas câteva amănunte despre „autoarea" cărţii", interesante, dar după părerea mea perfect fictive. Iată câteva: o cunoaşte pe „autoare" de 50 de ani, că aceasta este o persoană extrem de retractilă şi de discretă şi că „nu am voie să vă spun unde s-a născut sau unde locuieşte sau cum se numeşte cu adevărat, pentru că numele de pe carte este un pseudonim". Acum am înţeles.

Apoi, vin datele biografice, după mine, şi ele fictive: „Era venită cu părinţii ei, care sunt diplomaţi, şi urmau să mai rămână o vreme în România. Ne-a spus că avea mulţi fraţi şi surori, dar am aflat mai târziu că nu avea niciunul. Un lucru care ne-a şocat de-a dreptul a fost că învăţa la liceul Mihail Sadoveanu, care era un liceu cu predare în limba română. De ce a vorbit cu noi Kaya de Vos în limba franceză, n-am reuşit să aflu nici până în ziua de azi".

Şi ajungem în prezent.

„În 2010, am reîntâlnit-o la o conferinţă de arhitectură. Am aflat că este şi ea, ca şi mine de altfel, arhitect, că predă şi ea arhitectura la o universitate din Europa". Aha, de Vos, arhitectă în Europa, Gabriela Tabacu, despre care nu ştiu mai nimic, tot arhitectă, tot în Europa. Acum înţelegem cam cine ar putea fi autorul celor trei poveşti „fantastice": cea care inventează şi biografia Kayei de Vos. Sau poate doar mă înşel.

Misterul epopeei deVos-Tabacu e dezlegat în final: „Am primit de la ea nişte materiale", mărturiseşte G. Tabacu, „le-am citit şi le-am trimis mai departe editurii Humanitas, care a avut generozitatea şi gentileţea să le publice". Cât despre mine, nici nu ştiţi de când aştept momentul să găsesc şi eu un mesager căruia să-i trimit manuscrisul unui roman şi mesagerul să-l trimită editurii Humanitas, iar editura, generoasă cu un pseudonim şi o carte anonimă, să aibă generozitatea să-l publice!

Că scriu şi eu olecuţică de binişor, chiar dacă n-am fost trimis la nicio bursă în străinătate şi nu mi-am exersat scrisul călătorind cu trenul, chiar niciodată, pe ruta Sibiu-Bran.

GEORGE CUŞNARENCU

EPILEPSIA, o maladie „stigmatizată” social?

Pacienţii adulţi cu epilepsie tind să-şi ascundă diagnosticul, de teamă că vor fi marginalizaţi. Iar copiii epileptici riscă să fie scoşi din şcoli sau grădiniţe, spun specialiştii.

Persoanele cu respectiva maladie se confruntă cu discriminarea din partea celor din jur, iar părinţii copiilor epileptici susţin că de nenumărate ori au fost trataţi necorespunzător, în special în instituţiile de învăţământ.

În loc de înţelegere şi raţiune, intoleranţă agresivă

Din motive pe care mintea umană normală cu greu le poate cuprinde şi accepta, astăzi ideea de empatie, de toleranţă, de înţelegere exactă a problemelor semenilor noştri etc. pare să fi dispărut aproape cu totul, punând bariere de nedepăşit într-o societate oricum bolnavă ea însăşi. Şi la noi, la fel ca în multe alte ţări, există din păcate exemple în care, în şcoli, unii părinţi se coalizează şi le cer profesorilor sau directorilor să fie exmatriculaţi sau mutaţi la altă şcoală copiii epileptici.

Şcoala nu-i acceptă de la bun început (deşi nu există niciun argument aşa-zis oficial în acest sens), pentru că în România mulţi consideră că a fi epileptic este egal cu a fi handicapat ori chiar posedat. Ca şi cum un handicap, de orice natură ar fi el, ar însemna o gravă maladie contagioasă şi, mai mult, ca şi cum copilul respectiv ar avea o vină de neiertat pentru că... este bolnav! De aici provin şi prejudecăţile acelor oameni intoleranţi, care nu ştiu nici măcar ce înseamnă a comunica, a dialoga cu cei din jur, dar şi modul în care ei se confruntă cu persoane-

le epileptice. Cel puţin la fel de grav, pe lângă faptul că sunt discriminaţi, pacienţii cu epilepsie se confruntă şi cu lipsa medicamentelor.

Fără educaţie, fără medicaţie...

În România, încă există şcoli speciale – 176 la număr, în care sunt izolaţi peste 31.000 de de copii cu diferite tipuri de dizabilităţi –, practic o formă de discriminare, pentru că separă copiii cu dizabilităţi şi cu epilepsie de restul copiilor. Chiar şi unii copii cu epilepsie, care merg la şcoli normale, de cele mai multe ori sunt marginalizaţi sau ignoraţi, în cel mai bun caz, sau ulterior sunt excluşi, nu primesc servicii de suport, părinţii colegilor lor se coalizează ca să fie excluşi din clase şi din şcoli.

A fi la şcoala de nevoi speciale înseamnă a fi la şcoala „de nebuni”, automat eşti considerat incapabil, spun, în deplină cunoştinţă de cauză, sociologii şi psihologii şcolari. În majoritatea lor, oamenii au prejudecăţi care generează discriminare, iar cei care sunt discriminaţi renunţă să mai discute despre problema lor. Evită să-şi arate vulnerabilitatea pentru că ceilalţi oameni îi izolează şi îi marginalizează, îi exclud. S-au văzut cazuri când după oamenii care au diverse boli netransmisibile, oamenii nu vor să bea apă din fântâna de unde au băut persoane cu boli netransmisibile.

Soluţia ideală – o „terapie colectivă”

Acţiunile de sprijin pentru bolnavii de epilepsie nu aparţin exclusiv domeniului medical, ele fiind mult mai complexe şi cu particularităţi strict specifice. Putem începe prin a creşte empatia în noi înşine, dar şi în copiii care nu au această boală.

Ar fi bine să ştim cum să acordăm primul ajutor în caz de epilepsie sau să ne informăm şi să aflăm că aceste situaţii sunt mai frecvente decât se crede (cam o persoană din zece este diagnosticată cu epilepsie), pot apărea la orice vârstă, dar nu se poate şti ce va fi în viitor – menţionează cei implicaţi direct în asemenea activităţi.

Specialiştii mai susţin că profesorii din România nu sunt pregătiţi să lucreze cu astfel de copii, precizând că este nevoie de un program naţional de conştientizare pentru a opri discriminarea în rândul pacienţilor. Şi e bine ca toată lumea să ştie din capul locului că e vorba despre o maladie care încă nu se poate vindeca, însă starea bolnavului poate fi îmbunătăţită considerabil!

În România există peste 300.000 de pacienţi cu epilepsie; dintre ei, 200.000 primesc tratament rambursat prin casa de asigurări. Pe de altă parte, se mai ştie că aproximativ 100.000 de pacienţi îşi cumpără tratamentul, deseori din străinătate şi contra unor sume mari, pur şi simplu pentru că îşi ascund afecţiunea, în primul rând din cauza intoleranţei semenilor faţă de această categorie de bolnavi.

Parfum de boală

Subiectul acestei ştiri va surprinde, dar el se bazează pe date reale, stabilite în urma unor studii temeinice. Ideea de bază e că parfumurile pot duce la apariţia problemelor de fertilitate atât la femei, cât şi la bărbaţi, a cancerului de sân, testicular, de prostată, şi la apariţia bolilor metabolice, precum diabetul şi obezitatea.

Un studiu realizat pe 53 de parfumuri şi loţiuni după bărbierit a arătat că şase dintre acestea conţineau o cantitate mare

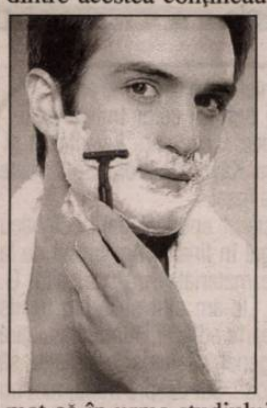

dintr-o substanţă chimică care afectează sistemul hormonal, potrivit Organizaţiei Austriece pentru Protecţia Mediului Înconjurător Global 2000.

În cadrul unei conferinţe de presă organizate la Viena, s-a afirmat că în urma studiului s-a descoperit o concentraţie ridicată de di-etilftalat (DEP) în anumite parfumuri. În urma aplicării parfumului, substanţa conţinută de acesta poate pătrunde în sânge şi de aici efectele negative precum apariţia infertilităţii, ori riscul de a dezvolta maladiile enumerate mai sus.

Astfel de substanţe chimice sunt deosebit de periculoase în mod particular în cazul femeilor gravide, deoarece odată intrate în fluxul sanguin afectează dezvoltarea fătului. Global 2000 a cerut retragerea de pe piaţă a parfumurilor care conţin substanţa di-etilftalat.

Copii, victime ale drogurilor

De mai mulţi ani, Agenţia Naţională Antidrog (ANA) a atras atenţia că debutul vârstei de consum a drogurilor în rândul tinerilor români este incredibil de mic şi se află în scădere: numai 13 ani!

Un studiu din anul 2016 a relevat că peste 300 de copii au necesitat tratament în urma consumului de halucinogene. Potrivit datelor ANA, vârsta medie de consum este de 17,3 ani, dar vârsta de debut este de 13 ani. Potrivit rezultatelor, pe un eşantion reprezentativ de elevi cu vârsta de 16 ani, cel mai mare procent de adolescenţi care au debutat în consum la vârsta de 13 ani sau mai devreme se înregistrează în cazul consumului de inhalante – 1,8%, din totalul respondenţilor. Pe locul al doilea, la egalitate, se situează adolescenţii care au debutat în consumul de canabis, respectiv cei care au debutat la vârsta de 13 ani sau mai devreme în consumul de alcool cu pastile – 1,4%, iar pe locul al treilea, se plasează debutul înainte de vârsta de 13 ani în consumul de noi substanţe psihoactive (NSP) – 1,3%.

Cele mai multe urgenţe medicale cauzate de consumul de droguri au fost atribuite consumului de noi substanţe psihoactive (49% în cazul copiilor şi 30% în cazul persoanelor cu vârsta peste 18 ani). Tinerii toxicomani îşi procură „marfa” din locurile unde îşi petrec timpul liber: baruri, discoteci, cafenele, străzi şi parcuri, dar şi de la şcoală sau prin internet.

Specialiştii susţin că drogurile se găsesc uşor în România, astfel fiind încurajat consumul substanţelor în rândul tinerilor. Problema este lipsa informării despre consumul de droguri real şi efectele acestuia. Părinţii sunt la fel de dezinformaţi şi „se trezesc” abia în momentul în care copiii lor devin consumatori şi caută soluţii disperate. Dar, dacă ei nu sunt documentaţi, în mod sigur nu vor putea să preîntâmpine un dezastru, potrivit sociologului Ciprian Necula, citat de Mediafax.

Reprezentanţii ANA precizează că fetele consumă mai multe substanţe sedative şi solvenţi, celelalte tipuri de droguri fiind consumate mai mult de băieţi.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Vorbind despre somn – nu despre savurosul peşte răpitor, desigur! –, este cazul să amintim şi că masa de seară are un rol important în procesul odihnei totale de peste noapte, prin stimularea ori, dimpotrivă, împiedicarea unei bune funcţionări a întregului nostru organism. Motiv pentru care specialiştii în domeniu, împreună cu nutriţioniştii, au întreprins cercetări pentru a stabili care ar fi, în principiu, alimentele recomandate pentru consum în mod special înainte de culcare. Dar, precizăm, nu înainte să intrăm sub plapumă, ci înainte de somnul propriuzis cu două-trei ore în care nu e indicat să mai mâncăm nimic.

Alimentele-cheie potrivite la cină sunt feculentele (orez, paste, pâine integrală etc.), deoarece glucidele pe care le conţin, eliberate progresiv în organism,

O porţie de somn...

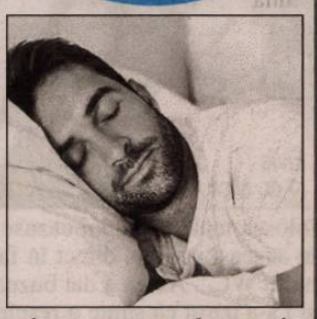

asigură un aport de energie suficient pentru întreaga noapte.

Un alt aliat alimentar al somnului uşor îl găsim în anumite produse dulci. O cremă de fructe sau o linguriţă de miere favorizează apariţia somnului în următorul sfert de oră după ingerare. Aceasta se explică prin faptul că zaharurile activează la nivelul creierului neuronii implicaţi în procesul de adormire şi în menţinerea stării de somn.

O altă explicaţie, ceva mai veche, se referă la secreţia de insulină după ingerarea zaharurilor: acest hormon stimulează eliberarea serotoninei, neuromediator ce favorizează somnul. Aşadar – o cină alcătuită din feculente urmate de un amestec de fructe dulci şi apoi – somn uşor!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Gripa şi răceala provocate de virusul Influenţa şi medicina energo-informaţională

Gripa şi răceala sau virusul Influenţa există la om şi animal de sute de ani. La păsări şi porcine se manifestă mult mai agresiv. Gripa nu este la fel, cercetătorii găsind diferite variante ale acestui virus care se acomodează foarte repede „sălaşului" şi dezvoltă mereu alte tulpini. De cele mai multe ori acesti viruşi nu sunt periculoşi.

Din timp în timp apar însă alţi viruşi care răstoarnă sistemul imunitar al omului, îl aduc la limita existenţei. În secolul trecut au existat trei Pandemii (gripa la nivel de ţară sau continent) cea mai gravă a costat viaţa a cincizeci de milioane de oameni (1918, gripa spaniolă).

Viruşii gripali sunt un soi de viruşi predispuşi la transformări fiind cei mai periculoşi pentru om. Influenţa-A sunt cei mai răspândiţi în epidemiile de gripă cât şi a pandemiei. Se întâlnesc nu numai la om ci şi la animale.

Influenţa-B se întâlnesc numai la om, şi produc la un interval de 2-3 ani epidemii de gripă.

Gripa se poate confunda la început cu răceala, diferenţa se manifestă relativ repede. Cei mai periculoşi viruşi dau de obicei febră, dureri musculare şi o stare de leşin.

Cuvântul gripă vine din franceză, „grippe" tradus înseamnă dispoziţie „proastă" sau dispoziţie schimbătoare. Din secolul 18 se foloseşte cuvântul Influenţa care vine din italiană şi înseamnă ,schimbarea stării, care în italiană înseamnă schimbarea stelelor. Există mitul că anumite constelaţii pot să aducă şi gripa. Este chiar gripa. O gripă gastro-intestinală nu are nimic de a face cu Influenţa sau cu o gripă făcută în toiul verii.

Slăbirea excesivă energetică a organismului face ca bacteriile să se înmulţească rapid, ceea ce poate duce şi la o infecţie în acelaşi timp (bronhopneumonie, inflamarea muşchiului cardio-vascular).

Infectarea altor persoane se produce foarte repede prin atingerea unor lucruri infestate (clanţa, uşa), strănutul în apropiere, datul mâinii etc. Timpul de incubaţie este cel dintre infectare şi izbucnirea bolii şi poate fi de la câteva ore până la trei zile. Se poate transmite pe tot timpul incubaţiei şi după aproximativ 3-5 zile. Analiza de sânge sau sputa confirmă sau infirmă dacă este gripă sau nu.

Durata unei gripe este de asemenea foarte diferită, la unele persoane poate decurge uşor şi fără complicaţii, în unele situaţii complicate se poate ajunge însă până la deces, mai ales dacă persoana gripată are şi alte probleme de sănătate. Totuşi sunt cazuri rare cand numai din cauza gripei se ajunge la deces! O îmbolnăvire de gripă trebuie tratată la modul cel mai serios, mai ales în cazul copiilor şi persoanelor vârstnice care mai au şi alte probleme de sănătate.

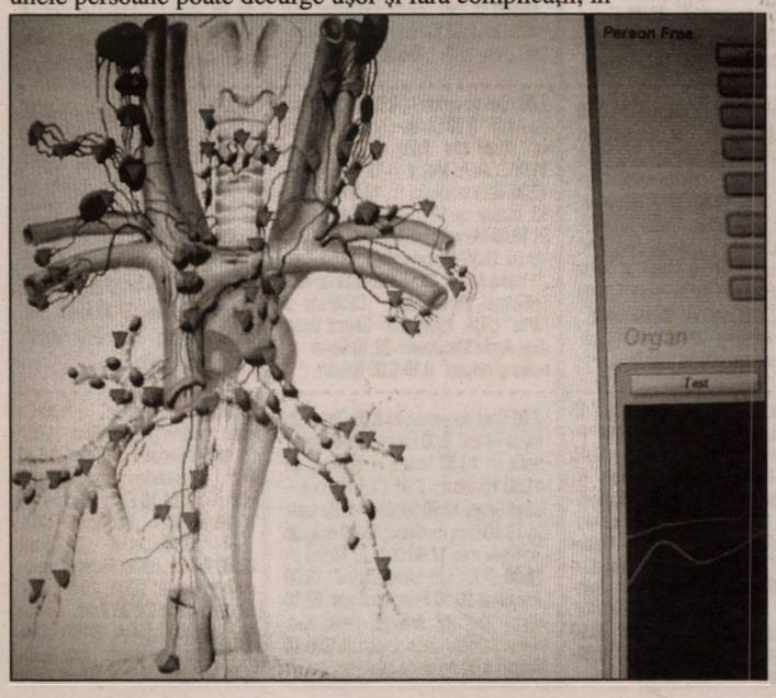

Cum se recomandă să ne comportăm în cazul unei gripe: la strănut sau tuse să ne acoperim gura sau nasul cu un şervetel. Nu se tuşeşte în pumn, mai degrabă pe încheietura interioară a cotului (în cazul când nu avem altă alternativă). Spălatul frecvent al mâinilor şi mai ales după ce ne-am întors de afară. Să nu se folosească batiste din pânză, ci din hârtie, care se aruncă după fiecare întrebuinţare.

Ne îmbolnăvim pentru că avem un sistem imunitar scăzut. Cel mai important în cazul îmbolnăvirilor gripale este odihna la pat şi consumul multor lichide, clătirea gurii cu ulei de cocos pentru a împiedica inflamaţiile. Viruşii gripali îi putem întâlni peste tot, 100% nu ne putem feri, dar prevenţia poate fi făcută.

Medicina energo-informaţională vine cu tratamente moderne, fără durere, fără medicamente de: restabilirea câmpului bactericid/virucid din corp, refacerea florei intestinale (dereglată după administrarea medicamentelor de sinteză), reglarea imunităţii corpului şi refacerea rezervorului energetic din corp. La schimbarea de anotimp se pot face tratamente de prevenţie care durează 50 de minute şi care adaptează imunitatea corpului la sezonul în care ne aflăm. Imunitatea corpului poate fi blocată din diferite motive indiferent de vârstă. A ne informa este astăzi foarte important şi a alege tratamente adecvate timpului în care trăim. „Un om informat este un om puternic".

Medicina energo-informaţională este medicina cea mai blândă care se foloseşte de informaţia energetică a corpului şi readuce echilibrul energetic în organism. Tratamente moderne, atât în prevenţie, cât şi în tratament.

FLORICA MUNTEANU,
specialist medicina energo-informaţională,
membră a Societăţii Naturiştilor din Germania,
membră BIT (Biorezonanz International Therapy),
consilier psihologic

CONTACT: DermaVital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, borelioză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII APRILIE:
Trei şedinţe:
● o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare
● reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism
● o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.

PUBLICITATE

LUNI – 8 aprilie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 10.00 Perfect imperfect 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.05 Creativ (r) 17.30 Handbal ZOOM 18.00 Doc.: „Primul Război Modern" 19.00 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Dsar România (r) 23.00 Doc.: „Dosarele extratereștrilor" 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad" 22.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Un asasin nemilos" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.0 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul elefantului 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film: „Empire State: Lovitura Secolului" (r) 2.30 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
7.20 Film: „Explozia" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Camera de râs (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Benny Hill 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Film: „Împușcături sub clar de lună" (România, 1977) 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Totul sau nimic" (SUA, 2015). Cu: Vinnie Jones, Elisabeth Röhm 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Trăsniții 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" 16.30 Serial: „Umbre din trecut". Cu: Jennifer Winget 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Regatul sălbatic (r) 7.30 Documentar 360° – GEO (r) 8.30 Primăvara amintirilor (r) 9.30 Serial (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Gala umorului (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 MotorVlog (r) 14.00 Documentar 360° – GEO 15.00 Plimbați și mâncați (r) 15.30 Chef de vedete (r) 16.30 Serial: „Cele șase surori" 17.30 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme (r) 22.10 Serial: „Anatomia lui Grey" 22.55 Serial: „Misterele Orientului" 0.00-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.15 Film: „Rocky (r) 8.45 Serial: „La Bloc" (r) 11.15 Film (r) 8.45 Ce spun românii (r) 13.15 Film: „Anna și Regele" (r) 16.15 Film: „De ce ți-e frică nu scapi" (SUA, 1956) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Infernul" (SUA, 1999). Cu: Jean Claude Van Damme 22.30 Film: „Stone" (SUA, 2010). Cu: Robert De Niro 0.45-4.15 Reluări.

MARȚI – 9 aprilie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 10.00 Perfect imperfect 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.05 Întrebări și răspunderi 18.00 Doc.: „Primul Război Modern" 19.00 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „New York, te iubesc!" (SUA, 2008). Cu: Hayden Christensen, Andy Garcia 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Terminator – Salvarea" (SUA-2009). Cu: Christian Bale 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul elefantului 23.30 Xtra Night Show 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Trăsniții (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Film: „La porțile albastre ale orașului" (România, 1973) 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Amenințare din spațiu" (Germania, 2018) 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Trăsniții 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" 16.30 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Regatul sălbatic (r) 7.30 Documentar 360° – GEO (r) 8.30 Primăvara amintirilor (r) 9.30 Serial (r) 10.30 Zile cu stil (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documetar 360° – GEO 15.00 Plimbați și mâncați (r) 15.30 Chef de vedete (r) 16.30 Serial: „Cele șase surori" 17.30 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Surori perfecte" (Canada, 2014). Cu: Abigail Breslin 22.10 Serial: „Anatomia lui Grey" 22.55 Serial: „Misterele Orientului" 1.10-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.00 La Măruță (r) 6.45 Film: „Iubit de împrumut" (r) 9.00 Serial: „La Bloc" (r) 11.30 Film: „Rocky II" (r) 14.00 Film: „La pescuit în deșert" (r) 16.00 Film: „Zeița" (SUA, 1958). Cu: Kim Stanley 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Sfidarea" (SUA, 2008). Cu: Daniel Craig, Liev Schreiber 23.15 Film: „Goana după cadou" (SUA, 1996). Cu: Arnold Schwarzenegger 1.00-5.15 Reluări.

MIERCURI – 10 aprilie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 10.00 Perfect imperfect 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri 17.00 Telejurnal 17.05 Interes general 18.00 Doc.: „Primul Război Modern" 19.00 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Crimele din Boston" (SUA, 2008). Cu: Ethan Hawke, Mark Ruffalo 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma. Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Labirintul: Evadarea" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Fructul oprit" 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Trăsniții (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Elle on TV (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Film: „Toamna bobocilor" (România, 1975) 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Trăsniții 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" 16.30 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Regatul sălbatic (r) 7.30 Documentar 360° – GEO (r) 8.30 Primăvara amintirilor (r) 9.30 Serial (r) 10.30 Pescar hoinar (r) 11.00 Mic dejun cu un campion (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360° – GEO 15.00 Plimbați și mâncați (r) 15.30 Chef de vedete (r) 16.30 Serial: „Cele șase surori" 17.30 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Telecinemateca: „Viva Maria!" (Franța 1968). Cu: Brigitte Bardot, Jeanne Moreau 22.20 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.05 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.45 La Măruță (r) 7.30 Film (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „De ce ți-e frică nu scapi" (r) 13.45 Film: „Rocky II" (r) 16.15 Film: „Sora mea capricioasă" (SUA, 1942). Cu: Rosalind Russell 20.30 Film: „Apocalipsa" (coprod., 2010). Cu: Rhett Giles, Stephany Jacobsen 22.30 Film: „Joc diabolic" (SUA, 2011). Cu: Kevin Zegers, Victor Garber 0.15-4.15 Reluări.

EVA MENDEZ – vineri, 20.00 –

HAYDEN CHRISTENSEN – marți, 22.10 –

JENNIFER WINGET – luni-duminică, 16.30 –

KI HONG LEE – duminică, 22.00 –

BRIGITTE BARDOT – miercuri, 20.10 –

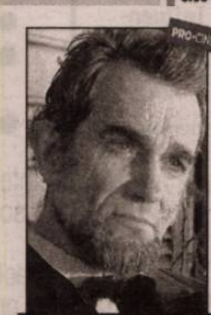
DANIEL DAY-LEWIS – vineri, 20.30 –

ELISABETH ROHM – luni, 20.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 11 aprilie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 10.00 Perfect imperfect 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Telejurnal 17.05 Europa mea 18.00 Handbal: România – Lituania 19.30 Doc.: „Banatul montan" 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Soldatul justițiar" (SUA, 2014). Cu: Dolph Lundgren, Cung Le 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma. Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Scena misterelor cu Dan Negru 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Trăsniții (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977) 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Captivi în infern" (Hong Kong, 1987) 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Trăsniții 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" 16.30 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Regatul sălbatic (r) 7.30 Documentar 360° – GEO (r) 8.30 Câștigă România! (r) 9.30 Serial (r) 10.30 MotorVlog (r) 11.00 Memorialul Durerii (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360° – GEO 15.00 Plimbați și mâncați (r) 15.30 Chef de vedete (r) 16.30 Serial: „Cele șase surori" 17.30 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Fermierul astronaut" (SUA, 2006). Cu: Billy Bob Thornton 22.10 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.50-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Apocalipsa" (r) 16.15 Film: „Un altfel de Crăciun" (SUA, 2013) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Adevărul despre Ana" (coprod., 2009). Cu: Dolph Lundgren 22.30 Film: „Alexander și cea mai oribilă zi" (SUA, 2014). Cu: Steve Carell 0.00-5.00 Reluări.

VINERI – 12 aprilie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Fără etichetă 16.00 EURO polis 17.00 Telejurnal 17.05 Banii tăi 17.30 Lumea azi 18.00 Observatori la Parlamentul European 18.30 Cooltura 19.00 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Copiii Parisului" (coprod., 2010). Cu: Melanie Laurent, Jean Reno 23.20 Recurs la morală 0.10 Telejurnal 0.45-6.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Serial: „Vlad" (r) 1.00 Lecții de viață (r) 2.00 La Măruță (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Film: „Mai furios, mai iute" (SUA, 2003). Cu: Paul Walker, Eva Mendes 22.00 Film: „Furia: Eroi anonimi" (SUA, 2014). Cu: Brad Pitt 1.30 Film: „Mai furios, mai iute" (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Trăsniții (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985). Cu: Dem Rădulescu, Tamara Buciuceanu 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Mihai Viteazul" (partea a II-a) 23.00-5.50 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" 16.30 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Regatul sălbatic (r) 7.30 Documentar 360° – GEO (r) 8.30 Primăvara amintirilor (r) 9.30 Serial (r) 10.30 Cap compas (r) 11.00 Ferma (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360° – GEO 15.00 Plimbați și mâncați (r) 15.30 Chef de vedete (r) 16.30 Serial: „Cele șase surori" 17.30 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 21.10 Film: „Lupta unei mame" (coprod., 2014) 23.10 Film: „Un talent metafizic" (SUA, 2010) 1.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film: „Sora mea capricioasă" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Un altfel de Crăciun" (SUA, 2013) 14.45 Film: „Alexander și cea mai oribilă zi" (r) 16.15 Film: „Bruneta mea favorită" (SUA, 1947). Cu: Bob Hope, Dorothy Lamour 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Lincoln" (SUA, 2012). Cu: Daniel Day-Lewis, Sally Field 23.30-4.00 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 13 aprilie

TVR 1
7.00 Oameni ca noi (r) 8.00 Doc.: „Prietenii incredibile" 9.00 Șah-mat 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Vreau să fiu sănătos! 11.00 Levintza prezintă (r) 11.30 Constructorii de visuri (r) 12.00 Exclusiv în România (r) 13.00 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Adevăruri despre trecut (r) 15.00 Ora Regelui (r) 16.30 Doc.: „Legende și mistere" 17.30 Handbal: ASC Corona Brașov – SCM Craiova 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Doc.: „Cursa distrugerii" 22.45 Profesioniștii 23.45-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la PRO TV 11.00 Ce spun românii (r) 14.00 Cântă acum cu mine (r) 16.00 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Și mai greu de ucis" (SUA 2013). Cu: Bruce Willis, Jai Courtney 22.00 Film: „Fraierii" (SUA, 2010). Cu: Jeffrey Dean Morgan, Zoe Saldana 0.00-4.30 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 9.30 Serial (r) 12.30 Asia Express – Drumul elefantului (r) 13.00 Observator 13.15 Asia Express – Drumul elefantului (r) 19.00 Observator 20.00 iUmor 23.00 Film: „Comoara Națională: Cartea secretelor" (SUA, 2007) 1.30 Concert: Acadelia 3.45 Film: „Furia: Eroi anonimi" (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Flash monden (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Secrete de Stil 11.00 Benny Hill (r) 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Pistruiatul 1 – Evadatul" (România, 1986) 15.30 Chef Dezbrăcatu' 16.00 Film: „Primăvara bobocilor" (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Atac aerian" (SUA, 2018). Cu: Ye Liu, Bruce Willis 23.00 Film: „Filiera franceză" (Franța, 2014). Cu: Jean Dujardin, Céline Sallette 1.30-6.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" 16.30 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Chef de vedete (r) 8.05 Doc.: „În inima Africii" 9.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Euromaxx 12.30 Gala umorului (r) 13.30 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 15.30 Cap compas (r) 16.00 Memorialul Durerii 17.00 Zile cu stil (r) 17.30 MotorVlog (r) 18.00 Doc.: „În inima Africii" 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Căsătorie pe hârtie" (SUA, 1990). Cu: Gerard Depardieu, Andie MacDowell 22.10 Serial: „O noare și respect" 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Ce spun românii (r) 8.00 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Sora mea capricioasă" (r) 13.30 Film: „O zeiță pe Pământ" (r) 14.15 Film (r) 16.15 Film: „Rocky III" (SUA, 1979) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „LOL" (Franța, 2008). Cu: Sophie Marceau 22.30 Film: „Alt love building" (România, 2014) 1.00-5.00 Reluări.

DUMINICĂ – 14 aprilie

TVR 1
7.30 Universul credinței 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Ultima ediție 15.30 Politică și delicatețuri (r) 16.30 Handbal: Lituania – România 18.00 DESTINAȚIA TEL AVIV – Agenda Eurovision 2019 18.15 Toate-s vechi și 9-s toate (r) 19.00 Dosar România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Festivalul Lucreția Ciobanu 23.00 Garantat 100% 0.00 Replay 1.00-6.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Ferma (r. marți) 13.00 Apropo TV 14.00 Ferma (r. miercuri) 16.00 Ferma (r. joi) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Cântă a acum cu mine 22.00 Film: „Labirintul: Încercările focului" (SUA 2015). Cu: Dylan O'Brien, Ki Hong Lee 0.15-5.00 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 10.00 Scena misterelor (r) 13.00 Observator 13.15 Film: „Comoara Națională: Cartea secretelor" (r) 15.30 Asia Express – Drumul elefantului (r) 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul elefantului 23.30 iUmor (r) 2.00 Observator (r) 3.00 Camera Cafe 3.30 Film: Scena misterelor (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Flash monden (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 9.20 Teleshopping 10.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 11.00 Serial: „Pasiune toscană" 12.00 Teleshopping 13.30 Serial: „Benny Hill" 14.30 Elle on TV 15.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 16.00 Cronica Cârcotașilor 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Secrete îngropate" (SUA, 2014) 1.00 Film: „Depozitul 181" (SUA, 2016) 3.30-5.50 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.15 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 13.30 Serial (r) 14.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.30 Serial: „Petale de sângurătate" (final) 16.30 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Chef de vedete (r) 8.05 Doc.: „În inima Africii" 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoiar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Handbal: CSU Cluj Napoca – CSM Galați 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film românesc 15.00 Drag de România mea 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Doc.: „În inima Africii" 19.00 Telejurnal 20.10 Film românesc 22.10 Film: „Cal" (M. Britanie, 1984). Cu: Helen Mirren, John Lynch 0.10-5.15 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 Ce spun românii (r) 8.30 Film: „LOL" (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Alexander și cea mai oribilă zi" (r) 14.15 Film: „Rocky III" (r) 16.15 Film: „Rocky IV" (SUA, 1985) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ghost Rider: Demonul răzbunării" (SUA, 2011). Cu: Nicolas Cage 22.30 Film: „Terapie specială" (SUA, 2012). Cu: John-Hawkes, Helen Hunt 0.30-3.45 Reluări.

CORELAȚII

Integrama de **M. ALBU**

FARFURIE DE CIORBĂ / RECUNOȘCUTĂ		PRINȚ SLAV / POPAS ÎN PORT		STOP JOC! / TEODORA MAREȘ		ÎN VOIE! / BRODERIE LA UNIFORMĂ		PIATRĂ VERDE / SUC DE LĂMAIE		FĂCUȚI FELII! / COPACUL CU PUPĂZA
A FI LA FEL / MAI CERE CEVA							GÂNDURI / A DA INDICAȚII			
				PAR ÎN VIE / INTRODUS ÎN DOMENIU					ÎNTRAREA ÎN IATAC! / BIVOL TIBETAN	
VASE DE ÎMBĂIAT / PARTE DIN ATELAJ					VITEJI / AU GRIJA MIOARELOR					VECHEA LEAFĂ PLĂTITĂ DE SPĂPÂN
			TRECUTĂ ÎN CATALOG / ȘI-A DAT BARBA JOS					MARI MEȘTERI / VOPSEA DE UNGHII		
	CÂNTATE LA OPERĂ / SPECIFIC					A RĂMÂNE FĂRĂ VÂRF / LEGAL				LA MINTEA COCOȘULUI
		ANSAMBLU HIPIC / GAZ DE SONDĂ							MEGAN FOX / PROVINCIE GERMANĂ	
ÎN SERTARI / PLECĂRI DIN CASĂ / CAPABIL							CULOAREA ZĂPEZII / ÎNCĂ O DATĂ			
			ÎN ACEST LOC / CAP DE HIENĂ!					ARMA CU SĂGEȚI / INIMĂ DE CIUHUREZ!		
NAVĂ ELEGANTĂ / A GEME SCURT					MÂNCĂRURI DE FASOLE					
				PLĂCINTĂ CU MERE						

Umor

O tipă merge la un chirurg plastician:

– Doctore, mi-am pierdut urechile într-un accident, va rog ajutați-mă?

– Nicio problemă, vă montez o pereche de urechi de la o blondă...

Vă deranjează?...

– Nu nu cred, sunt tot urechi.

Trece o lună, după care femeia vine la cabinet furioasă strigând la doctor.

Doctorul mirat întreabă:

– Ce s-a întâmplat, n-auziți bine?...

– Ba da..., aud perfect, dar... nu înțeleg nimic!!!

Într-un restaurant, oaspetele obișnuit îi spune chelnerului:

– Vasile! Chiftelele voastre au în ultimul timp un gust minunat. Aveți o rețetă nouă?

– Nu, noi folosim din nou rețeta veche. De când s-a scumpit pâinea așa de tare, cumpărăm din nou carne...

Două prietene stau de vorbă:

– Draga mea, am auzit că divorțezi!

– Este adevărat!

– În cazul acesta, ți-aș putea recomanda un avocat bun.

– Îți mulțumesc, draga mea, dar deja mi-am găsit un inginer simpatic!

Un nebun se plimba prin curtea spitalului cu o sfoară de care era legat un CD.

– Ce faci cu sfoara aia?, întreabă doctorul.

– Trag muzică!

SUDOKU

jocul săptămânii: 14

3	8		7				5	
								3
5	1	9	6					
	4			3			9	2
2								8
7	9			2			6	
					6	1	3	5
8								
	7				9		2	6

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 13

8	3	1	9	7	4	5	6	2
2	5	9	6	1	8	7	4	3
4	6	7	3	5	2	8	9	1
9	1	4	8	2	3	6	5	7
6	7	5	4	9	1	2	3	8
3	8	2	5	6	7	9	1	4
5	4	3	2	8	6	1	7	9
1	9	8	7	4	5	3	2	6
7	2	6	1	3	9	4	8	5

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile.

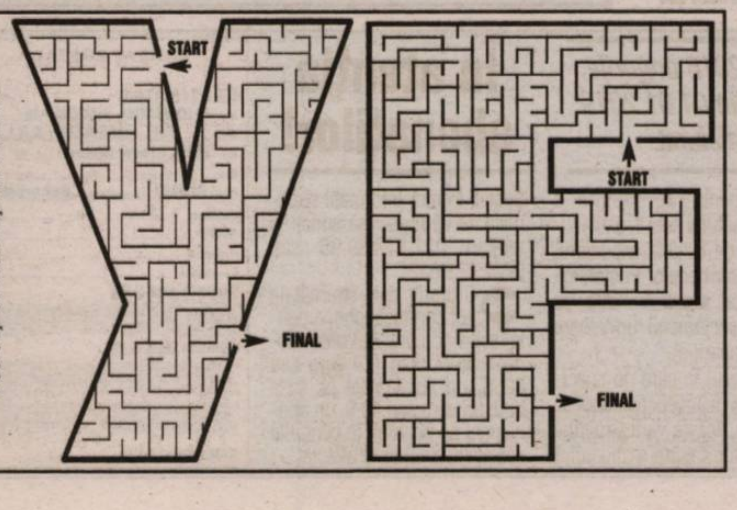

SOLUȚIA INTEGRAMEI „GRUPAJE”

Orizontal: C - O - U - N - I - C - DRAGALASENIE - AMAGIT - USOR - FIOR - ILAR - ND - TRIL - ATOS - A - VAS - UNSI - TAC - A - AUTO - NAIV - LP - SIESTE - AR - OAIE - PIRONI - ETC - ROIT - STA - OAS - CRISTAL - APRETAT - PITI.

Verificați-vă cunoștințele!

Cavaleri

1. Ce erau cavalerii în Roma Antică?
2. Ce erau cavalerii în Evul Mediu în apusul și centrul Europei?
3. Ce erau „Cavalerii de Malta”?
4. Ce era „Cavalerul Trac”?
5. Ce prozator român a scris romanul „Cavalerii ordinului Basarab”?
6. Cine a compus muzica operei „Cavalerul rozelor”?
7. Cine a realizat, în 1995, filmul „Cavalerii mesei rotunde”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Porumbelul face parte din familia Columbidelor. 2) Ca pasăre sacră a zeiței Atena porumbelul semnifica reînnoirea vieții. 3) În icoanele creștine Duhul Sfânt este întruchipat într-un porumbel. 4) Conform Vechiului Testament porumbelul i-a vestit lui Noe încetarea potopului și faptul că uscatul este aproape. 5) Romanul „Porumbelul” aparține prozatorului Patrick Süskid (n.26 martie 1949 la Ambach în Bavaria). 6) Desenul reprezentând „Porumbelul Păcii” a fost realizat în 1949 de pictorul spaniol Pablo Picasso (1881-1973). 7) Filmul „Porumbița sălbatică” a fost realizat de regizorul sovietic Serghei Soloviov.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Femei” am primit câte șapte răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Maria Gabriela Gorea,* Târgu Mureș; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Cristina Stan,* Pitești; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Olguța Istrate,* Ploiești; *Rodica Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

Vă dorim mult succes în rezolvarea întrebărilor și așteptăm cu multă nerăbdare răspunsurile dumneavoastră. (Irina Stoica)

Sfaturi practice

Florile în luna aprilie

Este prima lună din an în care plantele și copacii se pot bucura de soare și ploi, încântându-ne cu splendide flori. Iată câteva din florile de sezon pentru luna aprilie.

■ **Petunia.** Una dintre cele mai îndrăgite plante de grădină. Rezistă foarte bine și în apartamente sau în birouri și au nevoie însă de mult soare (6 ore pe zi). Nu se dezvoltă bine în spații umbrite. Unele specii au flori parfumate și sunt divers colorate: alb, roz, galben, roșu, violet, albastru, în diverse combinații.

■ **Phlox.** O plantă primăvăratică, specifică grădinilor. Face flori mici, dese, ce formează bulgărași divers colorați: alb, mov, lila, roz, ciclamen. Există soiuri parfumate.

■ **Liliacul.** Una dintre florile favorite ale acestei perioade, se dezvoltă în copaci. Florile pot fi alb, mov, sau lila și au un parfum absolut irezistibil.

■ **Laleaua imperială.** Înflorește primăvara devreme, martie-aprilie. Florile sunt colorate în nuanțe de roșu, galben sau portocaliu. Ca floare tăiată rezistă pentru mult timp.

■ **Muscari.** Este o plantă cu flori albastru-mov ce au formă de strugure. Nu rezistă mult ca floare tăiată, așa că se recomandă, dacă este folosită în aranjamente, să se așeze în coșulețe cu iarbă sau mușchi fără a fi scoasă din ghivece.

■ **Mușcata.** Plantă ce înflorește abundent, având frunze rotunjite și ușor parfumate. Le prieste soarele și lumina, în locuri ferite de curenți de aer. Florile sunt divers și viu colorate.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Ştiţi câte horoscoape există? 2

Continuăm prezentarea, lăsându-vă să descoperiţi în rândurile ce urmează horoscoape existente, mai mult sau mai puţin cunoscute astăzi.

Horoscopul japonez

Acest zodiac are doar 11 zodii, spre deosebire de cel occidental. Fiecărei zodii îi corespunde o perioadă calendaristică şi astfel sunt scoase în evidenţă anumite trăsături ale personalităţii. Semnele horoscopului sunt: Floare de cireş, Soare, Bambus, Bivol, Floare de lotus, Podul japonez, Piatra de grădină, Împăratul, Împărăteasa, Luna, Ţestoasa sacră.

Horoscopul ţiganilor

Cultura acestora ţine mai mult de tarot şi de chiromanţie, dar au şi propriul horoscop, care diferă de celelalte, deoarece semnele sunt reprezentate de obiecte atribuite fiecărei persoane în funcţie de data naşterii. Cele 12 zodii sunt: Pumnalul, Coroana, Sfeşnicul, Roata, Steaua, Clopotul, Moneda, Cuţitul, Toporul, Potcoava, Cupa, Capela.

Horoscopul hawaiian

La realizarea acestuia s-a ţinut cont de poziţiile stelelor, precum şi de fazele Lunii. Putem spune chiar că fiecare insulă sau fiecare district din Hawaii a

avut propriul calendar, dezvoltat pe parcursul timpului pentru a servi nevoilor oamenilor din ţinuturile respective. Are 12 zodii: Makalli, Kaelo, Kaulua, Nana, Welo, Ikiiki, Kaaona, Hilinaehu, Mahoe Mua, Mahoe Hope, Ikuwa, Welehu.

Horoscopul românesc

Şi noi, românii, ca orice popor cu vechi credinţe, avem un zodiac al prezicerilor mistice privitoare la caracterul fiecărei

persoane. Se spune că o persoană se manifestă diferit faţă de cealaltă, mai ales dacă ţinem cont de luna în care s-a născut. Zodiile sunt: Ţap, Udător, Peşti, Berbec, Taur, Gemeni, Cancer, Leu, Fecioară, Cumpănă, Scorpie, Arcaş.

Horoscopul Orisha

Aparţine cultului tradiţional cubanez Yoruba şi este format din 12 semne reprezentate de zeităţi: Ogun, Oko, Elegua, Oshun, Shango, Yemanyá, Obatalá, Orula, Babalú Aye, Agayú Solá, Oshosi, Inle. Se spune că oamenii sunt recunoscuţi de zeităţi la moartea lor datorită unor fapte extraordinare.

Horoscopul Wuykü

Este tipul de horoscop cu cele mai puţine semne, are doar patru, reprezentate de animale sacre pentru budişti. Acest horoscop îşi are originile în Tibet, acum aproximativ 2000 de ani înaintea lui Hristos. Fiecare semn reprezintă trei luni ale anului şi sunt: Păianjen, Furnică, Scorpion şi Broasca ţestoasă.

Horoscopul alchimist

Are nouă zodii care corespund fiecăre

esenţiale sunt: 8 zile ale săptămânii, 8 energii planetare, 8 direcţii cardinale şi 8 animale birmaneze.

Vechiul sistem astrologic se bazează pe cele şapte planete observate de astrologii hinduşi ai acelor vremuri la care se adaugă şi Rahu.

Săptămâna era împărţită în opt zile, binecunoscute de către noi, în afara celei de miercuri divizată în jumătate: Miercuri dimineaţă (0.01-12.00) şi Miercuri după-amiază (12.01-0.00). Pentru a afla semnul corespunzător fiecărui nativ, trebuie să ştiţi în ce zi v-aţi născut. Zodiile sunt: Tigru, Leu, Elefant cu colţi, Elefant fără colţi, Şobolan, Porc de Guineea, Dragon, Garuda.

Horoscopul florilor

Acesta atribuie fiecărei zodii o floare care ne defineşte trăsăturile. Are 12 semne: Caprifoi, Mac, Lavandă, Acanthus, Floarea-Soarelui, Zorea, Trandafir, Crizantemă, Narcisă, Garoafă, Orhidee, Nufăr de apă.

Şi se pare că lista nu s-a terminat...

Pagină realizată de
CASANDRA

Horoscopul birmanez al animalelor

A fost inventat de înţelepţii călugări antici după un sistem astrologic legat de regnul animal. Astrologia Myanmar se bazează pe numărul 8. Se spune că acest număr reflectă armonia şi echilibrul energiei. Elementele

HOROSCOP
8-14 aprilie 2019

BERBEC 21.03-20.04

În aceste zile s-ar putea să găsiţi soluţii pentru probleme mai vechi. Este un moment potrivit pentru autoevaluări, autoanaliză şi un moment retrospectiv, ceea ce înseamnă că puteţi descoperi şi învăţa multe despre dumneavoastră.

TAUR 21.04-21.05

Pe tot parcursul săptămânii vă veţi întâlni cu prieteni vechi şi puteţi regândi câteva dintre obiectivele viitoare. Vă veţi găsi energia necesară şi e bine să o folosiţi în avantajul dumneavoastră.

GEMENI 22.05-21.06

Astrele vă aduc în viaţă oameni şi situaţii din propriul trecut, ceea ce ar putea fi un lucru bun sau nu, în funcţie de circumstanţele şi modul în care relaţiile s-au încheiat la un moment dat.

RAC 22.06-21.07

Parcurgeţi o perioadă când vă veţi confrunta cu frustrări datorate întârzierilor legate de transport, a unor proiecte sau într-o călătorie pe distaţă mare. Aveţi răbdare şi dozaţi-vă bine nervii astfel încât să nu jigniţi pe nimeni.

LEU 22.07-22.08

În aceste zile veţi rezolva mai uşor câteva probleme legate de birocraţie sau veţi trata nişte afaceri mai vechi legate de o dispută. S-ar putea să fiţi surprinşi cât de repede se soluţionează. În rest, vă bucuraţi de relaţia cu partenerul de viaţă.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Se pare că vă veţi ocupa de întâlnirea cu fostul partener de viaţă sau a unui fost partener de afaceri. Această situaţie vă ajută să ajungeţi la o înţelegere mult mai civilizată sau să încheiaţi definitiv relaţiile.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Vă confruntaţi cu tot felul de întârzieri şi de erori la locul de muncă. Din fericire, acestea vă vor testa răbdarea, iar cea mai bună modalitate de a le rezolva este să acordaţi timp suplimentar pentru ceea ce faceţi.

SCORPION 23.10-21.11

Constataţi că trebuie să eliminaţi pe cineva din viaţa dumneavoastră şi nu o faceţi uşor. Liniştiţi-vă şi judecaţi cu calm situaţia. Vi se va ivi soluţia imediat. Ca părinţi, veţi avea posibilitatea de a vă ocupa mai mult ca de obicei de copii.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Săptămâna aceasta vă veţi ocupa de musafiri pe care nu i-aţi mai văzut de mult timp. S-ar putea să vă fie oaspeţi pentru mai multe zile sau doar să treacă în vizită. Este un moment bun pentru a vă aduce aminte de vechi probleme de familie şi pentru a le rezolva.

CAPRICORN 22.12-19.01

Şi dumneavoastră vă confruntaţi cu tot felul de probleme şi întârzieri care vă creează adevărate neplăceri. Nu puteţi decât să zâmbiţi şi să mergeţi mai departe. Din fericire, este o perioadă prielnică pentru câştiguri financiare.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Acum puteţi încheia nişte negocieri financiare mai vechi. Asiguraţi-vă că verificaţi toate acordurile financiare şi detaliile legate de modul în care câştigaţi banii. De modul cum îi cheltuiţi nici nu mai vorbim...

PEŞTI 19.02-20.03

Eficienţa dumneavoastră zilnică ar putea suferi din cauza unor întârzieri, dar este doar o situaţie temporară. Sunteţi foarte puternici, deschişi şi direcţi în toate comunicările cu ceilalţi, aşa că nimic nu este dificil de realizat. Succes!

Nativul săptămânii: **FRANCISC MUNTEANU** (9.04.1924 – 13.04.1993)

A fost un scriitor, regizor şi scenarist de film român. În anii războiului lucrează ca muncitor, ucenic la un pictor, lăcătuş şi apoi ca elev torpilor pe un submarin. Acest nativ al zodiei Berbec a scris nuvele, romane, cărţi pentru copii şi a debutat ca scenarist cu „Valurile Dunării" în 1959. Prietenii îi spuneau Franz.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Noile călătorii selenare ■ Două incidente OZN în Argentina ■ Invenţie românească, astăzi uitată ■ Falsa sinucidere a lui Le Loyon ■ Regatul pierdut „al liliecilor" ■ Cum s-a făcut... Facerea omenirii ■ Pictura bio şi magia efemerului ■ Palatul Stroganov ■ Intoxicaţiile – pericol mortal! ■ Vitamina C, un aliat redutabil al sănătăţii

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

Începând cu data de 01.12.2018 preţurile abonamentelor contractate din 01.01.2019 vor fi cele din tabelul alăturat.

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1 Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

2 Plata în următoarele conturi bancare, pentru client Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit Bank
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

În atenţia abonaţilor!

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722626256622

SERIE NOUĂ - 1446 • ANUL LXII • 11 APRILIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 15 (3196)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com • redactia@revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

O INVENŢIE ROMÂNEASCĂ, astăzi uitată

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Natura, „izvor" de sănătate

Dosarele frumuseţii

Sfaturi utile

Consultaţii fără plată

INTOXICAŢIILE pericol mortal!

„La ce am nevoie de picioare când eu vreau să zbor."
Frida Khalo

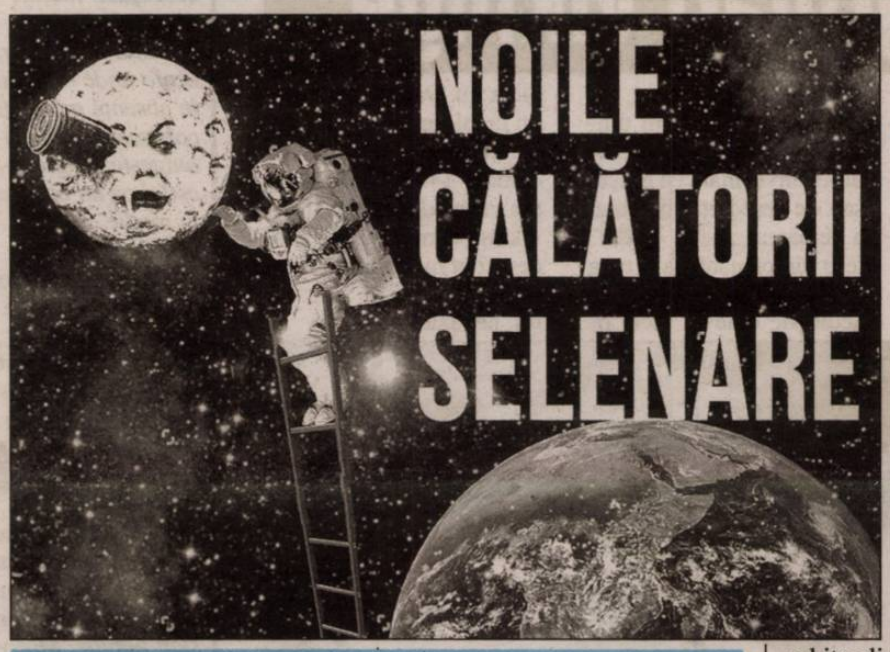

NOILE CĂLĂTORII SELENARE

DUPĂ CE TIMP DE O JUMĂTATE DE SECOL, Luna a intrat în conul de umbră al NASA şi al media, trimiterea unui robot lunar chinezesc pe partea „întunecată" a satelitului nostru natural a reaprins interesul agenţiilor spaţiale.

Cum explică Agenţia spaţială americană (NASA) dorinţa bruscă de a face un nou drum spre Lună până în 2028? După succesul programului *Apollo,* încununat de prima aselenizare din 20 iulie 1969 (dacă ea a fost una reală, deşi mulţi se îndoiesc), se vorbeşte tot mai intens despre faptul că noul interes al NASA, ar fi ca Luna să devină o bază de lansare a unor viitoare misiuni spre alte planete, Marte cel mai probabil, sau exploatarea unor resurse naturale selenare. În acest sens, ca şi în cazul planetei Marte, se vorbeşte despre construirea unor colonii umane pe Lună, cultivarea plantelor etc. Lucrurile nu sunt foarte simple. O primă descoperire: Robotul chinezesc *Iepurele de Jad 2,* care în urmă cu două luni a aselenizat pe faţa „nevăzută" a Lunii, s-a confruntat cu temperaturi nocturne mai scăzute „decât se aşteptau oamenii de ştiinţă chinezi". „Aceste valori sunt mai scăzute decât cele înregistrate de precedentele misiuni americane", declara directorul misiunii *Chang'e-4,* Zhang He, pentru agenţia de presă *China Nouă.*

Cine ştie ce alte surprize ne mai aşteaptă.

O poză istorică

Anul trecut s-au împlinit 50 de ani de la realizarea unei fotografii istorice: prima fotografie a Pământului, aşa cum se vedea de pe orbita Lunii. Botezată „răsăritul Pământului", imaginea a fost realizată pe data de 24 decembrie 1968, de astronauţii misiunii *Apollo 8,* Frank Borman, James Lovell şi William Anders, în timpul celei de-a patra rotaţie orbitală selenară.

> **NASA ŞI-A PROPUS SĂ READUCĂ ASTRONAUŢI PE LUNĂ ÎN 2028, ADICĂ LA 56 DE ANI DUPĂ EUGENE CERNAN, ULTIMUL OM CARE A MERS PE SUPRAFAŢA LUNII ÎN TIMPUL MISIUNII *APOLLO 17.***

După cum comenta NASA anul trecut, Anders a fotografiat Luna prin hubloul din dreapta al modulului orbital pe un film alb-negru, apoi, câteva minute mai târziu, el a pus un film color în aparatul fotografic, realizând şi primele fotografii color ale „răsăritului".

NASA nu putea rata momentul şi, ca şi când fotografiile istorice originale n-ar fi fost suficiente, a realizat un clip video nou-nouţ creat pe computer.

Oamenii de ştiinţă NASA au identificat cu exactitate poziţia în care se afla capsula spaţială *Apollo* în acea zi, cum şi când au fost făcute fotografiile Pământului, pentru a recrea experienţa „răsăritul Pământului" din 24 decembrie 1968.

În această recentă re-creare de înaltă fidelitate realizată de NASA sunt vizibile coasta vestică a Africii, în partea de jos a globului, Antarctica în partea din stânga sus şi America de Sud.

Foarte interesante imaginile, fie ele şi recreate de specialiştii NASA, dar parcă lipseşte ceva care să personalizeze imagine. Hubloul capsulei, de pildă. Şi lipseşte omul! În capsulă erau trei astronauţi care priveau uimiţi prin hublou imaginea casei lor, Pământul, şi niciunul dintre ei nu a vrut să intre în acest „selfie"? Ce ocazie unică au ratat!

Evident, acest amănunt lipsă este folosit de cei care se îndoiesc de aselenizarea din 1969 (şi nu sunt puţini!) şi care afirmă că, de vreme ce americanii nu au ajuns pe Lună, nu există nicio fotografie autentică a planetei noastre (în integritatea ei, nu din colaje), văzută din Cosmos.

„Selfie" de pe Lună

Şi totuşi, ea există. Pe 22 februarie, de la baza americană Cap Canaveral din Florida a fost lansată sonda spaţială israeliană *Beresheet* („Geneza", în limba ebraică), un vehicul cosmic de 585 kilograme, plasat în spaţiu cu ajutorul unei rachete Falcon 9 a companiei americane *SpaceX,* deţinută de multimiliardarul Elon Musk.

Beresheet urmează să realizeze mai multe orbite eliptice în jurul Pământului, apoi va porni în călătoria spre Lună unde se preconizează că va ajunge pe 11 aprilie.

Dar până atunci, sonda israeliană a transmis pe 6 martie primul său „selfie" cu Pământul, imagine capturată de la o distanţă de 37.600 de km, potrivit AFP, preluat de Agerpres. „Fotografia realizată de sondă, care înfăţişează o parte din vehiculul spaţial şi imaginea Terrei în plan îndepărtat, a fost transmisă către turnul de control din Yehud, în centrul Israelului", au precizat principalii organizatori ai misiunii selenare, *SpaceIL* şi *Israel Aerospace Industries,* una dintre cele mai mari companii israeliene din domeniul apărării.

Până acum, doar Rusia, SUA şi China trimiseseră misiuni spaţiale pe Lună, satelitul nostru natural aflat la 384.400 de km depărtare.

Pentru sonda israeliană *Beresheet,* aselenizarea în sine este misiunea principală, deşi la bord se află şi un instrument ştiinţific pentru măsurarea câmpului magnetic selenar.

DOUĂ „SELFIURI" LA O DISTANŢĂ DE 52 DE ANI

Canada vrea şi ea pe Lună

La sfârşitul lunii februarie, Canada a anunţat că se alătură NASA în proiectul ei de a reveni pe Lună urmând să participe la proiectarea staţiei de mici dimensiuni *Gateway* care va servi ca releu în timpul călătoriilor între Pământ şi satelitul său natural.

Agenţia spaţială canadiană (CSA) va oferi „un sistem robotic inteligent, *Canadarm3,* care va repara şi întreţine staţia *Gateway".* Un astfel de braţ robotic produs în Canada echipează în prezent Staţia spaţială internaţională (SSI).

NASA a planificat să asambleze până în 2026, pe orbita Lunii, mica staţie *Gateway,* o „poartă" care va servi ca etapă de lucru pentru viitoarele călătorii Pământ-Lună.

Făcându-se purtătorul ideilor NASA, prim-ministrul canadian afirma că „*Gateway* nu este doar unul dintre cele mai ambiţioase proiecte realizate până în prezent de către Om. Nu numai staţia va servi ca un avanpost pentru prezenţa pe Lună pe termen lung, dar va fi, de asemenea, rampa de lansare pentru Marte şi dincolo de ea".

Pe de altă parte, NASA şi-a propus să readucă astronauţi pe Lună în 2028, adică la 56 de ani după Eugene Cernan, ultimul om care a mers pe suprafaţa Lunii în timpul misiunii *Apollo 17.*

Cât despre o fotografie cu „răsăritul Pământului" direct de pe Lună şi nu de „pe drum" sau de pe orbita selenară, încă o aşteptăm, chiar şi acum la 50 de ani de la prima aselenizare.

GEORGE CUŞNARENCU

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

O invenţie românească, astăzi uitată

Deşi scribii vechiului Egipt au inventat stră-strămoşul stiloului de azi – un suport pentru „condeiele" de trestie – abia spre zilele noastre s-au făcut progrese remarcabile în domeniu, iar meritul de a fi realizat primul instrument de scris ce nu mai avea nevoie să fie permanent înmuiat în cerneală îi aparţine unui român.

Petrache Poenaru (1799-1875) a fost pedagog, inventator, inginer şi matematician, membru al Academiei Române, unul dintre organizatorii învăţământului naţional românesc, fondatorul Colegiului Naţional Carol I din Craiova; în tinereţe fusese secretarul personal al lui Tudor Vladimirescu. Aflat la studii la Viena, apoi la Paris, Poenaru a brevetat primul toc rezervor din lume.

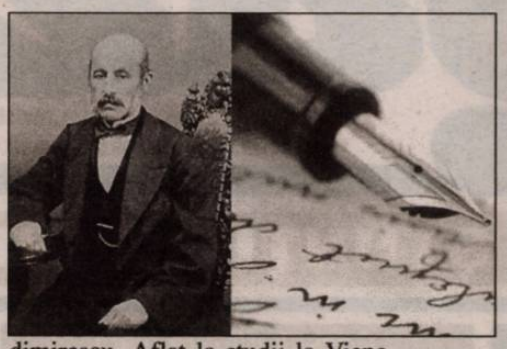

Astfel, la 25 mai 1827 a obţinut Brevetul francez 3208 pentru invenţia cu titlul „Condeiul portăreţ fără sfârşit, alimentându-se însuşi cu cerneală". Tocul cu rezervor de cerneală „Poenaru" elimina astfel zgârieturile de pe hârtie şi scurgerile nedorite de cerneală şi propunea soluţii pentru îmbunătăţirea părţilor componente pentru a asigura un flux constant de cerneală, precum şi pentru posibilitatea înlocuirii unor piese.

Acesta a fost primul toc cu rezervor de cerneală din lume, precursorul stiloului realizat de Brissant şi Coffin (în 1863) şi perfecţionat de Lewis Watterman în 1884. Istoria ştiinţelor le recunoaşte meritul acestora din urmă; din păcate, Petrache Poenaru a fost aproape de tot uitat...

Peregrinări vikinge

Cunoscuţi ca excelenţi navigatori pe mări şi oceane, dar şi ca temuţi războinici neiertători, vikingii au lăsat urme ale expediţiilor lor în cele mai neaşteptate locuri. Firesc, regiunea Scandinaviei, spaţiul lor de origine, este cea dintâi vizată, dar şi aici apar surprize majore.

Să nu uităm că, totodată, există ipoteza că aceşti temerari ar fi fost primii europeni care au ajuns în America, pe ale lor „corăbii lungi". Unii însă au îndrăznit să abordeze teritorii necunoscute şi... pe verticală. O mărturie în acest sens stă de pildă o spadă vikingă descoperită în septembrie 2014 în masivul muntos Oppland, din Norvegia, la nu mai puţin de 1.650 metri altitudine. Ea a fost datată între anii 800 şi 900 d.Hr., măsoară 93 de centimetri şi cântăreşte 1,200 kilograme.

Nu mai puţin interesantă şi importantă a fost o descoperire întâmplătoare făcută de un danez în anul 2017. În timpul unei plimbări prin pădurea învecinată cu oraşul său de reşedinţă, bărbatul a remarcat „ceva ciudat" ieşit din pământ, ca şi cum ar fi aşteptat să fie luat de acolo de cineva. Acel obiect nu era altceva decât un craniu uman.

Testele ulterioare cu carbon 14 au indicat că era vorba despre un (fost) viking, care avea circa 40 de ani în momentul plecării în explorarea altor lumi, nevăzute.

Cum „să cazi în dragoste"!!!

Să vorbim corect!

Am auzit zilele trecute, la o emisiune de ştiri aşa-zis mondene, o tânără care comenta cu aplomb relaţiile sentimentale ale unui domn, persoană destul de cunoscută. Spunea astfel că respectiva persoană a cam terminat-o cu aventurile amoroase, pentru că acum a „căzut în dragoste".

Când am auzit verbul „a cădea" am crezut, pentru o fracţiune de secundă că va spune „căzut în cap" şi ne-am indignat uşor, exprimarea părând ireverenţioasă.

Indignarea ne-a trecut însă repede şi a făcut imediat loc amuzamentului. Ne-am amintit pe loc expresia englezească „To fall in love" şi ne-am dat seama că cea care vorbea a uitat brusc limba română. Nu şi-a amintit verbul „a se îndrăgosti" ci a tradus cuvânt cu cuvânt expresia englezească.

Desigur că există un mijloc de îmbogăţire a vocabularului – numit calc lingvistic – în care este utilizat acest fel de traduceri. Acesta este însă necesar numai atunci când nu avem cuvântul (sau expresia) respectiv(ă) în limba noastră. Verbul „a se îndrăgosti" este însă vechi de când lumea în limba română aşa că nu putem face altceva decât să înregistrăm încă o sclifoseală pe cât de ridicolă pe atât de inutilă. *(I.S.)*

Cum se petrec lucrurile în Cosmos

Acum 58 de ani, pe 12 aprilie 1961, cosmonautul sovietic Iuri Gagarin devenea primul om care a zburat în Cosmos. De atunci, s-au descoperit lucruri uimitoare despre infinitul interstelar, acolo unde – de pildă, în absenţa gravitaţiei – coloana vertebrală se lungeşte progresiv, astfel că un om creşte, în medie, cu 5 centimetri.

Însă, odată întorşi acasă, aventurierii spaţiali revin şi la dimensiunile terestre. Nu pot fi uitate însă, între altele, câteva mici ciudăţenii care se petrec cu alimentele în afara planetei.

Sarea cea de toate zilele, dar şi piperul, pentru astronauţi nu au consistenţa unui praf, ci sunt lichide. Motivul e uşor de intuit: pudra nu ar cădea pe mâncare, ci s-ar răspândi şi ar pluti necontrolat în interiorul vehiculului spaţial, iritând nările echipajului, dar, şi mai grav, obstrucţionând sistemul de aerisire al staţiei. Probleme sunt şi cu apa minerală şi băuturile carbogazoase. În microgravitaţie, gazele conţinute de lichid rămân în interiorul acestuia, deci nu urcă la suprafaţă, ca pe Pământ.

Experienţa consumatorului devine astfel una nu tocmai agreabilă, deoarece băutura respectivă este spumoasă, nu uşor înţepătoare, cum ar fi normal, iar pe de altă parte se înghite o cantitate mai mare de gaze, ceea ce poate declanşa disconfort digestiv. Totuşi, pentru un sejur cosmic, merită sacrificiul!

Unitate de măsură... a iubirii

Se pare că s-au dus vremurile când era de-ajuns să-i spui iubitului/iubitei „Te iubesc mult/ foarte mult/ infinit!...", „Te voi iubi până la capătul zilelor!" şi aşa mai departe. Trăim într-o epocă a robotizării aproape totale a fiinţei umane, astfel că unii au simţit nevoia să cuantifice până şi cele mai nobile sentimente, pe care nici măcar cuvintele nu le pot descrie suficient de corect.

Culmea e că, drept reper, au luat nevinovatul joc cu petalele de flori – „Mă iubeşte – Nu mă iubeşte...", propunând pentru adulţi o aşa-numită „Passionnante love scale" (PLS), adică „scala pasiunii amoroase". Ea a fost realizată în 1986 de două americance – Elaine Hatfield, psiholog, şi Susan Sprecher, sociolog. Motivaţia lor particulară e dificil de înţeles, dar doamnele respective au reuşit să atragă atenţia asupra aberantei lor idei.

De fapt, avem de-a face cu un test compus din 15 afirmaţii, pe care „pacientul" este chemat să le noteze cu punctaje de la 1 la 9, în funcţie de veridicitatea lor. De exemplu: „Aş prefera să fiu cu X, decât cu oricine altcineva" sau „Pentru mine, X este partenerul/a romantic ideal/ă" sau „Ideea că X s-ar putea îndrăgosti de altcineva mă umple de gelozie" etc.

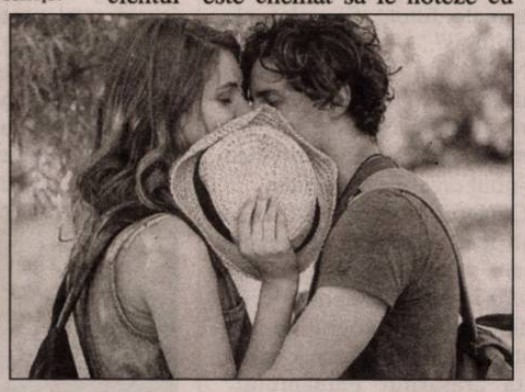

La final, spun cercetătoarele într-ale amorului, un scor între 106 şi 135 vă va spune că sunteţi înnebuniţi de iubire; în schimb, sub 45 de puncte înseamnă că partenerul/a vă lasă de piatră. Mă rog... Ca să vedeţi acum şi în ce fel de lume trăim, aflaţi că acest PLS cunoaşte un succes uriaş, fiind folosit – cu ce finalitate? – în peste 20 de ţări. Unde sunt iubirile de altădată?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

YAMNAYA

cea mai violentă populație existentă vreodată

Deși multora dintre noi sintagma „populația Yamnaya" nu ne spune nimic, specialiștii în istorie veche sunt mai convinși că această grupare umană, care a trăit în Neolitic, acum peste 4.000 de ani, a fost cea mai agresivă și mai violentă societate existentă vreodată pe Pământ.

Tot mai multe dovezi se adună în sprijinul acestei ipoteze, relevând că Yamnaya ar fi distrus toate comunitățile cu care a venit în contact. Oriunde războinicii Yamnaya își făceau apariția, ei ucideau adulții și luau în sclavie copiii, astfel că în decurs de câteva generații comunitatea respectivă dispărea.

Dovezile ADN din mai multe situri funerare preistorice relevă că societăți întregi erau distruse și înhumate în gropi comune de acești războinici călare, înalți, musculoși și fără milă. Ei au pornit, acum circa 5.000 de ani, din zonele estice ale continentului și și-au răspândit rapid cultura și obiceiurile, spre est și spre vest. După cum dovedesc mormintele lor fastuoase (kurgane), ei și-au păstrat nealterată linia genetică, comițând genociduri brutale asupra masculilor rivali. În doar o sută de ani, populația Yamnaya ar fi cucerit centrul Europei, iar mai târziu s-a răspândit până în peninsula Iberică, înainte de a debarca în insulele britanice. În doar câteva generații, violența lor extremă a dus, susțin specialiștii, la dispariția populațiilor locale pașnice, care construiseră Stonehenge.

Descoperirile recente ale unor kurgane indică faptul că zona de sud-est a Angliei ar fi fost invadată și cucerită de puternicii Yamnaya, care, după ce au exterminat populația masculină locală, a răpit femeile, transformându-le în sclave sexuale. În sprijinul acestei ipoteze vine faptul că 40% dintre toate scheletele masculine datând din această perioadă care au fost scoase la lumină aveau un cromozom Y legat de populația Yamnaya – ceea ce relevă că, după ce culturile se întâlneau, doar bărbații Yamnaya mai procreau. Pe de altă parte, scheletele feminine descoperite se aflau în gropi obișnuite, nu în kurgane.

O descoperire și mai șocantă a fost făcută la Eulau, în Germania: un mormânt comun, unde au fost îngropați femei și copii. Din cele 13 corpuri găsite, cinci prezentau urme de lovituri și tăieturi – cauza probabilă a morții.

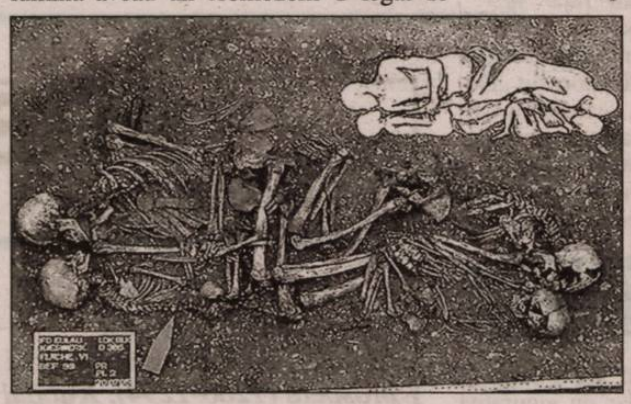

Având în vedere că analiza ADN a relevat că femeile nu erau localnice, arheologii consideră că ar fi fost vorba de sclave sexuale ale războinicilor Yamnaya, lăsate de aceștia într-o așezare a lor, pe timpul unei expediții, și ucise de triburile locale, printr-un atac-surpriză.

Lichidarea datoriilor, benefică

Analizând comportamentul a 200 de persoane cu venituri reduse spre moderate, cercetătorii au stabilit că lichidarea datoriilor este de natură să ușureze situația nu doar pe plan financiar, ci și pe plan psihologic. Mai concret, persoanele care își plăteau datoriile și utilitățile nu mai trăiau sub povara acestora și erau capabile să gândească mai clar și să ia decizii mai bune decât cei care rămâneau datornici.

Ratele de eroare la testele de funcționare cognitivă au scăzut de la 17% la doar 4%, în timp ce nivelul de anxietate generalizată a coborât de la 78% la 53%. Studiul a fost realizat de Centrul de Cercetări privind Serviciile Sociale din cadrul Universității Naționale Singapore, fiind publicat în revista de specialitate Proceedings of the National Academy of Sciences, care apare în Statele Unite.

Participanții la studiu au primit suma de 5.000 de dolari singaporezi (trei salarii medii în această țară), cu care să-și plătească din datorii. Dar, cum nivelul datoriilor era diferit, s-a observat că aceia care aveau încă datorii trăiau în continuare stresați de acestea, pe când cei care și le-au lichidat astfel au dovedit, dintr-o dată, o mai bună funcționare cognitivă.

„Concluzia noastră, susține Dr. On Qiyan, conducătorul echipei care a realizat studiul, este că, din cauza afectării funcționării psihologice și a luării de decizii provocate de sărăcie și de datorii, ieșirea din această situație poate fi o măsură extrem de provocatoare și de dificilă chiar și pentru cei mai motivați și mai talentați dintre oameni."

Plante care au nevoie de mai puțină apă

O tehnică revoluționară de îmbunătățire a creșterii plantelor, cu utilizarea unei cantități de apă mult mai scăzute decât în prezent a fost dezvoltată de o echipă de la Universitatea Glasgow. Tehnica de inginerie genetică vizează accelerarea deschiderii și închiderii stomatelor – porii din frunzele plantei. Specialiștii scoțieni au creat, practic, un „comutator genetic", care permite stomatelor să se sincronizeze cu lumina solară pentru a îmbunătăți gradul de dezvoltare al plantei. După cum se știe, plantele își pierd cea mai mare parte a apei prin stomate.

Tentativele realizate până acum de reducere a cantității de apă necesare dezvoltării plantelor prin ajustarea acestor pori au dus, din păcate, și la scăderea nivelului de dioxid de carbon necesar în cadrul procesului de fotosinteză.

Noua metodă permite, pe de o parte, stomatelor să piardă mai puțină apă în atmosferă și, pe de altă parte, duce la creșterea cantității de dioxid de carbon folosit în fotosinteză.

Cimitirul dinozaurilor

A fost descoperită prima dovadă concretă a producerii „apocalipsei cosmice" care a afectat Pământul acum 66 de milioane de ani

În urmă cu 66 de milioane de ani, o scenă groaznică, demnă de imaginația scenariștilor de „filme-dezastru" a avut loc în realitate pe actualul teritoriu al statului american Dakota de Nord, mai precis pe platoul numit, cât se poate de sugestiv, Hell Creek (Pârâul Iadului). Atunci, o veritabilă apocalipsă cosmică s-a produs, fără niciun fel de avertisment.

Pământul s-a zguduit violent, undele seismice atingând, estimează specialiștii, o magnitudine de 10 sau 11, iar ploi letale, din fragmente de sticlă topită (tectite) au început să cadă, cu viteze de peste 300 km/oră, peste sol. Dar, pentru formele de viață din Cretacic, nu acest cutremur nemaivăzut a fost devastator, ci valurile care au urmat curând și care au măturat zona – a fost cel mai mare tsunami cunoscut vreodată.

După șase ani de săpături în situl paleontologic de la Hell Creek, oamenii de știință au confirmat, în sfârșit, ceea ce se bănuia demult: în inima Dakotei de Nord există un „câmp ucigaș" preistoric, care ar putea fi cea mai bună dovadă de până în prezent că un asteroid a dus la extincția în masă a dinozaurilor.

Pești, vegetație, mamifere, insecte, reptile marine și părți dintr-un Triceratops au fost găsite unele peste altele, conservate pentru veșnicie după ce un val de apă înalt de peste 10 m a măturat peisajul, îngropând toate creaturile vii aflate în calea sa.

Potrivit paleontologului Robert DePalma, curator al Departamentului de Paleontologie de la Muzeul de Istorie Naturală Florida, este „primul ansamblu de animale ucise în masă provenit din momentul impactului cu un asteroid gigant. Până acum știam că a existat un tsunami provocat de prăbușirea asteroidului, dar nu aveam idee până unde a pătruns acest tsunami, în interiorul continentului".

Impactul s-a produs ceva mai la sud, acolo unde asteroidul numit Chichxulub s-a prăbușit pe Pământ, formând un crater uriaș. Echipa lui DePalma suspectează că au existat, de fapt, două valuri devastatoare, primul produs la zece minute după impactul asteroidului cu planeta Pământ, iar celălalt douăzeci de minute mai târziu. Valul tsunami a inversat temporar cursul râului din apropiere și a aruncat pe pământ mii de sturioni și alți pești, care au fost bombardați de tectite și încastrați ca atare în roca topită. „Patul de fosile de la Hell Creek este ca un muzeu al sfârșitului Cretacicului, sub forma unui strat gros de un metru și jumătate", spune Mark Richards, profesor de științe naturale la Universitatea Washington.

Depozitul dens de animale luate de valuri a fost „pecetluit" ulterior de un strat de argilă bogată în iridiu – un material extrem de rar pe Pământ, dar comun pe asteroizi și comete. Uluitoarea descoperire reprezintă, susțin specialiștii, cea mai directă și mai concludentă mărturie de până acum a „evenimentului K-T", produs la sfârșitul Cretacicului și începutul Terțiarului, eveniment în urma căruia peste 75% din toate speciile de pe Terra au dispărut.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Sporturile extreme ale Antichităţii

Chiar dacă sintagma „sporturi extreme" pare să se potrivească exclusiv epocii moderne, aflaţi că şi Antichitatea avea propriile ei sporturi anume făcute parcă pentru amatorii de senzaţii tari. În rândurile următoare vă propunem să facem cunoştinţă cu câteva dintre ele.

Doborârea corturilor

Una dintre cele mai bizare activităţi după care se dădeau în vânt bărbaţii din vechime era „doborârea corturilor". Pornită dintr-o necesitate militară – atunci când o armată invada tabăra inamică, era imperios necesar ca soldaţii ei să încerce să doboare corturile peste adversari, spre a-i debusola

complet – ea a devenit un sport în Macedonia secolului IV î.Hr.

Pe partea militară, ea a fost folosită de oştile lui Alexandru Macedon în luptele cu afganii şi indienii, din 326 î.Hr., dar falangele macedonene dobândiseră deja experienţă în acest sens din numeroasele „concursuri". Miza era doborârea, din goana calului, a cât mai multor corturi, folosind doar sabia sau sulița. Într-o formă modificată, jocul este practicat încă în Pakistan şi a rămas la fel de periculos ca odinioară, numeroşi călăreţi pierzându-şi viaţa şi numeroşi cai fiind răniţi.

Duel pe plute

Egiptenii aveau un sport şi mai primejdios: aflaţi pe plute înguste, concurenţii pluteau pe Nil şi încercau să-şi împingă adversarii în apă cu ajutorul unor prăjini lungi. O baie nu face rău nimănui, veţi zice, dar ideea sportului – şi principalul punct de atracţie pentru miile de spectatori cam sadici, care urmăreau duelurile de pe mal – era că partidele se desfăşurau în apele cele mai infestate cu crocodili. Nu-i de mirare că majoritatea participanţilor nu aveau timp să-şi înscrie în palmares prea multe victorii...

Lupte sufocante

Luptele greco-romane, care ni se par azi atât de elegante, erau, pe vremuri, nişte competiţii letale. Chiar şi Platon le practica (de altfel numele lui, Platon, e un pseudonim sportiv, însemnând „Umeri largi", pentru că adevăratul său nume era Aristocle).

Luptătorii intraţi în arenă ştiau prea bine ce riscuri îşi asumă, întrucât nu era interzisă strangularea adversarului până la sufocare – atleţii nu erau făcuţi răspunzători în faţa legii dacă adversarul murea în luptă. Vestit a rămas un atlet poreclit „Degete rupte", care îşi învingea adversarii rupându-le, fără milă, toate degetele – până când această practică a fost interzisă de arbitrii.

Mănuşi de box cu... sticlă

Pugilatul are o tradiţie milenară, dar cu siguranţă că vechii boxeri greci ar fi fost excluşi din start de la Olimpiadele moderne, pentru comportament nesportiv. Motivul? Ei îşi înmuiau mănuşile în clei şi apoi în sticlă pisată şi aşchii ascuţite de metal. Nefericitul adversar care recepţiona un croşeu, un upercut sau o directă cu o asemenea mănuşă avea toate „şansele" să nu se mai ridice de jos.

Fotodocument

Cutremurul din San Francisco, 1906

Provocând peste 3.000 de morţi şi lăsând în urmă 225.000 de sinistraţi, cutremurul produs pe 18 aprilie 1906 la San Francisco a fost al doilea cel mai mare dezastru din istoria Statelor Unite. Peste 90% din clădirile oraşului au fost dărâmate şi valoarea distrugerilor s-a ridicat la colosala sumă de 10 miliarde de dolari.

KUBILAI

vrednicul urmaş al lui Genghis-Han

Al cincilea Mare Han – Khagan - al Imperiului Mongol, cu o domnie lungă şi prosperă (1260-1294), Kubilai Han a fost unul dintre cele mai fascinante personaje ale istoriei medievale.

Spre deosebire de predecesorii săi, care au preferat să-şi ţină supuşii în frâu prin teroare, foc şi sabie, el a optat pentru calea dialogului, acceptând şi chiar asimilând tradiţii cu totul străine sălbaticului său neam. Dar ce ştim astăzi despre acest „despot luminat" avant la lettre, fondator al dinastiei Yuan din China şi primul împărat al acestei dinastii până la moartea lui, în 1294?

Născut pe 23 septembrie 1215, a avut ca doică, din porunca lui Genghis-Han, o sclavă tangută de religie budistă, care l-a învăţat să fie blând şi înţelept. Puternic ataşat de cultura chineză încă din copilărie, l-a invitat pe cel mai faimos călugăr budist al epocii, Haiyun, în Mongolia, să-l iniţieze în filosofia budistă.

Fiind al patrulea fiu al lui Tolui şi nepotul de fiu al lui Genghis Han, el avea puţine şanse de a ocupa tronul Imperiului Mongol. Dar circumstanţele au făcut în aşa fel încât el va prelua titlul de Khagan în 1260, odată cu moartea fratelui mai mare, Mongke. Nu a fost un transfer paşnic al puterii, căci un alt frate, mai mic, Ariq Boke, a declanşat un război civil care a durat până în 1264, sfârşindu-se cu moartea pretendentului.

Kubilai a domnit peste cel mai mare imperiu existent vreodată, care se întindea de la malurile Pacificului, în est, la Marea Neagră, în vest, şi din Siberia în Afganistan.

În 1279, după înfrângerea ultimului reprezentant al dinastiei chineze Song, Kubilai a devenit primul împărat străin care a cucerit toată China. Relevant pentru firea lui blândă, culoarea costumului imperial ales de noul suveran a fost albul, ca simbol al dorinţei sale de a domni paşnic asupra noilor supuşi.

Sub administraţia lui Kubilai – compusă, în mare parte, din demnitari chinezi pricepuţi („tehnocraţi", după limbajul de azi), China s-a modernizat profund şi a fost întemeiată o nouă capitală – Peking (actualul Beijing).

Spre deosebire de predecesorii săi – şi de majoritatea suveranilor vremii, care erau de o intoleranţă religioasă fanatică – hanul mongol a acceptat practicarea, în imperiul său, a tuturor religiilor. A promovat ştiinţa, arta şi comerţul, fapt care a dus la o dezvoltare economică fără precedent.

Căsătorit cu frumoasa Tegulen, s-a recăsătorit curând după moartea prematură a acesteia cu Chabi Khattun, care a devenit favorita sa, dintr-un harem cuprinzând alte zeci de „soţii" şi concubine, după tradiţia imperială chineză. Când Chabi a murit, în 1281, Kubilai s-a căsătorit cu verişoara ei mai mică, Nambui. Aceasta l-a adus pe lume pe Dorji, care a devenit fiul preferat al suveranului.

Moartea lui Nambi şi dispariţia prematură a lui Dorji l-au aruncat pe han în braţele depresiei. El a dat în patima alcoolului şi a îmbuibării, aşa încât a devenit curând obez şi chinuit de gută şi diabet. Deprimat, grav bolnav şi sătul de viaţă, înţeleptul Kubilai a murit pe 18 februarie 1294, la venerabila vârstă de 78 de ani.

Astăzi în istorie

11 aprilie 1961

A început procesul lui Adolf Eichmann

Răpit din America de Sud în urma uneia dintre cele mai periculoase şi mai spectaculoase misiuni ale serviciilor secrete din toate timpurile, fostul torţionar nazist Adolf Eichmann a fost adus în Israel, la baza fortificată Yagur, unde a petrecut nouă luni. Israelienii nu doreau să-l judece doar pe baza dovezilor existente în documente şi a afirmaţiilor sub jurământ ale martorilor, aşa că inculpatul a fost supus zilnic unor interogatorii amănunţite, care, transcrise, au totalizat peste 3.500 de pagini.

Folosind documentele furnizate în special de „vânătorul de nazişti" Tuviah Friedman, anchetatorii au putut să-şi dea seama când Eichmann mintea sau era evaziv în declaraţii. Fostul lider nazist

s-a declarat, pe tot parcursul interogatoriilor, un simplu funcţionar, care nu făcuse decât să îndeplinească ordinele primite; el nu părea să realizeze enormitatea crimelor comise.

Procesul lui, început pe 11 aprilie 1961 la Curtea Districtuală din Ierusalim, l-a avut ca prim procuror al acuzării pe însuşi procurorul general al statului Israel, Gideon Hausner. Eichmann a fost reprezentat de avocatul german Robert Servatius (niciun avocat evreu nu acceptase să-l apere) şi, pentru că legea israeliană interzicea dreptul la audiere în faţa curţii a unor avocaţi străini, ea a fost modificată, spre a-i oferi acuzatului şansa unei apărări corecte.

Guvernul israelian a dispus ca procesul să aibă o largă acoperire mediatică şi sute de reporteri din toată lumea au luat cu asalt sala în care se desfăşurau dezbaterile. Eichmann a fost plasat într-o „cuşcă" cu geamuri blindate, spre a-l feri de tentativele de asasinat. Procurorii au avut nevoie de 56 de zile spre a-şi prezenta probele, incluzând sute de documente acuzatoare şi 112 martori, majoritatea supravieţuitori ai Holocaustului.

Pe 15 decembrie 1961, Eichmann a fost condamnat la moarte pentru 15 capete de acuzare, inclusiv pentru crime de război şi crime împotriva umanităţii. Pe 1 iunie 1962, acuzatul a fost spânzurat la închisoarea din Ramla. Ulterior, pedeapsa cu moartea a fost abrogată din Codul Penal israelian.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Acum, când oscilaţiile de temperaturi de la o zi la alta sunt mari, răcelile şi gripa (cu multe cazuri mortale) sunt în floare. Pentru a contracara fenomenul, creşterea imunităţii este importantă. Scăderea imunităţii se datorează şi infecţiilor date de anumite bacterii sau stresului cotidian, sau îmbolnăvirii anumitor organe.

Pentru a remonta situaţia, natura ne oferă cele mai eficiente arme. Astfel, se ştie că seleniul stimulează funcţionarea sistemului imunitar. În plus, o cantitate mare de seleniu în corp creşte producţia de citokine, care ajută la diminuarea virusului gripal. Cele mai bogate surse de seleniu sunt nucile, fructele de mare, tonul, scoicile, stridiile sau homarul. Cercetătorii spun că aceste alimente pot reduce durata de viaţă a virusilor cu 42%.

Studii de specialitate arată că o jumătate de grepfrut roz pe zi

Sursele de seleniu

reduce riscul de gripă cu 20%. Fructul conţine doze importante de antioxidanţi.

Şi legumele crucifere, precum varza, broccoli, salata verde şi varza de Bruxelles sunt un sprijin solid al sistemului imunitar, deoarece stimulează capacitatea ficatului de a elimina toxinele din corp. Varza conţine compuşi cu sulf, fitonutrienţi, vitamina C, acid folic şi betacaroten, care protejează celulele.

De asemenea, e bine de ştiut că supa de pui hidratează şi ajută organismul să lupte cu virusii, având şi proprietăţi antiinflamatorii. Cercetătorii spun că probabil combinaţia de legume proaspete şi carnea de pui acţionează ca un tot unitar, reuşind să amelioreze simptomele gripei.

Dr. ANDY ANDREI

Şarmul discret al modei

Asistăm în acest sezon la întoarcerea la clasic. Modelele şi stilul clasic se conjugă azi cu modernitatea. Sunt în vogă pardesiul cu epoleţi, fustele midi, evazate, cu cute. Acestea nu exclud în totalitate ţinutele mini. Pline de şarm sunt bluzele, feminine, cu mâneci sofisticate, însoţite de eşarfe asortate, frumos înnodate.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Natura, „izvor" de sănătate

Primăvara, cu diversitatea de culori ale naturii, cu cerul senin şi clima blândă stimulează simţurile inducând o stare de bine şi diminuând stresul. Energia naturii este excelentă în reîncărcarea bateriilor, impactul naturii asupra sănătăţii fiind demonstrat.

Cercetători japonezi şi francezi au demonstrat că energia naturii captată de fiecare stând câteva ore în aer liber, diminuează tensiunea arterială, scade pulsul accelerat şi echilibrează bătăile inimii. S-a demonstrat, de asemenea, că scade şi nivelul hormonilor stresului.

Activitatea fizică desfăşurată în mijlocul naturii diminuează riscul de obezitate atât la copii, cât şi la adulţi.

Studiile arată că persoanele care petrec mai mult timp în natură nu se confruntă prea frecvent cu stări de depresie şi anxietate. Se îmbunătăţeşte starea de spirit şi memoria pe termen scurt.

Timpul petrecut în natură contribuie la îmbunătăţirea funcţiilor sistemului imunitar şi ajută pe termen lung la prevenirea unor afecţiuni grave.

Indiferent de vârstă, contactul cu natura îmbunătăţeşte puterea de concentrare şi rezistenţa în activitatea desfăşurată.

Lumina naturală ajută la sincronizarea organismului cu bioritmurile sale circadiene. Oamenii de ştiinţă care se ocupă de cronobiologie au arătat că sincronizarea cu ciclul natural de lumină-întuneric echilibrează somnul, dispoziţia, nivelul de stres şi sistemul hormonal.

Aşadar, petrecând zilnic câteva minute departe de agitaţia cotidiană, concentrându-vă asupra spectacolului de culori al naturii vă ameliorati sănătatea şi starea de bine, conectându-vă la energia naturii.

Dosarele frumuseţii

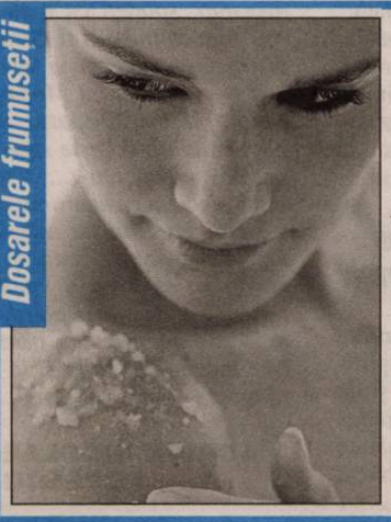

Sfaturi utile

Folosirea unor produse naturale în îngrijirea pielii are efect benefic şi rapid. Astfel, pentru a avea o piele catifelată se recomandă folosirea sării de Himalaya şi a uleiului de măsline.

Sarea de Himalaya conţine 80 de minerale esenţiale pentru piele. Din acest motiv se recomandă să adăugaţi în apa de baie o cană cu sare de Himalaya. Efectul va fi multiplu. După 20 de minute veţi simţi relaxarea indusă. Şi aceasta pentru că acest tip de sare are calitatea de a elimina „stresul" din muşchi şi articulaţii şi de a detoxifia pielea. Când ieşiţi din baie, „mângâiaţi-vă" trupul cu ulei de măsline. În acest fel pielea va fi bine hidratată şi va deveni catifelată şi strălucitoare.

■ Pentru ca şi frumuseţea mâinilor să câştige în urma îngrijirilor se recomandă folosirea unui scrub realizat din aceleaşi produse naturale. Se combină părţi egale de ulei de măsline şi de sare roz de Himalaya şi se masează mâinile cu acest scrub. Sarea va îndepărta celulele moarte iar uleiul, cu un conţinut ridicat de antioxidanţi şi vitaminele A şi E, va hrăni profund epiderma.

Gastronomice

Linte bătută

500 g linte, sare, 2 cepe, 2 linguri ulei.

Se pune lintea la fiert. Se scurge, se trece fierbinte prin maşina de tocat. Se pune din nou în cratiţă şi se bate pe aburi până devine spumoasă. Se mai adaugă câte puţin din apa în care a fiert, ca să nu fie prea groasă. Se serveşte cu ceapă prăjită în ulei. Este foarte gustoasă dacă la fiert se adaugă câteva felii de slănină afumată, tăiată mărunt, iar înainte de a fi servită, se amestecă cu puţin unt proaspăt.

Ciorbă de ştevie

2 litri apă, 1 litru borş, 500 g ştevie, o ceapă, o lingură ulei, o lingură făină, 3 linguri orez sau 2 cartofi, sare.

Se alege ştevia, se pune la fiert. Separat se prăjeşte o ceapă tocată cu o lingură de ulei, se pune făina, se rumeneşte şi se stinge cu apă. Se amestecă împreună cu ciorba şi se lasă să mai dea un clocot. În loc de orez, se pot pune la fiert câţiva cartofi tăiaţi mărunt.

Marinată de peşte

1,5 kg peşte, 100 g ulei, 2 linguri făină, 2 linguri oţet, 2 linguri bulion, 2 foi de dafin, piper boabe, sare.

Se pregăteşte peştele şi se prăjeşte în ulei. Se lasă să se răcească. În tigaia în care s-a prăjit peştele, se mai adaugă ulei şi când este fierbinte, se pune un vârf de lingură de făină, care se stinge cu oţet de vin îndoit cu apă. Se adaugă bulionul de roşii, foile de dafin, piper. Pentru 1 kg de peşte sunt necesare două cesti de sos. Se potriveşte gustul sărat şi acru.

Biscuiţi cu miere

250 g zahăr farin, 250 g miere, 500 g făină, 2 ouă, 100 g nuci, o linguriţă rasă cuişoare, o linguriţă rasă scorţişoară, 2 linguriţe bicarbonat.

Se opăreşte zahărul cu 250 g miere clocotită. Se amestecă şi după ce s-a mai răcorit, se adaugă făina, ouăle, nucile măcinate, cuişoare pisate, scorţişoară şi bicarbonat proaspăt cernut. Se frământă bine. Se lasă aluatul să se odihnească cel puţin două ore. Se întinde o foaie potrivit de subţire, se taie diferite forme, care se coc în tava unsă cu unt şi presărată cu făină.

Pagina realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Două incidente OZN din Argentina

În vara anului 1995, în provincia Salta din nord-vestul Argentinei, zeci de oameni, inclusiv un pilot civil, au fost aparent martorii prăbuşirii unui obiect zburător, metalic, argintiu. Pilotul a decolat, în mai multe rânduri, din proprie iniţiativă, pentru a cerceta urmările incidentului.

Descoperirile sale şi evenimentele care au urmat sunt deosebit de interesante. La fel de interesant, şi sugerând o posibilă legătură, a fost şi un alt incident, petrecut cu două săptămâni mai devreme, când o aeronavă neidentificată a pus în pericol un avion venit la aterizare pe aeroportul din Bariloche, din aceeaşi zonă.

Martorul principal al evenimentului din provincia Salta a fost Tony Galvano. El a declarat că, pe 17 august 1995, la ora 13.45, într-o zi însorită, îşi lua masa de prânz. La un moment dat, a apărut „un fel de farfurie zburătoare" de „culoare metalică strălucitoare", care ţiuia din cerul albastru deasupra zonei Serrania Colorado a orăşelului Joaquin V. Gonzalez. În timp ce obiectul trecea peste mica localitate, mai mulţi martori au văzut că acesta era urmărit de „alte două obiecte – probabil rachete" care urmau să-l lovească.

O farfurie zburătoare doborâtă

Apoi nava a început să cadă şi, la scurt timp, s-a zdrobit de pământ. Cam după o secundă, o „explozie puternică" a umplut aerul, urmată de o „mişcare seismică intensă". Potrivit martorului, undele acestei activităţi seismice ar fi fost resimţite până la o mare distanţă. Într-adevăr, rapoartele ar sugera că locuitori unor localităţi precum Gaona, El Quebrachal şi El Galpon ar fi raportat seismul. O scurtă panică a cuprins micile comunităţi. Apoi, conform relatării, locuitorii şocaţi din zonă au văzut „o coloană de fum negru gros" care s-a ridicat vertical spre cerul fără nori.

Galvano a precizat, mai târziu, că „nu a văzut niciodată aşa ceva" şi că ceea ce s-a prăbuşit era cu siguranţă o aeronavă solidă. În timp ce mulţi dintre locuitori alergau spre locul catastrofei, pentru ca să vadă mai bine ce s-a întâmplat, Galvano s-a îndreptat spre micul aeroport din apropiere, a sărit în avionul său „*Flystar*", a decolat şi a luat înălţime „plecând să cerceteze" ce anume s-a petrecut.

Din păcate, datorită fumului gros şi dens, nu a putut localiza nava prăbuşită. După mai multe runde în zonă – prin fumul coroziv pentru motorul avionului – a revenit pe pistă. Situaţia era prea periculoasă pentru a continua zborul. În plus, Galvano dorea acum să vadă şi „pe teren" ce s-a mai întâmplat. Din discuţiile pe care le-a avut cu martorii au rezultat o mulţime de noutăţi.

Posturile locale de radio au transmis mai multe relatări ale unor localnici care au asistat la căderea obiectului misterios. Părerile erau că acesta a fost doborât în mod intenţionat. Toţi martorii şi-au exprimat confuzia cu privire la ce anume putea fi obiectul şi cereau, din partea autorităţilor explicaţii şi asigurări. Galvano a organizat, în aceeaşi după-amiază, o cercetare a zonei, împreună cu alţi rezidenţi interesaţi. Din păcate, în ciuda faptului că au acoperit „suprafeţe mari de teren", nu au putut găsi nimic care să semene cu obiectul prăbuşit din cer.

Două zile mai târziu, Galvano a decolat din nou cu avionul său pentru a examina zona. De data aceasta, călătoria sa a fost mult mai fructuoasă decât cea din ziua prăbuşirii. Sub el se întindea o fâşie de pământ, cu ceea ce părea să fie o „amprentă de impact", de aproximativ trei kilometri lungime şi 600 de metri lăţime. Pentru Galvano era evident că zona a fost supusă la o temperatură foarte înaltă, cauzată de „fricţiunea" cu un „obiect gigantic şi greu".

Lăsând avionul să zboare puţin mai jos, a putut să vadă în mod clar copacii, care se găsiseră înainte în zona de impact, aruncaţi într-o parte sau în alta, rupţi sau smulşi din pământ. Într-un mod straniu, ei purtau marcaje bizare „de parcă ar fi fost stropiţi cu acid".

Dintr-o dată, aeronava lui Galvano a început să piardă din altitudine, iar motorul să tuşească, de parcă voia să cedeze. Înţelegând că nu va putea ajunge cu avionul până la o pistă normală, s-a pregătit pentru o aterizare forţată. A fost „zdruncinat" de impactul cu solul al avionului său, de obicei de încredere, dar a fost totuşi în măsură să coboare şi

să se îndrepte spre locul accidentului. Între altele, el a cules de pe jos o bucată bizară de murdărie, cu convingerea că aceasta ar putea deveni, poate, dovada acelei întâmplări nefericite.

Galvano a afirmat mai târziu că el „nu a văzut niciodată" ceva de genul „prafului ciudat" pe care acum îl ţinea în mână. Specialiştii de la Universitatea din La Plata l-au analizat, iar rezultatele indicau faptul că el conţinea 98% potasiu iar „restul de 2% material necunoscut". Conform rezultatelor, o asemenea combinaţie de substanţe nu se găseşte nicăieri pe Pământ. În ciuda acestor rezultate, căutările ulterioare ale zonei nu au dus la alte descoperiri interesante.

Apoi, peste două săptămâni, a avut loc o altă întâlnire ciudată. În timp ce el şi alţi câţiva investigatori voluntari din comunitatea locală încă mai „pescuiau" prin zonele împădurite şi de junglă din zona impactului, lângă ei au descins, din vehicule negre 4x4, mai multe persoane înarmate, în costume negre. Aceştia au informat grupul de voluntari că, începând de acum, ei vor prelua căutările, localnicii vor trebui să meargă acasă, nu se vor mai putea plimba liber în zonă şi că orice discuţie este exclusă. Galvano susţine că ultimul lucru pe care unul din aceşti ciudaţi „bărbaţi în negru" i l-a spus era: „Uită de asta. Ceea ce a căzut a fost ceva foarte greu". Galvano spune că fraza i-a rămas întipărită în minte „cu litere de foc".

În plus – spune el – după neplăcuta întâlnire a început să primească apeluri telefonice ciudate. Întotdeauna cu o prezenţă foarte clară la celălalt capăt, dar onorându-l doar cu o tăcere înfiorătoare şi ameninţătoare. Aceste apeluri le primea întotdeauna seara târziu sau în mijlocul nopţii. După toate cele întâmplate, Galvano devenise atât de speriat încât a părăsit, pentru un timp, regiunea. „Bărbaţii în negru", conform relatărilor localnicilor, au rămas în zonă timp de câţiva ani. Abia la o vreme după diminuarea prezenţei lor, Galvano a avut curajul să se întoarcă, încă sperând că va putea investiga cazul în continuare.

Întâlnire periculoasă

Cu două săptămâni înaintea prăbuşirii amintite, în primele ore ale zilei de 2 august 1995, nu foarte departe, se petrecuse şi un alt incident, care nu fusese cunoscut de Galvano, nici de ceilalţi martori ai cazului Salta. Din nou, au fost foarte mulţi oameni care au asistat la cele întâmplate. Pe măsură ce o aeronavă de linie se îndrepta spre aeroportul din Bariloche, oraş aflat la poalele munţilor Anzi, brusc s-a apropiat de el, „cu o viteză foarte mare, sfidând legile fizicii", o „farfurie zburătoare" albă, strălucitoare.

Pilotul a efectuat cu succes o manevră de evitare a unei coliziuni. Pe lângă piloţii din avion, mai mulţi oameni de la sol au văzut apropierea periculoasă, inclusiv unii membri ai armatei argentiniene. În plus, s-a spus că, în timp ce nava strălucitoare a trecut pe deasupra aeroportului, calculatorul şi sistemele de putere „au înnebunit". Imediat după aceea, o mare parte din oraş a fost afectată de o întrerupere a alimentării cu curent electric.

Nava ciudată a mai apărut, încă o dată, drept în faţa avionului, de data aceasta plutind nemişcat. Din nou, pilotul a fost obligat să facă o manevră de ocolire pentru a evita o coliziune. Doar că, de data aceasta, nava misterioasă s-a întors împreună cu avionul, zburând apoi alături de el pentru câteva momente. În acest timp, la fiecare capăt al obiectului, au apărut două lumini verzi, între care, în centru, se vedea o lumină portocalie. OZN-ul a însoţit astfel avionul care cobora spre aeroport, până la atingerea altitudinii de 1000 de metri. În acel moment „s-a ridicat cu o viteză supranaturală" şi a dispărut din vedere.

Analistul Marcus Lowth, care a reluat recent, într-un articol, incidentele de mai sus, se întreba dacă ar putea fi vreo legătură între cele două cazuri. O presupusă întâlnire şi o aparentă prăbuşire cauzată în mod intenţionat? Fereastra de două săptămâni este cu siguranţă interesantă. Şi la fel de interesant rămâne interesul intens al militarilor, ca şi cel al „bărbaţilor în negru", cel puţin în cazul primului incident.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Falsa sinucidere a lui Le Loyon

Cine sau „ce" este Le Loyon? Nu se ştie precis, nici astăzi. Probabil numai personajul numit astfel ştie, asta în cazul în care ar fi o fiinţă raţională şi lucidă. Ceea ce, totuşi, este greu de presupus şi de crezut.

Necunoscutul de duminică

Nimeni nu ştie cine este; sau cine a fost. Totuşi, straniul necunoscut care se plimba prin pădurea Maules din districtul Gruyère (Elveţia) înfăşurat într-o pelerină militară de protecţie antichimică şi purtând o mască contra gazelor din timpul războiului nu avea chiar alura unei fantome.

Era ceva real, exista, ba chiar avea şi un nume dat de oameni: Le Loyon. În schimb, pe nimeni nu amuza apariţia sa. Dimpotrivă, mai mulţi copii şi câţiva adulţi care au avut surpriza nefericită să-l întâlnească au rămas temporar cu traume în urma şocului.

O localnică din Sâles îşi aminteşte neplăcuta întâlnire cu el: „A ieşit din marginea pădurii, îmbrăcat cu hainele lui militare. Nu i se vedeau faţa, nici ochii, în spatele acelei măşti de gaze macabre. A fost înfricoşător şi cunosc femei care nu se mai aventurează singure în pădure de-atunci." Marianne Descloux îşi amintea şi ea: „S-a întâmplat într-o duminică ploioasă. Avea pe cap un fel de coif, purta o pelerină întunecată şi masca lui de gaze. Oare ce putea să-i treacă prin minte? Nu-mi dau seama, dar era extrem de dezagreabil. Sper să nu-l mai întâlnesc niciodată." Cel mai frecvent, asemenea întâlniri „de gradul trei" au avut loc duminica, iar ca un detaliu surprinzător, odată a fost văzut ducând în mână un buchet de flori.

Testamentul unui Frankenstein inofensiv

Zvonurile răspândite despre Le Loyon, amplificate „corespunzător" şi de presă, au ajuns în întreaga lume, scrise în nenumărate limbi. Un articol publicat în Hong Kong l-a numit „Frankenstein al munţilor", în Polonia i s-a spus „Batman elveţian", iar un mare cotidian suedez i-a comparat celebritatea cu cea a monstrului din Loch Ness. Totuşi, în pofida fabulaţiilor publice, personajul nu s-a arătat niciodată agresiv, ridicând astfel şi mai multe semne de întrebare asupra identităţii sale. S-a lansat astfel ipoteza că era, de fapt, o femeie cu grave probleme psihice, un bărbat straniu de statură uriaşă sau un individ suferind de o boală de piele. Mult mai raţionali, silvicultorii şi autorităţile din zona Maules au decis să-l caute, pentru a-l convinge să aibă un comportament de om normal.

Nu a mai fost cazul. Probabil sătul sau dezgustat de rumoarea pe care în fond el o generase, Le Loyon a decis să-l elimine pe înfricoşătorul „Frankenstein". A fost de fapt un gen de sinucidere simbolică. Într-o zi, în pădurea străbătută în mai multe rânduri de misteriosul personaj a fost găsit un aşa-zis testament, alături de o mască contra gazelor abandonată. În realitate, era o scrisoare adresată... lui Le Loyon, fără îndoială, de către omul care întrupase până atunci înfricoşătoarea apariţie.

Conţinutul relevă o minte logică, un om educat şi cult, chiar un anume echilibru al gândirii şi al raţiunii. El nu se sfieşte să afirme: *„Ne trataţi drept cretini. Asupra acestui aspect nu ne formalizăm: nu putem exclude aceasta, căci toţi suntem cretini pentru cineva. Pe urmă, drept asasini, ceea ce respingem total. Dacă v-aţi decis să dispăreţi, spuneţi că o faceţi fiindcă noi am fi dorit distrugerea voastră şi riscaţi o «vânătoare a Monstrului». Fals. O parte a populaţiei nu doreşte să vi se facă vreun rău (...) Pe scurt, decizia vă aparţine: e o sinucidere, nu un asasinat. Apoi, dragă Fantomă, vă dorim să aveţi o viaţă fericită. Şi plimbări plăcute în pădurea Maules, care este magnifică, chiar şi fără mască contra gazelor."*

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Regatul pierdut „al liliecilor”

O cetate fabuloasă, veche de multe veacuri şi pierdută undeva, în timp, a fost redescoperită şi explorarea sa reluată cu numai câţiva ani în urmă, cu ajutorul celor mai noi tehnologii. Însă, dincolo de performanţele metodelor actuale de cercetare, specialiştii sunt fascinaţi de ceea ce au (re)găsit în jungla guatemaleză.

Etern pierduta luptă cu timpul

Naachtun a fost una dintre cele mai înfloritoare oraşe de piatră ale fabuloasei civilizaţii mayaşe. Se spune de altfel că ar fi fost ultima cetate din perioada aşa-numitei „vârste de aur” a acestei populaţii – datată între anii 200 şi 900 d.Hr. Readucerea ei la lumină i se datorează arheologului american Sylvanus Morley, care a localizat-o în 1922 şi a dat acest nume sitului respectiv, „naachtun” însemnând „pietrele de departe” în limba mayaşilor.

Însă numele său vechi era Masuul, ea fiind situată în mijlocul oraşelor mayaşe din epoca clasică. Situl este unul de anvergură considerabilă, incluzând mai multe temple piramidale şi o Acropolă, legate între ele prin drumuri consolidate cu un mortar calcaros, precum şi două terenuri pentru jocul cu mingea specific populaţiilor Americii Centrale precolumbiene. Totuşi, şi ea a căzut pradă neînduplecării timpului, care a făcut ca vechile ziduri să fie surpate şi înghiţite de vegetaţie, apoi acoperite de pământ. O zonă altădată deschisă către lumină, prosperă, transformată într-un ţinut extrem de sălbatic, nu întâmplător supranumit metaforic „regatul liliecilor”.

O altă istorie

Un trecător mai grăbit prin jungla guatemaleză nu ar fi observat rămăşiţele fostei cetăţi. Poate doar nişte ridicături de pământ invadate de vegetaţia luxuriantă şi grohotişuri care nu şi-ar avea locul acolo. În vremea sa de glorie însă, Naachtun lega oraşele Tikal şi Calakmul, superputerile epocii clasice, iar în timpul deselor războaie e foarte posibil să fi servit ca „loc de tratative neutru”. Săpăturile arheologice începute în 2011 au permis descoperirea multor vestigii de mare valoare, între care o reprezentare a faimoasei „Femei din Tikal”, dar cele mai spectaculoase revelaţii au apărut odată cu prospecţiunile ultramoderne realizate prin teledetecţie cu laser (Lidar, în limbajul specialiştilor). Din 2017 încoace, au fost localizate astfel peste 60.000 de structuri, care mărturisesc că acolo a existat cândva cu totul alt peisaj şi s-a desfăşurat o altă istorie decât cea din zilele noastre.

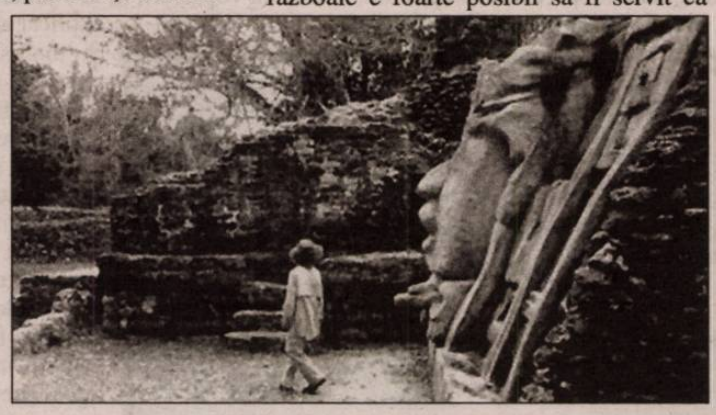

În jur de 25 de hectare pe care se ridicau temple, piramide, palate, pieţe ale vechiului Maasul şi cele peste 175 de hectare locuite de populaţia mai puţin înstărită erau înconjurate de suprafeţe agricole pe care măiestria uluitoare de ingineri a mayaşilor ni se relevă prin amenajări aproape moderne, destinate bunei gestionări a culturilor în perioadele ploioase, ca şi în cele secetoase.

Încă un element pozitiv ce ţine de evoluţia firească a omenirii, din păcate şi el nimicit de nesăţioasa sete de bogăţii şi de atrocităţile invadatorilor veniţi aici de peste mări spre a-şi impune cu orice preţ legile „civilizaţiei” lor.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Drumul cramelor din Buzău

Drumul Cramelor, cunoscut şi sub mult mai sugestiva denumire de „Drumul Vinului”, constituie cel mai străbătut traseu turistic din judeţul Buzău. Şi asta pentru că, pe o distanţă de aproximativ 50 de kilometri şi o diferenţă de nivel de circa 400 de metri, se dezvăluie privirii un peisaj foarte frumos, constituit din podgorii ce alternează cu păduri şi văi întinse, dar şi foarte multe obiective turistice.

Drumul porneşte din dreptul localităţii Pietroasele, pe DN1B, şi se încheie în DN10, la Fântâna lui Mihai, după ce traversează 14 sate şi binecunoscutul deal Ciolanu. Drumul a fost inaugurat în anul 2011 pentru a scoate în evidenţă potenţialul turistic şi viticol al zonei. Mergând din cramă în cramă poţi străbate, în câteva zile, frumuseţile de pe Dealul Istriţei şi, nu în ultimul rând, poţi gusta cel mai bun vin din zonă, care aduce, potrivit specialiştilor, cu cel din marile podgorii din Franţa.

Vinul de Buzău are un gust bogat, catifelat şi complex datorat faptului că unele podgorii din Dealu Mare (crama La Certa de pe dealul Finţeşti, de pildă) sunt poziţionate de-a lungul paralelei 45, paralela pe care se află zone viticole ca Bordeaux, Saint-Emilion şi Toscana. Ca să nu mai vorbim de celebra Tămâioasă de Pietroasele, pe care o produc toate cramele din zona Buzăului.

Cramele, cândva locuri simple, unde localnicii îşi ţineau vinul la adăpost de lumină şi la răcoare, au devenit în ultimii ani adevărate locuri de pelerinaj atât pentru turişti români, cât şi străini, unde te poţi caza în condiţii mai mult decât decente şi bucura de degustări pe cinste constând în cârnaţi de Pleşcoi sau babic. În Staţiunea Pietroasa, de pildă, se poate bea cea mai bună Tămâioasă românească, în timp ce ţi se dezvăluie o istorie a vinului veche de câteva sute de ani.

Drumul vinului se continuă cu crama „La Butoaie”. Aici totul este deosebit. De la cazarea – care se poate face, opţional, chiar şi într-un butoi imens, frumos amenajat – până la ospitalitatea proprietarilor. La Certa veţi fi încântaţi de priveliştea uimitoare, de conacul ce tronează maiestuos între vii, dar şi de povestea locului şi gustul divin al băuturii produse aici. Lista cramelor continuă, căci cuprinde nu mai puţin de 26 de locaţii de acest gen, răbdare să aveţi şi timp la dispoziţie să le vizitaţi pe toate, fiecare cu farmecul şi specificul propriu.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Oneaga

Aflat în satul al cărui nume îl poartă din judeţul Botoşani, schitul Oneaga, cu obşte de călugări are hramul „Acoperământul Maicii Domnului”.

Canonic schitul aparţine de Mănăstirea Sihăstria Voronei dar istoria lui este foarte veche.

În acele locuri împădurite din apropierea satului s-au aşezat în secolul al XVIII-lea trei pustnici ruşi. În anul 1780, proprietarul moşiei şi al satului Cristeşti, Neculai Cristescu, ridică o biserică din bârne de stejar cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”, menţionată documentar pentru prima dată în 1834.

Schitul a fost de la început un aşezământ de călugări care depindea administrativ de Mănăstirea Vorona. Slujbele la schit erau ţinute fie de ieromonahii de la Vorona fie de preoţii de mir din satul Oneaga.

În 1762, schitul este desfiinţat prin ordonanţă domnească. Tradiţia spune că acest lucru a fost cauzat de faptul că monahii de aici au oficiat o cununie considerată necanonică, încălcând astfel preceptele Bisericii Ortodoxe. Era vorba de cununia lui Gheorghe Cristescu cu verişoara sa Pulcheria (1812-1861), fiica marelui logofăt Alexandru (Dimitrie) Mavrocordat.

Biserica a fost demontată şi remontată în satul Vânători din comuna Gorbaneşti, judeţul Botoşani. În vechea vatră monahală a rămas doar Sfânta Masă pe care creştinii au acoperit-o, au împrejmuit-o cu un gard şi au continuat să-i arate cinstirea cuvenită.

După 1990 s-a considerat că această sfântă relicvă are nevoie să fie ocrotită de zidurile unei biserici. De aceea ieromonahii Pimen Chirilă şi Teodosie Bahnă de la Mănăstirea Sihăstria Voronei au început să strângă bani şi materiale pentru construcţia unei biserici de zid. Cu banii obţinuţi au construit primele chilii şi o fântână.

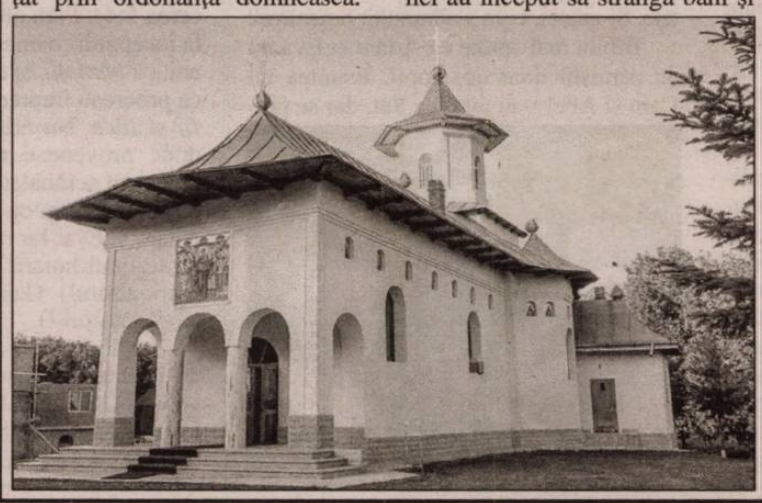

În 1994, din iniţiativa lui Calinic Botoşăneanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor şi cu aprobarea mitropolitului Daniel Ciobotea al Moldovei şi Bucovinei a fost reînfiinţat schitul Oneaga, cu obşte de călugări, egumen fiind Teodosie Bahnă.

Construcţia noului schit a început în 1995 şi a fost terminată în 1999, biserica fiind sfinţită la 1 octombrie. Este o construcţie din zid pe temelie de beton, în formă de cruce. Altarul are în partea dreaptă o cameră pentru veşmântărie şi este luminat de o fereastră laterală a bisericii. Catapeteasma este din lemn de stejar sculptat şi are icoane nichelate.

Pe fiecare dintre pereţii laterali ai bisericii, respectiv la nord şi la sud, sunt câte două ferestre, în naos şi în pronaos. Cele două încăperi sunt delimitate de doi stâlpi cuprinşi în interiorul zidurilor şi susţinând arcada bolţii.

Deasupra naosului este o turlă în formă octogonală cu patru ferestre. Toate ferestrele sunt din lemn, duble, terminate în arc. Intrarea în pridvorul închis, se face printr-o uşă de stejar sculptată iar în pronaos se intră printr-o uşă de brad. Pridvorul deschis este susţinut de patru stâlpi din zid, pardoseala este din lemn şi acoperişul din tablă zincată.

Pe lângă biserică s-au mai construit o casă nouă cu trapeză şi beci, cu contribuţia credincioşilor, un gard din piatră de râu, un fânar. S-a amenajat o grădină de zarzavat şi o mică livadă.

IRINA STOICA

Pictura bio și magia efemerului

Cunoaștem alimente și băuturi bio, vopseluri bio, îmbrăcăminte bio, dar să practici o artă bio, așa ceva foarte rar se întâmplă. Mai ales dacă este vorba despre creații gigantice și realizate nu pentru a fi expuse în saloane de artă, ci pe culmi de munte.

Și, totuși, Universul cel nesfârșit și etern ne arată cu fiecare clipă că totul se află într-o continuă mișcare și transformare.

Uriașul culcat în iarbă

Probabil că în întreaga istorie a picturii, nu s-a vorbit vreodată în sensul detalierii unei tehnici anume despre o suprapunere perfectă a acestora. Cum se întâmplă în cazul de față, referitor la așa-zisa frescă de iarbă. Cu alte cuvinte, cum să aduci laolaltă un element vegetal de o curățenie naturală totală și o realizare a omului, fie ea și estetică – aici, deloc simpla și foarte laborioasa pictură pe zid, care și-a dobândit de-a lungul mileniilor o binemeritată faimă?

A găsit îngemănarea ideală a celor două tânărul artist plastic francez Guillaume Legros, mai cunoscut sub pseudonimul Saype. El a ales drept suport de lucru povârnișul pe care stă așezat un mic sat elvețian din Alpi, Leysi. Aici a creat portretul unui păstor stând culcat pe iarbă, cu o pipă în colțul gurii și cu ochii întredeschiși. Fresca de iarbă are impresionantele dimensiuni de 100 m X 100 m; o suprafață de 10.000 m²!

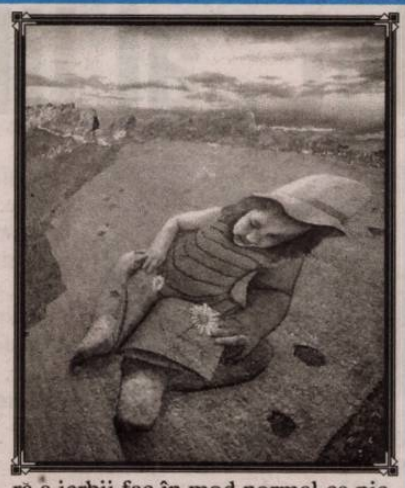

Visul și provocările firescului

Pentru a nu afecta natura, Saype a folosit doar produse naturale și biodegradabile pe bază de apă, făină, ulei de in, amestecurile pulverizându-le apoi cu un pistol de vopsit. O magie reală, dacă se poate spune astfel, căci ea este sortită să rămână efemeră: ploile și creșterea ulterioară a ierbii fac în mod normal ca pictura să dispară definitiv. Pe de altă parte, se cuvine să menționăm că realizarea giganticei fresce s-a lovit de numeroase obstacole, în cea mai mare parte din cauza dimensiunii sale și denivelărilor terenului-suport. „Este deopotrivă o provocare tehnică și fizică. Dacă ai uitat jos un vas cu vopseluri, îți ia o jumătate de oră să-l găsești – a explicat artistul. Și mai sunt și situațiile imprevizibile: furtuni, fermentarea vopselurilor și mai ales mușuroaiele de cârtițe care te obligă să repari urgent chipul păstorului, pentru a fi totul gata la inaugurarea prevăzută pentru a doua zi.”

De la teribilismul adolescenței la filozofia esteticului

Saype este pasionat și de filozofie, astfel că vrea să-i sensibilizeze pe oameni în sensul respectării de către aceștia a mediului înconjurător: „Am desenat un om imens. Dar în imensitatea naturii el nu înseamnă nimic. Este ceva mai presus de aceasta ce vreau eu să transmit.”

Acum în vârstă de 27 de ani, tânărul artist trăiește și lucrează în Elveția. Foarte interesant, el a pătruns în acest univers magic al frumosului la vârsta de 14 ani, prin intermediul unei așa-zise arte urbane – graffiti. Din 2013, a început să creeze pe versanți montani giganticele sale portrete efemere, care însă își revendică cu deplină justețe dreptul lor la nemurire.

Călăul era prea obosit

De trei ori urma să fie executat Byson Kaula, un condamnat din Malawi, salvat de extenuarea călăului său, după numeroase zile de execuții, precum și de promulgarea legii de interzicere a pedepsei capitale în țara africană.

Condamnat la moarte în 1992, el trebuia, teoretic, să fi dispărut de mult din această lume. Totuși, după aproape trei decenii e viu și nevătămat, astfel că și-a putut relata povestea incredibilă postului BBC.

Născut într-un sat din sudul statului Malawi, Kaula a început să câștige mulți bani lucrând în industria gazelor, în Africa de Sud. S-a întors apoi în satul natal pentru a-și deschide o afacere în agricultură, moment în care totul a luat-o razna. Conform propriilor sale relatări, câțiva consăteni invidioși pe succesul său au ticluit un plan diabolic. I-au agresat grav un lucrător, acesta nemaiputându-se apoi deplasa. Într-o zi, Byson a ajutat victima să meargă la toaletă, dar au alunecat pe treptele inundate de ploile diluviene recent căzute și omul a murit la scurt timp, în spital. Vecinii au depus mărturie împotriva lui, iar la proces a fost acuzat de crimă și condamnat la moarte.

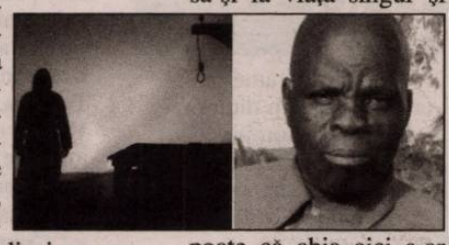

Bărbatul își amintește că atunci s-a simțit „deja mort”. Numai că, în acei ani, un singur călău își făcea sinistra meserie în acea zonă a Africii, spânzurându-i pe condamnați. Și într-o zi a aflat că îi sunase și lui ceasul de pe urmă, fiind inclus într-un grup alături de alți 20 de criminali ce trebuiau executați. Însă, după câteva ceasuri de atârnat oameni în streang, călăul era epuizat, astfel că pe ultimii trei, între care și Kaula, i-a amânat pe mai târziu. Și, oricât de incredibil pare, scenariul s-a reluat încă odată și încă odată! A avut mare noroc, vor spune mulți, însă acest „noroc” l-a traumatizat psihic într-un mod de nedescris. În două rânduri, Byson Kaula a încercat să-și ia viața singur și poate că abia aici s-ar putea vorbi despre o așa-zisă stea norocoasă.

„Când mi s-a spus că sunt liber să plec, am crezut că visez, îmi tremura tot corpul” – povestește fostul condamnat pentru BBC. Astăzi, el trăiește singur în același sat, consiliind benevol alți foști deținuți și făcându-și planuri mărunte pentru anii ce i-au mai rămas de trăit. Pământul pe care-l cultiva odinioară e năpădit de buruieni, soția i-a murit de ani buni, iar cei șase copii, acum mari, și-au clădit viețile lor. Singura mare dorință a bărbatului este acum să oată avea grijă mai departe de bătrâna lui mamă, Lucy, și să-i construiască acesteia o casă de cărămidă.

Cum s-a făcut... Facerea omenirii

De foarte multe veacuri lumea este frământată de o întrebare legitimă, de care se leagă însuși destinul civilizației noastre actuale: Cum s-a înmulțit omenirea, dacă Adam și Eva au avut doar doi băieți, pe Cain și Abel? După cum bine știm, Biblia spune că primii oameni de pe Pământ ar fi fost Adam și Eva – părinții omenirii. Totuși, despre ei se spune în repetate rânduri că au avut doar doi băieți, pe Cain și pe Abel.

Pe Pământ trăiesc astăzi peste 7 miliarde de oameni și, potrivit textelor sfinte, toți și-ar avea originile în primii doi, Adam și Eva – Bărbatul și Femeia. Ni se mai relatează că mai întâi a fost creat Adam, iar Eva ulterior, dintr-o coastă a acestuia. Amândoi, plăsmuiți de Dumnezeu „după chipul și asemănarea sa”. Ce înseamnă această distincție între *chip* și *asemănare* e altă poveste, la fel de complexă. Mai departe însă aflăm despre întâia crimă din lunga istorie a omenirii și chiar un fratricid, Cain omorându-și fratele. Și-atunci, cum s-a înmulțit omenirea?

Biblia mai spune că Adam și Eva nu au zămislit doar doi copii. Înaintea lui Cain și Abel l-au avut pe Set, dar se precizează și că, în cei 930 de ani de viață, lui Adam „i s-au născut fii și fiice”. (Facerea 5:4). Fără alte amănunte, aflăm că la începuturi oamenii trăiau peste 900 de ani, că *bărbații își cunoșteau femeia* (adică procreau împreună) și că *li se năștea fii și fiice*. Nu aflăm însă explicit și de unde proveneau toate aceste seminții, care sunt semnalate în ținuturi ce nu par a avea legătură cu locul unde ajunseseră Adam și Eva. Iar răspunsul poate să stea în destinul hotărât de Dumnezeu pentru (agricultorul) Cain, după uciderea lui Abel (păstorul).

Tatăl ceresc l-a pedepsit însemnându-l pentru ca nimeni să nu-i facă rău „și s-a dus Cain de la fața lui Dumnezeu și a locuit în ținutul Nod, la răsărit de Eden” (Facerea 4:14). Acolo femeia sa l-a născut pe Enoh, după numele căruia Cain i-a dat numele cetății pe care a zidit-o. Abia la a cincea generație după aceasta, aflăm un lucru foarte important: „Lameh și-a luat două femei: numele uneia era Ada și numele celeilalte era Sela. Ada l-a născut pe Iabal; acesta a fost tatăl celor ce trăiesc în corturi, la turme. Fratele lui se numea Iubal; acesta este tatăl tuturor celor ce cântă din fluier și din țiteră. Cât despre Sela, ea l-a născut pe Tubal-Cain, care a fost părintele celor ce lucrează arama și fierul. Iar sora lui Tubal-Cain era Noema.” (Facerea 4:19)

Rezumând toate acestea, pare a fi evidentă o singură constatare: toți oamenii de pe Pământ reprezintă rezultatul unui șir nesfârșit de incesturi, întrucât la vremea aceea incestul era permis, la fel ca poligamia, dar, se pare, nu și poliandria.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Știați că...

◆ ...albatrosul are aripile deosebit

de lungi? Anvergura lor este de 3,5 metri.

◆ ...un om inspiră și expiră zilnic de circa 23.000 de ori?

◆ ...în pădurile tropicale doar unu la sută din razele soarelui pot atinge pă-

mântul? Aceasta datorită faptului că vegetația este extrem de deasă.

◆ ...un melc poate dormi fără întrerupere vreme de trei ani? În acest timp nu are nevoie de hrană.

◆ ...trandafirul roșu este simbolul Angliei? Este purtat

în ziua de Sfântul Gheorghe.

◆ ...primul apel la un telefon mobil a fost făcut de către unul dintre inventatorii Motorola? Evenimentul s-a petrecut în 1973.

◆ ...în fiecare zi se nasc circa 250 de copii? Un copil din

trei se naște în India sau China.

◆ ...o libelulă trăiește foarte mult timp sub apă? E vorba de mai bine de jumătate din viața ei.

Știați că...

Palatul Stroganov

Considerat unul dintre cele mai frumoase orașe ale lumii, Sankt Petersburg nu este doar un loc încărcat de istorie ci și un adevărat muzeu în aer liber. În ciuda vicisitudinilor istoriei, zidurile strălucitoarelor palate, bisericile și statuile par să respire și să răspândească în jur dragoste pentru cele mai desăvârșite forme ale artei.

Una dintre emblemele orașului este Palatul Stroganov, simbol al secolului de aur al culturii aristocrației ruse. Este una dintre numeroasele reședințe ale Stroganovilor, aflate în oraș și în împrejurimi și care din prima jumătate a secolului al XVIII-lea până la Revoluția din 1917 a aparținut aceleiași familii.

Terenul pe care a fost ridicat palatul a fost achiziționat în 1740 de către Serghei, cel mai tânăr dintre cei trei frați Stroganov, care în 1722 au primit fiecare titlul de baron de la Petru I. După 12 ani, mezinul familiei l-a însărcinat pe arhitectul Bartolomeo Romanelli să le ridice una dintre cele mai strălucitoare reședințe. În cea de a doua jumătate a secolului al XVIII-lea Alexandru Stroganov (1733-1811) care a primit titlul de conte în 1761, a amenajat în palat o bibliotecă bogată, o galerie de tablouri și o importantă colecție de minerale, cea mai bine dotată din lume la vremea respectivă. La sfârșitul secolului al XVIII-lea atât colecțiile cât și biblioteca au fost deschise publicului. Toate sălile palatului sunt bogat ornamentate cu lampadare, ferestre largi și mobilier de înaltă calitate dar cea mai frumoasă dintre ele este Sala Rastrelli cu plafonul pictat de Giuseppe Valeriani (1708-1762) reprezentând Triumful lui Enea. Artistul a venit la Sankt Petersburg în 1742 și până la sfârșitul vieții sale a rămas în oraș ca principal decorator al Teatrului Imperial. La 15 decembrie 1753, împărăteasa Elisabeta Petrovna și-a sărbătorit în palat aniversarea și tot aici s-a desfășurat adunarea Comisiei însărcinate cu proiectul alcătuirii noului cod de legi, în prezența Ecaterinei a II-a.

Sala Rastrelli

Palatul Stroganov este construit în formă de L, are 50 de camere, o sală de dans cu cinci ferestre cu o suprafață de 128 de metri pătrați, iar holul este împodobit cu oglinzi și sculpturi. O reală capodoperă este scara mare din față, cu balustradă aurită și decor de marmură. Fațadele sobre au vedere spre râurile Moika și Neva și, de la parterul înalt, se înalță coloane subțiri care unesc următoarele etaje. Fațada principală de pe Nevsky Prospekt este decorată cu stema Stroganovilor.

În 1790 palatul a suferit un mare incendiu dar restaurările care au urmat au păstrat, cel puțin în exterior, aspectul original desenat de Rastrelli. Fiul lui Alexandru, Pavel (1774-1817) curtean strălucitor la curtea lui Alexandru al II-lea, erou în bătălia de la Borodino, și-a pierdut unicul fiu căzut cu onoare în luptă. Pentru ca numele conților Stroganov să nu se piardă, Alexandru l-a transmis împreună cu titlul nobiliar ginerelui său, Serghei Grigorevici, soțul fiicei sale, Natalia.

Serghei Grigorevici Stroganov (1794-1882) era ofițer în Gardă, participant la războiul din 1812 și, în același timp un om extrem de bogat. Cu o avere imensă moștenită de la tatăl său a fost unul dintre fondatorii comisiei Arheologiei și principalul finanțator al publicației „Antichitățile de stat în Rusia". A creat în palat prima expoziție de icoane rusești. Fiul său mai mare, Alexandru, a fost ultimul proprietar al Palatului până în 1917, când a trebuit să fugă din Rusia.

În 1918 palatul a fost naționalizat și colecțiile au fost împărțite în diferite muzee, o parte dintre ele fiind vândute chiar în străinătate.

Astăzi, palatul este o filială a Muzeului Rus, unul dintre cele mai bogate muzee din lume.

Simboluri ale umanității

Cocoșul

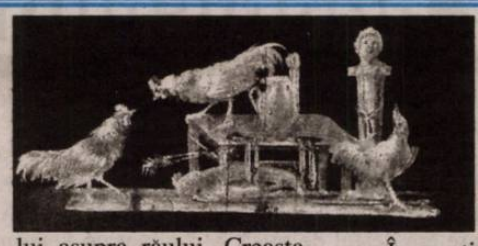

Pasărea atât de cunoscută, prezentă în aproape toate gospodăriile rurale, cocoșul simbolizează curajul și vigilența dar și aroganța și îngâmfarea. În Grecia antică se spunea că salută soarele prin cântecul său de dimineață și era pasărea preferată a lui Apollo.

Cântecul său simbolizează victoria luminii asupra întunericului și a binelui asupra răului. Creasta sa roșie îl făcea simbol al focului și, fiind o creatură agresivă, în Orientul îndepărtat era considerat un simbol al bătăliilor. Reprezenta de asemenea fertilitatea dar multe civilizații îl considerau o pasăre de sacrificiu, în special în perioada recoltelor. În sintoismul budist cocoșul stătea pe o tobă chemând oamenii la rugăciune.

În creștinism este considerat un simbol cristic datorită faptului că a cântat de trei ori când Sfântul Petru s-a lepădat de Iisus. I s-a atribuit apoi simbolul pocăinței și al Învierii. Este un motiv popular des întâlnit, apărând pe turnurile bisericilor.

Eminescu și marea

Turnat în bronz, bustul lui Eminescu din Constanța este așezat în apropierea Farului Genovez. Amplasat pe un soclu de travertin cu înălțimea de 3 metri, a fost realizat în anul 1930 de sculptorul Oscar Han.

Pe soclul statuii se profilează chipul statuar al unei muze inspiratoare, căreia sculptorul i-a împrumutat figura Veronicăi Micle.

Inaugurarea statuii a avut loc la 15 august 1934 în cadrul unei ceremonii speciale la care au fost prezenți și regele Carol al II-lea și fiul său, principele Mihai, care se aflau în oraș cu prilejul sărbătorii Zilei Marinei.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Încurcătură aviatică

Pasagerii zborului unei companii engleze stăteau liniştiţi pe locurile lor. Plecaseră din Londra şi erau siguri că se îndreaptă spre Düseldorf.

Spre marea lor surpriză însă avionul a aterizat la Edinburgh. Mulţi au crezut că e o glumă, dar echipajul părea complet derutat, neînţelegând cum a fost posibil să se greşească total destinaţia. Nu era vorba despre nicio deturnare, de niciun motiv care putea determina avionul să aterizeze la 800 de kilometri distanţă de Düseldorf, cu atât mai mult, cu cât cursa respectivă era una obişnuită, făcută de mai multe ori.

Aeroportul din Londra, de unde plecase avionul, a încercat să dea o explicaţie susţinând că a fost vorba despre o eroare datorată unei greşeli în planul de zbor.

Explicaţiile au fost confuze, părând ameţite, dar, din fericire, pasagerii nu au suferit decât o întârziere de câteva ore pentru că au fost readuşi la Londra de unde avionul s-a îndreptat spre destinaţia pentru care fuseseră îmbarcaţi. (I.S.)

Jessica la puterea a cincea

Nu de puţine ori, avem de-a face cu persoane care parcă devin „altcineva", de la o clipă la alta. Situaţia poate fi chiar periculoasă pentru noi, dar e bine să ştim că ea conţine un dramatism major pentru cel în cauză. Pentru a fi mai explicită ideea, vă prezentăm cazul unei britanice de 25 de ani pe nume Jessica – de fapt, o femeie care trăieşte, efectiv, împreună cu patru aşanumiţi *alter ego*.

Afectată de ceea ce se cheamă personalitate multiplă, ea se manifestă cu totul diferit, în cinci maniere: cea reală fizic, a Jessicăi, dar şi cele ale „fraţilor" Jake (actor) şi Jamie (medic), a coaforului Ed şi a elevului de 14 ani Ollie. Aşadar, deşi în aparenţă ar putea fi vorba despre personalităţi distincte, de fapt sunt faţetele uneia şi aceleiaşi femei.

„Gazda" celor patru personalităţi masculine este perfect conştientă de situaţia sa şi chiar ştie că o anumită întâmplare trăită în copilărie, dar la care nu a dorit niciodată să se refere, se află la originea bolii. Multiplicarea la care a recurs psihicul său este o metodă de apărare împotriva potenţialelor agresiuni „din partea băieţilor". Iar

aceasta se petrece zilnic, în general după un fel de program neoficial.

Jake, un tânăr musculos şi seducător, cu accent american, se trezeşte primul, plimbă câinele şi face jogging. Ceva mai târziu, Ed (care e stângaci) prepară meniul pentru prânz, iar treburile casei sunt preluate de Jessica însăşi, între orele 9 şi 17. Aceasta afirmă că a le acorda libertate deplină celor patru *alter ego* este „un lucru pozitiv pentru sănătatea mentală a tuturor". Ea recunoaşte însă că – fiind şi căsătorită – se întâmplă ca o personalitate masculină să devină dominantă în momentele cele mai intime. A învăţat totuşi să gestioneze asemenea situaţii, iar oamenii – adaugă ea – „aş dori să înţeleagă că e vorba despre o boală adevărată, nu o glumă. Eu sufăr în fiecare zi..." *(A.N.P.)*

Traficanţii de plete

Există pe acest Pământ binecuvântat şi creaturi umane care sunt oricând dispuse să vândă orice pentru bani, de la obiecte de patrimoniu şi droguri, maşini şi opere de artă, până la alţi oameni. Nimic nu pare să le fi scăpat traficanţilor, indivizi înrobiţi până la dezumanizarea totală de iluzia îmbogăţirii prin hoţie.

În Africa de Sud, la Johannesburg, s-a structurat în ultimii circa cinci ani o piaţă neagră pentru un nou „produs", cât se poate de insolit: meşele de păr natural. Şi, nu de puţine ori, pletele care-i ispitesc pe infractorii ce se dedau la asemenea ticăloşii sunt efectiv furate ziua, în plină stradă, în văzul lumii.

Aţi înţeles bine: criminalii înarmaţi cu foarfece, cuţite ori cu alte obiecte tăioase se năpustesc asupra trecătorilor mai dotaţi la capitolul plete, le retează acestora podoaba capilară, apoi se fac nevăzuţi. Metoda de operare a primit şi un nume adecvat: „Cut and run" („Taie şi fugi").

După asemenea dramatice experienţe, mulţi oameni normali au ajuns să-şi tundă părul sau să şi-l aranjeze astfel încât să nu atragă atenţia potenţialilor traficanţi.

Iar aceştia au tot interesul să nu cedeze cu una, cu două: o singură astfel de „recoltă" poate să însemne pentru ei o mică avere, vânzându-se cu 300 şi chiar cu 500 de euro. Din acest păr se fac de obicei extensii, dar există şi saloane care nu primesc şuviţe traficate.

Motivaţia bizarului fenomen este explicată prin interesul foarte mare al multor persoane pentru coafura lor, astfel că şi cererea a devenit din ce în ce mai mare.

Poliţia oraşului nu a putut aprecia cât de extins ar fi acest fenomen infracţional, în schimb a precizat că puţine victime depun plângeri. De frică – zic păzitorii legii şi ordinii publice!... *(A.N.P.)*

Moş Martin, pictor de top

De fapt, numele său este Juuso, are 17 ani şi trăieşte într-un centru pentru animale din oraşul Kuusamo, Finlanda. Gabaritul impresionant – 423 kilograme – se datorează faptului că este un urs. Dar nu... „ca toţi urşii". De pildă, în loc să hiberneze, cum fac cei mai mulţi confraţi ai săi, Juuso preferă ca în plină iarnă să picteze! Interesul său autentic pentru această ocupaţie specifică omului, care necesită deopotrivă sensibilitate, spirit inventiv şi mult talent, i-a adus o celebritate impresionantă, care a determinat chiar organizarea unei expoziţii personale a blănosului, într-o galerie de artă din Helsinki. Cum s-a ajuns la incredibila situaţie?

Pasi Jantti, stăpânul (sau, mai degrabă, amicul şi impresarul) ursului, spune că, la început, pur şi simplu a lăsat „la îndemâna" acestuia tablouri, culori şi ceva hârtie pentru desen. Apoi, a observat că Juuso, ca orice artist care se respectă, are şi el un anume specific al caracterului: „Pictează când vrea el, iar dacă încerc să-l forţez refuză. Trebuie să-l las să aleagă singur momentul potrivit."

Iar artistul patruped şi-a arătat şi preferinţa, de pildă, pentru culorile albastru şi roşu. Totodată, Jantti are mare grijă să-i furnizeze uneltele de lucru cele mai potrivite, care să nu-i pună în pericol sănătatea. Aşa se face că, până în prezent, s-au vândut 15 lucrări „semnate" de atipicul pictor, pentru suma totală de 8.000 de euro. Însă, în urma expunerii altor 11 tablouri în capitala finlandeză, se speră să se obţină chiar şi 4.000 de euro pentru unul singur. Fonduri care, potrivit intenţiilor exprimate de organizatori, vor fi folosite pentru realizarea unui documentar despre pictură şi, desigur, despre urşi. *(A.N.P.)*

Pacient neobişnuit

Pe ţărmul Oceanului Pacific, în Bretagne, nu departe de localitatea Porge, câţiva trecători au văzut întinsă pe jos o focă. Era un animal tânăr, care avea însă o suferinţă vizibilă.

De aceea, au sunat la o societate de protecţie a animalelor, dar nu au găsit pe nimeni.

Animalul se simţea din ce în ce mai rău, iar oamenii nu ştiau cum să-i aline suferinţa. Printre ei se afla însă şi un doctor, care s-a gândit că, de vreme ce poate alina durerile oamenilor, ar putea să încerce să aplice tot ceea ce ştie şi la animale.

Cu ajutorul a doi bărbaţi a improvizat o targă din crengi de salcie şi au aşezat pe ea foca bolnavă, care era destul de mică, având doar în jur de 50 de kilograme.

A dus animalul în cabinetul său, care era foarte aproape şi s-a apucat să-l „consulte" serios. Aşa a descoperit că are o labă ruptă. Plin de inventivitate, a confecţionat pe loc câteva atele din coada mopului şi alte scule pentru curăţenie şi le-a aplicat animalului, legându-le strâns.

Foca l-a ascultat supusă, nu a opus nicio rezistenţă tratamentului aplicat. A doua zi a fost chemat un veterinar care a constatat că totul e în ordine.

Foca bolnavă a rămas o lună întreagă în grădina doctorului, preferând să se odihnească pe marginea piscinei şi, după ce a scăpat de atele, se pare că este într-o perfectă dispoziţie şi că îngrijirea doctorului uman de care s-a ataşat puternic, a fost fără reproş. *(I.S.)*

Dragostea nu e ca-n filme

Dacă ar fi să ne luăm după filmele făcute la Hollywood, o poveste de dragoste e mai ceva ca-n basmele cu prinţi, zâne şi cenuşărese, iar protagoniştii trăiesc până la adânci bătrâneţi în mariaje perfecte, neumbrite de niciun nor. În realitate, lucrurile stau cu totul altfel, iar psihologii şi sociologii se iau cu mâinile de cap văzând „fantasmele" lansate de scenariştii din cetatea filmului. De ce? Să-i lăsăm pe ei să vă explice!

Coup de foudre? Minciuni!

Cele mai frumoase filme romantice ne fac să credem că iubirea e un sentiment care se abate asupra actorilor din senin, ca şi cum neastâmpăratul Cupidon n-ar avea altceva de făcut decât să-i săgeteze pe frumuşeii şi frumuşelele de prin studiourile californiene. De la Jack, care o priveşte languros pe Rose în „Titanic" la Cady Heron, practic topindu-se când împrumută un creion de la Aaron

Samuels în „Fete rele", dragostea la prima vedere pare un fetiş al Hollywood-ului.

În filmul „Peştele cel mare", tema este dusă şi mai departe, când personajul lui Ewan Mc Gregor, Ed Bloom, pune ochii pe o frumoasă străină (Alison Lohman) şi spune: „Am să o găsesc pe fata asta, am să mă însor cu ea şi am să-mi petrec tot restul vieţii cu ea." Evident, până la sfârşitul filmului asta chiar se şi întâmplă...

Însă Mary-Lou Galician, profesoară de la Şcoala de Jurnalism şi

Ştiinţele Comunicării din cadrul Universităţii Cronkite, Arizona, spune că o asemenea portretizare este imposibilă în viaţa reală, unde îndrăgostiţii nu-şi cad unul altuia cu tronc instantaneu. Explicaţia pentru care acest lucru se întâmplă în filme ţine de motive mercantile: pur şi simplu nu există timpul necesar, la o peliculă cu durata medie de 120 de minute, pentru a prezenta o poveste de dragoste în desfăşurarea ei, aşa că scenariştii preferă să ni-i prezinte pe protagonişti direct îndrăgostiţi!

Doar contrariile se atrag

Există o mulţime de filme care vor să ne dea de înţeles că, dacă nu eşti exact opusul partenerului sau partenerei tale, n-aveţi nicio şansă să faceţi casă bună împreună. Şi nu ne referim la „Frumoasa şi bestia", ci şi la alte filme, precum „Grease", „Şcoala de sâmbătă" şi, mai ales, „Frumuşica".

În acest ultim film, diferenţele sociale sunt mai mari, parcă, şi decât în „Cenuşăreasa"! Sociologul Chauntelle Tibbals, specialistă în cultură populară, sexualitate şi gen, spune însă că într-o relaţie, clasele sociale reprezintă „un important factor despărţitor". Numai la Hollywood un om de afaceri bogat, chipeş şi de succes, s-ar putea îndrăgosti lulea de practicanta celei mai vechi meserii din lume...

Partenerii îşi citesc gândurile

Probabil, dar numai în filme precum „Pe când tu dormeai", „Mesaj pentru tine" sau „Eu cu cine mă mărit?". După ce au studiat zeci de asemenea filme, psihologii de la Universitatea Heriot Watt, din Edinburgh, Scoţia, au solicitat câtorva sute de voluntari să le răspundă la o serie de întrebări privind aşteptările lor într-o relaţie sentimentală. S-a descoperit astfel că tocmai cei pasionaţi de filme precum cele menţionate mai sus aveau serioase probleme de comunicare cu partenerii lor şi nu reuşeau niciodată să le „citească" intenţiile, dacă aceştia nu şi le exprimau concret.

Soacrele şi socrii sunt întotdeauna „de coşmar"

În filme, soacrele sunt prezentate, cu mici excepţii, ca fiind nişte „poame acre", după cum spune şi zicala. Mai mult decât atât, în unele producţii, precum „Soacra mea, o scorpie" sau „Casă, dulce casă", mamele de băieţi par anume făcute să distrugă legăturile odraslelor lor cu fete pe care ele le consideră „nedemne", ca potenţiale soţii.

Sentimentele par să fie reciproce, căci în creaţiile hollywoodiene, nici nurorile nu-şi suportă soacrele, mai ales atunci când acestea sunt nişte snoabe care consideră că fiii lor nu se pot căsători decât cel puţin cu nişte zeiţe...

În realitate, potrivit unui sondaj citat de cotidianul New York Post, doar 28% din femeile americane susţin că ar avea relaţii dificile cu soacrele, restul de 72% apreciind relaţiile drept „satisfăcătoare, bune sau excelente."

PORTRET

Cătălina Buzoianu

De numele Cătălinei Buzoianu se leagă o adevărată istorie a teatrului românesc, ea fiind unul dintre cei mai cunoscuţi, talentaţi şi prolifici regizori autohtoni. De-a lungul unei cariere de mai bine de jumătate de secol, a montat peste o sută de piese atât în ţară, cât şi în străinătate, fiind premiată în nenumărate rânduri cu cele mai înalte distincţii.

Născută în 1938, la Brăila, Cătălina Buzoianu a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti în anul 1969. După absolvire, a fost angajată a Teatrului Naţional Vasile Alecsandri din Iaşi şi a Teatrului Tineretului din Piatra Neamţ, până în anul 1973. În perioada 1979-1985 a fost prim-regizor permanent la Teatrul Mic din Bucureşti, devenind ulterior regizor permanent la Teatrul Bulandra, din 1985 până la pensionare, în 2006.

Este cunoscută în special pentru scenariile realizate după romane ale unor autori consacraţi. Unul dintre acesta a fost „Maestrul şi Margareta", după romanul omonim al lui Bulgakov, jucat deopotrivă la Bucureşti şi în Israel. Spectacolul a fost un real succes al anilor '80 şi, chiar după zece ani era încă în top. Pe lângă teatru, a regizat şi spectacole de operă. A colaborat cu multe teatre din ţară şi din străinătate.

În paralel cu activitatea de regizor, începând din anul 1975 Cătălina Buzoianu a fost profesoară la Catedra de Regie Teatru a IATC Bucureşti (azi UNATC), din 1990 ocupând şi funcţia de decan al Secţiei de Teatru. După pensionare, a predat cursuri de masterat de *Antropologie* şi de *Forme alternative de teatru*. În anul 2010, îşi anunţa retragerea de pe marea scenă a teatrului românesc, declarându-se dezamăgită de starea teatrului din prezent. „Îmi doresc singurătatea", spunea regizoarea, într-un interviu. „Nu mai regăsesc însă omogenitate şi spirit în teatrele din Bucureşti, spun asta cu mare amărăciune. (...) Mă îndurerează foarte mult, în anii '70 şi '80 s-a făcut un teatru foarte spectaculos, care acum nu se mai practică", declara domnia sa la acea vreme.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Reconstituirea unei iubiri arzătoare

La jumătatea lunii martie, editura Humanitas Fiction a lansat pe piaţă romanul *Hemingway şi cu mine* de Paula McLain, cunoscută cititorilor români mai ales *bestseller*-ul *Soţia din Paris*. Romanul (în traducerea Veronicăi D. Niculescu) este o emoţionantă reconstituire ficţională a iubirii dintre Ernest Hemingway şi celebra corespondentă de război şi scriitoare americană Martha Gellhorn. *Hemingway şi cu mine* a fost aleasă drept una dintre cele mai bune cărţi ale anului 2018 de către publicaţii importante din SUA. Mărturisind că este atrasă irezistibil de poveştile femeilor curajoase şi originale, care îşi croiesc singure drumul în viaţă şi îşi controlează destinul, Paula McLain îi dedică acest nou roman tocmai Marthei Gellhorn, una dintre cele mai interesante figuri din peisajul jurnalistic şi literar american al secolului al XX-lea.

„În 1937, tânăra jurnalistă şi scriitoare Martha Gellhorn pătrunde clandestin în Spania măcinată de Războiul Civil. Ajunsă la Madrid pe urmele subiectelor care o pasionează, îl reîntâlneşte aici pe Hemingway, scriitor deja celebru, cu care îşi încrucişase drumurile în timpul unei vacanţe în Florida. În mijlocul luptelor eroice, al suferinţei şi tragediei, atracţia dintre ei, alimentată de crezuri comune, devine irezistibilă. Legătura pasională destramă cea de-a doua căsnicie a lui Hemingway şi o transformă pe Martha în muză şi soţie. Va putea însă neîmblânzita Marty să fie sprijinul de care are nevoie soţul ei, sau va rămâne aceeaşi femeie independentă şi îndrăzneaţă, gata să-l lase în urmă pe Ernest şi tot ce părea să însemne viaţa ei – splendoarea apelor tropicale, vegetaţia luxuriantă şi culorile tari ale Cubei sau atmosfera trepidantă a New Yorkului ori marile întinderi ale Vestului american –, pentru a fi martorul evenimentelor cruciale din Europa însângerată şi devastată de confruntările decisive ale celui de-al Doilea Război Mondial?". Editorii mizează în marketingul lor pe faptul că această carte se va citi de dragul lui Ernest Hemingway, „dar vă veţi îndrăgosti de ea datorită Marthei Gellhorn".

Iată şi primele rânduri ale cărţii: *Orice s-ar zice, m-am născut o călătoare, voiam să merg peste tot şi să văd totul. Amintirea mea cea mai clară, de la cinci sau şase ani, este a dimineţii în care am scris, nu strâmb şi grăbit, ci cu grijă: „Dragă mamă, ce frumoasă eşti. Eşti foarte bună cu mine. La revedere. Martha". Am găsit o pioneză şi am prins scrisoarea de stâlpul scării în spirală, în partea cea mai de sus, şi apoi am ieşit pe uşa casei fără să iau cu mine nimic şi fără să scot un sunet. Tropăind hotărâtă pe stradă – căci pusesem totul la cale cu mult înainte –, m-am furişat în căruţul omului care ne aducea gheaţă, cu speranţa că voi ajunge undeva departe de St. Louis, în lume.*

Cât despre Paula McLain, ea s-a născut la Fresno, California, în 1965. Abandonată de ambii părinţi, este luată în grijă, alături de cele două surori ale sale, de instituţiile judiciare abilitate. Ulterior şi-a descoperit pasiunea pentru scris publicând primele două volume de poezie în 1999 şi 2005. *A Ticket to Ride* (Bilet de călătorie, 2009) este romanul ei de debut. În 2011 îi apare romanul *Soţia din Paris* (The Paris Wife; Humanitas Fiction, 2012), care îi aduce atât consacrarea naţională, cât şi internaţională, fiind tradus în peste 35 de ţări. În 2015 publică cel de-al treilea roman, *Zbor în jurul soarelui* (Circling the Sun; Humanitas Fiction, 2016), iar în 2018 vede lumina tiparului romanul *Hemingway şi cu mine* (Love and Ruin; Humanitas Fiction, 2019), devenit imediat bestseller New York Times şi publicat, în acelaşi an, în 12 ţări.

GEORGE CUŞNARENCU

INTOXICAŢIILE
pericol mortal!

Intoxicaţiile reprezintă o cauză relativ frecventă de mortalitate, care afectează toate categoriile de vârstă. În funcţie de modul lor de producere, ele se clasifică în intoxicaţii accidentale (90%) şi intoxicaţii voluntare (10%). Cele mai multe substanţe toxice pătrund în organism pe cale digestivă (80%), urmate fiind de pătrunderea prin piele (6-7%), prin respiraţie şi la nivelul ochilor (câte 5-6% fiecare).

Din punctul de vedere al substanţei care produce intoxicaţia, aceasta se poate încadra în categoria medicamentelor (benzodiazepine, barbiturice, neuroleptice, antidepresive, beta-blocante, analgezice-antipiretice, digitalice etc.) sau a substanţelor chimice nemedicamentoase (monoxid de carbon, insecticide, alcool – etilic, metilic, etilenglicol etc., detergenţi, hidrocarburi, ciuperci şi altele).

Tratamentul oricărei intoxicaţii are anumite principii aplicabile în fiecare caz, pe lângă care se administrează măsurile specifice substanţei care a produs intoxicaţia. Metodele descrise trebuie efectuate cât mai rapid posibil, pentru a fi eficiente în toate cazurile de intoxicaţii. Pe lângă acestea, în anumite situaţii se vor lua măsuri specifice.

● ***Asigurarea ventilaţiei corespunzătoare.*** Dacă este nevoie, se administrează oxigen, se face respiraţie artificială sau se realizează intubaţie oro-traheală. Dacă există corpi străini sau secreţii în cavitatea bucală, acestea se elimină sau se aspiră.

● ***Asigurarea unei funcţii cardiace corespunzătoare.*** Dacă bolnavul are stop cardiac, se începe de urgenţă masajul cardiac şi se iau celelalte măsuri de resuscitare. Dacă tensiunea scade, se administrează rapid perfuzii cu ser fiziologic sau Dextran. Dacă există tulburări de ritm, este necesară administrarea unor medicamente antiaritmice.

Coma necesită susţinerea generală a sistemului nervos central. Se administrează glucoză concentrată în perfuzie împreună cu vitamina B1, precum şi oxigen suplimentar pe mască. Dacă apar convulsii, vor fi neutralizate cu Diazepam; dacă acesta nu este eficient, se va administra Fenitoin sau Fenobarbital pe cale injectabilă.

Decontaminarea reprezintă totalitatea metodelor prin care se încearcă îndepărtarea toxicelor. Ea este de două tipuri şi se aplică diferit, în funcţie de calea de absorbţie a toxicului.

Decontaminarea externă îndepărtează toxicul de pe suprafaţa pielii şi de la nivelul ochilor. Aceştia se spală din abundenţă (timp de 15 minute) cu apă curată sau cu ser fiziologic. *Decontaminarea internă* are ca scop

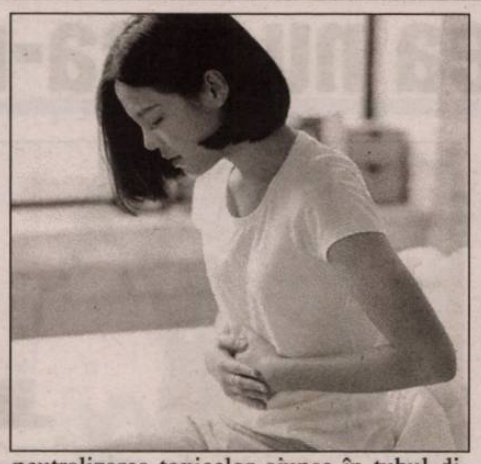

neutralizarea toxicelor ajunse în tubul digestiv. Ea are eficienţă doar în primele patru-şase ore de la ingestie.

Decontaminarea se realizează prin următoarele metode:

◆ *Producerea vărsăturilor* se face cel mai eficient înghiţind 30 ml sirop de ipeca, după care se bea o cană cu apă. Dacă acest sirop nu este disponibil, se poate bea apă caldă, sărată sau chiar se poate stimula voma iritând faringele cu vârful degetelor.

◆ *Spălătura gastrică* este metoda cea mai eficientă, dacă este făcută în timp util. Dacă bolnavul este inconştient, trebuie intubat pentru a-i proteja căile aeriene împotriva aspiraţiei conţinutului gastric. Dacă bolnavul este conştient, acesta va fi aşezat pe partea stângă, cu capul mai jos. Se introduce prin gură un tub (sondă) în stomac, iar prin acesta se introduc 200-250 ml de apă călduţă cu sare. Aceasta va fi ţinută în stomac 2-3 minute, menţinând tubul ridicat, apoi, prin coborârea tubului sub nivelul bolnavului, lichidul se elimină singur. Această spălătură se va repeta de 6-8 ori.

◆ *Administrarea de cărbune activat* (30-50 g, diluat în 150-200 ml apă), e de preferat, dacă există la îndemână. Acesta are proprietatea de a neutraliza multe substanţe toxice.

◆ *Administrarea de purgative osmotice* stimulează golirea tubului digestiv prin scaune mai moi şi mai frecvente.

VITAMINA C,
un aliat redutabil al sănătăţii

Nivelurile optime de vitamina C se află în foarte strânsă legătură cu o incidenţă mult mai mică a insuficienţei cardiace. Vitamina C este un antioxidant puternic, ceea ce înseamnă că ne poate proteja de efectele dăunătoare ale radicalilor liberi; de asemenea, este esenţială în procesul de sinteză a colagenului. Astfel, această vitamină ne ajută să ne ferim organismul de pericolele care apar în urma deficitului de colagen, cum ar fi părul uscat, pielea aspră, durerile articulare şi sângerarea gingiilor.

Tot vitamina C este responsabilă pentru curăţarea arterelor şi îmbunătăţeşte fluxul sangvin. Din aceste motive, este foarte important să cunoaştem care sunt principalele semne timpurii ale unei deficienţe de vitamina C şi ce trebuie să facem pentru a o corecta.

Semnele timpurii ale unei deficienţe de vitamina C sunt: ● sistem imunitar slăbit ● sângerarea gingiilor, pierderea dinţilor sau gingivita ● schimbări rapide de dispoziţie şi iritabilitate ● sângeraţi şi vă învineţiţi cu uşurinţă ● dureri articulare la nivelul membrelor ● anemie ● refacerea lentă a ţesutului osos şi a cartilajelor.

Terapia cu vitamina C poate preveni şi chiar inversa afecţiuni grave de sănătate, cum ar fi cancerul. Astfel, se recomandă ca persoanele adulte sănătoase să mănânce cel puţin cinci porţii de fructe şi legume, zilnic; acestea furnizează aproximativ 200 mg de vitamina C. De asemenea, e util ca la primul semn de răceală să se ia un gram de vitamina C şi apoi, o oră mai târziu, dacă mai există simptome (strănut, nas înfundat, frisoane), se ia încă un gram sau două. În cazul unei asemenea terapii profilactice, vom putea preîntâmpina orice răceală.

Alimentele bogate în vitamina C sunt: portocalele, lămâile, ardeii iuţi, pătrunjelul, cimbrul şi legumele cu frunze verzi, cum ar fi varza, spanacul, cresonul de grădină şi altele.

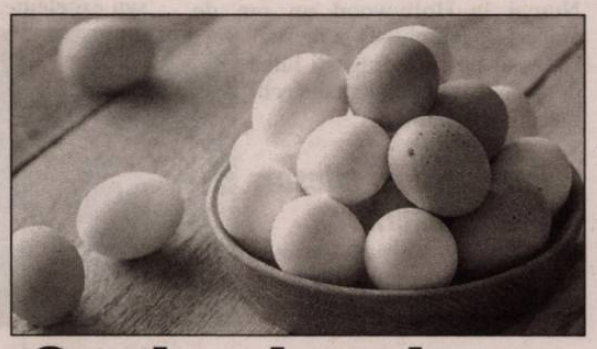

Ouăle şi vederea

Unul dintre alimentele de bază pentru om, de mii de ani, oul are atât valori nutritive excelente, cât şi virtuţi terapeutice deosebite. În acelaşi timp, de o bună vreme încoace nutriţioniştii atrag atenţia asupra consumului abuziv de ouă.

Totuşi, cercetările la zi mai schimbă din când în când datele problemei; nu în mod radical, dar suficient de important pentru sănătatea organismului nostru. Iar vederea este şi ea inclusă aici.

Degenerescenţa maculară. Două studii realizate la Universitatea de Medicină din Massachusetts, Statele Unite, au arătat că persoanele care consumă un gălbenuş de ou pe zi au în sânge o concentraţie de luteină şi de zeaxantină mult mai mare decât cele cu o dietă fără ouă proaspete.

Or, creşterea concentraţiei acestor două substanţe în sânge (de fapt, sunt pigmenţii care dau culoarea specifică gălbenuşului) reduce cu peste 50% riscul apariţiei şi al evoluţiei degenerescenţei maculare.

Cataracta. Într-un alt studiu, cercetătorii danezi au demonstrat că un ou consumat zilnic reduce în medie cu 26% riscul de a dezvolta cataractă odată cu vârsta. De acest efect sunt „de vină", din nou, cei doi pigmenţi sus-menţionaţi, adică luteina şi zeaxantina – antioxidanţi puternici, stopând sau încetinind procesele degenerative din organism.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Este o realitate constatabilă zilnic de către oricine: corpurile noastre absorb sute, chiar şi mii de substanţe chimice, preluate din cosmetice, articolele de toaletă, anumiţi detergenţi şi din alte produse de igienă personală, pe care le punem pe piele. Hârtia igienică nu este ferită nici ea de asemenea probleme, care derivă din procesul de fabricaţie: ingrediente periculoase pe care le conţine, cum ar fi clorul, bioxidul de clor, BPA şi altele ne expun din păcate multor boli, la care puţină lume s-ar fi gândit.

Numeroşi producători „vopsesc" hârtia igienică cu clor sau cu bioxid de clor, care sunt agenţi cancerigeni. Hârtia igienică reciclată poate conţine BPA, un compus organic sintetic solubil în solvenţi organici, dar slab solubil în apă, ceea ce-l face destul de periculos. De aceea, pentru a reduce riscurile corespunzătoare, medicii recomandă opţiunea pentru hârtie igienică nealbită şi fără BPA, chiar dacă nu vorbim despre cea mai moale hârtie posibilă.

Clorul şi dioxidul de clor se utilizează pentru a obţine culoarea albă a hârtiei. Acest proces de fabricaţie are ca rezultat

Igienă cu „efecte secundare"

dioxinele şi furanii cancerigeni. Agenţia pentru Protecţia Mediului din Statele Unite (EPA) a studiat şi raportat efectele periculoase ale ambelor substanţe, declarând că ele sunt susceptibile de a fi componente care provoacă oamenilor cancer. De asemenea, EPA constată că nivelurile ridicate de expunere la dioxine şi furanii au ca rezultat fluctuaţia hormonilor. În studiile pe animale, acest lucru a dus la modificări ale dezvoltării fetale, reducerea fertilităţii şi un sistem imunitar suprimat. Procesul de fabricare a hârtiei conduce la alte probleme, în special atunci când vine vorba despre hârtia igienică reciclată. Deşi se pare că ar fi o alternativă mai ecologică, similară cu dioxinele şi furanii, compusul BPA este periculos, pentru că poate duce şi la perturbări ale hormonilor.

Se înţelege că, pentru a reduce riscul, nu trebuie să începem să utilizăm resturi de ţesături respălate. Este suficient să citim etichetele de pe pachetul de hârtie igienică şi să căutăm hârtii de culoare maronie sau bej, chiar dacă au o textură oarecum mai ciudată. De asemenea, să căutăm hârtie fără BPA; toate acestea înseamnă că nu au fost reciclate, deci nu au fost expuse la BPA sau la clor. De asemenea, sunt de evitat produsele parfumate.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Socrate şi medicina energo-informaţională

Desigur că mulţi dintre dumneavoastră, citind acest articol vă puneţi întrebarea de ce într-o informaţie despre sănătate să citim Filozofie? Şi mai ales despre un antic şi de demult ca Socrate, avem astăzi în practica de toate zilele în practica medicală nevoie de înţelepciunea lui Socrate?

Da şi foarte simplu: acolo unde încetează filozofia, începe medicalul. De exemplu: doctorul şi filozoful Paracelsius, spunea: ca să înţelegi profesia de medic, trebuie mai întâi să cunoşti filozofia.

„Când cineva îşi caută de sănătate întreabă-l întâi dacă este pregătit să evite în viitor toate cauzele bolii sale şi atunci ai voie să îl ajuţi!", tot Socrate (469-399 î.Hr.).

Redând acest citat din anticul Socrate pare aproape trivial, dar absolut de înţeles pentru medicina alternativă, care încearcă să-şi ajute pacientul intervenind pe cauza problemei de sănătate.

„Rechtes Handeln, folgt dem rechten Denken." („A te comporta corect, înseamnă a gândi corect.")

Începutul înţelepciunii este definiţia noţiunii, spune mai departe Socrate. Să analizăm următoarea propoziţie: „când cineva caută sănătatea". Asta înseamnă că se pune în mişcare un om indiferent de vârstă, să caute. Căutarea este o mişcare cunoscută de fiecare într-un fel. De exemplu: într-o seară, ţi-ai pierdut cheile maşinii într-o parcare". Căutarea implică nu numai mişcarea corpului în căutare, spiritul şi sufletul se pun în mişcare, deci căutătorul este motivat, motivarea (să-şi găsească cheile) este cea care îl pune în mişcare.

Aşa şi cu mulţi pacienţi (mai mult partea masculină), împinşi de cele mai multe ori de parteneri şi nu din convingere fermă spre anumite terapii, care le promit mai mult sau mai puţin că se vor face bine, mai mult după Motto-ul „vindecarea trebuie să mă găsească pe mine, căci doar plătesc pentru asta". A căuta este un efort real nu o cochetărie.

Pe parcursul terapiei este foarte important să reuşim să menţinem credinţa pacientului că se va face bine, a nu se confunda cu speranţele deşarte (se bazează pe argumentele terapeutului). Cuvintele, morala... nu ajută la nimic, o sămânţă bună are nevoie şi de un teren potrivit, de soare şi de lacrimile ploii.

Ce este sănătatea pentru cineva de fapt? Să nu aibă dureri, căci există multe boli care durează până se manifestă un simptom, de exemplu: un pacient care fumează şi tuşeşte masiv, merge la medic şi de fapt doreşte ceva care să-l scape de tuse, el fumând mai departe. Primeşte o reţetă care reduce tusea şi pacientul consideră că este un succes. NU ESTE!

A fi sănătos înseamnă mult mai mult. Şi Socrate spune mai departe... întreabă-ţi pacientul dacă este pregătit să evite tot ce îl îmbolnăveşte în viitor?

Medicina energo-informaţională bazată pe fizica cuantică ne spune că sănătatea este o coerenţă în comunicarea energetică a celulelor. Boala este o întrerupere a acestei coerenţe. Ne confruntăm în practica zilnică cu neînţelegerea domeniului medicinei energo-informaţionale, fiind o disciplină relativ nouă şi care se bazează pe informaţie. E nevoie de multă răbdare şi explicaţii. Vin pacienţi care au facut chimio şi radioterapie după îndepărtarea unui organ... Şi spun de la început: „pe mine mă interesează numai limfa, pe mine mă interesează numai ficatul, eu am venit aici de fapt din cauza prostatei, nodulii mei de pe tiroidă aş dori să dispară, sunt propusă la operaţie dar aş vrea totuşi să încerc şi altceva" şi aşa mergem mai departe zi de zi.

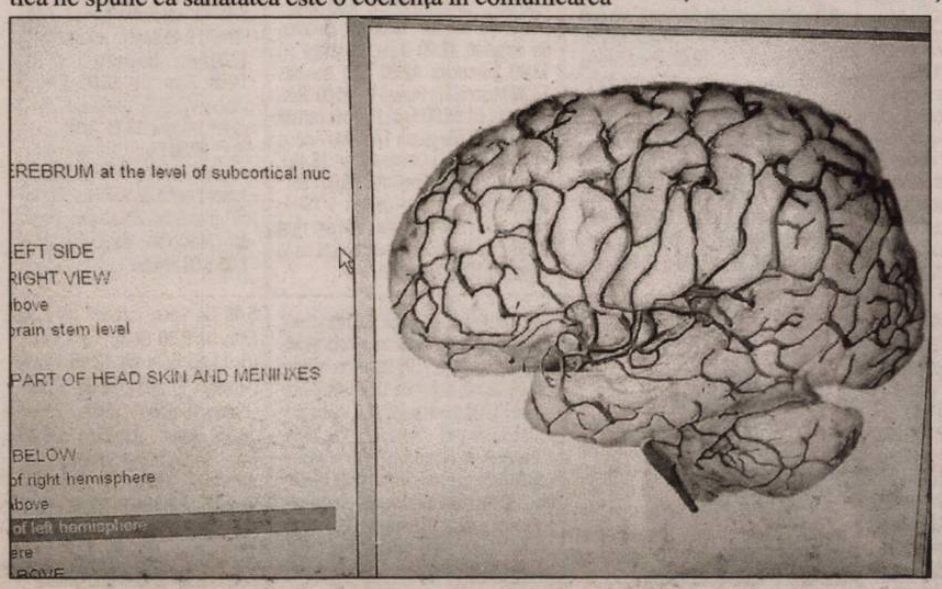

Desigur că este greu să explici unui pacient care vine cu un teanc de analize mai mult sau mai puţin vechi, dar care pentru noi nu mai sunt actuale. Cel mult, medicul care face diagnosticarea energetică îşi poate forma o părere în timpul scanării energetice a pacientului.

Important este de explicat pacientului când începem terapiile că: fiecare organ are importanţa lui energetică şi că terapia începe dintr-un punct energetic al corpului bine delimitat. De exemplu: ficatul care este fabrica metabolismului şi unul dintre organele de care depinde cel mai mult viaţa noastră are prioritate în terapie. Ficatul îl putem asemui cu soarele şi comunicarea lui permanentă cu celelalte organe sunt razele soarelui.

Fiecare terapie începe cu o măsurătoare a rezervorului energetic al corpului. De aici se pornesc concret paşii terapiei. În fiecare terapie pe unul din canalele auxiliare se are în vedere reglarea câmpului magnetic şi se dau vibraţii homeopatice în funcţie de afecţiunile tratate.

Terapia este personalizată în funcţie de informaţia energetică a pacientului aflat în terapie.

DermaVital Bucureşti vă oferă diagnosticare şi tratamente cu aparate care au la bază fizica cuantică.

FLORICA MUNTEANU,
specialist medicina energo-informaţională,
membră a Societăţii Naturiştilor din Germania,
membră BIT (Biorezonanz International Therapy),
consilier psihologic

CONTACT: DermaVital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

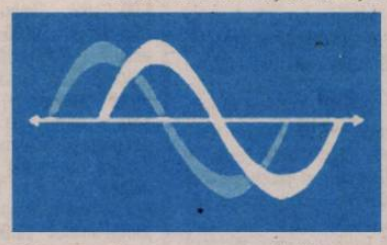

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII APRILIE:

Trei şedinţe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

LUNI – 15 aprilie

TVR 1

6.00 Telejurnal matinal 9.00 #Creativ (r) 10.00 Politică și delicatețuri (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Aripile Nordului" (ep.1) 18.00 Portret de secol 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Teatrul Național de Televiziune: „Micul infern" de Mircea Ștefănescu 23.30 Banii tăi 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Și mai greu de ucis" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

A

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.0 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul elefantului 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.00 Fantastic Show (r).

PRIMA TV

7.20 Film: „Toamna bobocilor" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Benny Hill (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Benny Hill 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Fiica dispărută" (SUA, 2014). Cu: Craig Fairbrass, Shannon Elizabeth 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Împușcături sub clar de Lună" (România, 1977) 2.00-5.50 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.30 Serial (r) 8.30 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.30 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" (r) 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România". Cu: Gheorghe Visu 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Duminica filmului românesc (r) 8.55 Documentar (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 MotorVlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 film: „Moștenirea inimii" (SUA, 2017) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 22.55 Serial: „Misterele Orientului" 23.55-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Rocky IV" (r) 16.15 Film: „Iubit de împrumut" (SUA, 2011) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „În spatele liniilor inamice" (coprod., 1997). Cu: Thomas Ian Griffith 22.30 Film: „Dragoste în stil shakespearian" (SUA, 2009). Cu: Christina Ricci 0.45-4.15 Reluări.

MARȚI – 16 aprilie

TVR 1

6.00 Telejurnal matinal 9.00 Banii tăi (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 13.30 Documentar 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.00 Portret de secol 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Film: „Regele caviarului" (coprod., 2010). Cu: Sebastian Koch, Catherine Deneuve 23.30 Lumea azi 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Fraierii" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea 5.00 Ce spun românii (r).

A

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul elefantului – Finala 23.30 Xtra Night Show 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Benny Hill 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Răzbunarea roșie" (SUA, 2014) 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film 2.00-5.50 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 D'ale lu' Mitică (R) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Iubit de împrumut" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Rocky III" (r) 14.30 Film (r) 16.45 Film: „Zeița Diavol" (SUA, 1955) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Acvila legiunii a IX-a" (coprod., 2011). Cu: Channing Tatum, Istvan Goz 22.30 Film: „Ruby Sparks" (SUA, 2012). Cu: Paul Dano, Zoe Kazan, Chris Messina 0.45-4.15 Reluări.

MIERCURI – 17 aprilie

TVR 1

6.00 Telejurnal matinal 9.00 Lumea azi (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 13.30 Levintza prezintă (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.00 Portret de secol 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Film: „Muschetarul" (coprod., 2001). Cu: Catherine Deneuve 23.30 Cooltura 0.00 Telejurnal 0.35-6.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Labirintul: Încercările focului" (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

A

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Fructul oprit" 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Elle on TV (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Pistruiatul 1 – Evadatul" (România, 1986) 2.00-5.50 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Drag de România mea (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Telecinemateca: „Patima iubirii" (coprod., 1981). Cu: Bernard Giraudeau, Valeria d'Obici 23.25 Serial: „Anatomia lui Grey" 0.20-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Rocky IV" (r) 14.00 Film (r) 16.15 Film: „Drumul spre Bali" (SUA, 1952). Cu: Bing Crosby, Bob Hope 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „7 centimetri" (SUA, 2011) 22.30 Film: „Avocatul" (SUA, 2013). Cu: Brad Pitt, Michael Fassbender 1.00-4.15 Reluări.

RYAN REYNOLDS
– duminică, 22.00 –

CATHERINE DENEUVE
– miercuri, 21.30 –

GHEORGHE VISU
– luni-duminică, 22.00 –

EMILY ROSE
– vineri, 21.10 –

SYLVESTER STALLONE
– sâmbătă, 16.00 –

SELMA BLAIR
– vineri, 22.15 –

LAURENCE FISHBURNE
– sâmbătă, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 18 aprilie

TVR 1

6.00 Telejurnal matinal 9.00 Cooltura (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Constructorii de visuri (r) 13.30 Documentar 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.00 Portret de secol 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Dosar România 22.30 Anchetele comisarului Antonescu 23.30 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.30-6.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

A

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Scena misterelor cu Dan Negru 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Un detectiv afemeiat" (Hong Kong, 1993) 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Pistruiatul 2 – Ascunzișuri" (România, 1986) 2.00-5.50 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Drag de România mea (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Legenda minei de argint" (SUA, 1996). Cu: Kay Rainey, Jonathan Jackson 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film (r) 14.15 Film: „Drumul spre Bali" (r) 16.15 Film: „Doamna din Shanghai" (SUA, 1947) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Povestea lui Tiffany Rubin" (SUA, 2011) 22.30 Film: „Jurnalul unui puști: Căldură mare" (SUA, 2012). Cu: Zachary Gordon, Robert Capron 0.30-5.00 Reluări.

VINERI – 19 aprilie

TVR 1

6.00 Telejurnal matinal 9.00 Fan/Fun urban (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 În grădina Danei (r) 13.30 Documentar 14.00 Telejurnal 15.00 Fără etichetă 16.00 EURO polis 17.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.00 Drumul succesului 19.00 Europa mea 20.00 Telejurnal 21.30 Film: „Mămică de ocazie" (SUA, 2004). Cu: Kate Hudson 23.30 #Creativ 0.00 Telejurnal 0.30 Doarele extratereștrilor 0.50-6.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Serial: „Vlad" (r) 1.00 Lecții de viață (r) 2.00 La Măruță (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

A

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Film: „Propunere indecentă" (SUA, 1993). Cu: Demi Moore, Woody Harrelson 22.15 Film: „Hellboy și Armata de Aur" (SUA, 2008). Cu: Ron Perlman, Selma Blair 0.45 Film (r) 2.30 Acces direct (r) 4.15 Film (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Ciuleandra" (România,1985) 23.00-5.50 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Ferma (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 21.10 Film: „Un plan perfect" (Canada, 2010). Cu: Emily Rose, Lucas Bryant 22.50 Poate nu știai 23.10 23.00 Film: „Bunii mei vecini" (Canada, 2010) 1.10-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Povestea lui Tiffany Rubin" (r) 14.15 Film (r) 16.15 Film: „Nu vrea și pace!" (SUA, 1945). Cu: Rosalind Russell 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Transfer de identitate" (SUA, 2011). Cu: Jake Gyllenhaal, Michelle Monaghan 22.30 Film: „Zbor de fluture" (coprod., 2004) 0.45-4.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 20 aprilie

TVR 1

6.30 Politică și delicatețuri (r) 8.00 Aventura urbană (r) 9.00 Șah-mat 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Vreau să fiu sănătos! 11.00 Levintza prezintă (r) 12.30 Adevăruri despre trecut 13.00 Fața nevăzută a lumii 14.00 Telejurnal 14.30 Ora Regelui 15.00 Handbal feminin: SCM Râmnicu Vâlcea – CS Măgura Cisnădie 17.30 Handbal feminin: CSM București – HC Zalău 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Documentar 23.00 Profesioniștii 0.00 Ora zero 1.10-6.30 Reluări.

PRO TV

6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la PRO TV 11.00 Ce spun românii (r) 14.15 Cântă acum cu mine (r) 16.15 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Ben-Hur" (SUA, 2016). Cu: Jack Huston 22.15 Film: „Mumia revine" (SUA, 2001). Cu: Brendan Fraser, Rachel Weisz 0.45-5.30 Reluări.

A

6.00 Observator 9.30 Serial (r) 13.00 Observator 13.30 Film: „Isabelle în lumina reflectoarelor" (SUA, 2014) 15.30 Asia Express – Drumul elefantului (r) 19.00 Observator 20.00 iUmor 23.00 Film: „Doar tu și eu. Al treilea e în plus" (SUA, 2006) 1.30 Scena misterelor (r) 4.00 Film (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Flash monden (r) 8.20 Camera de râs 2018 9.30 Teleshopping 10.30 Secrete de Stil 11.00 Benny Hill (r) 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977) 15.30 Chef Dezbrăcatu' 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Războiul conștiinței" (Canada, 2016). Cu: Laurence Fishburne 22.00 Film: „Eroul din fiecare" (SUA, 2010) 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Doc.: „În inima Africii" 9.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Euromaxx 12.30 Cap compas 13.30 Memorialul Durerii (r) 14.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil 17.30 MotorVlog (r) 18.00 Doc.: „În inima Africii" 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Film: „Bărbatul în costum galben " (SUA, 2002). Cu: Alexis Bledel, William Hurt 21.30 Credo. Transmisiune directă de la Vatican 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 Ce spun românii (r) 7.45 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Nu vrea și pace!" (r) 14.00 Film (r) 16.00 Film: „Rocky V" (SUA, 1990). Cu: Sylvester Stallone 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Camille" (coprod., 2008). Cu: Sienna Miller, James Franco 22.30 Film: „Selfie 69" (România, 2016). Cu: Bogdan Alexandru, Raluca Aprodu 1.00-5.00 Reluări.

DUMINICĂ – 21 aprilie

TVR 1

6.30 Teleenciclopedia (r) 7.30 Universul credinței 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.40 Destinația Tel Aviv 15.00 Handbal feminin 16.30 Politică și delicatețuri 17.30 Handbal feminin 19.00 Dosar România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Festivalul Lucreția Ciobanu 23.00 Garantat 100% 0.00 Replay 1.00-6.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Ferma (r. marți) 13.00 Apropo TV 14.00 Ferma (r. miercuri) 16.00 Ferma (r. joi) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Cântă a acum cu mine 22.00 Film: „R.I.P.D.- Copoi pentru strigoi" (SUA 2013). Cu: Ryan Reynolds, Jeff Bridges 0.00-5.00 Reluări.

A

6.00 Observator 10.00 Scena misterelor (r) 13.00 Observator 13.15 Film: „Doar tu și eu. Al treilea e în plus" (r) 15.30 Asia Express – Drumul elefantului (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Liber ca pasărea cerului" (ep.1) 21.00 Film: „Un polițist și jumătate" (SUA, 2014) 23.00 iUmor (r) 2.00 Observator (r) 2.45 Camera Cafe 3.30 Film: „Dragon Blade: Încleștarea Imperiilor" (coprod., 2015) .

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Flash monden (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 9.20 Teleshopping 10.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 11.00 Serial: „Pasiune toscană" 12.00 Teleshopping 13.30 Serial: „Benny Hill" 14.30 Elle on TV 15.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 16.00 Cronica Cârcotașilor 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Enigma" (SUA, 2001) 1.30 Film (r) 3.30-5.50 Reluări.

PRO 2

6.00 Serial: „Umbre din trecut" (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis" (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui" (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut" 16.45 Serial: „Umbre din trecut" 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi" 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis" 21.00 Serial: „Dulce-amărui" 22.00 Serial: „State de România" 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut" 0.00-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Doc.: „În inima Africii" 8.00 Cap compas (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură 11.00 Destine ca-n filme 12.00 Sănătate cu de toate 12.30 Credo. Urbi et orbi 13.30 Duminica filmului românesc: „Dincolo de pod" (România, 1976) 15.05 Drag de România mea 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Doc.: „În inima Africii" 19.00 Telejurnal 20.10 Duminica filmului românesc: „Semnul șarpelui " (România, 1981) 22.10 Film: „Marele maestru" (Hong Kong, 2013) 0.25-5.15 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 Ce spun românii (r) 7.30 Film (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film (r) 13.45 Film: „Rocky V" (r) 16.00 Film: „Rocky Balboa" (SUA, 2006) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Adevărul și numai adevărul" (SUA, 2008). Cu: Kate Beckinsale, Matt Dillon 22.45 Film: „Capcana minții" (coprod., 2013). Cu: James McAvoy, Vincent Cassel 0.45-5.00 Reluări.

FORMULE

Integramă de **M. ALBU**

ÎNGRIJIT ÎN SPITAL		PROFESIUNI		TOC DE OCHELARI		CAP DE COCOȘ!		PIATRĂ VERDE		FECIORII TATEI		
EA STRÂNGE CU PATIMA		ASTEA FUG LA GREU		CETE!		PRIETEN DE SUFLET		PLIN DE OMÂT		PLINĂ DE VENIN		
PUI DE RÂNDUNICĂ							GÂNDURI					
DATE CU ALIFIE							A ATÂRNA ÎN CUIER					
				LA MUNTE E CASA LUI					ANDREEA ESCA			
				AU MARE VECHIME					BOU TIBETAN			
A VENTILA					OAMENI OARECARE						TRĂIRI AFECTIVE	
PERIOADĂ ISTORICĂ					LOC DE PĂȘUNAT							
		CORDURI						MARI MAEȘTRI				
		AFECȚIUNE NAZALĂ						GEMETE ÎNFUNDATE				
	TACT					PREFIX DE NEGAȚIE						CUSUT PESTE RUPTURĂ
	CÂNTĂ CA GH. ZAMFIR					A ȘUIERA STRIDENT						
			ODĂIȚĂ DE CULCARE						ÎN CAMPUS!			
			SUVERAN ARAB						CERB DIN SIBERIA			
VÂRSTĂ							VICTORI CATEGORICE					
AUXILIARI							REST DE ȚIGARĂ					
SUNT SUB SUTIMI												
					FĂCUT DE RÂS							
					INIMĂ DE OAIE!							
A CUNOAȘTE				VORBITUL ÎN DODII								
A FI INSISTENT												
						NE PUNE RĂUL ÎN FAȚĂ						

Verificați-vă cunoștințele!

Crucea

1. Ce formă avea crucea după toate probabilitățile la răstignirea lui Hristos?
2. Când a fost ridicată „Crucea Eroilor" de pe Caraiman?
3. Unde se găsește pe cer constelația numită „Crucea Sudului"?
4. Ce prozator român (1848-1925) a scris nuvela „La crucea din sat"?
5. Ce mare pictor flamand (1577-1640) a pictat o celebră pânză intitulată „Coborârea de pe cruce"?
6. Cine a compus muzica romanței „Crucea albă de mesteacăn"?
7. Cine a realizat, în 1994, filmul artistic românesc „Crucea de piatră"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În Roma Antică prin cavaleri se înțelegea un membru al ordinului ecvestru, inferior ordinului senatorial. 2) În Evul Mediu, în apusul și centrul Europei, cavalerii îi reprezentau pe cei care purtau un titlu nobiliar, conferit inițial pentru fapte de arme. Cuvântul s-a generalizat desemnându-i pe toți membrii clasei nobiliare. 3) Cavalerii de Malta (sau Ospitalieri) numiți oficial „Ordinul Suveran Militar Ospitalier al Sf. Ioan din Ierusalim, Rhodos și Malta" constituiau un ordin călugăresc militar întemeiat la Ierusalim în secolul al XI-lea. Au guvernat în Rhodos (1309-1523) și Malta (1530-1795). 4) „Cavalerul Trac" era un zeu minor, reprezentat călare, venerat în Tracia și Moesia. În vremea Imperiului Roman cultul său s-a răspândit și la nord de Dunăre. 5) Romanul „Cavalerii ordinului Basarab" a fost scris de Ioan Dan (1922-2003). 6) Muzica operei „Cavalerul rozelor" aparține lui Richard Strauss (1864-1949). 7) Filmul „Cavalerii mesei rotunde", fost realizat de regizorul Jerry Zucker.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Primăvara" am primit câte șapte răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Maria Gabriela Gorea,* Târgu Mureș; *Mioara Popa,* Iași; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***CORINA SIMION, Sibiu.*** Temele propuse au mai fost folosite și încă de mai multe ori. E vorba despre „Ape", „Castele", „Animale sălbatice" și încă vreo câteva. Poate le vom relua, dar în orice caz, nu prea curând. *(Irina Stoica)*

Umor

Un rus, un american și o blondă discută.

Rusul spune:

– Noi am fost primii care am ajuns în spațiu!

Americanul:

– Noi am fost primii care am ajuns pe Lună!

Blonda:

– Noi vom fi primele care vom ajunge pe Soare.

Rusul și americanul:

– Idioato, nu se poate ajunge pe Soare. Veți arde înainte de a ajunge acolo.

Blonda:

– Da' ce, crezi că suntem așa de proaste, ne vom duce noaptea...

Badea Gheorghe pleacă cu prietenii la o plimbare prin București cu mașina. Pe la Arcul de Triumf încurcă circulația și un bucureștean țipă la el pe geam:

– Bă, Gheorghe!

Gheorghe al meu le spune prietenilor:

– Vedeți băi, pe mine mă cunoaște toată lumea.

Era o cameră la spitalul de nebuni în care toți nebunii se făceau că conduc, numai unul stătea pe scaun. Directorul îl dă afară zicând că s-a vindecat. Cum îl scoate afară și el începe să conducă.

– Păi ce faci, mă?

– Păi cum vroiai să întorc tirul acolo?

– Alo, pompierii, mi-a luat foc casa!

– Tinere, spune repede, unde a apărut prima oară focul?

– În Paleolitic, dar ce legătură are?

SUDOKU

jocul săptămânii: 15

6		7	9			3		
	3							
9				7			8	4
7		6	3					
				8				
					7	9		5
2	1			6				9
							4	
		3			2	6		8

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 14

3	8	2	7	9	1	6	5	4
4	6	7	2	8	5	9	1	3
5	1	9	6	4	3	2	8	7
6	4	5	1	3	8	7	9	2
2	3	1	9	6	7	5	4	8
7	9	8	5	2	4	3	6	1
9	2	4	8	7	6	1	3	5
8	5	6	3	1	2	4	7	9
1	7	3	4	5	9	8	2	6

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile.

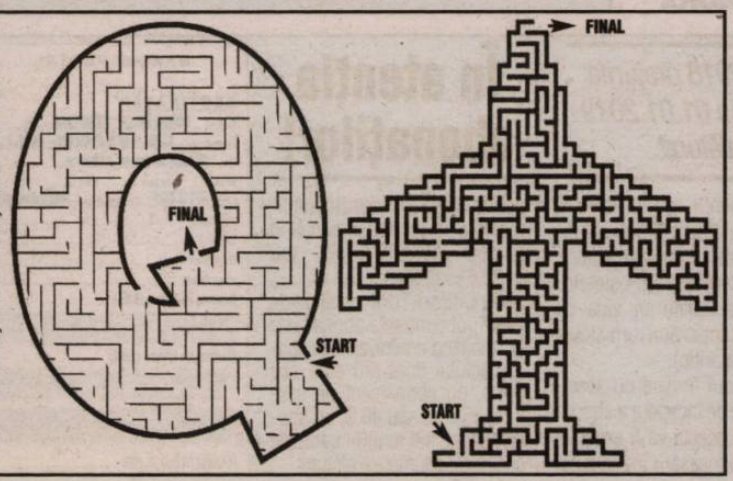

SOLUȚIA INTEGRAMEI „CORELAȚII"

Orizontal: A - C - P - O - J - T - IDENTIFICATA - ASEMUI - IDEI - INCA - ARAC - IA - CAZI - EROI - T - CAL - NOTA - ASI - A - ARII - TOCI - RT - ATELAJ - MF - IESIRI - ALBA - APT - AICI - ARC - IAHT - IAHNII - ICNI - STRUDEL.

Sfaturi practice

Zambila struguraș

(Muscari armeniacum)

● Este așa denumită datorită formei florilor, semănând cu un ciorchine de struguri întors invers. Își are originea în Eurasia și face parte din grupul de erbacee din genul de plantă Muscari.

● Rezistă bine la frig și face față canicule, nefiind pretențioasă. Bulbii plantei au un diametru de 3 centimetri, iar frunzele sunt așezate în formă de rozetă. Înflorește la începutul primăverii și răspândește un parfum deosebit.

● Este bine să fie așezată la soare sau în penumbră. Se poate planta primăvara, direct în grădini. Nu este o plantă prea înaltă, tulpina atinge 25-30 centimetri.

● Se fertilizează o dată pe lună, doar în lunile călduroase.

● Se poate înmulți prin divizarea tufelor sau prin plantarea bulbilor.

● Cele mai cunoscute specii: *Muscari armeniacum, Muscari botryoides, Muscari comosum* și *Muscari Macrocarpum.*

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Cum comunică zodiile

S-a mai scris în această pagină despre compatibilitatea dintre zodii şi despre trăsături de caracter care le atrag sau le resping. Se pare că şi comunicarea se face diferit. Există nativi care vorbesc şi se exprimă lesne sau care nu comunică uşor, mai ales prin cuvinte. Iată că în rândurile următoare vă prezentăm câteva dintre caracteristicile fiecărui semn.

BERBEC. Modul acestora de comunicare este direct, uneori chiar este jignitor, Berbecii fiind nativi care nu au vreme prea multă de pierdut, nici măcar pentru discuţii. Şi nici răbdare să asculte nu au prea multă, într-o conversaţie pierzându-şi repede interesul. Prea multă văicăreală sau filozofie nu este pe placul acestora. Concluzia? Cine vrea să comunice uşor cu nativii Berbec trebuie să o facă direct, scurt şi coerent.

TAUR. Înaintea unei discuţii aceşti nativi vor încerca să se informeze despre interlocutor, să îl înţeleagă, să îl descopere sau să înveţe tot felul de lucruri despre acesta. Când se hotărăşte să vorbească îi este deja clar ce simte, ce vrea şi cu cine are de-a face. În general, nu socializează cu uşurinţă, ci aşteaptă momentul potrivit să o facă. Sunt buni ascultători şi nu vorbesc prea mult despre propriile sentimente şi trăiri.

GEMENI. Se pare că aceşti nativi s-au născut să vorbească, să se informeze şi să comunice cu lux de amănunte tot ceea ce au acumulat. Totuşi, cu interlocutorii nu au suficientă răbdare să îi asculte până la capăt. Comunicarea este pentru Gemeni uşoară şi ca o joacă, dar se poate transforma brusc într-un lung şir de plângeri.

RAC. Sensibilii nativi comunică mai mult intuitiv, empatic. Racii înţeleg, primesc şi îi protejează pe cei care au nevoie să fie ascultaţi. Sunt extraordinari mediatori şi diplomaţi. Înainte de toate, Racii sunt emotivi, comunică şi gândesc prin prisma sentimentelor. Dacă se simt în siguranţă sunt calzi, îngăduitori şi grijulii. Dacă sunt răniţi, pot deveni extrem de tăioşi şi chiar agresivi.

LEU. Se dovedesc a fi vorbitori fermecători şi captivanţi, mai ales dacă ceea ce susţin îi inspiră. Îi ascultă pe cei din jur doar dacă ei consideră că au ceva de admirat sau de învăţat de la aceştia. Dacă interlocutorul li se pare neinteresant, atunci se vor retrage şi vor refuza conversaţia. Trebuie să ştim că Leii se pricep mai mult să vorbească decât să asculte. Dacă cineva vine

cu vreo problemă sau vreo plângere, le vor reteza imediat sau vor schimba subiectul şi vor pleca.

FECIOARĂ. Aceşti nativi au repere morale şi comunică bine, preferând discuţiile profunde. Comunicarea este utilizată ca o unealtă, ceva folosit pentru a rezolva, a înţelege, a vindeca sau a media o problemă. Se ştie despre Fecioare că sunt analitice, aşa sfătuind foarte bine pe cei care au nevoie. Cu toate acestea, pentru sine nu pot comunica uşor şi nici să ceară sprijin nu se prea pricep.

BALANŢĂ. Se pare că au pregătită câte o reţetă pentru fiecare situaţie, găsind uşor şi culoarul către comunicare. Balanţele sunt ideale pentru a aduce pacea, mai ales în conflicte. Le place să păstreze echilibrul, armonia şi să deţină controlul într-o conversaţie. Câteodată au tendinţa de a se preface că ascultă şi în realitate mintea lor e în cu totul altă direcţie. Deşi au abilităţi pentru comunicare, când sunt luaţi prin surprindere de vreun interlocutor se blochează.

SCORPION. Aceşti nativi preferă intransigenţa, aşa că acolo unde sesizează prefăcătorie sau eschivare, vor aborda situaţia extrem de dur. Scorpionii nu sunt nişte comunicatori prin excelenţă şi nici nu vorbesc cu uşurinţă despre orice şi oricând. Trebuie înţeleşi aşa cum sunt. Ei pătrund acolo unde restul se tem să intre şi abordează subiecte de care ceilalţi se feresc.

SĂGETĂTOR. Sunt nativi care comunică extrem de uşor şi se exprimă la fel. Povestitori înnăscuţi, dotaţi cu un farmec aparte, Săgetătorii adoră conversaţiile sincere şi deschise, fără vreo constrângere sau limitare. Au capacitatea de a vedea partea frumoasă a lucrurilor şi de a merge dincolo de limite. De multe ori însă pot deveni prea aglomeraţi şi nu îşi pot ţine promisiunile sau pot să fie prea direcţi în exprimare.

CAPRICORN. Îşi gândesc bine cuvintele înainte de a vorbi şi sunt precauţi în comunicare. În situaţii de criză sunt ca o binecuvântare. Reuşesc să îşi păstreze luciditatea când ceilalţi se dărâmă şi gestionează bine relaţiile. În relaţiile personale, Capricornii ar trebui să comunice mai mult cu inima decât să se folosească de cuvinte rostite de prin cărţi.

VĂRSĂTOR. Nativi care comunică într-un mod fascinant cu cei din jur. Mai ales că se pare că au mereu ceva interesant de spus, un punct de vedere neaşteptat şi total diferit faţă de ceilalţi. Se diferenţiază de obişnuit prin charismă. În general, îşi fac uşor prieteni şi sunt adesea admiraţi când au ceva interesant de spus. În comunicare, reuşesc să rămână obiectivi şi să gândească profund înainte de a deschide gura. Se întâmplă însă să aibă idei fixe de care se despart greu sau niciodată.

PEŞTI. Aceşti nativi, într-o conversaţie, nu abordează direct subiectul, ci pe ocolite. Îşi aleg latura convenabilă, lăsând o portiţă pe unde se pot retrage la nevoie. Nativii Peşti gândesc, trăiesc şi comunică schimbător, dual şi alunecos. Starea lor se transformă de la un minut la altul. Se tem mereu că totul se poate schimba oricând, aşa că fug de angajamente pe termen lung.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Comori biblice pierdute sau inexistente? ■ Eroii uitaţi ai războaielor ■ Scandaloasa dinastie a Tudorilor ■ Sărutul din Times Square ■ Materiale recuperate din OZN-uri? ■ O artă ancestrală ■ Vrăjitorie în secolul XX ■ Vitamina ochilor ■ Dacă vrem să trăim mult... ■ Regizori sau dictatori?

HOROSCOP

15-21 aprilie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Pentru următoarea perioadă Uranus va călători prin casa banilor, a veniturilor, a bunurilor şi a posesiunilor. Acest lucru indică faptul că valorile dumneavoastră se schimbă. Lucruri pe care le credeaţi importante în trecut, nu vor mai fi în viitor. Fiţi flexibili!

TAUR 21.04-21.05

Veţi renunţa la vechile limitări pe care vi le-aţi autoimpus. Este posibil ca o relaţie care a strălucit se va termina în aceste zile din cauza faptului că vă temeţi de schimbări. Simţiţi dorinţa de a vă elibera.

GEMENI 22.05-21.06

Se pare că Uranus amestecă puţin cam mult lucrurile şi ies la iveală nişte secrete. Dacă cineva a uneltit împotriva dumneavoastră, acum va ieşi la iveală totul. Oricum, veţi deveni mai limpezi în gândire.

RAC 22.06-21.07

Vi se pare că obiectivele, visurile şi speranţele pe care vi le-aţi făcut pentru viitor nu se mai potrivesc. Începeţi să vedeţi stiluri noi de viaţă şi diferite faţă de cele de până acum. Nu sunteţi dispuşi să vă mulţumiţi cu ce aţi realizat până acum şi veţi face corectările necesare.

LEU 22.07-22.08

Uranus trece prin partea de sus a diagramei dumneavoastră şi asta va aduce schimbări în ceea ce priveşte statutul social, reputaţia şi profesia dumneavoastră. Veţi avea şansa să lucraţi într-un domeniu nou. Examinaţi-vă viaţa şi faceţi schimbările necesare.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Sunteţi forţaţi să obţineţi noi perspective pe care nu le-aţi mai avut înainte. Puteţi face acest lucru prin noi călătorii neaşteptate sau aveţi şansa de a beneficia de o educaţie suplimentară.

BALANŢĂ 23.09-22.10

O veche ordine din viaţa dumneavoastră va dispărea pentru a crea spaţiu uneia noi care să apară. Este posibil să primiţi o moştenire şi astfel să scăpaţi de datorii mai vechi. Concentraţi-vă pe resursele altora, în special ale soţilor sau partenerilor de afaceri.

SCORPION 23.10-21.11

Vă doriţi mai multă libertate şi vreţi să încercaţi lucruri noi, neobişnuite şi excentrice. Nu priviţi schimbările ca pe o ameninţare. Pot fi ca o oportunitate de a vă trăi viaţa mai liberi!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vă doriţi noi responsabilităţi care să vă ofere şansa unor noi provocări. Gândiţi-vă să faceţi schimbările conştienţi că şi corpul dumneavoastră le va accepta şi va răspunde pozitiv. Veţi avea şansa să învăţaţi noi tehnici legate de muncă.

CAPRICORN 22.12-19.01

Este un moment prielnic pentru autoexplorarea creativă. Descoperiţi noi modalităţi de recreere şi de divertisment amuzante. Veţi adopta şi un mod nou despre felul în care puteţi expune în ceea ce faceţi talentul şi expresia artistică.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Viaţa de acasă suferă schimbări radicale. Poate fi vorba chiar şi despre schimbarea domiciliului. Acum se pot rupe şi legături cu trecutul, mai ales că vă doriţi să scăpaţi de obiceiuri vechi şi obositoare.

PEŞTI 19.02-20.03

Deschideţi o fereastră către oportunităţi care vă vor solicita gândirea, care vă vor extinde şi schimba propria lume. Schimbarea va pune accent pe propria viaţă în toate domeniile: prieteni, vecini, rude, afaceri...

Nativul săptămânii: **ANGHEL SALIGNY** (19.04.1854 – 17.06.1925)

A fost un academician, inginer constructor, ministru şi pedagog român. Acest nativ al zodiei Berbec este considerat unul dintre pionierii tehnicii mondiale în proiectarea şi construcţia podurilor şi silozurilor cu structură metalică, unul dintre întemeietorii ingineriei româneşti.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

Începând cu data de 01.12.2018 preţurile abonamentelor contractate din 01.01.2019 vor fi cele din tabelul alăturat.

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

❶ Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

❷ Plata în următoarele conturi bancare, pentru client Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit Bank
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

În atenţia abonaţilor!

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1447 • ANUL LXII • 18 APRILIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 16 (3197)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com • redactia@revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

MARGARINA şi strategiile militare

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Vârsta şi mineralele necesare

Dosarele frumuseţii

Remedii simple

Consultaţii fără plată

„Disconfort" de **PRIMĂVARĂ**

„Cu cât cunoşti mai mulţi şi mai bine oamenii, cu atât înţelegi mai bine de ce Noe a încărcat Arca doar cu animale."

Friedrich Nietzsche

COMORI BIBLICE PIERDUTE SAU INEXISTENTE?

CERCETĂTORII ÎNCEARCĂ SĂ ÎNŢELEAGĂ MAI BINE povestirile scrise în Biblie, iar arheologii văd unele părţi ale Bibliei ca pe nişte vagi înregistrări istorice. Cu toate acestea, nu există nici o modalitate de a verifica (fără a găsi artefacte reale) ce este adevăr şi ce este ficţiune.

Dacă cea mai importantă descoperire a unor documente biblice au fost, fără îndoială, Manuscrisele de la Marea Moartă, alte obiecte biblice par că nu vor fi descoperite niciodată. Şi asta, poate, pentru că e greu să descoperi fizic ceea ce în Biblie sunt uneori doar poveşti şi metafore. Iată câteva exemple.

Chivotul Legământului

Conform Bibliei ebraice, Dumnezeu a poruncit ca Moise să le spună copiilor lui Israel să construiască *Chivotul legământului* în care să păstreze tablete inscripţionate cu Cele Zece Porunci. Conform textelor biblice, Chivotul era făcut din lemn de salcâm, acoperit cu aur.

În urmă cu aproximativ 3.000 de ani, în timpul domniei regelui Solomon, primul templu, cel mai sfânt loc în iudaism, a fost construit la Ierusalim. Chivotul legământului a fost păstrat în templu până în 587 î.e.n., când babilonienii au cucerit Ierusalimul, distrugând mare parte din oraş, inclusiv templul. Nu este clar ce s-a întâmplat cu Chivotul după aceea, deşi unele poveşti spun că a fost ascuns înainte ca babilonienii să ajungă la templu, iar o legendă susţine că Chivotul „nu se va arăta decât în ziua venirii lui Mesia, fiul lui David".

O altă legendă propune că Chivotul a fost dus în Etiopia, unde s-ar afla şi acum, în Biserica Fecioarei Maria a Sionului. Un cărturar numit Edward Ullendorff a susţinut că a reuşit să vadă Chivotul în timpul celui de-al Doilea Război Mondial şi că de fapt nu este cel original. Oricum, orice s-a întâmplat cu originalul, dacă a existat vreodată, e foarte puţin probabil ca el să fie redescoperit.

Arca lui Noe

Pentru că oamenii deveniseră prea răi, o poveste pomenită în Biblie spune că Dumnezeu a trimis Potopul. Dumnezeu i-a spus ceea ce va urma doar unui singur om, pe nume Noe, pe care l-a considerat drept şi cinstit, şi pe care l-a sfătuit să construiască o corabie masivă din lemn de chiparos în care să se adăpostească el, soţia şi copiii lor, împreună cu perechi, masculi şi femele, ale fiecărei specii de animale existente pe Pământ. Asta pentru ca lumea să poată fi repopulată după Potopul nimicitor.

Ingenioasa planificare divină a fost realizată de Noe şi, conform Bibliei, Pământul a fost inundat timp de 150 de zile, omorând toate fiinţele, oameni şi animale rămase pe uscat. Când apele s-au retras, Arca ajunsese pe „munţii din Ararat" unde a şi rămas, spune Biblia Ebraică.

Acum, dacă Muntele Ararat este cel din estul Turciei, în zona în care se intersectează graniţele Turciei, Armeniei şi Iranului, nu este foarte sigur că acesta este „munţii lui Ararat" la care face referire Biblia ebraică. Exploratorii au căutat Arca lui Noe de-a lungul secolelor, s-au făcut o grămadă de presupuneri, dar ea nu a fost găsită niciodată şi probabil nici nu va fi vreodată descoperită. Pentru simplu fapt că este vorba despre o poveste mitică, o parabolă, care n-a avut niciodată un corespondent în realitate.

Sfântul Graal

Tot la capitolul poveştilor mitice poate fi discutat şi un alt foarte celebru obiect, care a încins imaginaţia scriitorilor şi a cercetătorilor deopotrivă: *Sfântul Graal.* Sfântul Graal, numit şi Potirul Sfânt, este cupa pe care ar fi folosit-o Iisus la Cina cea de Taină, înainte de a fi crucificat. Conform Bibliei ebraice, Iisus a luat o cupă şi, mulţumindu-le, le-a dat-o ucenicilor, spunând: „Beţi cu toţi din această cupă. Acesta este sângele Meu al legământului, care este vărsat pentru iertarea tuturor păcatelor" *(Matei 26: 27-28).*

Asta spune textul biblic, dar în realitate nu se ştie cu precizie ce s-a întâmplat cu acea cupă după Cina cea de Taină. Ca să nu mai spunem că oamenii de ştiinţă, de fapt, nu sunt siguri nici măcar că Cina cea de Taină a avut loc cu adevărat. În literatura medievală, regele Arthur şi cavalerii săi pornesc într-o expediţie încercând să descopere Sfântul Graal, despre care se spune că are proprietăţi magice, iar o altă legendă medievală sugerează că Iosif din Arimatea, omul care şi-a asumat responsabilitatea de a-l îngropa pe Iisus, a călătorit în Marea Britanie şi a adus cu el Sfântul Graal. În fine, chiar dacă a existat, este puţin probabil că va fi găsit vreodată.

> **„DACĂ CEA MAI IMPORTANTĂ DESCOPERIRE A UNOR DOCUMENTE BIBLICE AU FOST, FĂRĂ ÎNDOIALĂ, MANUSCRISELE DE LA MAREA MOARTĂ, ALTE OBIECTE BIBLICE PAR CĂ NU VOR FI DESCOPERITE NICIODATĂ.**

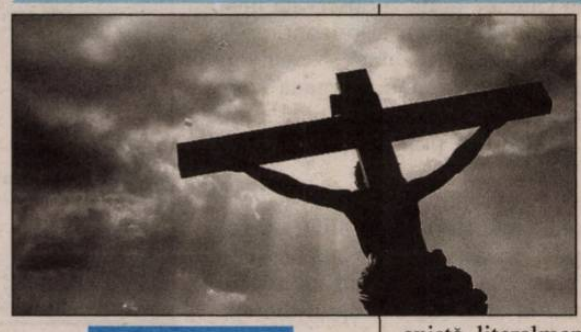

Moaştele crucii adevărate

În lume există literalmente sute de bucăţi de lemn despre care se spune că ar aparţine crucii pe care a fost crucificat Iisus. Interesul este vechi de mai multe secole. În Evul Mediu, moaştele lui Iisus, mai exact fragmentele de cruce, erau foarte populare. Teologul Ioan Calvin (care a trăit între 1509 şi 1564) scria că, dacă toate piesele presupuse ale adevăratei cruci s-ar strânge laolaltă, ele ar putea umple cala unei întregi nave.

Astfel de piese sunt încă populare şi astăzi. În 2017, situl *LiveScience* vorbea despre o afacere cu vânzări de relicve sfinte (inclusiv un os presupus al Sfântului Nicolae) pe eBay! Mai multe bucăţi presupuse ale crucii adevărate au fost vândute la preţuri de aproximativ 500 de dolari, nota *Live Science* la vremea respectivă.

Şi cu toate acestea, se poate spune că nu există nici un fragment de cruce adevărată pe care oamenii de ştiinţă să îl considere autentic şi este puţin probabil să se găsească vreodată. În primul rând pentru că lemnul se degradează în timp.

Comoara din Manuscrisul de cupru

Găsit într-o peşteră lângă Qumran, „manuscrisul" este unul dintre cele mai neobişnuite dintre manuscrisele de la Marea Moartă. Inscripţionat pe foiţă de cupru, el pomeneşte despre o comoară uriaşă ascunsă în locuri tainice. Ar fi vorba despre piese de aur şi de argint care ar cântări în total 85 de tone, 59 de tone de argint şi 26 de tone de aur, după estimările savanţilor. Manuscrisul menţionează peste 60 de locuri în care ar fi ascunse aceste comori, dar unde?

Uneori indicaţiile sunt extrem de exacte, la modul „pe fundul unui bazin cu apa de ploaie". Partea proastă este că, şi dacă informaţiile ar fi adevărate, apa de ploaie şi bazinul ar fi dispărut demult.

Alteori descrierea locurilor este criptică şi ca atare, greu de înţeles. De exemplu, manuscrisul spune că uriaşa comoară ar fi în „ partea de răsărit a peşterii. Dar a existat vreodată astfel de comori?

Unii cercetători cred că aceste comori ar putea fi reale, probabil ascunse înainte ca Ierusalimul să fi fost capturat de romani în anul 70, în timp ce alţi savanţi cred că toate comorile sunt fictive şi deci cu atât mai puţin probabil să fie găsite vreodată.

GEORGE CUŞNARENCU

16

5 948427 000157

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Margarina şi strategiile militare

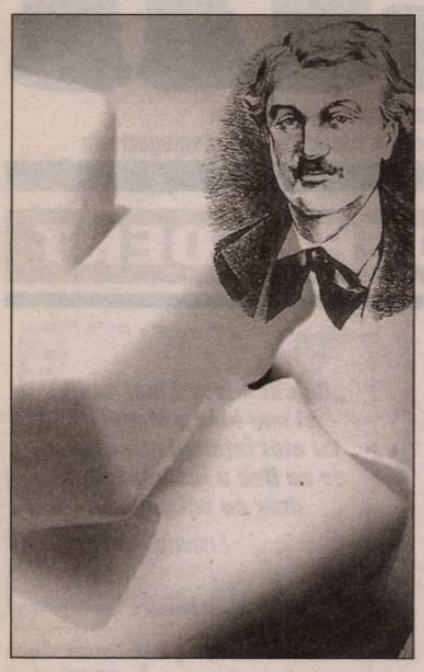

Când înghiţim ceva, indiferent ce anume, probabil nu prea ne întrebăm şi care e originea acelui aliment. În acest context, margarina este un produs omniprezent şi cu multiple formule de preparare, unele mai agreate, altele controversate, preponderent din cauza conţinutului lor sintetic.

Veţi fi însă uimiţi să aflaţi că, la începuturile istoriei sale, ea a ocupat neoficial un loc important în zona militară.

Mai exact, cum untul ce se folosea destul de mult în alimentaţie avea o durată de valabilitate relativ scurtă, precum şi un cost ridicat – problemă semnalată public cam de prin secolul al XVII-lea –, Napoleon al III-lea se spune că ar fi sugerat căutarea unui substituent care să rămână mai greu şi să fie mai ieftin.

În anii 1860, un kilogram de unt natural costa echivalentul a două zile de muncă, astfel că împăratul francez a propus un concurs în domeniu, ţintind o mai eficientă aprovizionare a armatei cu alimente şi un sprijin oferit astfel populaţiei cu venituri reduse.

A câştigat producătorul Hippolyte Mège-Mouriès, cu „acidul margaric", un preparat pe bază de unt de vacă, apă, lapte degresat, bicarbonat de sodiu şi un colorant galben. Invenţia a fost brevetată în 1869 în Anglia, apoi în Statele Unite, fiind ulterior vândută antreprenorului olandez Antonius Johannes Jurgens, a cărui întreprindere Margarine Unie avea să devină binecunoscuta Unilever de astăzi.

Nici secunda nu mai e ce ştiam

De când eram nişte mici oameni cu ochii mari şi urechile ciulite, care ascultau cu sfinţenie ce le spunea omul de la catedră, ştim cam aşa: că secunda este a şaizecea parte dintr-un minut, a trei mii şase suta parte dintr-o oră şi aşa mai departe. Putem ajunge astfel la decenii, milenii şi ere, ideea în sine rămânând totuşi cufundată într-o nebuloasă. Fiindcă în final, mulţi se vor întreba din nou, ca un Moromete sănătos la minte: „Bine-bine, dar de fapt ce este secunda?"

În anul 1968 s-a formulat o definiţie strict ştiinţifică a acesteia, de o rigurozitate ameţitoare: secunda înseamnă oficial fix 9.192.631.770 hertzi!

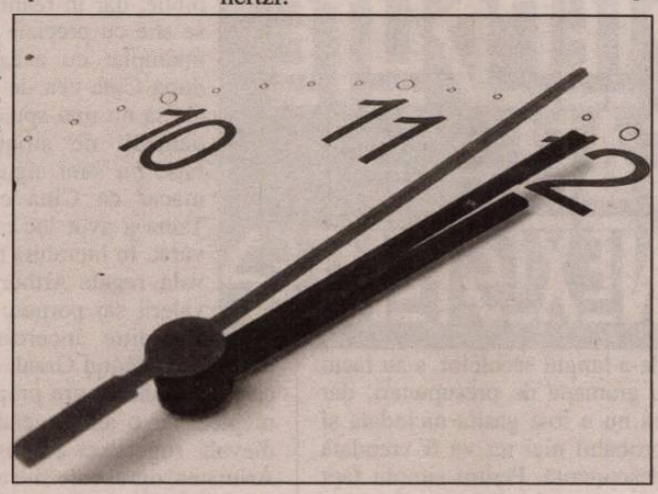

Din momentul respectiv nu s-a mai calculat durata obiectivă a unei secunde prin implicarea astrelor – 1/86.400 dintr-o zi solară, ci a atomilor. Astfel se face că în prezent ştim (?) că durata unei secunde înseamnă 9.192.631.770 de perioade dintr-o undă magnetică necesare pentru modificarea stării unui atom de cesiu 133. Pe scurt, deci – a şaizecea parte dintr-un minut!...

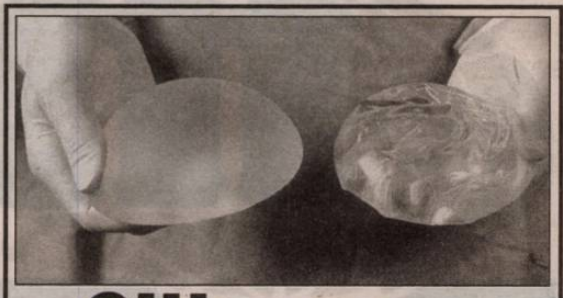

Silicoane, silicoane

Presa tabloidă ţine morţiş, de mulţi ani, să acrediteze ideea că silicoanele (neapărat la plural, din motive întemeiate!) înseamnă exclusiv niscai sâni – feminini, evident – mai mult decât opulenţi. Bine, fie ei „amplificaţi" artificial prin implanturi aşa-zis estetice.

Termenul, precum cunoaşte marea majoritate a iubitorilor de emisiuni din categoria „reality show", a fost repejor extins la buze, fese şi alte zone trupeşti ale anumitor personaje dotate cu mulţi bani. În realitate însă, măcar pentru a nu arăta chiar penibil când ies „în lumea bună", aceste personaje ar trebui să ştie ce este, de fapt, siliconul.

În limba engleză, termenul cu aceeaşi denumire înseamnă siliciu şi se referă la un element cu exact aceeaşi specificitate cu cea a carbonului: fiecare dintre atomii săi poate crea, simultan, legături cu patru substituenţi diferiţi. Se pot fabrica astfel polimeri în cadrul cărora carbonul să fie înlocuit de siliciu. Cu ce avantaje?

Siliciul este mai puţin reactiv chimic, ceea ce îi conferă o stabilitate mai mare. De aceea, se foloseşte pentru obţinerea de cauciucuri de înaltă rezistenţă ori a faimoaselor geluri pentru proteze mamare. Pentru că – stimabilele doamne şi domnişoare care se fâlesc din cale-afară cu formele lor ar fi bine să ştie – în limbaj comun, dotarea cu „silicoane" înseamnă exact aşa ceva: a purta proteze. Ceea ce, dacă avem anumite probleme anatomice constituie o problemă medicală reală, de care în fond nu noi suntem vinovaţi.

Ce poate face un „coach"?

Să vorbim corect!

Cum ne mai despart puţine zile până la marea sărbătoare legată de Învierea Domnului, şi cum se ştie că de multe ori la noi orice eveniment este legat de un adevărat desfrâu alimentar, ni se recomandă – evident – moderaţie şi multe televiziuni au şi luat măsurile necesare. Imediat am fost sfătuiţi să apelăm la serviciile unui „coach de nutriţie".

Desigur că am încercat imediat să descifrăm şarada anglo-saxonă şi ne-am lămurit că înseamnă „antrenor de nutriţie". Ne întrebăm însă de ce „coach", asta ca să nu mai spunem „de ce antrenor"?

Oare termenul „nutriţionist" a ieşit din limba vorbită? Oricum ar putea fi înlocuit cu un altul ca „dietetician". Acestea însă sunt folosite de mult în limba română şi nu mai dau vorbitorului acea aură de specialist unic, pe care i-o împrumută – crede el – o exprimare englezească rostită din vârful buzelor. *(I.S.)*

Simple miracole

Mirajul, atât ca structură lexicală, cât şi ca noţiune în sine, face parte din aceeaşi familie – nu tocmai comună şi care e orientată către „sfidarea" celor cinci (şase?) simţuri umane cunoscute – cu „mirajul" şi „minunea". Însă el întrupează, dacă se poate spune astfel, şi un paradox: deşi este doar o iluzie, ceva ireal, totuşi există! Iar această afirmaţie aparent hazardată şi stupidă este chiar explicată ştiinţific.

Ca fapt divers, să amintim că, relativ recent, în China a putut fi observată imaginea unui oraş undeva, la orizont, unde acesta nu se afla în realitate. Nemaivorbind despre faimoasa „fata morgana" care se spune că lua minţile drumeţilor topiţi de sete ce băntuiau prin deşerturile arzătoare...

Pe scurt, mirajul ar fi provocat de o modificare a traiectoriei luminii. Ca regulă generală, aceasta se propagă în linie dreaptă, dar când trece dintr-un mediu transparent în altul (de exemplu, din apă în aer), traiectoria se modifică şi formează un anumit unghi la interfaţa dintre cele două medii. Aţi înţeles, desigur, că e vorba despre fenomenul de refracţie, cel care face ca o linguriţă pusă într-un pahar cu apă să pară frântă la nivelul limitei dintre apă şi aer.

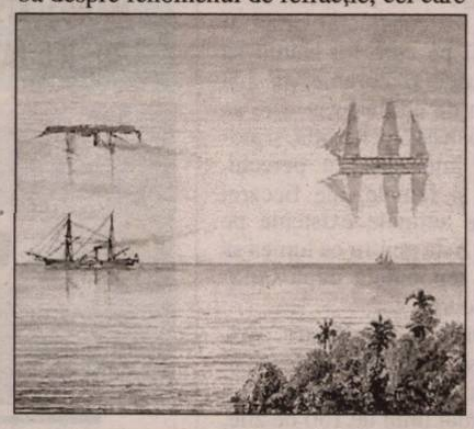

În cazul mirajului, regula se aplică în acelaşi mediu, care are însă densităţi diferite în zone învecinate. Iarna, de exemplu, aerul mai rece de la suprafaţa mării sau a solului e mai dens, dar, pe măsură ce se încălzeşte şi se ridică în atmosferă, se şi rarefiază. Treptat, traiectoria luminii ce străbate aceste straturi se schimbă, astfel „trimiţând" către noi imagini ale unor obiecte care nu se află în realitate acolo unde ni se pare nouă că le vedem aievea.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Pisicile își recunosc numele

Deși câinii sunt considerați cei mai inteligenți prieteni ai omului, nici pisicile nu se lasă mai prejos! Oamenii de știință japonezi de la Universitatea Tokyo și Centrul pentru Știința Creierului din Hirowara au ajuns la concluzia că pisicile pot distinge între numele lor și alte cuvinte. Ei au stabilit că multe cuvinte folosite frecvent de stăpânii pisicilor vor atrage atenția simpaticelor feline, dar interesul acestora dispare, cu cât li se vorbește mai mult. Însă el crește din nou dacă le este rostit iarăși numele, după un șir de cuvinte.

Pisicile învață să-și recunoască numele deoarece el este unul dintre cuvintele care li se adresează cel mai des, de către stăpâni, sugerează savanții. Numele poate fi asociat cu recompense, precum hrană, răsfăț sau joacă, dar și cu evenimente neplăcute, ca baia sau o vizită la veterinar.

Pentru a ajunge la această concluzie, cercetătorii niponi au testat reacțiile a 78 de pisici domestice care trăiau în gospodării umane sau în „cafenele pentru pisici" – locuri foarte populare în Japonia, unde oamenii pot veni să se joace cu pisici, pentru a scăpa de stres.

Studiind reacțiile felinelor la rostirea anumitor cuvinte, savanții au descoperit că pisicile aveau calități cognitive de nebănuit și că manifestau brusc reacții de interes ori de câte ori li se rostea numele, chiar și de către persoane necunoscute.

Oceanix, orașul plutitor

Experții Organizației Națiunilor Unite studiază posibilitatea construirii de orașe plutitoare, în contextul în care încălzirea globală provoacă ridicarea constantă a nivelului mării. Nu mai puțin de 90% dintre cele mai mari orașe ale lumii sunt vulnerabile și riscă să fie inundate, dacă topirea ghețarilor polari continuă în același ritm ca până acum.

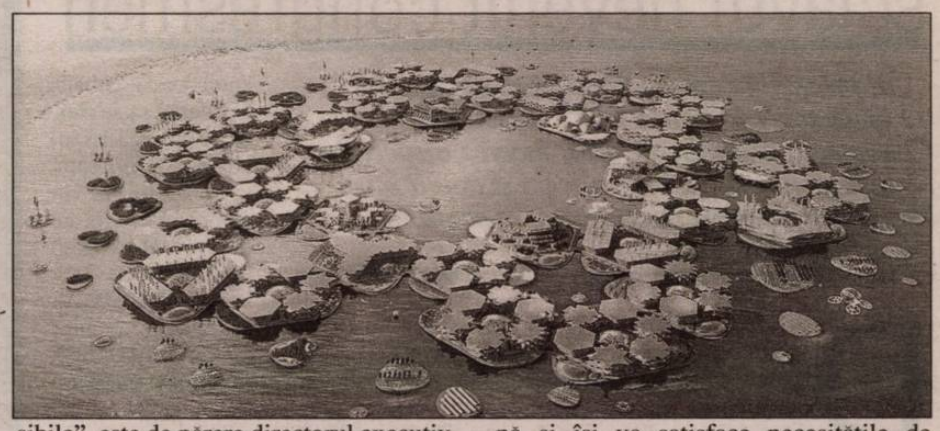

Un parteneriat finanțat de ONU va studia perspectiva futuristă a realizării de platforme modulare ancorate de fundul mării și conectate într-un inel, pentru a găzdui comunități umane numeroase, în plin ocean.

UN-Habitat va face echipă cu firma privată Oceanix, Institutul Tehnologic Massachusetts și societatea The Explorers Club, pentru a promova conceptul. „Din cauza schimbărilor climatice tot mai pronunțate și a creșterii sufocante a numărului de persoane care se înghesuie în magherniţele de la marginea marilor orașe, crearea de așezări plutitoare ar fi una dintre soluțiile posibile", este de părere directorul executiv al UN-Habitat, Maimunah Mohd Sharif.

Parteneriatul va construi, în următoarele câteva luni, un prototip deschis publicului, care va fi ancorat pe malul East River, din New York, în apropierea sediului Națiunilor Unite. Orașul plutitor, care va fi construit de compania Oceanix, își va asigura singur resursele de hrană și își va satisface necesitățile de energie și apă. În același timp, orașul va fi astfel construit încât să se afle în siguranță chiar și în cazul unor fenomene meteo extreme.

Accesul se va face cu ajutorul unor feriboturi, iar locuitorii vor putea beneficia nu doar de sere și ferme ecologice, de unde să-și procure hrana naturală, ci și de restaurante, piețe și parcuri.

Inițiativa, lăudată de mulți, a stârnit însă și reacții ostile. Unii se tem că doar persoanele foarte bogate își vor putea permite să devină locatari în aceste orașe ultramoderne (cum se întâmplă în cazul vilelor plutitoare vândute în largul coastelor Dubaiului), în vreme ce economistul Joseph Stiglitz, laureat al Nobelului pentru Economie este de părere că proiectul Oceanix se adresează efectului, nu cauzei.

El susține că banii investiți în acest proiect ar putea fi mai curând folosiți pentru îmbunătățirea condițiilor orașelor de pe uscat amenințate de creșterea nivelului mării.

Când Antarctica va fi verde

Oricât ar părea de șocant, un asemenea titlu reflectă perfect realitatea și, mai ales, îngrijorările oamenilor de știință. Schimbările climatice cauzate de acțiunea umană ar putea transforma Antarctica într-un continent verde, pe măsură ce ghețurile ei se topesc, iar plantele încep să colonizeze iarăși solul de dedesubt.

Actualele niveluri de bioxid de carbon din atmosferă ar putea genera condiții comparabile cu cele din perioada Pliocenului, acum trei milioane de ani, avertizează experții, căci ultima oară când compoziția atmosferei era la fel de încărcată de dioxid de carbon ca acum (circa 400 părți per milion – pmm) a fost în acea eră geologică. Cercetătorii de la Societatea Regală de Meteorologie din Marea Britanie și Institutul Grantham pentru Schimbări Climatice susțin că studierea dovezilor rămase din Pliocen ne-ar putea oferi indicii privind viitorul planetei, ajutându-i pe oameni să înțeleagă mai bine presiunile cu care s-ar putea confrunta.

În Pliocen, de pildă, nivelul oceanului planetar era cu 15 m mai ridicat ca în prezent, iar temperatura cu 2 până la 3,5 grade Celsius mai mare. Înainte de Revoluția Industrială, din secolul XIX, nivelul de dioxid de carbon nu depășea 280 ppm, dar de atunci temperatura a crescut constant.

„Efectele vor fi resimțite în timp, nu azi. Atunci când ajungi acasă și setezi centrala termică pe 25 de grade, nu vei simți imediat căldura generată de aceasta, ci peste câteva zeci de minute. Așa se va întâmpla și în cazul planetei noastre – generațiile viitoare vor resimți efectele acestei încălziri, măsurate de noi acum, abia spre sfârșitul secolului, când nivelul de dioxid de carbon din atmosferă ar putea ajunge la 1000 ppm", a declarat Jane Francis, directoarea Centrului Britanic pentru Cercetări Antarctice, care a identificat recent, pe locul unei foste calote glaciare, urme ale pădurilor care se înălțau cu milioane de ani în urmă în Antarctica.

Culorile vii ne salvează de canicula

Mii de decese provocate de valurile de canicula ar putea fi împiedicate în fiecare an printr-o măsură cât se poate de simplă, dar eficientă: vopsirea acoperișurilor caselor în culorii vii, strălucitoare (cum sunt cele de pe insula grecească Santorini, de pildă). Specialiștii au stabilit că orașele se pot încălzi suplimentar, în zilele zăpușitoare de vară, cu 9 grade Celsius, comparativ cu zonele înconjurătoare, creându-se așa-numite „insule urbane de căldură". Dar vopsirea acoperișurilor urbane în culori care reflectă razele soarelui înapoi în spațiu pot menține clădirile semnificativ mai răcoroase.

Pentru a ajunge la această concluzie, oamenii de știință au analizat două valuri de canicula care au afectat Marea Britanie, în 2003, respectiv în iulie 2009, valuri soldate cu mii de decese, în special în rândul persoanelor vârstnice sau cardiace și au comparat situația din orașe cu cea din zonele rurale.

Simulând ce s-ar fi întâmplat dacă acoperișurile din Birmingham, unul dintre cele mai afectate orașe de valurile de canicula menționate, ar fi fost acoperite cu culori vii, savanții de la Universitatea Oxford au ajuns la concluzia că temperatura resimțită ar fi fost cu câteva grade mai scăzută, reducând numărul deceselor cu până la 25%.

Cele mai mari beneficii ale unor blocuri acoperite cu panouri în culori vii, cum sugerează specialiștii, ar fi vizibile pe timpul zilei, dar efectele s-ar face simțite și noaptea, când efectul „insulei urbane de căldură" este mai pronunțat, din cauză că materialele de construcție eliberează lent căldura stocată peste zi.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Robert Smalls

sclavul devenit congresmen

În primăvara anului 1862, Robert Smalls, un tânăr sclav în vârstă de 23 de ani, din Charleston, Carolina de Sud, încerca disperat să câştige libertatea pentru soţia şi copiii lui. Preţul cerut pentru răscumpărarea acestora era de 800 de dolari.

Deşi de la 12 ani Smalls muncise la Charleston, practicând tot felul de meserii – chelner, vânzător de ziare, hamal, apoi marinar la bordul navei CSS Planter, el nu reuşise să strângă decât 100 de dolari.

Ca să adune restul ar fi trebuit să mai trudească din greu decenii întregi. Era nevoie de un alt plan pentru a face rost de bani. Războiul Civil American i-a oferit tânărului o şansă nesperată de a-şi îndeplini visul. Nava pe care servea ca timonier – un vas cu aburi pentru transportat bumbac, transformat în vas de război – se afla în serviciul Confederaţiei Sudiste, care se opunea forţelor nordiste, abolicioniste.

Într-o zi, unul dintre numeroşii sclavi care ajutau echipajul să transporte muniţii ori să cureţe marea de mine, a văzut boneta căpitanului în cabina acestuia (comandantul vasului se afla la ţărm) şi i-a pus-o în glumă pe cap lui Smalls: „Băiete, tu chiar arăţi a căpitan!" a râs el. Dar în mintea tânărului a încolţit o idee: avea să fure vasul şi să dezerteze în tabăra nordistă.

Momentul prielnic s-a ivit în ziua de 13 mai 1862, când marinarii de pe Planter au primit ordinul ca a doua zi să plece pe mare, cu un transport. Dornici să profite de seara liberă, membrii albi ai echipajului au plecat prin cârciumile din port, lăsând nava în paza sclavilor, sub comanda lui Smalls. Acesta a ordonat camarazilor săi să aprindă cazanele şi, la 2 noaptea Planter a părăsit portul, în cea mai mare

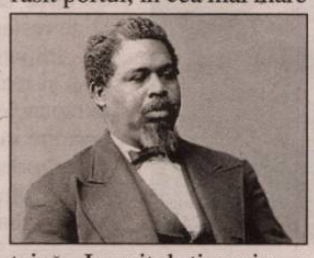

taină. Iscusitul timonier a îndreptat nava spre un crâng de pe mal, unde îl aşteptau soţia, copiii lui şi alţi opt sclavi, anunţaţi din timp de evadare. Răzvrătiţii erau decişi ca, dacă aveau să fie interceptaţi, să se arunce în aer cu vasul care adăpostea 200 kg de muniţie şi cinci tunuri mari.

În momentul în care a trecut pe lângă punctul de pază de la Fort Sumter, Smalls, purtând uniforma căpitanului, s-a purtat exact ca acesta şi, pe întuneric, nu a fost recunoscut de cei de pe ţărm. După ce a depăşit patru nave confederate, Smalls a ordonat să se ridice pe catarg steagul alb şi s-a îndreptat spre barajul de vase nordiste. Cei de la bord au avut un noroc uimitor, căci, în lumina slabă a amurgului, chiar înainte ca nordiştii să lanseze un potop de proiectile asupra navei care se îndrepta spre ei, un marinar a observat steagul alb şi comanda „Foc!" a fost anulată. După câteva minute, drapelul Statelor Unite flutura pe catargul lui Planter.

Episodul l-a transformat pe Smalls nu doar într-un om liber, ci şi într-un erou al luptei abolicioniste. Lui i s-a oferit suma de 1.500 de dolari pentru vasul pus la dispoziţia forţelor nordiste şi a fost primit într-o audienţă de Abraham Lincoln. Smalls l-a convins pe preşedinte că trebuie să înfiinţeze o unitate de soldaţi afroamericani şi a condus această unitate personal, cu gradul de căpitan de Marină, acoperindu-se de glorie.

După terminarea războiului civil, a candidat cu succes la Camera Reprezentanţilor şi, după alţi doi ani, la Senat, devenind, din 1874, membru în Congresul Statelor Unite timp de cinci mandate! A murit în 1915, în aceeaşi casă modestă în care se născuse şi care este astăzi monument istoric al SUA.

Fotodocument

Trenul cu elice

Inginerul de aeronave german Franz Kruckenberg a proiectat şi construit în 1929 „Schienenzeppelin", un tren propulsat de un motor de avion BMW V12, de 600 de cai putere, care putea atinge viteza de 230 km/oră – cea mai mare atinsă vreodată de un tren propulsat pe benzină. A fost construit un singur exemplar, dar el nu a fost introdus în serviciu, din raţiuni de siguranţă, fiind dezmembrat în cele din urmă în 1939.

Scandaloasa dinastie a Tudorilor

Dinastia engleză a Tudorilor a dat unii dintre cei mai infami monarhi din istorie, de la Henric al VIII-lea, ucigaşul de soţii, la Maria Sângeroasa şi controversata Regină Fecioară – Elisabeta. Dacă nu sunteţi familiarizaţi prea bine cu povestea acestei dinastii, vă invităm să faceţi cunoştinţă cu câteva episoade nu tocmai onorante din istoria ei...

Întemeietorul dinastiei, Henric al VII-lea, a venit pe lume într-un climat de intrigi şi crime. Mama lui, Margaret Beaufort, nu avea nici 14 ani când l-a adus pe lume şi era deja de un an văduvă. Uciderea regelui Henric al VI-lea, în 1471, a făcut din fiul minor al Margaretei cel mai demn urmaş la tron. Dar, spre a-l proteja, Margaret l-a trimis pe micul Henric în Franţa, unde va sta timp de 12 ani, până să reuşească să preia puterea.

Henric al VIII-lea

Pentru a pune capăt măcelului dintre cele două case, York şi Lancaster, Henric a ales-o pe Elizabeth de York de soţie, deşi aceasta fusese declarată „bastardă" de maleficul Richard al III-lea, deci nu avea niciun drept la tron.

După ce a devenit rege, Henric l-a întemniţat pe nepotul lui Richard al III-lea, Eduard, care avea doar zece ani. Se pare că el dorea să-i acorde acestuia o „colivie aurită", dar peste 14 ani, a cedat în faţa insistenţelor regelui Spaniei, care se temea că Henric ar fi putut fi răsturnat de pe tron şi l-a executat pe tânărul Eduard. Abia atunci, suveranul iberic a acceptat căsătoria fiicei lui, Caterina de Aragon, cu fiul cel mare al lui Henric, Arthur.

Conform unui obicei medieval, care astăzi ni se pare cel puţin bizar, cei doi însuraţei au fost acompaniaţi, în noaptea nunţii, de o numeroasă galerie de curteni, dornici să se asigure că Anglia va primi un moştenitor... Dar, la doar câteva luni de la nuntă, Arthur a murit brusc, din cauze necunoscute. Temându-se că va pierde zestrea Caterinei şi alianţa cu Spania, regele a cerut papei să încuviinţeze căsătoria tinerei prinţese cu fiul lui mezin, viitorul Henric al VIII-lea.

Am putea crede că Henric al VIII-lea şi-a căutat în lung şi-n lat cele şase soţii, dar adevărul e că nu a trebuit să caute prea departe: toate descindeau, într-un fel sau altul, din regele englez Eduard I.

Regina Caterina i-a dăruit lui Henric şase copii, inclusiv doi băieţi, dar în afara primei fiice, Maria, niciunul nu a supravieţuit. Specialiştii moderni susţin că starea lor precară de sănătate ar fi putut fi moştenită de la mamă, care suferea, afirmă ei, de anorexie.

Anne Boleyn, următoarea soţie a lui Henric, nu a fost singura din familia ei pentru care regele a făcut o pasiune. Înainte de a pune ochii pe ea, suveranul a avut o aventură cu mama acesteia, Elizabeth Howard, apoi şi cu sora ei mai mare, Mary!

În 1532, o călugăriţă catolică pe nume Elizabeth Barton, supranumită „sfânta fecioară a Londrei", a început să facă profeţii, susţinând că mariajul dintre Henric şi Anne Boleyn se va sfârşi prin moartea regelui. Arestată, ea a fost obligată să recunoască înscenarea acestor profeţii şi a fost spânzurată. Capul ei va fi apoi înfipt într-o suliţă şi expus pe Podul Londrei: a fost singura femeie din istorie care s-a „bucurat" de această „onoare."

Astăzi în istorie

18 aprilie 1480

S-a născut Lucrezia Borgia

Fiică a cardinalului Rodrigo Borgia (c. 1431-1503), care va deveni mai târziu papa Alexandru al VI-lea şi al uneia dintre numeroasele amante ale acestuia, Vannozza Cattanei, care era şi mama celor doi fraţi mai mari ai Lucreziei, Cesare şi Giovanni, Lucrezia s-a născut la Subiaco, lângă Roma, şi a primit încă din fragedă copilărie o educaţie aleasă, ştiind la perfecţie mai multe limbi, printre care franceză, latină şi greacă.

Deşi nu era încă nici măcar o adolescentă, a fost logodită de tatăl ei cu un nobil, apoi cu altul, spre a fi dată de soţie, în cele din urmă, lui Giovanni Sforza, un bărbat cu 15 ani mai mare. Câţiva ani mai târziu, când Rodrigo

Borgia devenise deja papă, căsătoria fiicei lui nu i s-a mai părut avantajoasă, aşa că suveranul pontif a anulat-o, pe motiv că „mariajul nu s-a consumat", trimiţând-o pe Lucrezia la mănăstire.

Totuşi, tânăra avusese deja parte de plăcerile vieţii, căci, pe 27 decembrie 1497, când mariajul a fost anulat, ea era însărcinată în şase luni. Copilul, un fiu pe nume Giovanni, a fost născut în secret, prilej pentru opinia publică să speculeze că el era rodul unui groaznic incest, comis de tânără chiar cu tatăl ei.

Pentru a proteja onoarea Lucreziei, papa a proclamat că nu era copilul ei, ci al fratelui ei, Cesare, şi tânăra a fost măritată cu Alfonso de Aragon, fiul regelui Neapolelui. Cei doi au avut un fiu, dar, pe 18 august 1500, nefericitul Alfonso, care stătea în calea noilor planuri de alianţă ale papei, a fost asasinat. Lucrezia a fost dată de soţie unui alt Alfonso, ducele de Ferrara, cu care a avut o căsnicie mai de durată, şi mai mulţi copii, majoritatea morţi în fragedă pruncie.

După moartea tatălui ei, viaţa Lucreziei s-a liniştit şi ea a devenit o patroană a artelor la Ferrara. În 1512, s-a retras din viaţa publică şi, pe 24 iunie 1519, la zece zile după ce născuse o fetiţă, moartă la naştere, Lucrezia Borgia a murit, la nici 40 de ani.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Sunt numeroase studiile care încearcă să descifreze căi noi de luptă cu cea mai temută maladie. Într-un recent studiu de laborator, oamenii de ştiinţă au măsurat şi comparat capacitatea a 11 fructe de a suprima creşterea celulelor canceroase.

Fructele selecţionate au fost merele, bananele, merişoarele, grepfrutul, strugurii, lămâile, portocalele, perele, piersicile, ananasul şi căpşunele. Substanţa de control a fost apa care, turnată peste celulele canceroase, nu produce, evident, niciun efect. Nici ananasul, perele şi portocalele nu

Fructele şi cancerul

au avut vreun efect. În schimb, la concentraţii ridicate de piersici, proliferarea celulelor canceroase scade cu aproximativ 10%, însă bananele şi grepfrutul scad ratele de creştere a cancerului cu aproximativ 40%.

Strugurii negri, căpşunele şi merele reduc cu 50% creşterea celulelor canceroase.

Surprinzător, fructele care, în doze mici, au provocat o scădere de peste 90% în proliferarea celulelor canceroase sunt lămâile şi merişoarele.

Profitaţi zilnic de valoarea specială a fructelor, de capacitatea lor antioxidantă şi de prevenire a cancerului, bucurându-vă de savoarea lor specială.

Dr. ANDY ANDREI

Imprimeuri în vogă

O splendidă gravură în filigran a fost admirată pe un pardesiu, creaţie Dior, la recenta „săptămână a modei" de la Paris. Şi pălăriile pot fi cu imprimeuri inspirate, sugerează Valentino.

Ţinutele de seară includ, în continuare, costume-pantalon cu talie bine marcată, dar şi cu lungimea pantalonului sau a mânecilor supradimensionată (Givenchy şi Valentino).

Pentru dumneavoastră, doamnă

Vârsta şi mineralele necesare

O axiomă unanim acceptată spune că, pentru a funcţiona normal, organismul nostru are nevoie de vitamine şi minerale, în cantităţi diferite, în funcţie de vârstă.

Aşadar, după 50 de ani, când în viaţa femeilor apar unele transformări hormonale, creşte nevoia faţă de anumite vitamine şi minerale.

◆ În acest sens se aminteşte că ***zincul,*** în cantitate normală,

poate întări sistemul imunitar. în cazul femeilor cu vârste de peste 50 de ani, cantitatea de zinc zilnică recomandată este de 10 mg. Lipsa zincului din organism este evidenţiată la persoanele care suferă de diabet, de boli renale şi hepatice. Surse excelente de zinc sunt carnea roşie, fasolea, seminţele de dovleac şi susan.

◆ ***Magneziul*** insuficient în organism poate duce la apariţia bolilor cardiace, la creşterea zahărului în sânge, dar şi la o nervozitate crescută sau la scăderea atenţiei şi a memoriei. Cantitatea zilnică de magneziu recomandată femeilor este de 320 mg. Alimentele bogate în magneziu sunt nucile, migdalele, seminţele de orice fel, fructele de avocado.

◆ Specialiştii spun că femeile cu vârsta de peste 60 de ani au nevoie zilnic de 1200 miligrame de ***calciu*** pentru a menţine masa osoasă şi pentru a preveni osteoporoza. Dieta trebuie să conţină produse lactate şi fructe de mare.

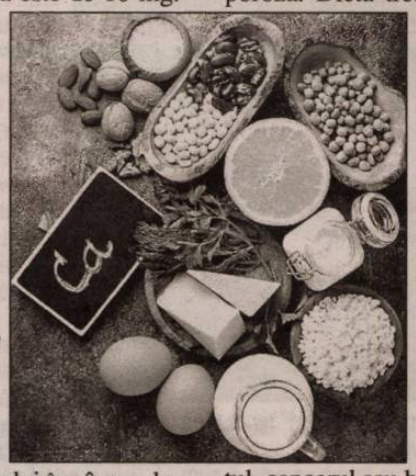

◆ Pentru absorbţia calciului este necesară ***vitamina D.*** Fără aceasta, calciul nu-şi poate îndeplini rolul de întărire a oaselor. În plus, această vitamină scade riscul de apariţie a unor boli precum diabetul, cancerul sau bolile cardiovasculare. În afara soarelui, principalul declanşator al sintezei vitaminei D, aceasta există şi în unele alimente: în lapte, în ouă, ciuperci sau somon.

◆ La fel de necesară este şi ***vitamina B12,*** prezentă în produse animale, în carne, peşte şi ouă.

Dosarele frumuseţii

Remedii simple

Mai mult de 30 la sută dintre femei se plâng de senzaţia permanentă de picioare obosite şi „grele". Supărătoarele simptome trădează de cele mai multe ori o insuficienţă venoasă.

Principalii „vinovaţi" spun specialiştii, sunt hormonii. Dar, mai sunt şi alţi factori implicaţi: statul prelungit pe scaun, vârsta, excesul ponderal, consumul de alcool, fumatul. Picioarele sunt grele şi umflate (gleznele îşi pot dubla circumferinţa), apar dureri, pulsaţii pe un traiect venos şi chiar contracturi mai ales pe timpul nopţii.

Ce este de făcut? Ce remedii vă scapă de simptomele neplăcute şi redau picioarelor binemeritata frumuseţe?

- Când vă odihniţi, priviţi la televizor sau citiţi, menţineţi picioarele cu aproximativ 10 cm mai ridicate faţă de restul corpului, sprijinite de o pernă.
- Evitaţi duşurile fierbinţi, sauna sau epilarea cu ceară fierbinte.
- Un masaj blând al gambelor şi câteva minute de mişcări de pedalare în aer, seara înainte de culcare, diminuează edemele.
- Poziţia picior peste picior nu este recomandabilă. La fel, încălţămintea cu tocuri prea înalte, purtată zi de zi, nu este o soluţie bună.
- Nutriţioniştii consideră că retenţia de apă e mai des întâlnită la persoanele care consumă prea multe preparate rafinate şi grăsimi saturate şi prea puţine alimente proaspete, fructe şi legume. Includeţi în dietă alimente bogate în vitaminele A, E şi P: nuci, migdale, peşte, afine, zmeură, morcovi, varză, sfeclă roşie.
- Viţa-de-vie este unul dintre cele mai bune remedii împotriva picioarelor umflate. Se recomandă să beţi un astfel de ceai, dar utile sunt şi băile de picioare cu apă în care s-a adăugat infuzie concentrată de viţă-de-vie.

Gastronomice

Salată de varză cu susan

400 g varză albă tocată, 100 g caşcaval, 1 măr acru, 75 g stafide, 50 g susan prăjit, 1/2 lămâie, o lingură muştar, o lingură oţet, 4 linguri ulei, sare, piper.

Se amestecă într-un castron un praf de sare, piper măcinat, muştarul şi oţetul. Se toarnă uleiul şi se omogenizează totul cu furculiţa. Se pun varza şi stafidele într-o salatieră, se stropesc cu oţet şi se amestecă uşor, după care se pune totul deoparte. Între timp, se taie brânza cubuleţe. Mărul, fără a-l curăţa de coajă, se taie în felii foarte subţiri, care se stropesc cu sucul de lămâie. Înainte de servire, se adaugă în salatieră cubuleţele de brânză, feliile de măr, se amestecă bine şi se presară deasupra susan. Se serveşte imediat.

Supă de cartofi cu praz

3 litri apă, 400 g cartofi, 1 morcov, 1 pătrunjel, 1/2 ţelină, 3 fire de praz, unt cât o nucă.

Se fierbe zarzavatul în apă cu sare. Când este fiert se strecoară, iar în zeamă se fierb cartofii tăiaţi cuburi egale şi prazul tăiat în felii subţiri. Se lasă să fiarbă până încep să se sfărâme. Înainte de a servi, se adaugă o bucăţică mică de unt proaspăt. Se serveşte cu bucăţele de pâine prăjite în unt.

Peşte oceanic în aluat crocant

500 g file de peşte oceanic, o lămâie, ulei, sare, piper.

Pentru aluat: ***2 ouă, 1 1/2 lingură ulei, 200 g făină, puţină apă minerală sau lapte.***

Fileurile se sărează, se piperează şi se lasă să stea aproximativ 30 minute. Se face un aluat din făină, gălbenuşuri, margarină şi sifon. După ce aluatul este omogen, se adaugă albuşurile bătute spumă. Peştele se trece prin acest aluat şi se prăjeşte în mult ulei încins. Se serveşte fierbinte cu lămâie.

Fursecuri cu nucă

200 g făină, 100 g zahăr, 100 g unt, 4 ouă, o lingură rom, coajă de lămâie, 60 g miez de nucă, 50 g zahăr tos.

Gălbenuşurile se freacă bine cu zahărul şi cu untul moale. Se adaugă coaja de lămâie rasă, romul, făina şi se frământă până se obţine un aluat omogen. Se întinde o foaie de 1/2 cm grosime, se unge cu albuş bătut şi se presară cu zahăr tos amestecat cu miez de nucă tăiat cu cuţitul. Se taie apoi în romburi, se pun într-o tavă unsă şi se coc la foc potrivit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Materiale recuperate din OZN-uri?

Din când în când, discret, din diverse colţuri ale lumii, au apărut mostre de materiale despre care s-a spus că proveneau de la vehicule aerospaţiale avansate, de origine necunoscută (cunoscute sub numele de UAP – fenomene aeriene neidentificate – sau de OZN-uri). Sursele acestor mostre includ cetăţeni privaţi, comisii de investigaţii aerospaţiale străine şi organizaţii guvernamentale. Pe măsură ce aceste materiale au ieşit la lumină, ele puteau fi puse la dispoziţie pentru inspecţie.

Există două clase de eşantioane: materiale care au fost ejectate de OZN-uri, în timp ce acestea treceau în zbor sau pluteau, şi materiale despre care se crede că făceau parte din structura unor OZN-uri. Unele dintre acestea din urmă au fost colectate în presupuse accidente. De pildă, într-un interviu din 2018, dat lui George Knapp, Dr. Eric Davis, participant de vârf la proiectul AATIP al Pentagonului, confirma că „evenimentul OZN de la Del Rio, Texas, a fost o recuperare de succes", cu aluzie la un caz din anii 1950, adăugând că este bun şi „un pariu pe Roswell". El a adăugat că au fost şi alte recuperări din prăbuşiri OZN, dar nu le va menţiona, deoarece sunt clasificate.

Înregistrări neidentificate

Desigur, astfel de incidente nu au existat doar în America de Nord. La ora actuală analiştii apreciază că se desfăşoară o activitate contra-cronometru pentru a se analiza şi – dacă e posibil – a se replica materialele misterioase neidentificate care au fost colectate în mai multe locuri din întreaga lume.

Pentagonul desfăşoară, de ani de zile, în secret, astfel de studii. Obiectivul principal este înţelegerea şi reproducerea, în viitoarele aparate de zbor, a capacităţilor aparent imposibile ale acelor obiecte neidentificate care au fost văzute şi înregistrate pe filmele militare.

Unul dintre aceste studii este şi cel realizat de BAASS (Bigelow Aerospace Advanced Space Studies), o diviziune discretă, din Las Vegas, a companiei Bigelow Aerospace. Documente care au ieşit la iveală în 2018 arată că BAASS încheiase un contract cu DIA (Agenţia de Informaţii a Apărării), iar unul dintre obiective a fost studierea aşa-numitelor metamateriale, precum şi a unor tehnologii ale viitorului.

În timpul unei prezentări din Las Vegas, în luna iunie a anului trecut, fizicianul Hal Puthoff , de la Institutul de Studii Avansate, declara că, el şi colegul său, Dr. Eric Davis au studiat, între altele, „o mostră de bismut şi magneziu multistrat, având straturi de bismut mai subţiri decât firul de păr uman" şi „mostre de magneziu de aproximativ 10 ori mai groase decât părul uman", ambele presupuse a fi recuperate din prăbuşirea unui vehicul aerospaţial avansat.

Puthoff spunea că obiectele investigate se pare că depăşesc ceea ce tehnologiile noastre pot crea la ora actuală. De pildă mostra menţionată „este realizată în straturi mai subţiri decât micronii, printr-un proces necunoscut pe Pământ şi pentru un scop pe care îl putem doar ghici". El a mai spus că a stat de vorbă cu specialişti din domeniul materialelor, care au admis că nu cunosc nici cine putea să facă vreunul dintre aceste lucruri, nici la ce anume ar putea ele folosi.

Merită o menţiune şi faptul că astrofizicianul Jacques Vallée a analizat şi el, încă din anii '80, materiale misterioase despre care s-a spus că proveneau de la OZN-uri. Pentru a le investiga, el a folosit expertiza tehnică a Universităţii Stanford şi a unor laboratoare din Silicon Valley. Dar Vallée s-a ţinut departe, în mod decis, de orice finanţare militară şi şi-a împărtăşit constatările în conferinţe publice.

„Academia de Arte şi Ştiinţe *To The Stars"*, care a adunat în jurul său mai mulţi oameni de ştiinţă care participaseră la proiectul OZN al Pentagonului, a anunţat la sfârşitul lunii iulie 2018, demararea proiectului de cercetare ADAM, de examinarea unor „materiale exotice", în folosul inovaţiei tehnologice, făcând o prioritate de cel mai înalt nivel din utilizarea resurselor sale pentru evaluarea ştiinţifică, cât se poate de detaliată şi de riguroasă, a acestor materiale. Proiectul va documenta originea şi credibilitatea mostrelor, stabilind lanţul de custodie şi protocoalele de proprietate. În plus, va analiza şi va evalua materiale, mai ales pentru caracteristici precum: rezistenţă, alcătuire şi orice soi de proprietăţi neobişnuite, avansate, care ar putea contribui la dezvoltarea de noi tehnologii interesante în viitor.

Evident, prima întrebare este – cum putem dovedi că un obiect care ajunge într-un laborator a fost creat de o civilizaţie extraterestră? Într-un articol, postat pe 18 octombrie 2018, Chris Cogswell posesor al unui doctorat în ingineria chimică la Universitatea Northeastern, specialist în studiul nanomaterialelor, face o analiză detaliată a acestor criterii. În primul rând, presupunerea că un material ar veni din spaţiul cosmic se poate argumenta comparându-l cu materiale sau mostre similare pe care le găsim pe Pământ. Arată diferenţe suficient de semnificative pentru a ne face să credem că nu provine de pe planeta noastră? Al doilea tip de dovezi urmează întrebării dacă materialul pare să fi fost proiectat şi realizat artificial. Prezintă proprietăţi sau aplicaţii care nu ne-am aştepta să apară în mod natural, sau care par concepute ori compuse în aşa fel încât să li se confere proprietăţi specifice? În sfârşit, au fost cumva utilizate, la elaborarea lor, tehnologii avansate, sau cunoştinţe ştiinţifice cu care nu suntem familiarizaţi? Există cumva în compoziţie elemente super-grele, pe care urmează încă să le descoperim? Prezintă structuri cristaline sau faze solide care nu au fost încă documentate de comunitatea ştiinţei materialelor? Deci, compoziţia şi ingineria depăşesc oare domeniul ştiinţei astăzi? Pentru a răspunde la aceste întrebări, autorul expune o lungă înşirare de metode, menite să determine compoziţia atomică şi izotopică, precum şi cristalografia şi caracterizarea suprafeţelor, toate comparate cu stadiul actual al ştiinţei materialelor.

Din păcate, deşi aparent avem materiale recuperate, iar acestea au fost analizate, cu toate tehnologiile de diagnosticare de laborator, ca şi cu toate ştiinţele materialelor şi înţelegerea fizicii pe care o avem, aceste metode se pare că nu au fost suficient de avansate pentru a putea trage concluzii definitive.

Tehnologii extraterestre

Într-o scrisoare din 29 august 2018, ufologul belgian Andre Skondras observa că multă lume este tentată să creadă – într-un mod subînţeles – că „tehnologia extraterestră" ar fi ceva uşor de pătruns şi că nu ar fi ceva foarte deosebit de tehnologiile noastre din secolul XX sau începutul secolului XXI. Situaţia este însă mult diferită. Când, în timpul celui de-al doilea război mondial, au fost descoperite părţi ale unor rachete V-2 explodate în Marea Britanie, laboratoarele care le-au analizat ştiau cum arătau şi cum funcţionau cablurile, tuburile vidate, cunoşteau mărcile de oţel etc. Dar situaţia, acum, este cu totul alta. Skondras a citat în acest scop două exemple. Să presupunem că o aeronavă din titan, cum ar fi SR-71, ar fi explodat în 1868, deci acum 150 de ani. Pe atunci, nimeni pe Pământ nu izolase încă elementul titan metalic. Să zicem că un chimist şi metalurgist ar fi examinat nişte resturi ale acelei explozii, în 1868. El nu ar fi avut nici cea mai vagă idee ce anume puteau fi mostrele şi, cu siguranţă, nu i-ar fi trecut prin cap că făceau parte dintr-o aeronavă supersonică Mach 3, într-o vreme în care nici măcar nu existau aparate zburătoare mai grele decât aerul. În cel mai bun caz, ar fi putut să spună că era un metal extrem de dur, cu densitatea de 4,5 ori ca cea a apei şi spectroscopia i-ar fi arătat că era un element necunoscut (titanul metalic a fost izolat abia în 1875). Scepticii ar fi spus că este o ciudăţenie a naturii, poate efectul unui trăsnet sau al impactului unui meteorit. Nimeni n-ar fi putut dovedi că obiectele ar avea vreo funcţie tehnologică. (Ceva vag asemănător ni s-a întâmplat şi nouă, în 1957, cu o mostră misterioasă de magneziu, în Ubatuba, Brazilia).

Să mai presupunem că un microcircuit biologic, transparent sau translucid, din epoca anilor 2100, ar fi fost descoperit în 1950 sau chiar în 2000. Nimeni, niciun laborator, niciun om de ştiinţă din 1950 (sau chiar din anul 2000) nu şi-ar fi putut da seama ce este. Arătând probabil ca nişte fragmente biologice ciudate, sau frotiuri în care nu sunt vizibile fire sau circuite, ele ar sugera ceva complet inutil. Iar dacă microcircuitul ar fi asociat unui OZN, analistul ar presupune, cel mult, că ar fi un soi de „exsudat extraterestru", un reziduu. Biologii ar găsi că este, poate, o nouă formă, neimportantă, de alge ş.a.m.d. Deci e bine să nu ignorăm că ştiinţa noastră actuală ar putea să nu înţeleagă şi să nu fie în stare să stabilească proprietăţile sau aplicaţiile pentru care un anumit fragment misterios a fost proiectat.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Vrăjitorie în secolul XX

Simpla referire la practicarea vrăjitoriei ne duce cu gândul undeva, în acel Ev Mediu întunecat în care lumea noastră, a muritorilor, putea fi invadată de feluriţi demoni, strigoi, monştri feroce şi de alte creaturi terifiante imaginate de mintea umană bântuită de frici şi superstiţii. Totuşi, fenomenul nu a dispărut odată cu trecerea secolelor şi cu evoluţia civilizaţiei pe noi coordonate.

Un incendiu devastator

Nu mai demult decât în anul 1982, Italia a cunoscut o asemenea istorie halucinantă, care a şocat o lume întreagă. La vremea aceea, o suită de zvonuri incredibile au făcut ca o tânără scoţiancă de 20 de ani să ajungă în închisoare. Iar acuzaţia, oricât de anacronică şi nebunească ar părea, era aceea că s-ar fi ocupat cu vrăjitoria. Mai exact, se pretindea că femeia avea capacitatea neomenească de a declanşa incendii de la distanţă. Un fenomen, de altfel, real, dar foarte rar întâlnit, numit pirokinezie.

În mai 1982, Carole s-a îndrăgostit nebuneşte de un tânăr italian şi a decis să se mute, din Scoţia, în peninsulă. În vreme ce iubitul său îşi efectua stagiul militar, ea a devenit chiriaşa şi un gen de „fată în casă" a unei anume familii Riccie din Roma, dar odată cu instalarea ei în locuinţa acestora a început şi suita de evenimente stranii ce i-au fost fatale: tablourile cădeau de pe pereţi după trecerea sa pe lângă ele, mobila se mişca singură şi alte asemenea ciudăţenii imposibil de explicat. Apoi, a venit „cireaşa de pe tort": în timp ce se afla împreună cu soţii Riccie într-un sejur în Alpii italieni, un foc incredibil de violent a mistuit cabana în care stătea tânăra.

Acuzaţii fără dovezi

Ancheta nu a putut identifica sursa focului, dar s-a presupus că pornise de la un scurtcircuit. Totuşi, familia Riccie fiind foarte superstiţioasă, a concediat-o pe Carole. Spre sfârşitul lunii iulie, aceasta şi-a găsit o altă gazdă, la soţii Tonti şi, după puţin timp, a plecat împreună cu ei pe Insula Elba, la bunicii lor. De la bun început însă, bătrâna, o femeie foarte superstiţioasă şi-a arătat neîncrederea în tânăra scoţiancă. Şi, după câteva zile – un alt foc! O saltea s-a aprins ca din senin, apoi obiecte din casă au început să se deplaseze singure, la fel ca la familia Riccie, totul culminând cu aprinderea pătuţului în care dormea Agnes, fetiţa de trei ani a soţilor Tonti. În acele împrejurări, bătrâna a numit-o pe Carole vrăjitoare şi i-a convins pe părinţi să cheme poliţia.

Închisă sub suspiciunea de tentativă de crimă, femeia a fost interogată de nenumărate ori, iar presa tabloidă a răspândit zvonul că era vrăjitoare. În schimb, psihiatrii şi parapsihologii care s-au aplecat asupra cazului său au lansat ideea că ea ar fi putut fi de fapt victima unui poltergeist. Abia după 16 luni petrecute de Carole în arest, în decembrie 1983 a început procesul.

Ea a respins cu fermitate acuzaţiile, iar împotriva sa nu au putut fi aduse dovezi evidente, mai ales că experţii legişti au recunoscut că nu putuseră recrea incendiile menţionate în dosar, pentru a determina cauzele lor, şi că nu exista nicio urmă privind eventuala folosire a unei substanţe incendiare. Singura concluzie de reţinut a fost aceea a profesorului Vitolo, care a demonstrat că incendiile nu fuseseră provocate de o flacără, ci de o căldură foarte intensă.

Carole Compton nu a fost condamnată pentru tentativă de crimă, însă pentru incendiu criminal şi tentativă de incendiere a primit doi ani şi jumătate de închisoare. A fost eliberată după proces, deoarece deja stătuse în arest, iar acum trăieşte în West Yorkshire alături de soţ şi de familia sa. A evitat mereu să se mai afle în atenţia publicului, totuşi în urma sa au rămas mai multe întrebări fără răspuns. De fapt, era ea o piromană sau victima fenomenului poltergeist?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O artă ancestrală

În Cairo, capitala uneia dintre cele mai vechi şi mai strălucitoare civilizaţii de pe glob, încearcă să supravieţuiască vremurilor moderne o artă unică, specifică artizanilor de aici: khayamiya sau tradiţionalele îmbinări de ţesături egiptene.

Cei care o mai cunosc şi o practică se apropie de capătul existenţei lor pământeşti, dar tinerii nu par a fi interesaţi să o ducă mai departe, astfel că magica îmbinare de culori şi forme ţesute pare sortită să dispară şi ea, după veacuri şi milenii de înflorire.

De la arabescuri, la măgarul lui Joha

Mohsen Chaabane are 68 de ani şi este supranumit „Khayami" – într-o traducere liberă, „maestrul culorilor", întrucât *khayma* înseamnă „culoare" în limba arabă. El spune că a început să înveţe de la opt ani să lucreze în acest domeniu, dar abia după alţi mulţi ani de trudă a ajuns să creeze prima sa pânză. Lucrarea în sine – deopotrivă obiect artizanal, operă artistică şi element decorativ – se realizează prin coasere cu mâna, alături, a unor bucăţi de bumbac multicolore, pe o pânză ce serveşte drept suport. Dimensiunile sunt variabile, iar libertatea de inovare e practic nelimitată.

Strada Al-Khayamiya, unde se află numeroase buticuri ale acestor artişti, era plină cândva de turişti. Până în 2011, când evenimentele violente care au răscolit nordul Africii au subminat masiv şi turismul din zonă, principala sursă de venit a localnicilor. Totuşi, Mohsen îşi expune cu mândrie, în fiecare zi, lucrările decorate cu arabescuri, motive faraonice, scene din viaţa cotidiană sau proverbe arabe şi texte din Coran. Artizanii mai tineri preferă însă scenele folclorice cu Joha, un celebru personaj umoristic din cultura arabă, reprezentat întotdeauna însoţit de măgarul său credincios. Aventurile lor oferă mereu lecţii de viaţă preţioase, atât pentru copii, cât şi pentru adulţi.

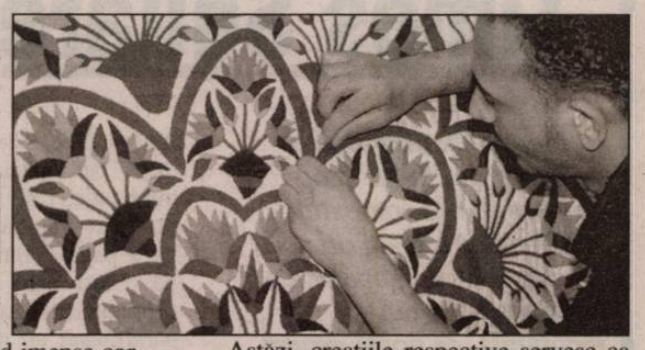

Apusul moştenirii faraonilor

Khayamiya este foarte cunoscută în special din epoca marilor caravane, când imense corturi colorate erau ridicate pentru protecţie împotriva soarelui arzător al deşertului. Însă acest gen de artizanat, popularizat începând din perioada dinastiei Fatimizilor (secolele al X-lea – al XII-lea), îşi revendică originile mult mai departe în timp, potrivit istoricilor chiar în epoca faraonilor.

Astăzi, creaţiile respective servesc ca decoraţii la nunţi, la funeralii şi la marile ceremonii religioase, precum cele prilejuite de Ramadan sau de *mawlid*, aniversarea profetului Mahomed. Din nefericire, declinul drastic al turismului şi foarte puţinii practicanţi ai acestei arte multimilenare dau semnalul dramaticei sale dispariţii.

Sus-menţionata stradă Al-Khayamiya se află în vecinătatea vechii porţi Bab Zouweila, ce datează din veacul al XI-lea. Aici, puţinii artizani care încă mai cred în revitalizarea artei lor îşi expun lucrările care pot însemna săptămâni şi luni de muncă. În funcţie de dimensiuni, preţurile sunt însă mai degrabă simbolice: de la echivalentul a 2,50 euro, până în jur de 50 de euro. Este, altfel spus, un trist amurg al unei fascinante şi complexe părţi a fabuloasei moşteniri primate de la civilizaţia faraonică. Sau, dacă vreţi, o indiferenţă totală până la distrugere faţă de adevăratele valori ale umanităţii, care niciodată nu vor mai putea fi resuscitate.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Rezervaţia Arpăşel

Rezervaţia faunistică Arpăşel se află pe versantul nordic al Munţilor Făgăraş, în centrul sectorului central al masivului, fiind inclusă încă din anul 1961 în fondul de vânătoare de interes republican numit Buteanu. Locul este vizitat an de an de sute de turişti, atraşi în special de peisajele vii, pline de culoare, pe care le oferă cu maximă dărnicie natura, indiferent de anotimp.

Rezervaţia este constituită din păduri de răşinoase şi foioase, păduri de amestec, molidişuri, afin, jnepenişuri, ferigi, iarbă roşioară, sălcii pitice, piciorul cocoşului şi reprezintă unul dintre puţinele locuri de la noi din ţară unde mai trăieşte capra neagră, o specie aflată pe cale de dispariţie şi ocrotită de lege. Tot aici găsesc condiţii propice de dezvoltare, din punctul de vedere al hranei şi adăpostului, râsul, lupul, cerbul, marmota, mistreţul şi cocoşul de munte. Aproximativ 80% din totalul de exemplare de capre negre existente pe teritoriul ţării noastre trăiesc în această rezervaţie. Dintre păsări, cea mai importantă specie prezentă este acvila de munte. Dintre raritătile floristice merită semnalate: aiul de munte, zânişoara, flămânzica, ghinţura, vârtejul pământului, ochii şoricelului, iarba neagră, clopoţei.

În imediata apropiere a rezervaţiei, lângă satul Arpaşu de Sus, se află un loc foarte frecventat de către turiştii din ţară şi străinătate – anume păstrăvăria Albota.

Situată într-un peisaj idilic, la poalele Munţilor Făgăraş, în imediata apropiere a văii Arpăşelului, păstrăvăria pune la dispoziţie atât locuri de cazare, cât şi variate moduri de agrement, de la pescuit la plimbări cu ATV-ul, căruţa ori şareta. Nu în ultimul rând, aici vă puteţi delecta cu cele mai delicioase preparate tradiţionale, gătite din ingrediente ecologice, în sânul naturii.

GABRIEL TUDOR

Sărbători creştine

Floriile

Ne mai despart numai câteva zile până duminică, 21 aprilie, când Biserica noastră prăznuieşte Intrarea Domnului în Ierusalim, sărbătoare cunoscută în popor mai ales sub numele de Florii.

Este prăznuită întotdeauna cu o săptămână înainte de Paşti şi reprezintă ultima duminică din viaţa pământenească a Mântuitorului. Sărbătoarea este amintită în toate cele patru Evanghelii şi primele menţiuni despre acest praznic împărătesc datează din secolul al IV-lea, când sfânta Epiphania scrie două predici pentru această ocazie şi pelerina Egeria (sau Etheria) descrie modul în care se sărbătoreau Florile în Ierusalimul sfârşitului veacului respectiv.

Denumirea sărbătorii provine de la Flora, zeiţa romană a florilor şi înfloririi, în cinstea căreia se organizau în antichitate ceremonii pline de voie bună. Originile păgâne au fost adoptate de creştinism ca simboluri ale primăverii, ale speranţei şi redeşteptării de viaţă.

Creştinii consideră că un anumit pasaj din „Cartea lui Zaharia", pasaj în care este pomenit „Împăratul" care vine la „fiica Sionului" călare pe „mânzul asinei", este o profeţie care a fost îndeplinită de intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim.

În credinţa creştină, duminica Floriilor este precedată de una dintre cele mai semnificative minuni ale Mântuitorului şi anume învierea lui Lazăr. După trei ani şi jumătate de propovăduire a Evangheliei, Iisus se opreşte sâmbătă în Betania, unde Marta şi Maria, surorile lui Lazăr, îi spun că fratele lor este mort de patru zile. Mântuitorul îl învie şi ziua respectivă este cunoscută sub numele de „Sâmbăta lui Lazăr".

A doua zi, duminică, Iisus se îndreaptă spre Ierusalim şi la porţile cetăţii ucenicii Săi îi aduc o asină şi un mânz. Mântuitorul se aşază pe straiele pe care ucenicii le puseseră pe cele două animale intrând în Ierusalim călare pe mânz.

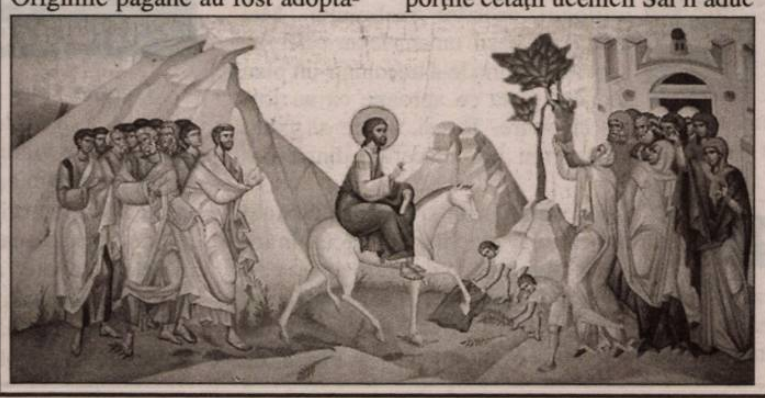

Simbolistica este interpretată de mulţi dintre exegeţii religiei creştine cât se poate de clar. Mânzul reprezintă credinţa nouă, asina este simbolul sinagogii, credinţa veche care o urmează pe cea nouă, iar hainele sunt legătura între om şi credinţă, între om şi Dumnezeu.

Poporul, venit în Ierusalim pentru Paşti şi care aflase de învierea lui Lazăr, îl întâmpină pe Iisus cu un entuziasm de nedescris, aclamându-l, aşternând înaintea lui haine şi flori şi agitând în aer frunze de finic. De aceea, în zilele noastre se oferă credincioşilor ramuri de salcie, în amintirea frunzelor de finic de odinioară. Despre salcie se spune că a fost binecuvântată de Maica Domnului pentru că, în ziua Răstignirii şi-a întins ramurile şi a ajutat-o să treacă o apă.

Sărbătoarea Floriilor a fost cinstită întotdeauna aşa cum se cuvine în ţara noastră. Încă din Evul Mediu, cârmuitorii făceau praznice şi dădeau graţieri.

Ramurile de salcie se păstrează la icoane şi se folosesc la alungarea bolilor şi la descântece. În unele sate se păstrează obiceiul colindatului şi fetele încearcă, prin diverse practici să-şi afle ursitul. Este ziua în care se sărbătoresc toţi cei pe care îi cheamă Florin, Florica sau au nume de flori.

IRINA STOICA

Sărutul din Times Square

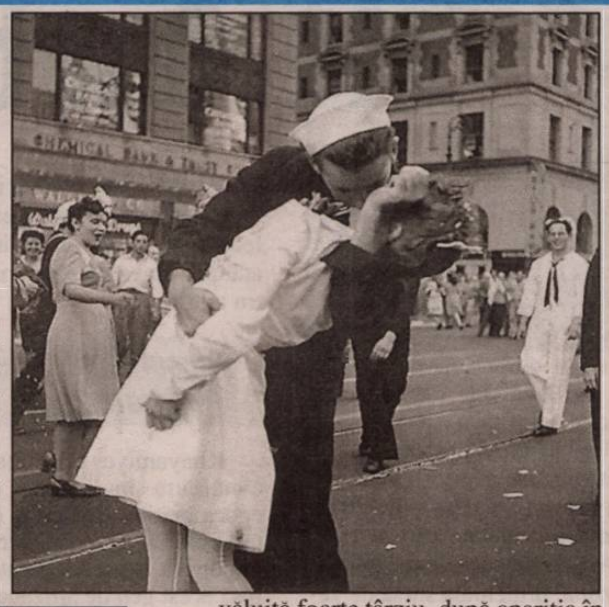

Nu este pentru nimeni un secret că, fie pe timp de pace, fie în contextul conflictelor armate ori de altă natură, propaganda reprezintă o armă redutabilă, ce poate genera agonie sau extaz.

În cadrul acesteia, imaginea are un rol decisiv, întrucât se adresează privirii, simțul care filtrează realitatea – fie ea autentică ori cosmetizată.

O fotografie cât o mare iubire

În secolul trecut, fotografia și-a câștigat un binemeritat loc între artele vizuale și nu de puține ori se vorbește despre artiști fotografi (așadar, nu simpli „pozari"!) și despre anumite realizări ale lor care au făcut istorie. Am ales aici o celebră imagine ce a devenit un simbol peste timp și spațiu al păcii, al iubirii, al bucuriei simple de a trăi în lumină și libertate.

Marinarul care sărută cu foc o tânără în New Yorkul ce sărbătorea pe 14 august 1945 sfârșitul războiului, în mijlocul mulțimii din Times Square, precum și „partenera" sa de atunci au rămas însă multe decenii necunoscuți, deși imaginea a făcut înconjurul lumii.

La o primă vedere, avem de-a face cu un instantaneu oarecare, așa cum se vor fi realizat cu miile în acea zi memorabilă. Într-un fel, chiar așa și era. Însă cel care a cules atunci din plin laurii magistralei sale realizări artistice a fost fotograful Alfred Eisenstaedt, după ce faimoasa publicație Life i-a publicat imaginea pe o pagină întreagă. Pentru cei doi protagoniști – ca să parafrazăm un mare scriitor român – timpul avea încă multă-multă răbdare.

Povestea din spatele poveștii

Mulți dintre cei care au văzut și au apreciat fotografia au crezut că e vorba despre un marinar întors de pe front care își reîntâlnise iubita. Dar lucrurile stăteau cu totul altfel, iar amănuntul șocant este că în momentul „legendarului" sărut cei doi nici măcar nu se cunoșteau, singurul lor punct comun fiind vârsta: 21 de ani. Identitatea lor a fost dezvăluită foarte târziu, după apariția în 2012 a unei cărți întregi dedicate acestei imagini. El, George Mendonsa, activa în Marina americană, în timp ce ea, Greta Zimmer Friedman, era asistentă dentară, iar momentul focosului sărut fusese ca o explozie de fericire, genial surprins și folosit de Eisenstaedt.

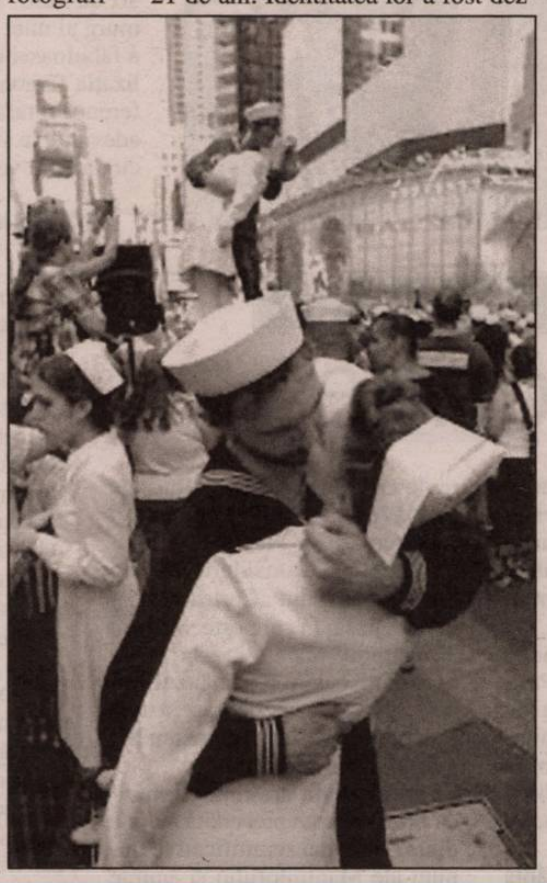

„Nu era un moment romantic, ci doar un eveniment care celebra sfârșitul războiului. Nu am ales să fiu sărutată. Pur și simplu, bărbatul a venit la mine și m-a strâns în brațe." – avea să declare Greta în 2005, adăugând că marinarul nu rostise niciun cuvânt, ci o îmbrățișase plin de entuziasm, apoi se aplecase deasupra ei. Dar fotograful se aflase în locul și la momentul potrivit, astfel luând naștere ceea ce s-a numit apoi „V-J Day in Times Square" *(V-J* însemnând *Victory over Japan)* sau, mult mai simplu, „Kiss". O imagine echivalentă cu un destin aparte, pe care însăși protagonista ei a văzut-o abia prin anii 60; și atunci întâmplător, în vreme ce răsfoia un album foto semnat de Eisenstaedt. Iar în toți acești ani, fiecare și-a văzut de viața sa, întemeindu-și o familie și trăind decent, departe de luminile reflectoarelor.

Greta Zimmer Friedman a trecut în altă lume pe 8 septembrie 2016, ca urmare a unei pneumonii contractate la 92 de ani. Anul acesta, în noaptea de 16/17 februarie, George Mendonsa a plecat și el dintre cei vii, în timp ce se afla în locuința sa din Middletown, unde trăia alături de soția sa, Rita. Astăzi, periodic, mii de perechi de toate vârstele încearcă să reconstituie acel fabulos sărut „fără nume".

O moarte „infamantă"

În Evul Mediu, sinuciderea era considerată „o crimă în sine", iar judecătorii confiscau bunurile decedatului, cadavrul fiind spânzurat de picioare, apoi târât de un cal în văzul lumii.

Biserica, desigur, îi refuza un mormânt și îl condamna la focurile veșnice ale iadului, deoarece îl ofensase pe Dumnezeu, mânat fiind de diavol. În timpurile moderne, superstițiile încă se află la ele acasă în ceea ce-l privește pe sinucigaș, nu de puține ori locuința acestuia fiind părăsită cât mai repede, pe motiv că ar fi blestemată. În unele locuri, trupul neînsuflețit este scos afară pe fereastră sau prin aerisirea beciului, întotdeauna cu fața spre pământ.

Nici ceea ce numim moarte accidentală (de pildă, prin înec) nu avea parte de prea multă indulgență. Defunctul nu era îngropat creștinește, ci doar pus într-o groapă și acoperit cu pământ. Totuși, în secolul XIII, Guillaume Durand, episcop de Mende, cerea puțină îngăduință, cu o adresare precisă destul de bizară: „Dacă cineva moare subit în timp ce se joacă cu un obiect cum ar fi o minge, poate fi îngropat în cimitir, căci el nu se gândise să facă vreun rău cuiva."

Același episcop era însă neiertător cu cei uciși în încăierarea cu un răufăcător, când deveneau cuprinși de o furie oarbă. Moartea lor era asimilată cu cea a persoanelor ucise în timpul unui adulter, al unei tâlhării sau al unui joc păgân (referire specială la zaruri), exceptând turnirurile. Cât despre cei asasinați, aveau dreptul la înmormântare creștinească, numai că familia lor era obligată să plătească o amendă!

În fine, să mai menționăm un amănunt care ar fi amuzant dacă nu am vorbi despre moarte: săracii care nu-și permiteau „luxul" unui sicriu, chiar și unul grosier, erau înfășurați într-un lințoliu și duși la cimitir într-un coșciug... recuperat de gropari de la alt mort, destinat unui tratament asemănător.

În plus, de teama indiferenței moștenitorilor (care ar fi putut să nu mai plătească și acest ultim „adăpost"), cioclii aveau grijă să precizeze că era obligatoriu ca sărmanul plecat la cele veșnice să fie îngropat într-un sicriu individual. Morții cu morții, viii cu viii...

Eroii uitați ai războaielor

Manualele și tratatele de istorie le-au trecut într-un plan îndepărtat, probabil pentru că nu aveau cum să pretindă o minimă recunoaștere și recunoștință. Totuși, din vremuri străvechi, animalele au fost folosite în confruntările armate, iar moartea lor pe câmpurile de luptă poate fi comparată cu cea a oamenilor. Eroi din umbră...

Un tribut greu urii umane

Primul Război Mondial a marcat o implicare masivă a animalelor pe front, ca parte integrantă din strategia militară. Mijloace de tracțiune, de comunicare, de cercetare și informare unele dintre ele au împărțit cu soldații infernul cotidian, permițându-le acestora să evadeze pentru un timp din mijlocul ororilor războiului. Mai întâi, camarazii umani le-au celebrat; apoi însă istoria le-a trecut într-un plan secund, până ce aproape că au fost trecute în uitare. Totuși, și ele au plătit un tribut greu urii viscerale dintre oameni.

Cai și catâri, vite și măgari, câini și porumbei voiajori, chiar și pisici... În total, peste 14 milioane de animale au participat la războiul din 1914-1918. Iar pe lângă cumplitul bilanț al oamenilor morți – circa 9 milioane – și pierderile de animale au fost enorme, cei mai afectați fiind caii: mai mult de 10 milioane uciși în anii conflagrației.

Camarazi pe front, uciși după luptă

Trebuie spus că și după încheierea oficială a Marelui Război au existat foarte multe victime *post factum*, necuvântătoare. Din cauza rănilor grave primite, a vârstei ori pur și simplu fiindcă nu li se mai găsea o utilitate, dintre animalele „scăpate" au fost uciși, de pildă, numai în Australia, peste 13.000 de cai 15% fiind eutanasiați fiindcă... nu se știa unde să fie plasați și cum să fie întreținuți. Un final tragic pentru acești eroi de război!

Într-o primă etapă a Primului Război Mondial, aceste docile, fidele și muncitoare patrupede pe care ne place să le încadrăm între cei mai buni prieteni ai omului, caii au fost utilizați de francezi și englezi în cadrul atacurilor asupra inamicului, apoi efectiv drept „carne de tun", trimiși sub focul nemilos al artileriei și sub canonada nimicitoare a tancurilor.

Această imensă încleștare armată a marcat așadar o turnantă în modul de a duce un război, cavaleria neputând face față asalturilor mașinilor distrugătoare. De aceea, s-a profitat într-o a doua etapă de forța de tracțiune a animalelor pentru a transporta combatanți, muniție și provizii, răniți și morți, între frontul de luptă și liniile din spatele acestuia.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...atunci când cantitatea de apă din corpul uman scade, intervine senzaţia de sete.

◆ ...cel mai lung şarpe din lume

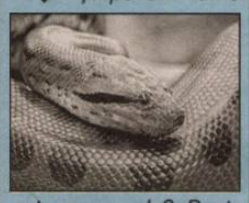

este anaconda? Poate atinge 15 metri.

◆ ...cel mai mic stat din lume este Vaticanul? Are o suprafaţă de 0,44 km.p.

◆ ...Smaranda Brăescu (1899-1960) a fost una dintre primele femei paraşutist din lume? A deţinut mai multe recorduri.

◆ ...în momentul actual există în lume în jur de 30.000 de boli identificate? Din nefericire, tratament eficient există doar pentru 25 la sută dintre ele.

◆ ...dacii considerau că aurul aduce ghinion? De aceea purtau podoabe de argint.

◆ ...descompunerea naturală a plasticului în mediul înconjurător necesită peste 500 de ani? Asta din cauza materialelor care îl compun.

◆ ...din punct de vedere botanic roşia şi dovleacul nu sunt legume? Sunt considerate fructe.

Ştiaţi că...

Mănăstirea Geghard

Aflată în provincia Kotayk din Armenia, Mănăstirea Geghard este săpată parţial în muntele de alături şi înconjurată de stânci. Înregistrată pe lista patrimoniului mondial UNESCO, are un nume care în traducere ar însemna „Mănăstirea suliţei", provenind de la suliţa sutaşului care l-a rănit pe Iisus la răstignire. Despre această suliţă se spune că a fost adusă în Armenia de apostolul Iuda Tadeul şi în zilele noastre este expusă la trezoreria Echmiadzin.

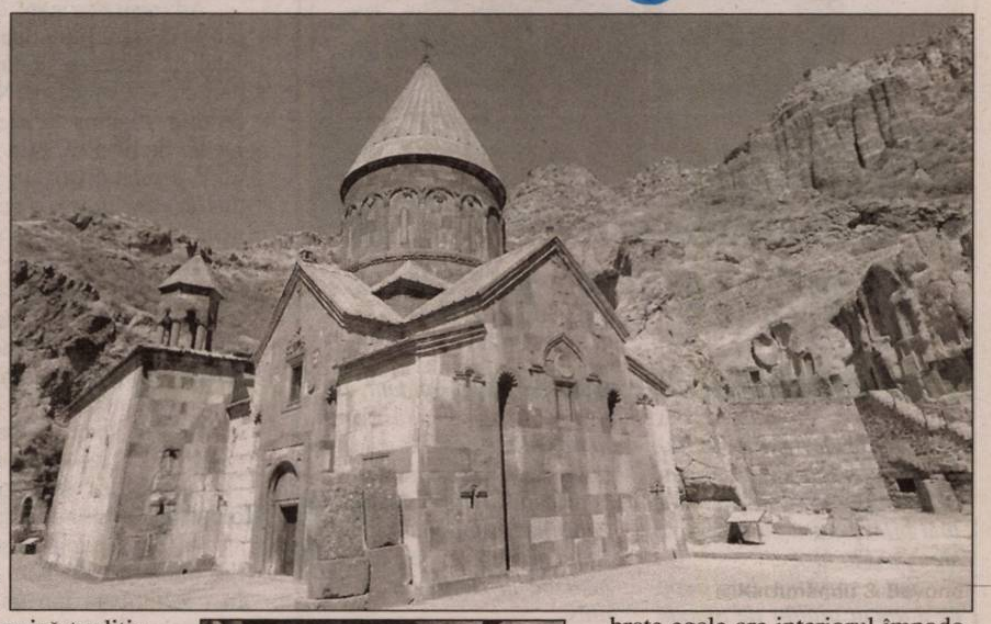

Complexul a fost fondat în secolul al IV-lea de Grigore Luminătorul, pe locul unui izvor dintr-o peşteră, dar capela principală a fost construită abia în 1215. Defileul râului Azut, stâncile şi bisericile complexului, fac din locul respectiv unul dintre cele mai vizitate din Armenia. Unele biserici sunt săpate în stâncă, altele sunt doar peşteri bogat decorate, iar altele sunt zidiri complicate.

Prima mănăstire, cea fondată în secolul al IV-lea de Grigore Luminătorul, a fost venerată de creştini şi cunoscută sub numele de Ayrivank (Mănăstirea din peşteră). Aşezământul cuprindea pe lângă clădiri religioase şi altele rezidenţiale şi de serviciu. Din nefericire a avut mult de suferit din cauza cuceririlor arabe. În anul 923, Nasr, un viceregent al unui calif arab din Armenia, a jefuit-o de toate comorile, inclusiv de manuscrise şi a dat foc clădirilor, iar distrugerile au fost amplificate de cutremure, vechea mănăstire dispărând complet.

Suliţa sutaşului

Biserica principală a fost ridicată în 1215. Există unele inscripţii din anul 1160, dar se pare că acestea se referă la clădiri anexă. Mănăstirea din 1215 este ridicată sub supravegherea fraţilor Zahare şi Ivane, generali ai reginei Tamar a Georgiei, care a recuperat cea mai mare parte a Armeniei de la turci.

Cunoscută sub numele de Capela Katoghika este în multe privinţe o biserică tradiţională. Este concepută după un plan care formează o cruce cu braţele egale înscrisă într-un pătrat şi acoperită cu o cupolă, de asemenea pătrată, şi având în colţuri capele cu două etaje.

Faţada sudică prezintă un portal decorat cu motive florale şi porumbei. Deasupra portalului este sculptată o scenă în care un leu atacă un taur, simbolizând puterea prinţului. În vestul bisericii principale se află gavitul, un fel de pronaos, construit între 1215-1225.

Legat de biserică, gavitul prezintă patru coloane masive de piatră, care susţin un acoperiş cu o gaură în mijloc, prin care intră lumina. Spaţiul a fost utilizat pentru lecţii şi întâlniri, ca şi pentru primirea invitaţilor şi pelerinilor. Tocurile uşilor sunt bogat decorate cu modele florale ca şi timpanul pe care apar frunze, flori şi crengi în diferite împletituri.

Remarcabilă în acest complex este Biserica rupestră săpată în anii 1240 într-o fostă peşteră cu izvor. Construită după un plan cruciform cu braţe egale are interiorul împodobit de două arce cu o cupolă centrală cu stalactite din piatră. O inscripţie ne informează că este opera arhitectului Goldzak. Interiorul este împodobit cu coloane, nişe şi o mulţime de modele florale.

Cavoul familiei Proshian (Jamatunul), principi ai locurilor, ca şi cea de a doua biserică rupestră au fost construite, probabil de acelaşi arhitect Goldzak şi se remarcă prin decoraţiunile reprezentând cruci în relief sau siluete umane în haine lungi, probabil membri ai familiei princiare. Mormintele sunt sub podea.

Cea de a doua biserică rupestră este decorată cu reliefuri reprezentând animale, războinici, cruci şi motive florale. Cel de al doilea jamatun a fost săpat în 1288 şi ocroteşte mormintele unor prinţi: Mark şi Grigor.

Deasupra drumului se află Capela Sfântului Grigore Luminătorul, parţial săpată în stâncă şi construită înainte de 1177.

Dintre comorile mănăstirii, legendara suliţă, aflată în muzeu, a fost aşezată într-o raclă de argint confecţionată în 1687.

Simboluri ale umanităţii

Salcia

Mai sunt numai câteva zile până când credincioşii din ţara noastră vor pleca de la biserică, după slujba religioasă, cu ramuri de salcie în mâini.

Ramurile de salcie le reprezintă pe cele de finic, pe care le fluturau oamenii la intrarea Domnului Iisus în Ierusalim.

Salcia a devenit astfel un simbol creştin dar semnificaţiile ei sunt multiple. Întrucât multe dintre ramurile ei, puse în pământ, prind uşor rădăcini, este considerată un simbol al nemuririi şi al fertilităţii.

Mişcarea crengilor ei sugerează graţia şi eleganţa femeilor dar în acelaşi timp este încărcată de puteri miraculoase considerându-se că protejează naşterile sacre. Astfel Diana a fost găsită într-un tufiş de răchită iar Moise a fost descoperit într-un coş de nuiele de salcie.

În China se consideră că apără de demoni iar în Vechiul Testament este un simbol al vieţii abundente. Este însă în egală măsură un simbol al vieţii şi al morţii. Din crengile ei au fost rupte nuielele cu care a fost bătut Iisus şi, într-o variantă populară, aşa a apărut salcia pletoasă sau plângătoare.

Salcia este utilizată şi în ritualuri magice, având chiar o aură vindecătoare.

Fântâna Lahovari

Aflată în Piaţa Naţiunilor Unite din Bucureşti, Fântâna Lahovari a fost realizată de sculptorul Carol Storck.

A fost comandată de prinţesa Zoe Şuţu, în 1903, pentru a-l comemora pe politicianul şi ziaristul George Emanuel Lahovari. Este un monument combinat cu o fântână. Pe un soclu înalt, cu coloane înglobate este plasat bustul ziaristului ocrotit de patru coloane cu capiteluri elegante susţinând o cupolă.

Jos se varsă apa care este adunată într-un bazin. Pe soclul monumentului este săpată inscripţia „Donaţiune făcută de prinţesa Zoe Şoutzu în memoria lui George Emanuel Lahovary".

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Pasager unic

Un tânăr lituanian din Vilnius avea urgentă nevoie să ajungă la Bergamo, în Italia. Cum avionul era cel mai rapid mijloc de transport şi-a luat bilet pentru zbor fără să stea pe gânduri.

Spre surpriza lui, după ce a trecut uluitor de repede prin toate punctele de control, s-a trezit singur într-un avion cu 180 de locuri. Convins că este vorba de o greşeală, era gata să coboare, dar a fost oprit de un bărbat, despre care a aflat mai târziu că este unul dintre piloţi. S-a aşezat şi a făcut drumul ca unic pasager, în compania celor doi piloţi şi cinci însoţitoare de zbor. Evident că a fost cât se poate de răsfăţat şi, în cele din urmă, i s-a dezvăluit misterul acestei călătorii.

Respectiva companie de zbor fusese solicitată să aducă un grup de 75 de excursionişti de la Bergamo la Vilnius.

La Bergamo, compania nu avea în acel moment niciun avion. A trebuit să trimită unul de la Vilnius, care nu figura în orar şi, pentru că urma să zboare cu desăvârşire gol, au pus în vânzare bilete. Cum nimeni nu ştia de zborul respectiv, nu au avut decât un singur amator... (I.S.)

Kim Jong-un, erou publicitar

Adversitatea care durează de multe decenii între două ţări alcătuite, în realitate, dintr-o singură naţiune – Coreea de Nord şi cea de Sud – cunoaşte uneori şi momente de respiro, prin implicarea unor personalităţi ale vieţii politice şi din lumea afacerilor, evident, cu participarea activă şi a actorilor desemnaţi de marile puteri mondiale. Relativ recent, un episod insolit s-a desfăşurat în partea sudică a peninsulei, dar cu referire (pozitivă de data aceasta) la marele conducător din nord. Gurile rele spun că asemenea lucruri au de fapt un substrat pur comercial, dar asta e o problemă prezentă pretutindeni în lume.

La Seul, capitala sud-coreeană, imaginea lui Kim Jong-un a fost schimbată într-un mod surprinzător. Deşi peninsula tocmai era bântuită de spectrul unui conflict nuclear, unii localnici nu au ezitat să facă apologia preşedintelui fraţilor lor de dincolo de graniţă. Astfel, o întreprindere sud-coreeană a pus în vânzare produse de îngrijire personală pentru piele cu imaginea conducătorului din nord pe ele.

Ambalajul afişează un Kim zâmbitor şi, în cel mai evident stil publicitar, le promite utilizatorilor „un pachet nuclear” care împrospătează şi albeşte pielea; pentru numai 3 euro! Succesul produselor a fost incredibil: în

scurt timp, producătorul a vândut aproape 30.000 de asemenea „pachete nucleare” de... frumuseţe.

Nu a fost însă singura iniţiativă de acest tip. Un puzzle tridimensional destinat copiilor îl înfăţişa pe Kim Jong-un la fel de surâzător, cu precizarea că „el iubeşte baschetul, sportul şi ordinatoarele”, iar exemplele pot continua. Se-nţelege că replicile dure şi ameninţările din zona politicului nu au întârziat să fie făcute publice, astfel că s-a ajuns până la retragerea de pe piaţă a anumitor produse. Curentul de simpatie pentru cel considerat „un dictator sângeros” nu a putut fi stopat, mai ales când o simplă imagine aduce venituri impresionante celor ce o folosesc ca la carte. Vorba românului: „Cumperi, vinzi, negustor te numeşti!” *(A.N.P.)*

Regăsire târzie

Căile întortocheate ale vieţii fac uneori să reîntâlnim persoane care au însemnat cândva foarte mult pentru noi, în împrejurări dintre cele mai bizare. De obicei, spunem că e vorba despre jocul hazardului, dar – cine ştie? – poate că nimic nu este întâmplător pe lume.

O astfel de experienţă a trăit un anume Scott Hicks, pompier voluntar din Santa Fe, statul New Mexico,

SUA. Acesta a fost solicitat într-o zi să participe la căutarea unui corp într-o zonă periculoasă numită „Canionul diavolului”. Era vorba despre o femeie care făcea parte dintr-un grup de drumeţi şi care se prăbuşise în gol cu câteva ore mai devreme, sub privirile îngrozite ale prietenilor săi. Din păcate, nu mai exista nicio speranţă de a o găsi în viaţă.

Primul care a ajuns la locul tragediei a fost Scott. În momentul descoperirii trupului neînsufleţit, el a avut un şoc. O cunoştea pe victimă: era Susan Sarossy, nimeni alta decât femeia care îi fusese soţie timp de 19 ani. Pentru toţi a fost însă inexplicabil accidentul, ţinând cont de faptul că aceasta era o alpinistă foarte experimentată, iar locul din care căzuse nu prezenta pericole majore.

Singurul care a înţeles totul a fost în cele din urmă Scott. El şi-a amintit că Susan suferea de vertij, iar dorinţa ei de a practica alpinismul nu era nicidecum un act de bravură, ci un mod de a-şi înfrunta frica. Şi poate chiar tragicul ei sfârşit fusese un mod nefast, cel mai dureros mod de a-l readuce lângă ea pe cel ce-i fusese soţ şi prieten. *(A.N.P.)*

Adolescentă vândută la licitaţie

În urmă cu câţiva ani, eram şocaţi de reportajele referitoare la copii români vânduţi de părinţi săraci unor străini, pe sume de nimic. Dar nu preţul cerut, ci fenomenul în sine era devastator pentru o naţie cât de cât civilizată, astfel că am căpătat umilitoarea convingere rezumată în binecunoscuta formulă: „Numai la noi se poate întâmpla aşa ceva.”

Dar nu, din păcate nu doar la noi e răspândit, ci cam peste tot în zonele lumii unde încă trăiesc oameni extrem de săraci, iar în anumite medii aberaţia atinge culmi ale dezumanizării inimaginabile. Este edificator în acest sens un caz înregistrat în Sudan, unde o fată de 16 ani a fost vândută la licitaţie.

Spre sfârşitul anului trecut, părinţii „au pus-o în vânzare” – cum altfel? – pe o reţea de socializare. Anunţul a fost retras câteva zile mai târziu, dar nu din cine ştie ce considerente etice, ci fiindcă apăruse un „cumpărător” pentru copilă. Şi mai şocantă a fost apoi dezvăluirea faptului că la cumplita negustorie au participat şi membri ai guvernului!

În final, cel care a „achiziţionat-o” a fost un bărbat de trei ori mai vârstnic decât ea, deja căsătorit cu alte opt femei, care a oferit cel mai mult: 300 de vite, 3 maşini şi 10.000 de dolari. Organizaţiile care luptă împotriva acestui fenomen – numit destul de corect „piaţa modernă de sclavi” – au solicitat reacţii oficiale şi mai ales acţiuni care să faciliteze eradicarea inumanei practici.

Până una-alta însă, totul se întâmplă la nivel de bune intenţii, promisiuni şi proiecte, în vreme ce copile care nu au deschis bine ochii către viaţă sunt tratate ca nişte simple obiecte de vânzare. *(A.N.P.)*

Pedeapsă pentru un sadic

Un câine labrador, pe jumătate mort, a fost găsit pe malul unui lac din Alsacia. Spre norocul animalului, a fost descoperit de oameni cu suflet, care l-au dus imediat la o clinică veterinară, unde i s-au dat îngrijirile necesare. Patrupedul avea numeroase răni pe corp, cauzate, evident, de loviturile date de un sadic inconştient.

Specialiştii l-au îngrijit însă cu multă dragoste şi câinele şi-a revenit. Ce-i drept, a fost o muncă dificilă, dar toţi s-au bucurat de succes.

Poliţia a căutat posesorul animalului şi l-au găsit repede. Era un bărbat singur, în jur de 40 de ani, destul de nervos. A mărturisit că a vrut să scape de câinele pe care îl avea de doi ani, pentru că, pur şi simplu, îl enerva. De aceea, a început să-l gonească, lovindu-l cu pietre, până a ajuns la malul lacului. Aici câinele lovit a căzut şi omul l-a aruncat în lac, fiind sigur că o să se înece şi o să scape de el.

Nu ştia că animalul a scăpat şi că el o să ajungă în faţa justiţiei. Procurorul s-a dovedit însă destul de indulgent. Dat fiind că omul îşi recunoscuse vina, a propus 100 de zile de muncă în folosul comunităţii şi interdicţia de a mai ţine un animal de companie vreme de cinci ani.

Judecătorul s-a arătat însă contrariat de această propunere pe care a refuzat-o categoric, pronunţând o pedeapsă mai aspră, pe măsura cruzimii faptei respective.

În ceea ce priveşte câinele, după ce povestea lui a fost pusă pe internet, s-au primit o mulţime de cereri de adopţie. (I.S.)

Regizori sau dictatori?

Să fii un star de cinema este, pentru multă lume, echivalentul extragerii marelui premiu la loterie – bani, glorie, fani, distracţii. Totuşi, nu de fiecare dată lucrurile stau astfel.

Poţi fi vedetă la Hollywood, dar, dacă ai parte de un regizor mai aspru ca un zbir, viaţa ţi se va transforma într-un coşmar. Mărturie stau chiar experienţele unor actori celebri, complet exploataţi de nişte regizori care au dus pasiunea pentru film până la fanatism.

Louis B. Mayer

Pe când erau nişte „copii-minune" şi lucrau la studiourile MGM, Judy Garland, Mickey Rourke sau Deanna Durbin, erau confruntaţi cu programe de lucru infernale, care le-ar fi ruinat sănătatea şi unor adulţi. Când erau prea extenuaţi pentru a mai putea filma, mogulii studiourilor chemau medicii să le injecteze adrenalină şi alte substanţe energizante. Efectul advers era că, din cauza excitaţiei produse de aceste subs-

tanţe, adolescenţii nu mai puteau dormi şi aceiaşi medici îi îndopau cu somnifere.

La doar 16 ani, Judy Garland era deja dependentă de barbiturice şi amfetamine. Şi nu era singura ei problemă: regizorul Louis B. Mayer, regele neîncoronat de la MGM o teroriza, forţând-o să urmeze o dietă dictată de el, să joace în filmele produse de el şi chiar o molesta sexual. Garland s-a luptat toată viaţa să scape de sub influenţa lui malefică, dar nu a putut depăşi dependenţa de droguri şi de alcool – ea va muri din cauza unei supradoze de barbiturice, la doar 47 de ani.

Stanley Kubrick

Pe când filma la clasicul horror „The Shining", regizorul Stanley Kubrick a avut o atitudine de-a dreptul grobiană faţă de protagonista, Shelley Duvall, care o interpreta, în film, pe fragila Wendy. Kubrick era deja renumit pentru stilul său

meticulos şi repetitiv, dar în cazul lui Duvall a dus lucrurile prea departe. Actriţa a suferit cumplit în timpul filmărilor – bolnavă, adesea deshidratată din cauza repetatelor scene de plâns şi pe cale chiar de a-şi pierde părul din cauza stresului, ea nu a avut parte de nicio milă din partea regizorului. Dimpotrivă, acesta a exploatat-o la maximum, punând-o să tragă nu mai puţin de 127 de duble din infama scenă cu bâta de baseball, fapt care a epuizat-o de tot pe actriţă. Într-un interviu acordat în 1980 criticului de film Roger Ebert, ea numea colaborarea cu Kubrick „aproape de nesuportat."

James Cameron

Cea mai mare parte a acţiunii filmului „Abisul", realizat în 1989 de James Cameron se desfăşoară sub apă. Chiar dacă nu au filmat la adâncimea de 2.000 de metri, despre care se vorbeşte în film, ci doar într-un imens bazin, adânc de 20 m, actorii au fost obligaţi să-şi petreacă zilnic, pe toată durata filmărilor, câte cinci ore sub apă. Faptul a avut consecinţe dramatice asupra lor.

Ed Harris îşi amintea că adesea, după epuizantele ore de filmare, izbucnea în plâns şi, întrebat la câţiva ani de distanţă, de un reporter, cu ce impresii a rămas de la acest film, el a declarat: „Nu discut despre *Abisul* şi n-am să mai discut vreodată." Partenera lui, Mary Elizabeth Mastrantonio, a fost, din cauza solicitărilor intense ale regizorului, la un pas de depresie şi a avut numeroase căderi psihice în timpul filmărilor, fără ca James Cameron să dea vreun semn că i-ar păsa de starea ei.

Otto Preminger şi Roman Polanski

În 1967, în timp ce filmau „Grăbiţi apusul soarelui", Faye Dunaway şi regizorul Otto Preminger au ajuns atât de departe cu certurile încât actriţa l-a dat în judecată. Ea semnase un contract cu producătorul şi regizorul de origine austriacă pentru încă alte şase filme, dar a declarat că vrea să rupă înţelegerea, din cauza brutalităţii lui Preminger.

Abia scăpată de Preminger, frumoasa Faye s-a confruntat cu Polanski, pe platourile de filmare de la Chi-

natown. Regizorul de origine poloneză ar fi refuzat să o lase să meargă la toaletă, în timpul filmării unei scene, iar actriţa, furioasă, a dat glas chemării naturii într-o cană pentru cafea, pe care i-ar fi aruncat-o, zic gurile rele, direct în faţă tiranicului regizor!

PORTRET

Corneliu Porumboiu

Regizor, scenarist şi producător de film, Corneliu Porumboiu s-a făcut remarcat atât în ţară, cât şi în străinătate, fiindu-i decernate în nenumărate rânduri cele mai înalte distincţii şi premii la concursuri naţionale şi internaţionale. S-a născut în anul 1975, la Vaslui, într-o familie care avea un adevărat cult pentru sport, în special pentru fotbal, tatăl său, Adrian Porumboiu, fiind arbitru de fotbal cu o excelentă reputaţie. Urmând exemplul tatălui, s-a înscris la ASE, absolvind Facultatea de Management în 1988, dar simţind chemarea magică a cinematografiei şi, beneficiind de susţinerea familiei, s-a reorientat din punct de vedere profesional, îmbrăţişând cariera de regizor după absolvirea în 2003 a Universităţii Naţionale de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L. Caragiale" din Bucureşti.

A debutat ca regizor încă din perioada studenţiei cu filme de scurt metraj, care s-au bucurat imediat de succes la festivaluri din ţară şi străinătate – „Pe aripile vinului", „Călătorie la oraş", „Visul lui Liviu" etc.

În 2006, a realizat primul său film de lung metraj, „A fost sau n-a fost", a cărei premieră a avut loc în inima cinematografiei europene, la Cannes. Producţia a fost distinsă cu cel mai important premiu pentru debut, „Camera d'Or", precum şi cu premiul de distribuţie „Label Europa Cinemas", acesta constituind debutul unei prodigioase cariere internaţionale. La TIFF, acelaşi film a obţinut Premiul Publicului, Premiul pentru cel mai bun lungmetraj românesc şi Trofeul Transilvania, iar în cadrul Premiilor Gopo, a obţinut Premiul Gopo pentru cea mai bună regie. În mai 2009, Porumboiu a intrat din nou în competiţie la Cannes cu filmul „Poliţist, adjectiv", care a primit premiul FIPRESCI (Fédération Internationale de la Presse Cinématographique) destinat secţiunii „Un Certain Regard" si Premiul Juriului aceleiaşi secţiuni.

În 2010, a realizat „La limita de jos a cerului", film care s-a bucurat, de asemenea, de succes în ţară şi peste hotare.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

La limita dintre Eros şi Thanatos

Recent, editura *Humanitas Fiction* a lansat pe piaţă volumul de proză al Ludmilei Ulitkaia cu titlul celor trei romane cuprinse în carte, *Soniecika, Înmormântare veselă, Minciunile femeilor.* În aceste trei ficţiuni definitorii pentru stilul său, Ludmila Ulitkaia „oferă un tablou al vieţii ca atare, cu luminile şi umbrele ei, cu micile şi marile ei comedii şi drame cotidiene. Dar destinele neînsemnate, vieţile mărunte ale eroinelor scriitoarei ruse dezvăluie întotdeauna adevăruri adânci ale existenţei. Între acestea, faptul că în dragoste, în credinţă, ba chiar şi în preajma morţii, oamenii îşi păstrează întotdeauna acea undă de seninătate şi acea ironie care constituie omenescul însuşi".

Eu „fac parte dintre scriitorii care pornesc de la viaţă. Nu construiesc, nu fac scheme pe care apoi să le pun în pagină, ci locuiesc în scrierile mele", mărturiseşte Ludmila Ulitkaia şi în plus recunoaşte că practică în romanele şi povestirile sale „o «antropologie aplicată», aflată mereu «la limita dintre Eros şi Thanatos".

Julia Kristeva nuanţează adăugând că „într-adevăr, eroinele ei sunt îndrăgostite şi se află adesea deopotrivă în preajma morţii, dar sunt întotdeauna înzestrate cu o imperceptibilă ironie datorită căreia stau neîncetat de veghe în inima incurabilului".

În *Soniecika,* eroina, o bibliotecară timidă, căsătorită aproape miraculos cu un artist moscovit faimos dă dovadă de o iubire şi o fidelitate care devin din admirabile condamnabile, determinând-o să accepte lucruri de neconceput.

Înmormântare veselă imaginează ultimele zile ale lui Alik, un artist rus imigrant stabilit la New York, petrecute alături de prietenii săi, o galerie impresionantă de portrete şi destine memorabile.

Minciunile femeilor e construit din şase povestiri ale căror personaje se intersectează în şase registre diferite: o femeie inventează o poveste despre copiii pe care nu i-a avut (Diana), o fetiţă îşi doreşte (şi inventează) un frate alături de care să crească (Fratele Iurocika), o adolescentă îşi fantasmează prima iubire (Sfârşitul poveştii), o iubitoare de literatură se pretinde poetesă (Un fenomen al naturii), câteva prostituate intervievate îşi camuflează sordidul existenţei cu aceleaşi fabulaţii (O ocazie fericită), iar o bătrânică şubredă îşi alătură singurătatea apelând la o stratagemă (Arta de a trăi). O carte despre adevărurile pe care nu le putem privi în faţă şi care nu ne lasă să privim în oglindă, se scrie în prezentarea volumului.

Iată primele rânduri ale romanului *Soniecika: „Încă din fragedă copilărie, Soniecika obişnuia să se cufunde în lectură. Fratele ei mai mare, Efrem, hâtrul familiei, repeta întruna aceeaşi glumă, răsuflată încă de când fusese rostită prima oară.*

– Din cauza cititului ăstuia neîntrerupt, fundul Soniecikăi s-a făcut una cu scaunul, iar nasul i-a ajuns ca o pară".

Scriitoarea Ludmila Ulitkaia s-a născut într-un sat din Urali în 1943. După ce îşi ia licenţa în biologie la Universitatea din Moscova, lucrează în cadrul Institutului de Genetică. La sfârşitul anilor '70 scrie mai multe scenarii de film.

Primul său roman, *Soniecika* (1995; Humanitas, 2004), îi aduce instantaneu notorietatea, urmat de *Medeea şi copiii ei* (1996), iar pentru *Cazul Kukoţki* (2001) primeşte *Premiul Booker. Înmormântare veselă* apare în 1997 (Humanitas, 2005), unul dintre cele mai apreciate romane ale autoarei, este tradus în peste douăzeci de limbi, iar romanul *Minciunile femeilor* (2003, Humanitas, 2005) şi *Al dumneavoastră sincer, Şurik* în 2003 (Humanitas Fiction, 2008). În 2010, Ulitkaia publică romanul *Cortul verde,* tradus în română cu titlul *Imago* (Humanitas Fiction, 2016), iar în 2015, *Scara lui Iakov* (Humanitas Fiction, 2018). Cărţile Ludmilei Ulitkaia s-au vândut până în prezent în peste două milioane de exemplare.

GEORGE CUŞNARENCU

„Disconfort" de primăvară

Se ştie dintotdeauna că trecerea de la un sezon la altul produce de regulă modificări destul de importante în organismul uman.

Deşi în cazul de faţă vorbim despre perioada aşa-numitei reveniri la viaţă a tot ce este viu, la fel ca vindecarea după o boală, proces ce trece mai întâi printr-un gen de suferinţă mai accentuată, majoritatea oamenilor resimt la tranzitul către sezonul cald, mai puternic ori mai uşor, efortul organismului de a se adapta la noul ritm, la noul mod de hrănire şi de asimilare a energiilor şi de eliminare a reziduurilor vechi.

Starea la care ne referim – nu este o boală în sine, ci o sumă de simptome! – se numeşte astenie de primăvară şi ne poate produce neplăceri majore, însă remediabile.

Slăbiciunea care naşte putere

Generic vorbind, astenia de sezon înseamnă o stare generală de slăbiciune, în limbaj mai comun, o „lipsă de vlagă", cauzată în primul rând de schimbarea vremii. A nu se înţelege că are vreo legătură cu ceea ce îndeobşte se cheamă meteodependenţă.

Specialiştii sunt de părere că aproximativ 40% din populaţia generală suferă de astenie de primăvară. Simptomele acesteia sunt: lipsă de energie, putere de concentrare redusă, dureri de cap, stări de continuă oboseală şi somnolenţă, scăderea sau creşterea poftei de mâncare, probleme de greutate, insomnie.

Ca pentru a denumi într-un singur cuvânt acest veritabil amalgam de simptome dezagreabile, mulţi se plâng că sunt stresaţi, însă adevărul este că termenul „stres" a ajuns să se folosească în mod excesiv. Uneori avem impresia că dacă nu ne plângem că suntem stresaţi, nu suntem... „în trend".

Din păcate, adevărul e că persoanele cele mai expuse sunt tinerii hiperactivi, persoanele suprasolicitate la locul de muncă, cele care petrec mult timp în spaţii închise, fără acces direct la lumina solară şi la aer curat. Pentru o scurtă perioadă de timp, stresul permite organismului să facă faţă unei situaţii noi, deci are un rol pozitiv. Un stres prelungit are însă efecte negative asupra stării de sănătate, la nivel fizic, psihic, emoţional, social, familial.

Vinovat de serviciu – stresul

Numeroase cercetări au arătat că stresul apare doar atunci când gândim negativ despre orice lucru care ne deranjează: gândurile negative vor produce hormonii de stres, emoţii negative (frică, vinovăţie, anxietate, remuşcări, supărare, invidie etc.). Stresul determină apariţia durerilor şi crampelor musculare, a durerilor de cap şi migrenelor, a vertijului. Să nu uităm nici de efectele devastatoare asupra funcţiei reproductive. Din păcate, există numeroase cupluri care prezintă infertilitate, iar în absenţa oricărei afecţiuni organice care să fie „acuzată" de aceasta, de vină e tot stresul!

La nivel psihic, efectele merg de la furie, anxietate, irascibilitate, până la atacuri de panică, tulburări de memorie şi de concentrare, fobii, depresie. Aceste dezechilibre la nivel psihic au efecte negative asupra comportamentului general şi în mod special a celui alimentar: alterări ale apetitului (creşterea sau pierderea poftei de mâncare), pofte (în special de dulciuri sau grăsimi) şi dependenţe (fumat, alcool).

Pentru a scăpa de toate aceste problem, trebuie conştientizat faptul că nu există un anume tratament medicamentos şi nici măcar un tip de remedii universal valabile.

Vitaminizarea (în special cu vitaminele D, B, C, E) şi mineralizarea (primează magneziul în această perioadă), o alimentaţie cât se poate mai curată, mai naturală, însoţită de renunţarea la produsele industrializate pline de chimicale, mişcarea în aer liber, eliminarea gândirii negative – aceştia ar fi principalii factori ai restabilirii unui tonus normal, ai eliminării efectelor nedorite ale trecerii prin sezonul rece.

Şi nu uitaţi: înainte să mergem la medic, să ne asigurăm că am făcut tot ce a depins de noi pentru a ne simţi confortabil. Fără astenii!

Dacă vrem să trăim mult

La Universitatea Harvard s-a efectuat un studiu pentru aflarea impactului stilului de viaţă asupra mortalităţii premature şi speranţei de viaţă.

Cercetarea a fost una dintre cele ample realizate vreodată. S-a examinat istoricul medical a 120.000 de persoane, iar rezultatele nu au fost chiar surprinzătoare. Cercetătorii au constatat că persoanele care respectă următoarele aşa-zise reguli trăiesc cu 14 ani mai mult.

Reţinere de la alcool. Se ştie că este nesănătos consumul de alcool în cantităţi mari, acesta provocând boli ale inimii. Cercetătorii au descoperit că persoanele care beau alcool moderat (maximum două pahare pe zi, de preferat vin roşu), ar putea fi mai sănătoase decât cele care nu beau deloc.

Renunţarea la fumat. Fumatul e dintotdeauna cauza primară a multor boli, dar, deşi suntem conştienţi de efectele pe care le produce, continuăm să le ignorăm. Renunţarea la ţigări, fie ele şi multlăudatele surogate electronice, prelungeşte speranţa de a trăi mult şi contribuie la un stil de viaţă sănătos. De luat în calcul, dacă ţineţi la existenţa pământească!

Antrenament pentru încetinirea procesului de îmbătrânire. S-a demonstrat frecvent că exerciţiile fizice reduc riscul bolilor de inimă şi a diverselor afecţiuni cronice, ajutând la menţinerea puterii muşchilor, aspect foarte important odată cu înaintarea în vârstă. Specialiştii recomandă 30 de minute de exerciţii în fiecare zi pentru un corp sănătos. De asemenea, acest antrenament încetineşte procesul de îmbătrânire.

Consumul echilibrat de alimente. Respectarea unei diete echilibrate de-a lungul vieţii ne ajută să trăim mai mult. Avem nenumărate informaţii despre ceea ce trebuie şi nu trebuie să mâncăm, însă cele mai frecvente recomandări se regăsesc în piramida alimentelor, probabil văzută prima dată în şcoala generală: multe fructe şi legume, carne slabă şi peşte, curcan, ouă, lapte, cereale şi cât mai puţin zahăr procesat. Aşadar, cel mai important lucru de ţinut minte este că avem nevoie de o dietă sănătoasă.

Indicele de masă corporală se referă la greutatea calculată în funcţie de înălţime. Cercetătorii sugerează menţinerea IMC între 18,5 şi 24,9, în funcţie de înălţimea şi greutatea fiecăruia. Menţinerea unui indice optim ajută la prevenirea bolilor de inimă şi a diabetului.

Avem copii sănătoşi

Dacă de mulţi ani am fost obişnuiţi să ne situăm în topuri ale ruşinii şi pericolelor pentru sănătatea şi viaţa populaţiei, iată că statistici recente ne plasează chiar în fruntea unui clasament de importanţă vitală pentru orice naţie.

Astfel, conform Eurostat, copiii români sunt cei mai sănătoşi din Europa, procentul celor care nu sunt bolnavi depăşind 99% la toate categoriile de vârste. Datele respective arată că în 2017, procentul copiilor sub 5 ani sănătoşi sau foarte sănătoşi era de peste 99% în România, Bulgaria, Malta şi Italia.

Pentru copiii cu vârste între 5 şi 9 ani, România era din nou în fruntea listei, cu 99,8 %, urmată de Cipru (98,9 %), Italia (98,8 %) şi Grecia (98,7%); pentru copiii între 10 şi 15 ani, procentul României era 99,1 %, urmată de Italia (98,4 %) şi Bulgaria (98,2 %).

În ansamblu, pentru copiii între zero şi 15 ani România avea cea mai mare pondere a copiilor sănătoşi – 99,4%, iar pe ultimele locuri se aflau Portugalia (90,2 %), Letonia (90,7 %), Estonia (91,9 %) şi Polonia (93,6 %). Media UE era, în 2017, peste 95 %; 3,7 % dintre copiii sub 16 ani aveau probleme limitate de sănătate şi 1,2 % probleme grave de sănătate.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Vitamina ochilor

Veţi fi poate surprinşi să aflaţi că prima vitamină (în ordine alfabetică!) de care are nevoie organismul nostru – vitamina A (retinol) – nu se poate asimila din alimentele propriu-zise, ci numai din anumiţi compuşi ai acestora, convertiţi în corp în retinol liposolubil. Forma preferabilă este betacarotenul, de provenienţă vegetală, care are o puternică acţiune antioxidantă. De reţinut însă că un aport prea mare de retinol din suplimente (nu şi de betacaroten), peste 25.000 U.I. pe zi, poate fi toxic; doza adiţională e de 5.000 U.I. Vitamina A ajută la dezvoltarea şi menţinerea vigurozităţii mucoaselor, pielii, vederii; este la fel de importantă pentru ţesuturile moi şi pentru sistemul osos; contribuie la repararea celulelor şi are o funcţie majoră în optimizarea imunităţii. Potrivit unor experţi, retinolul ar putea trata cu succes glaucomul, o boală constând în creşterea tensiunii oculare, care poate duce la orbire.

Principala sursă naturală de betacaroten o constituie morcovii, apoi caisele, sparanghelul, varza, broccoli, ardeii graşi, în special cei roşii, dovleacul, portocalele. Utilizarea unor doze mari de vitamina A sau terapia prelungită cu suplimente duce la apariţia accidentelor prin hipervitaminoză A, rare la adulţi, mai frecvente la copii şi, în special, la sugari. O astfel de intoxicaţie acută la bebeluşi poate genera o hidrocefalie trecătoare, manifestată clinic prin bombarea fontanelei anterioare, vărsături, agitaţie, insomnii (uneori somnolenţă până la starea de prostraţie), paloarea tegumentelor.

Când supradozarea se produce la copilul mai mare de un an, se poate instala o hipertensiune intracraniană, manifestată prin crize convulsive, edem papilar şi chiar comă. Din fericire, simptomele dispar odată cu cauza care le-a produs: excesul de vitamina A. Hipervitaminoza A cronică se trădează prin tulburări neurovegetative (apatie, oboseală, insomnie), lipsa poftei de mâncare, scăderea troficităţii epiteliale (prurit, piele uscată), opacifierea corneei, păr friabil, deficienţe vasculare (edem papilar, fragilitate crescută a vaselor de sânge), tulburări digestive (hepatomegalie, diaree) şi osteo-articulare (dureri osoase spontane, violente, predominant la gambe şi antebraţe, tumefacţii dureroase ale tendoanelor şi muşchilor). Indicaţia terapeutică eficientă în caz de supradozare este suprimarea imediată a administrării vitaminei A, sub orice formă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Inima şi circulaţia, motorul corpului şi al spiritului văzute de medicina energo-informaţională

Rata variabilităţii inimii s-a evidenţiat în ultimii ani tot mai mult ca un indicator pentru sănătate. O inimă sănătoasă este în măsură să facă faţă solicitărilor interne şi externe ale organismului. Această flexibilitate se manifestă prin rata variabilităţii inimii, un indiciu pentru un corp sănătos care se găseşte într-un echilibru energetic.

Dereglările psihicului, ca depresia şi atacurile de panică, fac să scadă rata variabilităţii inimii, semnificativ la persoanele afectate, comparativ cu persoanele sănătoase. Un sistem de sănătate care nu are ca obiectiv mai mult decât „REPARARE", în loc de „PREVENŢIE", se transformă repede într-un sistem care administrează „SĂNĂTATEA", în care pacientul devine mijlocul spre scop, fapt remarcat în ultimul timp în tot mai multe studii. Un grad de vină este atribuit şi pacientului, deoarece cu prea multă uşurinţă îşi lasă sănătatea administrată, cu alte cuvinte o pune în mână altora! Doi factori arată cât de mult depinde sănătatea de fiecare dintre noi şi anume: moştenirea epigenetică şi stresul.

Studii epigenetice sunt foarte multe şi toate conduc la concluzia că alături de o predispoziţie genetică, o serie de alţi factori epigenetici contribuie la sănătatea noastră în afara alimentaţiei, fumatului, consumului de diferite noxe toxice, şi anume o stare de a privi lucrurile pozitiv. În spatele celulei stă gândul. Avem în mâna noastră posibilitatea să fim sănătoşi sau bolnavi. Medicina chineză ştia de mii de ani că, în organismul nostru energia trebuie să curgă ca un „izvor". În momentul în care se blochează încep să se adune „alge, bacterii şi alte noxe toxice" ca o apă stătută, din care ne îmbolnăvim.

Se impune prevenţia înainte de reacţie. Bolile civilizaţiei nu s-ar fi putut dezvolta fără aportul fiecăruia dintre noi.

Nu este civilizaţia de vină, ci stilul de viaţă adoptat greşit. După studiile statistice, prognoza nu este deloc promiţătoare, şi anume: până în anul 2050 bolile canceroase vor creşte cu 27%, apoplexia cu 62%, infarctul cardiac cu 75%, iar demenţa se va dubla.

Bolile menţionate mai sus, boli ale civilizaţiei, vor aduce sistemul de sănătate la graniţa posibilităţii de existenţă. Prevenţia ar fi mult mai economică şi efectivă, mai mult, ar elimina o mare parte din suferinţele celor loviţi cât şi a familiilor lor.

Întărirea prevenţiei şi promovarea sănătăţii ar aduce o calitate de viaţă fiecărui individ şi desigur o stabilitate a sistemului de sănătate.

Stresul cotidian se pare că pavează drumul spre multe probleme de sănătate, stresul influenţând negativ chiar mai mult decât fumatul.

Medicina energo-informaţională, o medicină blândă care are la bază fizica cuantică şi se bazează pe informaţia energetică a pacientului vine şi ne oferă diferite modalităţi de diagnosticare şi terapie.

Depistarea la timp a stresului oxidativ şi reglarea lui energetică se fac în funcţie de necesitatea concretă a pacientului. Readucerea organismului în bioritmul propriu întrerupe fenomenul de autodistrugere. Deblocările energetice dau posibilitate „izvorului energetic" să fie pus înapoi în fluiditatea lui naturală. Îi conferă omului un statut de sănătate, o calitate mai bună a vieţii. Medicina energo-informaţională vine cu tratamente preventive atât pentru copii, vârstnici, cât şi în cazul bolilor moştenite. Chiar şi în cazul vaccinurilor avem programe prin care organismul este pregătit înainte şi după vaccinare, ajutându-l să suporte mai bine vaccinul.

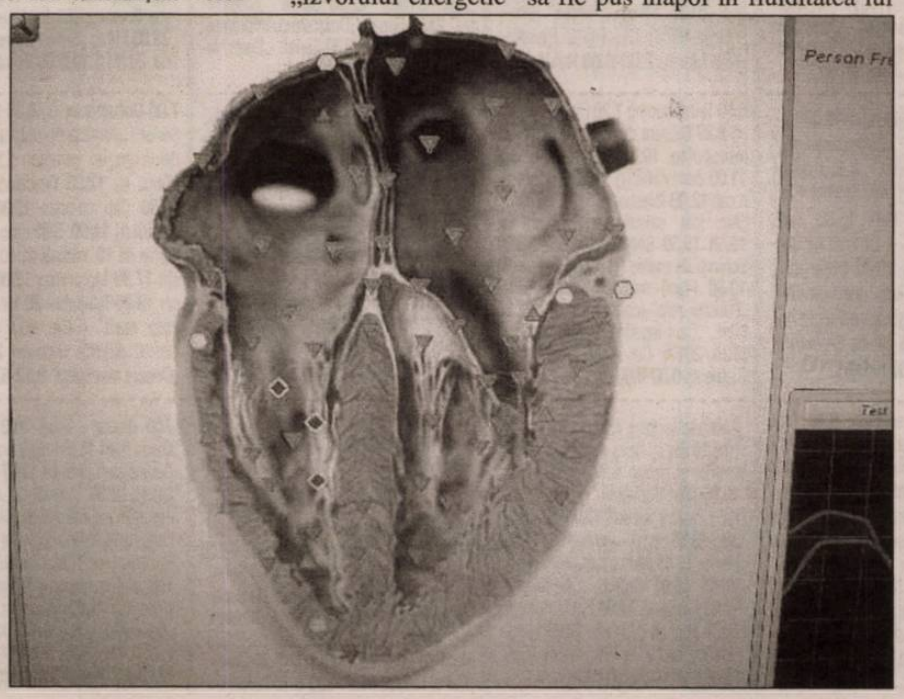

Echilibrările energetice oferite de medicina energo-informaţională sunt tratamentele timpului nostru, sunt tratamente moderne bazate pe informaţie. Organismul uman este asemănător unui computer biologic care trebuie, după anumite perioade, resetat energetic. Repunerea comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem, aduce echilibrul în organism şi ajută corpul să funcţioneze într-un ritm echilibrat. Sistemul neurovegetativ preia comanda asupra corpului.

FLORICA MUNTEANU,
specialist medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), consilier în dezvoltare personală

CONTACT: DermaVital Bucureşti, Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

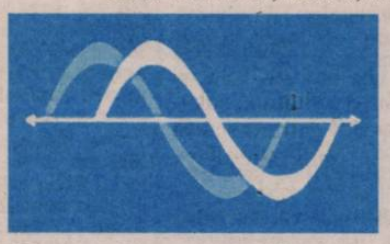

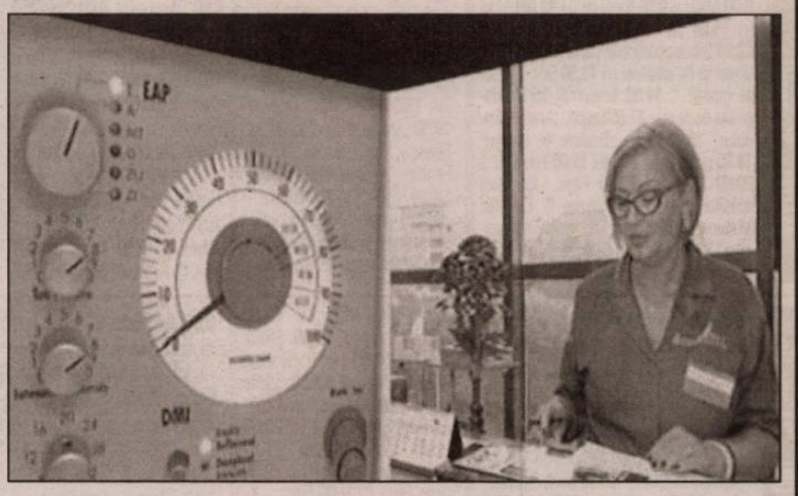

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII APRILIE:
Trei şedinţe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

LUNI – 22 aprilie

TVR 1
6.00 Matinal 9.00 #Creativ (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați...” 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Aripile Nordului” 18.00 Doc.: „Destine în paralel” 18.30 Universul credinței 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Teatrul Național de Televiziune: „Hagi Tudose” de Barbu Ștefănescu Delavrancea 23.30 Banii tăi 0.00 Telejurnal 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad” 22.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Ben-HurBen-Hur” (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.0 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Temptation Island – Insula iubirii (premieră) 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film: „Un polițist și jumătate” (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
7.20 Film: „Iarna bobocilor” (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Benny Hill (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Benny Hill 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri” 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Înainte de război” (SUA, 2012). Cu: Aidan Quinn, Shad Moss 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Pistruiatul 3 – Insurecția” (România, 1986) 2.00-5.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut” (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 11.15 Serial (r) 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis” (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 15.45 Serial (r) 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Serial: „State de România” 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut” 0.00-2.45 Reluări 3.30 Serial: „Daria, iubirea” 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 MotorVlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 oanApp 16.00 Serial: „Lonesome dove: suflet de pistolar” 17.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 film: „Cronica întâlnirilor dezastruoase” (Canada, 2017) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey” 23.55-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc” (r) 12.15 Film: „Rocky Balboa” (r) 14.30 Film: „Doamna din Shanghai” (r) 16.30 Film: „Iubit de împrumut” (coprod., 2013) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Foc încrucișat” (SUA, 1992). Cu: Brandon Lee, Nick Mancuso 22.30 Film: „S-a întâmplat într-o vară” (SUA, 2013). Cu: Steve Carell, Toni Collette 0.30-4.00 Reluări.

MARȚI – 23 aprilie

TVR 1
6.00 Matinal 9.00 Banii tăi (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați...” 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Aripile Nordului” 18.00 Doc.: „Destine în paralel” 18.30 Universul credinței 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Film: „Comoara apașilor” (SUA, 2018, partea I). Cu: Ric Maddox 23.05 Doc.: „Dosarele extratereștrilor” 23.30 umea azi 0.00 Telejurnal 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți” 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Mumia revine” (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Film d.a.: „Vaiana” (SUA, 2016) 22.00 Film: „Bean” (SUA, 1997). Cu: Rowan Atkinson, Burt Reynolds 23.45 Xtra Night Show 1.00 Film: „Bean” (r) 2.30 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Benny Hill 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri” 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Bătălia dronelor” (SUA, 2018) 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Alo, aterizează străbunica!” (România, 1981) 2.00-5.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut” (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial : „Umbre din trecut” (r) 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis” (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut” 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Serial: „State de România” (final) 23.15 Serial: „Dragoste cu împrumut” 0.15-2.15 Reluări 3.15 Serial: „Daria, iubirea” 4.00-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 16.00 Serial: „Lonesome dove: suflet de pistolar” 17.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey” 23.55-5.05 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Pe urmele dinozaurilor” (r) 9.15 Serial: „La Bloc” (r) 11.45 Film: „Rocky V” (r) 14.00 Film (r) 16.15 Film: „Capcana” (M. Britanie, 1957) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Curierul” (SUA, 2012). Cu: Jeffrey Dean Morgan, Mickey Rourke 22.30 Film: „Alien vs. Predator” (coprod., 2004). Cu: Sanaa Lathan, Raoul Bova 0.30-4.00 Reluări.

MIERCURI – 24 aprilie

TVR 1
6.00 Matinal 9.00 Lumea azi (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Levintza prezintă (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați...” 14.00 Telejurnal 15.10 Conviețuiri 17.00 Serial: „Aripile Nordului” 18.00 Doc.: „Destine în paralel” 18.30 Universul credinței 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Film: „Comoara apașilor” (partea a II-a) 23.30 Cooltura 0.00 Telejurnal 0.35-5.35 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți” 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „X-men de la Origini: Wolverine” (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Fructul oprit” 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Elle on TV (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Serial: „Benny Hill” 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri” 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Miss Litoral” (România, 1990) 2.00-5.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut” (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial (r) 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis” (r) 14.45 Serial (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut” 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Film: „State și Flacăra – Vacanță la Nisa” (MediaPro Pictures, 2010) 0.15-3.00 Reluări 3.45 Serial: „Daria, iubirea mea” 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Drag de România mea (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 16.00 Serial: „Lonesome dove: suflet de pistolar” 17.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Telecinemateca: „Călătoria căpitanului fracasse” (Italia, 1990). Cu: Vincent Perez, Emmanuelle Béart 23.25 Serial: „Anatomia lui Grey” 0.20-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc” (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Concert Andra „Tradițional” (r) 10.15 Serial: „La Bloc” (r) 12.30 Film: „Capcana” (r) 14.30 Film (r) 16.15 Film: „Doamna judecător” (SUA, 2011). Cu: Rosalind Russell 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Țintă sigură” (SUA, 2011) 22.30 Film: „Dredd: Ultima judecată” (coprod., 2012) 0.30-4.00 Reluări.

JOSEPH FIENNES
– sâmbătă, 20.00 –

ELIZABETH HURLEY
– duminică, 18.20 –

COSTIN SFORARU
– joi-duminică, 22.00 –

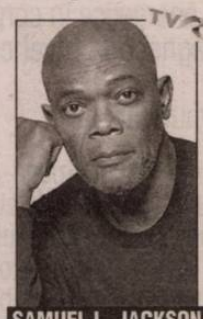

SAMUEL L. JACKSON
– joi, 21.10 –

CARY GRANT
– vineri, 16.15 –

KATIE WEE
– sâmbătă, 22.00 –

ROWAN ATKINSON
– marți, 22.00 –

„MAGAZIN” nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 25 aprilie

TVR 1
6.00 Matinal 9.00 Cooltura (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Constructorii de visuri (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați...” 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.00 Serial: „Aripile Nordului” 18.00 Doc.: „Destine în paralel” 18.30 Universul credinței 19.00 România 9 20.00 Telejurnal 21.30 Dosar România 22.30 Doc.: „Relicvele Pătimirilor Lui Iisus” 23.30 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți” 21.30 Ferma – Un nou început 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Las Fierbinți” (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Scena misterelor cu Dan Negru 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 4.15 Fantastic Show (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Serial: „Benny Hill” 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri” 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Maimuța de oțelt” (Hong Kong, 1993) 22.30 Starea nației 23.35 Focus din inima României 0.00 Film: „Salutări de la Agigea” (România, 1984) 2.00-5.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Film (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 11.15 Serial (r) 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis” (r) 14.45 Film: „State și Flacăra – Vacanță la Nisa” (r) 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Serial: „Moștenirea” (ep.1). Cu: Costin Sforaru 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut” 0.00-2.45 Reluări 3.30 Serial: „Daria, iubirea mea” 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Drag de România mea (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 16.00 Serial: „Lonesome dove: suflet de pistolar” 17.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Întoarcerea campionului” (SUA, 2007). Cu: Samuel L. Jackson 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey” 23.55-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Concert Andra „Tradițional” (r) 7.30 La Măruță (r) 9.30 Serial: „La Bloc” (r) 12.45 Film (r) 12.00 Film (r) 14.00 Film: „Capcana” (r) 16.00 Film: „Modelul” (SUA, 1944) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „De neoprit” (SUA, 2010) 22.30 Film: „Olimpiada de acasă” (SUA, 2012). Cu: Mark Kelly, Steve Zissis, Jennifer Lafleur 0.00-3.30 Reluări.

VINERI – 26 aprilie

TVR 1
6.00 Matinal 9.00 Fan/Fun urban (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Ca-n viață 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 În grădina Danei (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați...” 14.00 Telejurnal 15.10 Fără etichetă 16.00 EURO polis 17.00 Serial: „Aripile Nordului” 18.00 Observatori la Parlamentul European 18.30 Universul credinței: Ediție specială 20.00 Telejurnal 21.30 Film: „Baraba” (coprod., 2012). Cu: Billy Zane, Cristiana Cappotondi 23.30 #Creativ 0.00 Telejurnal 0.30-4.35 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Serial: „Vlad” (r) 1.00 Lecții de viață (r) 2.00 La Măruță (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Fantastic Show 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Film: „Iisus din Nazareth” (SUA, 1977, prima parte). Cu: Robert Powell, Laurence Olivier 22.45 Film: „Prizonieri” (SUA, 2013). Cu: Hugh Jackman, Jake Gyllenhaall, Viola Davis 2.00 Acces direct (r) 4.00 Film: „Iisus din Nazareth” (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Serial: „Benny Hill” 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Serial: „Capri” 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Pintea” (România,1976). Cu: Florin Piersic, Nae Mazilu 2.00-5.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut” (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „Umbre din trecut” (r) 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis” (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut” 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Serial: „Moștenirea” 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut” 0.00-2.45 Reluări 3.30 Serial: „Daria, iubirea mea” 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 oanApp (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Ferma (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 oanApp 18.00 Primăvara amintirilor 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 21.10 Film: „Un plan perfect” (Canada, 2010). Cu: Emily Rose, Lucas Bryant 22.50 Poate nu știai 23.10 23.00 Film: „Bunii mei vecini” (Canada, 2010) 1.10-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 La Măruță (r) 8.00 Serial: „La Bloc” (r) 10.30 Film (r) 12.45 Film: „Olimpiada de acasă” (r) 14.15 Film: „Doamna judecător” (r) 16.15 Film: „A fost odată Curly” (SUA, 1944). Cu: Cary Grant, Janet Blair 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Breaking News” (România, 2017). Cu: Dorin Andone, Valeriu Andriuță 22.15 Film: „Stone” (SUA, 2010). Cu: Robert De Niro, Edward Norton 0.30-4.00 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 27 aprilie

TVR 1
6.30 Politică și delicatețuri (r) 7.30 #Creativ (r) 8.00 Aventura urbană (r) 9.00 Șah-mat 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Vreau să fiu sănătos! 11.00 Levintza prezintă 11.30 Constructorii de visuri 12.30 Adevăruri despre trecut 13.00 Fața nevăzută a lumii 14.00 Telejurnal 14.30 Ora Regelui 15.30 Serial: „Toate pânzele sus!” 16.30 Exclusiv în România 17.15 Doc.: „Undeva, cândva în Transilvania” 18.30 Universul credinței 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.35 Zorile Învierii 22.35 Universul credinței 1.00-4.15 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „Fiul lui Dumnezeu” (SUA, 2014). Cu: Diogo Morgado 13.05 Apropo TV (r) 14.00 Cântă acum cu mine (r) 16.15 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Misterul înălțării” (SUA, 2016). Cu: Joseph Fiennes 22.00 Film: „Noe” (SUA, 2014). Cu: Russell Crowe 1.30-3.15 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 10.00 Serial (r) 13.00 Observator 13.30 Film: „A fost odata un prinț” (SUA, 2018). Cu: Megan Park 15.30 Asia Express – Drumul elefantului (r) 19.00 Observator 20.00 Film: „Iisus din Nazareth” (partea a II-a și a III-a) 23.45 Slujba de Înviere 0.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Flash monden (r) 8.20 Camera de râs 2018 9.30 Teleshopping 10.30 Secrete de Stil 11.00 Benny Hill (r) 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Am fost șaisprezece” (România, 1979) 15.30 Chef Dezbrăcatu' 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Punctul zero” (coprod., 1996) 22.00 Film: „Caut logodnic pentru vacanță” (SUA, 2017). Cu: Katie Wee, Ashley Clements 0.00-6.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut” (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „Umbre din trecut” (r) 12.30 Serial (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut” 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Serial: „Moștenirea” 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut” 0.00-2.45 Reluări 3.30 Serial: „Daria, iubirea mea” 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Documentar (r) 8.30 Ecce Via 9.00 Serial: „Armăsarul sălbatic” 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Descălecați în Carpați 12.30 Cap compas 13.30 Memorialul Durerii (r) 14.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil 17.30 MotorVlog 18.00 O rugă spre cer 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Dan și viața reală” (SUA, 2007). Cu: Steve Carell, Juliette Binoche 22.10 Serial: „Onoare și respect” 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.45 Ce spun românii (r) 7.45 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc” (r) 11.30 Film: „Modelul” (r) 13.45 Film (r) 15.45 Film: „Extravagantul Mr. Deeds” (SUA, 1936). Cu: Gary Cooper 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Secretul lui Adaline” (coprod., 2015). Cu: Blake Lively 23.00 Film: „Bătălia de la Stânca Roșie” (coprod., 2008). Cu: Tony Chiu Wai Leung 2.00-5.15 Reluări.

DUMINICĂ – 28 aprilie

TVR 1
6.30 Teleenciclopedia (r) 7.30 Universul credinței 9.30 Pro Patria 10.00 Discover România 10.15 Film d.a.: „Planeta comorilor” 12.00 Universul credinței – Ediție specială: A doua Înviere 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 La masa de Paști 17.00 Politică și delicatețuri 18.00 DESTINAȚIA TEL AVIV: Agenda Eurovision 2019 18.20 Film: „Călătoria marelui elefant” (coprod., 2018). Cu: Elizabeth Hurley 20.00 Telejurnal 21.00 Lăutarii altfel 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV
5.30 Film (r) 7.45 Film: „Căutătorii de comori” (SUA, 2012) 9.45 Film: „Ferma lebedelor” (SUA, 2015) 11.45 Film: „Herbie, mașinuța buclucașă” (SUA, 2005) 13.45 Film: „În căutarea fericirii” (SUA 2006) 16.15 Film: „G-Force: Salvatorii planetei” (SUA, 2009) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Legenda călărețului singuratic” (SUA, 2013) 23.00 Cântă acum cu mine 1.00-5.00 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 9.45 Film d.a.: „Cenușăreasa II: Visele se împlinesc” (SUA, 2002) 11.00 Film: „Nanny McPhee: Marea înfruntare” (SUA, 2010) 13.00 Observator 14.00 Scena misterelor (r) 17.00 Film d.a.: „Vaiana” (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Liber ca pasărea cerului” 21.00 Film: „Baywatch” (SUA, 2018) 1.30-5.00 Reluări.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Flash monden (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 9.20 Teleshopping 10.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 11.00 Serial: „Pasiune toscană” 12.00 Teleshopping 13.30 Serial: „Benny Hill” 14.30 Elle on TV 15.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 16.00 Cronica Cârcotașilor 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Film: „Martor ocular” (SUA, 2017). Cu: Lindy Booth 0.00-5.00 Reluări.

PRO 2
6.00 Serial: „Umbre din trecut” (r) 7.15 Serial (r) 8.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „Umbre din trecut” (r) 12.30 Serial: „Și fără sâni există Paradis” (r) 14.45 Serial: „Dulce-amărui” (r) 15.45 Serial: „Dragoste cu împrumut” 16.45 Serial: „Umbre din trecut” 18.00 Serial: „Mâine e o nouă zi” 19.00 Serial: „Și fără sâni există Paradis” 21.00 Serial: „Dulce-amărui” 22.00 Serial: „Moștenirea” 23.00 Serial: „Dragoste cu împrumut” 0.00-2.45 Reluări 3.30 Serial: „Daria, iubirea mea” 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2
7.00 Hristos a Înviat! 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Descălecați în Carpați 12.30 Sănătate cu de toate 13.00 Festivalul Internațional de Circ de la Monte-Carlo (I) 14.00 Gala umorului 15.00 Drag de România mea 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Festivalul Internațional de Circ de la Monte-Carlo (II) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Doamna și vagabondul” (SUA, 1955) 21.35 Film: „Belea mare în Miami” (SUA, 2002) 23.10-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc” (r) 6.30 Ce spun românii (r) 8.30 Serial: „La Bloc” (r) 10.45 Film (r) 11.15 Film: „Secretul lui Adaline” (r) 13.45 Film: „Extravagantul Mr. Deeds” (r) 16.15 Film: „Turbo” (SUA, 2013) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Familia Crood” (SUA, 2013). Cu: Nicolas Cage, Emma Stone 22.30 Film: „Hoțul de cărți” (coprod., 2013). Cu: Roger Allam, Sophie Nelisse 1.00-5.30 Reluări.

IMPRESII

Integramă de **M. ALBU**

PRINȚESA FLORILOR / CLASA NOBILILOR — ACȚIUNE DUSĂ CU BINE / HAZLIU — ZGOMOT LA ROS / CAP DE ȚICLETE! — ÎN ȘOPRON! / A-ȘI ÎNCORDA AUZUL — A CUNOAȘTE / LUCRĂTOR FEROVIAR — PANTALONI DE VELUR / A IEȘI BRUSC

PROPRII MUNȚILOR ÎNALȚI / GAZETĂ — A LECTURA / OM DE CREDINȚĂ

ARBUST PITIC / ODĂIȚĂ DE CULCARE — INTERIOR DE FIAT! / ÎMPLINIȚI ÎN VIAȚĂ

O VIAȚĂ DE OM / INDICĂ POZIȚIA — MONEDĂ STERLINĂ / VINDE CĂRȚI — ȚINE ACTELE ÎN ORDINE

APT DE MUNCĂ / ATITUDINE ARROGANTĂ — FLUIERUL LUI PAN / ASTA ÎMI APARȚINE

BĂRBAȚI CU COPII / SALCÂMI DE REGIUNE — REGE ARAB / ÎNCĂ O DATĂ — SOLIDARE CU CINEVA

PRICEPUTE LA TOATE / OS AL NASULUI — HORIA ULIERU / CARACTER UMAN

VEHICUL CU BOI / O SOACRĂ PENTRU ALTA — ARBUST DE PĂDURE / BIVOL DIN TIBET

MĂSURI AGRICOLE / MARGINI DE ALEE! — A-ȘI FACE APARIȚIA / COADĂ DE CĂȚEL!

BOACĂNE / MODEL DE CROITORIE / NEVOIAȘE — RĂCIT PRIN VÂNTURARE

PRĂJITURI LUNGUIEȚE CU CREMĂ

Flori

Verificați-vă cunoștințele!

1. Cum se numeau sărbătorile din Roma antică închinate zeiței Flora, zeița florilor?
2. Care era zeița florilor în mitologia scandinavă?
3. Ce mare pictor olandez a realizat tabloul „Floarea-soarelui”?
4. Ce poet român a scris volumul „Flori de mucigai”?
5. Cine a compus muzica operetei „My fair lady” a cărei eroină este o tânără vânzătoare de flori?
6. Ce prozator și dramaturg român a scris romanul „Floare de oțel”?
7. Cine a realizat, în 1970, filmul italian „Floarea soarelui” (Girasoli”)?

Răspunsurile din numărul trecut

1) După toate probabilitățile, la răstignirea lui Hristos crucea avea mai mult formă de T și era numită „crucea în formă de tau”. 2) „Crucea Eroilor” de pe Caraiman a fost ridicată între 1926-1928 din inițiativa Reginei Maria în memoria celor căzuți în luptele de pe Valea Prahovei în Primul Război Mondial. 3) Crucea Sudului se află în emisfera australă la sud de constelația Centaurului. 4) Nuvela „La crucea din sat” a fost scrisă de Ioan Slavici. 5) Tabloul „Coborârea de pe cruce” poartă semnătura lui Pieter Paul Rubens. 6) Muzica romanței „Crucea albă de mesteacăn” aparține compozitorului român Ionel Fernic (1901-1938). 7) Filmul artistic românesc „Crucea de piatră” a fost realizat de regizorul Andrei Blaier.

Poșta cititorilor Pentru întrebările cu tema „Focul” am primit câte șapte răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Maria Gabriela Gorea,* Târgu Mureș; *Mioara Popa,* Iași; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Florentina Stoicovici,* Brașov; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Georgeta Ioan, Rodica Petrescu* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***DAN MIRCEA, Brașov.*** Ne-a bucurat scrisoarea dumneavoastră. Sper că nu e doar o întâmplare și veți deveni unul dintre prietenii permanenți ai rubricii. Cele două persoane de care ați amintit au fost mamă și fiică. Spuneam „au fost” pentru că, din nefericire, mama nu mai este printre noi.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Umor

Un nebun înarmat cu un ciocan izbește cu toată puterea în zid. Doctorul îl vede și îi spune:

– Degeaba te chinui! E beton armat, n-ai să poți găuri peretele!

– Nu vreau să-l găuresc, vreau să-i fac doar un cucui...

– Ești frumoasă, dar nu ești ceea ce caut eu în momentul de față.

– Dar ce cauți?

– Un tirbușon.

Intră un tip cu mașina în service și unul îi spune:

– E ruptă cureaua!

– Ești tare! Cum ți-ai dat seama?

– Păi ți-au căzut pantalonii!

Un tip, rupt de beat, iese dintr-un bar. Se duce în parcare și începe să pipăie mașinile pe plafon.

Un șofer îl vede și-l întreabă:

– Ce faci, frate, ce cauți?

– Îmi caut mașina, zice bețivul, clătinându-se pe picioare.

– Păi și de ce le pipăi pe plafon, ce, nu sunt toate la fel?

– Nț! A mea are girofar!

– Ce-i cu vânătaia aia la ochi, Gheorghe?

– Ce să fie, m-am îmbătat ieri tare de tot...

– Și ai căzut?

– Nu, nu, a venit nevastă-mea la bar după mine...

– Așa, și ce legătură are asta cu vânătaia?

– Păi are, că i-am cerut numărul de telefon!

SUDOKU

jocul săptămânii: 16

	1	2	8		6	5		
8			5					
		5		3	4			
	5	9		6			3	
			9		1			
	8			7		1	9	
			2	1		6		
					3			2
		1	6		9	4	8	

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 15

6	8	7	9	1	4	3	5	2
4	3	1	8	2	5	7	9	6
9	5	2	6	7	3	1	8	4
7	4	6	3	5	9	8	2	1
1	9	5	2	8	6	4	7	3
3	2	8	1	4	7	9	6	5
2	1	4	7	6	8	5	3	9
8	6	9	5	3	1	2	4	7
5	7	3	4	9	2	6	1	8

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

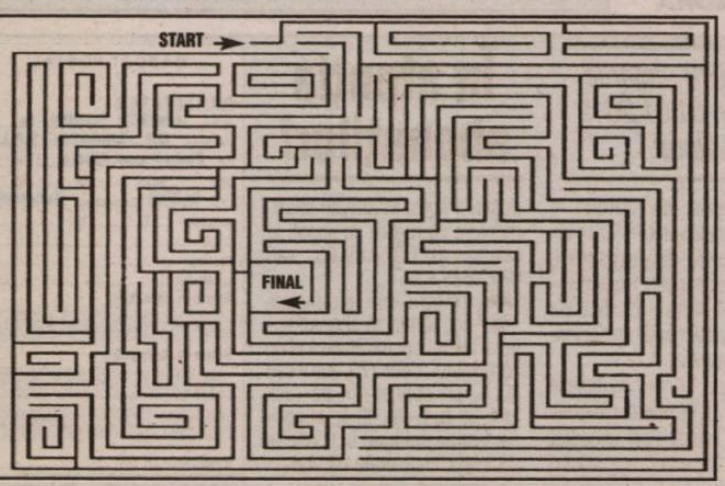

SOLUȚIA INTEGRAMEI „FORMULE”

Orizontal: B - M - E - C - J - B - COLECTIONARA - LĂSTUN - IDEI - UNSE - ITAN - AE - AERA - INSI - T - EV - INIMI - ASI - R - RITM - NICI - ANI - IATAC - MP - ANECSI - NETE - MIIMI - UMILIT - STI - AIURARE - STARUI - CINIC.

Comorile noastre

***MIHAELA IRINA CRISTEA** - Iași*

Sfaturi practice

PHLOX

◆ Phlox este un gen care cuprinde 67 de specii de plante perene și anuale ce fac parte din familia Polemoniaceae. Planta este originară din America de Nord, fiind cultivată în prezent în lumea întreagă. Phlox are frunze lanceolate, lungi de aproximativ 12 cm.

◆ În funcție de specie, florile au un colorit diferit: alb, albastru, violet, galben, roz sau roșii. Majoritatea speciilor sunt plăcut parfumate. O parte dintre acestea înfloresc primăvara, altele vara și toamna.

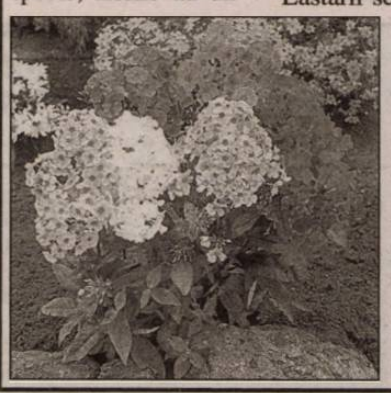

◆ Plantele se pot sădi primăvara și la începutul toamnei. Lăstarii se pun la 30 cm unii de alții, într-o groapă de 30 cm adâncime. Pământul se tasează ușor în jurul tulpinei și la final se udă din abundență.

◆ Se pot amplasa în soare direct sau în peumbră. Dacă crește excesiv, se recomandă tăierea lăstarilor prea lungi (care depășesc 15 cm). Procedura va determina înflorirea târzie.

◆ Pentru o înflorire abundentă i se administrează îngrășăminte în fiecare primăvară. Ca să înflorească mai mult timp, imediat ce florile se ofilesc acestea se îndepărtează.

◆ Se poate înmulți prin divizarea tufelor, o dată la 2-3 ani sau prin semințe plantate în spații acoperite în februarie-martie.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Cât de compatibile sunt SEMNELE ZODIACALE VECINE

Pentru cei care nu sunt preocupaţi de astrologie, semnele vecine ar putea fi perfect compatibile într-o relaţie de dragoste. Cred că dacă sunt alături, cu siguranţă au multe lucruri în comun. Ei bine, nu.

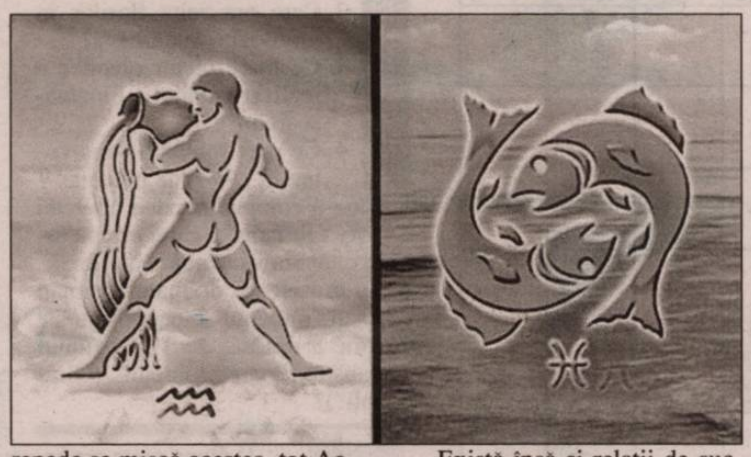

În astrologie, semnele vecine pot fi în relaţii toxice, dificile din mai multe puncte de vedere. În rândurile ce urmează vă vom da doar două exemple: Vărsători-Peşti şi Berbeci-Tauri, nu înainte de a motiva pe scurt acest material.

Un obstacol principal în compatibilitatea astrologică poate fi amestecul de elemente naturale. Perechile pot fi nativi a patru combinaţii elementare: Aer-Apă, Foc-Pământ, Apă-Foc, Pământ-Aer.

Compatibilitatea dintre un Vărsător şi un nativ Peşti este un amestec de Aer cu Apă, iar

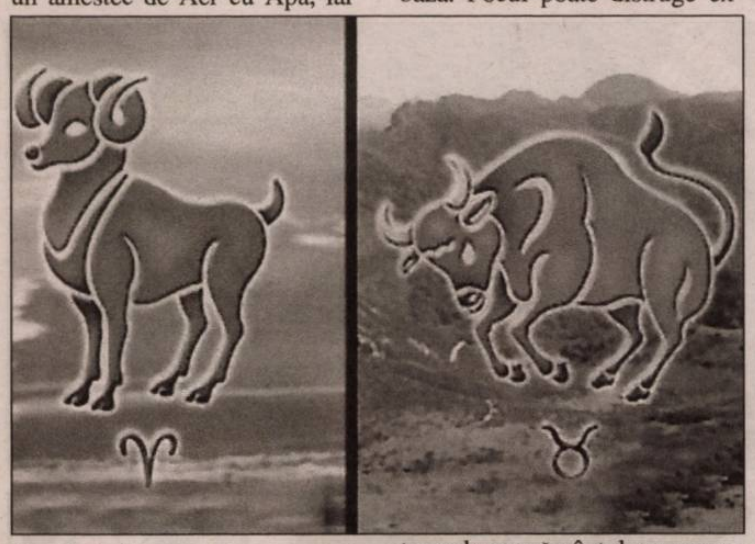

Aerul şi Apa nu sunt neapărat compatibile natural. Problema aici este că Aerul are tendinţa de a agita tot timpul Apa, iar cât de repede se mişcă acestea, tot Aerul este de vină. Semnele de Apă nu pot avea încredere în fragilele semne de Aer, adică Peştii îi simt pe Vărsători că nu sunt la fel de sensibili şi emotivi, şi chiar au dreptate. La rândul lor şi semnele de Apă se simt în nesiguraţă alături de un semn de Aer, mai ales că au loc transformări pe care nu le pot controla.

Compatibilitatea dintre Berbeci şi Tauri este o combinaţie de Foc şi Pământ, creând o incompatibilitate elementară, de bază. Focul poate distruge extrem de rar pământul, cu excepţia cumplitelor erupţii vulcanice, dar îl pot arde şi să-l despice. Aşa se explică temerea semnelor de Pământ când sunt cuprinşi de un sentiment de teamă alături de un semn de Foc. Relaţia este oricum dubioasă. Prea mult pământ poate distruge focul în totalitate sau măcar să îl tempereze, să-l întârzie. Între nativii acestor zodii există o nelinişte fundamentală.

Există însă şi relaţii de succes între semnele zodiacale învecinate. Se spune că aceste parteneriate se formează aproape întotdeauna din cauza legăturii dintre un profesor karmic şi un elev. Fiecare nativ din zodiac are ceva de învăţat de la cel care îl urmează şi fiecare simte o compasiune inexplicabilă şi o toleranţă faţă de cel care îl precede. De exemplu, la compatibilitatea dintre un Vărsător şi un nativ din Peşti, există posibilitatea ca Vărsătorul să înveţe multe de la Peşti, incluzând valoare emoţiilor. Nativii Peşti au nevoie de un partener care să le poată merge alături, trecând prin aceleaşi emoţii. În acelaşi timp, nativul Peşti se poate simţi atras de Vărsător, tolerându-i bine parteneriatul.

Din compatibilitatea Berbec-Taur, nativii Berbec au mai multe de învăţat de la Tauri. Nativii Taur îi pot învăţa pe aceştia să încetinească ritmul vieţii şi să preţuiască mai mult răbdarea. Se vor dedica potolirii impulsivităţii Berbecului. Vor trăi cu speranţa că acest semn de Foc ar fi mai puţin brutal decât un Săgetător sau un Leu.

Un astfel de model se poate repeta în întreg zodiacul, nefiind unic doar pentru modelul compatibilităţii Vărsător-Peşti şi nici pentru Berbec-Taur. Deşi Vărsătorul este elevul în relaţia Vărsător-Peşti, iar acelaşi Vărsător poate fi profesorul într-o relaţie cu un Capricorn.

Compatibilitatea astrologică cu semnele vecine este frumoasă, ilustrând modul în care astrologia ne arată că omenirea poate învăţa ceea ce trebuie să ştim unul despre celălalt, doar dacă ascultăm.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Gigantul din Alton ■ Insula sclavilor uitaţi ■ OZN-uri din al Doilea Război Mondial ■ Săptămâna Patimilor ■ Benzi desenate bimilenare! ■ O artă fără vârstă şi fără „genii" ■ După 30 de ani: „întoarcerea" lui Che ■ Bazilica Sfântul Petru ■ Data-limită de consum pentru alimente

HOROSCOP
22-28 aprilie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Este rândul dumneavoastră să străluciţi. Soarele vă stimulează energia şi vă oferă şansa să vă reîncărcaţi bateriile pentru tot restul anului. Vă mai trebuie însă puţin mai multă răbdare şi să fiţi atenţi la ce şi cum vorbiţi.

TAUR 21.04-21.05

Aveţi o tendinţă de a vă ascunde de lume pentru a fi singuri, doar dumneavoastră cu propriile gânduri. Vă veţi face multe planuri şi vă stabiliţi noi priorităţi şi câteva obiective pe care le doriţi realizate.

GEMENI 22.05-21.06

În aceste zile sunteţi într-o efervescentă interacţiune cu prietenii. Există posibilitatea să vă puneţi „preşedinte" de gaşcă. Este şi un moment prielnic pentru a vă împărtăşi speranţele şi visele cu alţii, mai ales dacă vreţi să fiţi sprijiniţi.

RAC 22.06-21.07

Faceţi tot ce puteţi pentru a vă îndeplini obiectivele. Dacă întrebaţi, s-ar putea ca uşile să se deschidă pentru dumneavoastră. Între timp, veţi face faţă războiului între cerinţele casei şi ale carierei.

LEU 22.07-22.08

Vreţi să vă lărgiţi orizonturile prin studii, experienţe noi şi nefamiliare. Veţi întâlni oameni din medii diferite şi găsiţi nişte răspunsuri la întrebări pe care vi le puneţi de ceva vreme. În weekend aveţi chef să explorati propriul oraş.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Este posibil să vă implicaţi direct în probleme legate de case, taxe, impozite, datorii, asigurări, testamente şi moşteniri. Din fericire, vă salvează Venus care promovează prietenia şi colaborarea cu colegii. Succes!

BALANŢĂ 23.09-22.10

Soarele este situat vizavi de semnul dumneavoastră şi asta înseamnă că va atrage atenţia asupra soţilor, partenerilor şi prietenilor apropiaţi. Veţi fi detaşaţi şi obiectivi în ceea ce priveşte rolul dumneavoastră în relaţie.

SCORPION 23.10-21.11

Vă place să credeţi că veţi obţine cele mai bune rezultate pentru eforturile dumneavoastră. Acesta este şi motivul pentru care veţi face liste şi vă examinaţi munca şi stilul de viaţă. Ţineţi cont: motivaţia este începutul tuturor lucrurilor.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Este momentul prielnic pentru a demonstra cine sunteţi şi pentru a vă exprima. Atitudinea dumneavoastră faţă de relaţii va fi una uşoară şi romantismul va înflori. Ar fi cazul să vă relaxaţi şi poate o să mergeţi într-o excursie.

CAPRICORN 22.12-19.01

În aceste zile este posibil să vă implicaţi mai mult ca de obicei în relaţia cu unul dintre părinţi. Cu toate acestea, veţi găsi suficient timp pentru a vă restabili şi a vă regenera.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Vă preocupă vizitele, întâlnirile, scurte excursii şi un timp sporit petrecut împreună cu fraţii sau rudele. Veţi citi şi scrie mai mult ca de obicei. Programul dumneavoastră va fi solicitant şi ritmul zilnic se va accelera.

PEŞTI 19.02-20.03

Gândurile vi se îndreaptă către bani, fluxul de numerar şi câştiguri. Vă concentraţi mai ales pe ce deţineţi sau ce datoraţi. Ce este cu adevărat important pentru dumneavoastră, veţi realiza. Ar trebui să vă preocupaţi mai mult de propria sănătate.

Nativul săptămânii: **SAMUEL F.B. MORSE** (27.04.1791 – 2.04.1872)

A fost un pictor şi inventator american. Acest nativ al zodiei Taur a brevetat în 1840 un aparat electromagnetic pentru telegrafie. În 1838 a inventat alfabetul care îi poartă numele, folosit şi în prezent.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1 Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

2 Plata în următoarele conturi bancare, pentru client Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit Bank
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Începând cu data de 01.12.2018 preţurile abonamentelor contractate din 01.01.2019 vor fi cele din tabelul alăturat.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

În atenţia abonaţilor!

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722626256622

SERIE NOUĂ - 1448 ● ANUL LXII ● 25 APRILIE 2019 ● 16 PAGINI ● 2,5 LEI Nr. 17 (3198)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com ● redactia.revistamagazin@gmail.com ● redactia@revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Redacţia urează tuturor cititorilor şi colaboratorilor

Paşte fericit!

„Crucificarea lui Hristos" de Michelangelo

„Nu fiecare furtună vine să-ţi distrugă viaţa. Unele vin să-ţi cureţe calea."
Pr. Constantin Galeriu

Terra X

BAZILICA SFÂNTUL PETRU

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Drumul spre o viaţă lungă

Dosarele frumuseţii
Tratamente valoroase

Consultaţii fără plată

DATA-LIMITĂ de consum pentru alimente

Minunile lumii

BENZI DESENATE bimilenare!

Istorii uitate

Grace O'Malley, **REGINA PIRAŢILOR**

La graniţa realului

OZN-uri din al Doilea Război Mondial

17

5 948427 000157

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

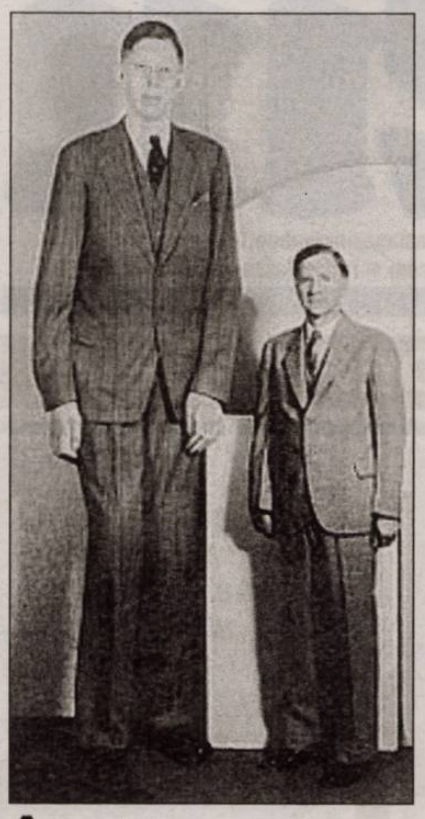

Gigantul din Alton

Dacă într-un trecut nedefinit al planetei noastre ea va fi fost locuită şi de creaturi umane de statură gigantică, acelea au dispărut cu totul. Cazurile oarecum mai recente de oameni cu talii neobişnuit de mari – s-a dovedit pe cale medicală – reprezintă anomalii, din păcate soldate cu decesul prematur al persoanei „stigmatizate" astfel.

Oricum, e logic şi destul de firesc ca un asemenea personaj să nu treacă neobservat printre semenii săi. În acest context, istoria modernă a consemnat situaţii de gigantism înregistrate imediat, pentru satisfacerea curiozităţii vulgului, la capitolul recordurilor privitoare la fizicul uman.

Robert Pershing Wadlow, supranumit „gigantul din Alton", s-a născut, a trăit şi a decedat în acest orăşel din Illinois, SUA. Avea numai 22 de ani în 1940, când a murit, vârstă la care s-a atestat că măsura 2,72 metri şi cântărea 199 kilograme. La naştere, el era aparent normal, dar începând de la vârsta de şase luni, când avea deja 13 kg şi 1,30 m, a început dezvoltarea sa anormală, cauzată, potrivit medicilor, de dezvoltarea necontrolată a glandei hipofize, concretizată în producţia şi nivelul foarte ridicat de hormoni de creştere.

El a atins „bariera" de 2 metri la numai 11 ani, iar la 18 ani purta pantofi potriviţi pentru cei 47 de centimetri ai tălpilor sale. O tragică ironie a sorţii a făcut ca de aici să i se tragă de altfel şi sfârşitul. Pe 4 iulie 1940 a fost internat în spital din cauza unei infecţii produse de un aparat ortopedic fixat greşit. A murit în somn, după numai 11 zile. În prezent, omul înregistrat drept cel mai înalt din lume este turcul Sultan Kosen, născut în 1982, care măsoară 2,51 metri.

Bere de viaţă lungă

Dacă, mai degrabă metaforic, se vorbeşte despre „vinul de viaţă lungă", de ce să nu ne gândim că şi alte băuturi alcoolice naturale ar putea avea o asemenea calitate şi chiar în sens propriu?!

Vorbim despre ultrarăspândita bere, care – da, este menţionată şi ea în Biblie, care evocă în primul rând vinul. Totuşi, iată că dacă în Cartea sfântă a creştinilor aceasta depăşeşte frumoasa vârstă de nouă milenii, o descoperire de acum numai câteva luni schimbă considerabil datele problemei. Astfel, în peştera Raqefet din apropierea oraşului israelian Haifa, s-au găsit urme de orz şi grâu.

Se presupune că oamenii care au folosit aceste cereale au fost natufienii, o populaţie din epoca de piatră – una dintre cele dintâi care au realizat tranziţia de la vânători-culegători la agricultori, către o viaţă preponderent sedentară. Deosebit de interesant e amănuntul că analiza de laborator a boabelor a stabilit că ele au fost pisate, încălzite şi lăsate la fermentat, astfel obţinându-se cea mai veche băutură alcoolică preparată de om vreodată.

„Fabrica de bere" preistorică ar data de circa 13.000 de ani, iar cerealele respective erau ţinute în gropi săpate în piatră. Este însă cel mai posibil ca, în acele vremuri de demult, băutura să nu fi fost neapărat o sursă de euforie (cum se întâmplă astăzi), ci să fi avut un rol ritualic.

Ipoteza derivă din găsirea, în acelaşi sit, a unor morminte, ceea ce sugerează că era consumată la celebrarea despărţirii de cei răposaţi. Cultura natufiană a cunoscut apogeul în Orientul Mijlociu, aproximativ în intervalul de timp 15.000-11.500 de ani, tehnicile dezvoltate de aceştia deschizând calea pentru utilizarea pe scară largă a agriculturii în regiune.

Brânză „mumificată"

Înurmă cu trei-patru milenii niciun crescător de animale şi producător de lactate nu ar fi putut să se gândească la contrafacerile cu care astăzi este plină piaţa alimentară de acest tip. Problemele de sănătate, aşa cum vom arăta pe scurt, proveneau tot din motive sută la sută naturale, dar cel mai interesant ar fi faptul că asemenea produse s-au păstrat, într-un fel sau altul, timp de milenii.

Ne referim aici la cea mai veche brânză din lume descoperită până acum, care are cel puţin 3.300 de ani. Ea a fost găsită în situl Saqqara, din vechiul Egipt şi, ca să respectăm istoria zonei, am putea spune că este un fel de „mumie" faţă de telemeaua noastră cea autentică.

A fost descoperită într-un mare depozit de vase de lut ars sparte, în mormântul lui Ptahmes, la vremea aceea conducătorul oraşului Memphis, şi potrivit arheologilor pare a fi fost preparată dintr-un amestec de lapte de oaie ori de capră cu lapte de vacă.

Totuşi, cum „bătrâneţea" şi-a spus cuvântul şi în acest caz, produsul nu este comestibil, întrucât cercetătorii au găsit în el proteine asociate cu bacteria *Brucella melitensis,* care provoacă boala contagioasă numită bruceloză. Este o maladie ce se răspândeşte de obicei de la bovine la oameni prin lapte nepasteurizat şi carne contaminată, generând greaţă, vărsături, febră şi alte reacţii adverse.

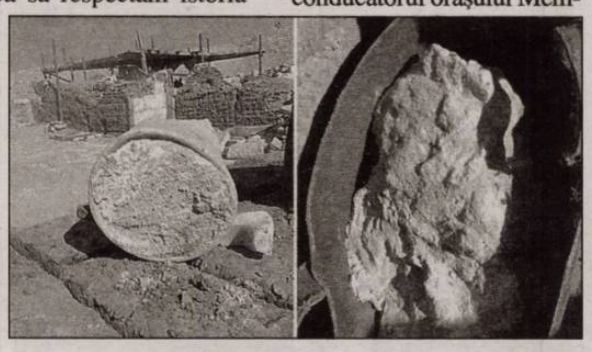

Pattern

Să vorbim corect!

„Figura respectivă i-a slujit ca un *pattern...".* Este o formulă pe care am auzit-o – culmea! – într-o emisiune culturală. Apoi am remarcat că substantivul respectiv este folosit în multe situaţii, fie că vorbim de cărţi, de atitudini, de haine sau mobilier.

Sigur, am înţeles cu toţii că este vorba de un înlocuitor al unui alt cuvânt mult mai vechi şi anume „model" sau „tipar".

Ne întrebăm însă de ce amestecăm cuvinte româneşti cu cele englezeşti Doar aşa pentru că vechile substantive nu erau de origine anglo-saxonă?!? Oare trebuie să înlocuim tot vocabularul nostru cu altul „mai modern"?!?

O fi el modern dar prin simpatie seamănă cu vocabularul celor care cu aproape două secole în urmă ziceau „kera-mu". *(I.S.)*

Legenda coridelor

Binecunoscutul spectacol cu (mult) public, ce aminteşte de luptele gladiatorilor, dar care are drept victime tauri, a generat nenumărate controverse, între care şi unele „ştiinţifice".

Cel mai răspândit, dar şi contestat în ultimele decenii este mitul potrivit căruia animalul condamnat la o moarte crudă s-ar înfuria la vederea culorii roşii. Motivul? Aceasta fiind şi culoarea sângelui, taurul dornic să se „războiască" fatal cu oamenii din arenă s-ar năpusti orbeşte asupra capei, care, fireşte, e roşie.

De fapt oamenii de ştiinţă au relevat un amănunt esenţial al coridei – care nu, nu poate fi considerată un sport: taurii nu disting culorile, în ochii lor roşul fiind o nuanţă de gri. Ceea ce îi înfurie ar fi de fapt agitarea permanentă, provocatoare a bucăţii de cârpă de către toreador sau matador. Pentru confirmare, s-a efectuat un test, într-o arenă fiind amplasate cape de culori diferite (albă, roşie şi albastră), dar nemişcate. Iar taurii au reacţionat similar faţă de toate, cea roşie fiind chiar ultima atacată.

Legenda potrivit căreia taurii se înfurie la vederea roşului a apărut în anul 1580, când scriitorul englez John Lyly (1553-1606) a menţionat acest fapt în una dintre lucrările sale. De reţinut şi că nu toţi taurii sunt ucişi în arenă. Dacă un animal s-a dovedit foarte curajos, spectatorii pot folosi batiste albe pentru a convinge toreadorii să lase taurul în viaţă. Astfel, sunt cazuri rare în care luptătorii patrupezi sunt duşi înapoi, în ferma în care au crescut, unde mor de moarte bună.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Miliarde de lumi virtuale

Un reputat profesor de cibernetică de la nu mai puțin prestigiosul Massachusetts Institute of Technology (MIT) crede că există toate posibilitățile ca lumea în care trăim să nu fie reală, ci doar o simulare pe computer.

Ideea că oamenii ar putea exista într-o realitate simulată, creată și controlată de creaturi robotice omnipotente a fost foarte mult explorată de academicieni, experți și figuri notabile, precum mogulul tehnologiei moderne, Elon Musk. Dar în cartea sa, „Ipoteza Simulării", cercetătorul american de origine indiană Rizwan Virk duce ideea mai departe, examinând chiar și cât ar mai trebui să dureze până când oamenii, folosind tehnologia existentă, să construiască propria lor realitate simulată.

În opinia lui Virk există câteva aspecte ale lumii noastre care explică de ce este probabil să trăim într-o simulare. Unul dintre acestea ar fi așa-numita „indeterminare cuantică" – faptul că o particulă se află într-una dintre multiplele ei stări probabile și nu putem ști asta decât dacă observăm acea particulă. Această teorie este explicată în celebrul experiment al „pisicii lui Schrodinger", care postulează că, atunci când o pisică este pusă într-o cutie opacă, animalul este atât viu, cât și mort – o combinație a ambelor stări, până când cutia este deschisă.

Virk și-a elaborat ideea remarcând că, după părerea lui, lumea în care trăim „nu este cu adevărat fizică, ci mai curând bazată pe informație. Iar când privim lucrurile din acest unghi, ni se pare mult mai probabil să trăim într-o simulare."

Această simulare ar putea fi asemănătoare unui joc video mult mai sofisticat decât jocurile de realitate virtuală realizate de om astăzi. În ritmul actual de dezvoltare tehnologică, în cel mult o sută de ani, consideră Virk, oamenii vor fi capabili ei înșiși să creeze miliarde de medii simulate, cu nimic diferite de lumea „reală." „Posibilitatea ca noi să existăm într-un soi de joc multiplayer masiv nu înseamnă că nu avem obiective individuale de îndeplinit. Și nu mă gândesc neapărat că ne aflăm într-o simulare care are un scop anume – de pildă de a vedea dacă puteam gestiona încălzirea globală. De fapt, cred că, așa cum se întâmplă în orice joc video multiplayer, fiecare dintre personaje, adică fiecare dintre noi, are propriile sale obiective de îndeplinit, dar și libertatea de a alege ce trebuie să facă mai departe."

Dar până când oamenii vor putea replica această realitate va mai trece ceva timp, avertizează savantul. El a identificat „zece stadii de dezvoltare tehnologică" și susține că în momentul de față ne aflăm abia la stadiul cinci, care vizează realitatea virtuală și realitatea augmentată.

Mâncare sărată, dar fără sare

Reducerea aportului de sodiu ar fi excelentă pentru sănătatea noastră, dar multe dintre mâncăruri nu ar mai avea gusturile delicioase pe care sarea le poate da. Însă, oamenii de știință de la Universitatea de Stat Washington susțin că ar fi descoperit o modalitate pentru a păstra gustul sării – fără să mai existe și efectele nocive generate de excesul de sodiu.

Degustătorii au fost de acord să constate că noul produs, care conține mult mai puțină clorură de sodiu decât sarea de bucătărie obișnuită, este la fel de agreabil la gust ca și aceasta, fără să fie dăunător sănătății umane.

Profesoarea Carolyn Ross și echipa sa au vizat în principal alte amestecuri saline care conțin mai puțină clorură de sodiu, cum ar fi de pildă clorura de calciu sau clorura de potasiu. Potasiul este un element despre care se știe că reduce tensiunea sangvină, dar el nu dă gustul specific sării, ci dimpotrivă, unul amar, neplăcut, de aceea cercetătorii americani au mai adăugat și alte săruri în compoziția noului amestec – în principal clorură de calciu.

Testele efectuate pe voluntari au relevat că la o combinație de 77% clorură de sodiu, 22% clorură de calciu și 1% alte săruri, efectele asupra sănătății nu mai erau atât de nocive ca în cazul consumului de sare uzuală, în schimb gustul sărat era aproape neschimbat.

Gene pentru maimuțe mai inteligente

Un nou studiu privind evoluția unică a inteligenței umane a generat controverse, legate de aspectele etice, după ce o echipă de savanți din China a recunoscut că ar fi implantat gene din creierul uman la maimuțe, spre a le stimula dezvoltarea.

Cercetătorii de la Institutul de Zoologie Kunming și de la Academia de Științe a Chinei au inserat la 11 maimuțe rhesus versiuni umane ale MCPH1, gena care, consideră oamenii de știință, ar juca un rol crucial în dezvoltarea creierului.

Ei au descoperit că creierele maimuțelor – ca și cele ale oamenilor – aveau nevoie de mai mult timp să se dezvolte și că animalele performau mai bine în testele privind memoria de scurtă durată, comparativ cu maimuțele care nu suferiseră mutații genetice. Însă maimuțelor nu li s-au dezvoltat creiere mai mari, comparativ cu ale celor din grupul de control. Testul, cel mai recent dintr-o serie de experimente biomedicale practicate în China, a provocat dezbateri etice aprinse, fiind deja comparat cu imaginile din distopia „Planeta maimuțelor".

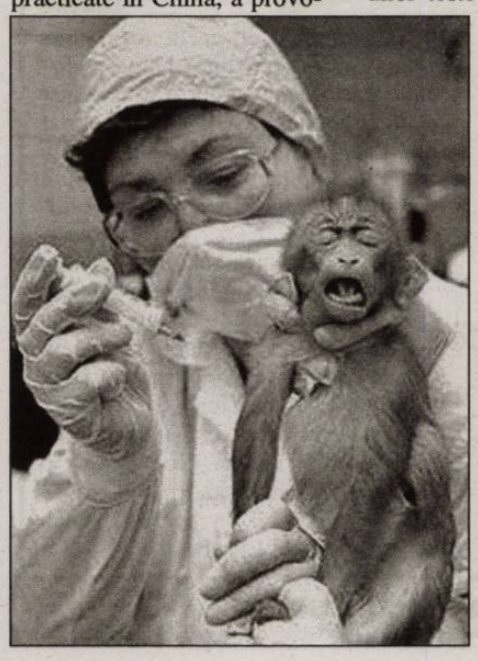

Însă cercetătorii chinezi s-au afirmat, spunând că maimuțele rhesus, deși mai apropiate genetic de oameni decât cobaii de laborator, sunt încă destul de departe de ființa umană pentru ca manipularea lor genetică să stârnească preocupări de natură etică. Maimuțele modificate genetic au fost supuse unor teste de memorie, precum amintirea de forme sau culori ce se derulau pe ecran și, de asemenea, activitatea lor cerebrală a fost urmărită cu ajutorul rezonanței magnetice nucleare.

Doar cinci dintre maimuțe au supraviețuit însă până la faza testărilor. Concluzia cercetătorilor chinezi a fost că „o maturizare mai lentă a celulelor cerebrale, așa cum se întâmplă la om, ar putea să fi fost un factor esențial în îmbunătățirea nivelului de inteligență, de-a lungul evoluției umane."

Acesta nu este însă singurul studiu controversat realizat de cercetătorii chinezi. În ianuarie, ei au făcut public un alt studiu, care viza cinci macaci clonați dintr-un singur animal și manipulați genetic astfel încât să dezvolte o tulburare de somn.

Toate cele cinci maimuțe au dezvoltat semne de probleme psihice, inclusiv depresie, anxietate și comportamente legate de schizofrenie. Chinezii s-au apărat atunci, afirmând că studiul era destinat susținerii cercetărilor privind probleme psihologice umane.

Pistele pentru bicicliști, mai periculoase pentru bicicliști

Pistele de biciclete vopsite, care au ca scop tocmai protejarea bicicliștilor, pe străzile marilor orașe, nu fac însă aceste străzi sigure pentru ei, ci dimpotrivă, se arată într-un studiu efectuat în Australia. Și aceasta pentru că șoferii care trec pe lângă bicicliști, pe străzile unde există piste de biciclete au tendința de a trece, în medie, cu 40 cm mai aproape de bicicliști decât pe străzile unde nu există piste.

Studiul sugerează că pistele vopsite îi derutează pe șoferi, astfel încât aceștia nu-și mai iau măsuri de precauție, pentru a asigura o distanță de trecere sigură. Pentru a ajunge la această concluzie, oamenii de știință de la Universitatea Monash, din Melbourne, au urmărit în trafic 60 de bicicliști din acest oraș, cu ajutorul unui dispozitiv numit „Metrebox", menit să cuantifice distanța asigurată de conducătorii auto la trecerea unui biciclist.

Peste 18.000 de autovehicule au fost înregistrate, iar numărul celor care s-au apropiat periculos de mult de bicicliști a fost extrem de mare.

Prin comparație, pe străzile unde nu existau piste de biciclete, șoferii au trecut la o distanță considerată periculoasă de mult mai puține ori. Potrivit legilor australiene, la trecerea pe lângă o bicicletă aflată în mișcare, un autovehicul având o viteză de 60 km/oră trebuie să se afle la un metru distanță de bicicletă, iar unul cu o viteză mai mare de 60 km/oră la un metru și jumătate distanță.

Însă studiul a relevat că, în cele mai multe situații când autoturismele treceau pe lângă bicicletele aflate pe pistă, distanța dintre ele și bicicliști era mai mică de 80 cm!

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Cu caiacul în jurul lumii

În 1932, un şomer german decidea să plece într-o călătorie cu caiacul său pliant. O călătorie care, în cele din urmă, avea să dureze şapte ani, răstimp în care el va parcurge peste 40.000 km.

După Primul Război Mondial, Germania era o ţară în pragul colapsului. Cei mai tineri germani căzuseră pe front, restul se chinuiau să supravieţuiască. Spre deosebire de compatrioţii lui, care-şi îndreptau acum speranţele spre demagogul Adolf Hitler, unul dintre milioanele de şomeri germani, un tânăr electrician în vârstă de 25 de ani pe nume Oskar Speck, a decis să acţioneze altfel. De ani de zile, el era un avid canotor.

Într-o zi, el şi-a împachetat caiacul demontabil – denumit „Rază de soare" – în rucsac şi a luat trenul spre cel mai apropiat oraş de Dunăre. Pe 13 mai 1932, a început să vâslească pe marele fluviu european. Gândul lui era să ajungă în Cipru şi să găsească de lucru la una dintre minele de cupru de acolo.

Dar auspiciile nu erau favorabile: după mai puţin de 300 km, nu mai avea niciun ban şi, ca să poată continua, şi-a vândut binoclul. A vâslit apoi pe râul Vardar, în Balcani, până când acesta a îngheţat. În acea iarnă, Speck a muncit cu ziua pe la localnici sau a cerşit bani, prin poştă, fratelui şi surorii sale, rămaşi în Germania. Când a venit primăvara, şi-a continuat drumul pe ape şi în vara lui 1933 a atins ţinta călătoriei sale, ajungând, din insulă în insulă, până în Cipru. Sora lui, Grete, îl ruga insistent să se întoarcă în Germania, unde lucrurile, spunea ea, se îmbunătăţiseră considerabil. Dar Speck era deja atins de microbul aventurii, aşa că, instalându-şi o pânză la caiac, a plecat din Cipru spre Turcia.

Traversând Marea Egee, el a ajuns pe coasta levantină, în Siria. Aici a fost jefuit de un grup de tâlhari locali, care, după ce l-au bătut zdravăn, i-au furat caiacul. Cu ultimii bani, germanul a mituit autorităţile locale şi, în cele din urmă, a reuşit să-şi recapete barca. Dar, atunci când a ajuns la fluviul Eufrat, caiacul său era grav avariat, aşa că Speck a comandat altul din Germania.

În timp ce aştepta să-i sosească noua ambarcaţiune demontabilă, s-a îmbolnăvit de malarie. Abia în septembrie 1934 a pornit mai departe, de-a lungul coastelor Iranului şi Arabiei, către India.

În noiembrie 1934, când a atins coastele Indiei, însuşi administratorul britanic, Sir Norman Carter, a venit să-l întâmpine şi să-l felicite: fără ştirea lui, presa europeană îl făcuse deja un erou, relatându-i peregrinările cu caiacul. În mai 1935, a ajuns în Sri Lanka, dar a trebuit să aştepte trecerea sezonului musonilor.

Ajuns în Timor, în septembrie 1937, a fost bătut iar, de localnicii de aici de astă dată, şi internat, cu ajutorul autorităţilor locale olandeze, într-un spital din Surabaya. I-a trebuit aproape un an să-şi revină. În octombrie 1938, şi-a reluat vâslitul, spre Noua Guinee, apoi mai departe, spre coasta nordică a Australiei. Când a ajuns aici, pe 20 septembrie 1939, a fost întâmpinat de poliţişti care, după ce l-au felicitat pentru extraordinara lui performanţă, l-au informat: „Întrucât suntem deja în război cu Germania, avem neplăcuta misiune de a vă aresta." Speck avea să petreacă restul războiului într-un lagăr australian, iar după eliberare, în 1946, se va stabili la Sydney, devenind, cum visase mereu, mai întâi miner în minele de opal, apoi comerciant de opal. El a murit în 1995, revenind în Germania natală o singură dată, în 1970.

Fotodocument

Un baschetbalist de viitor

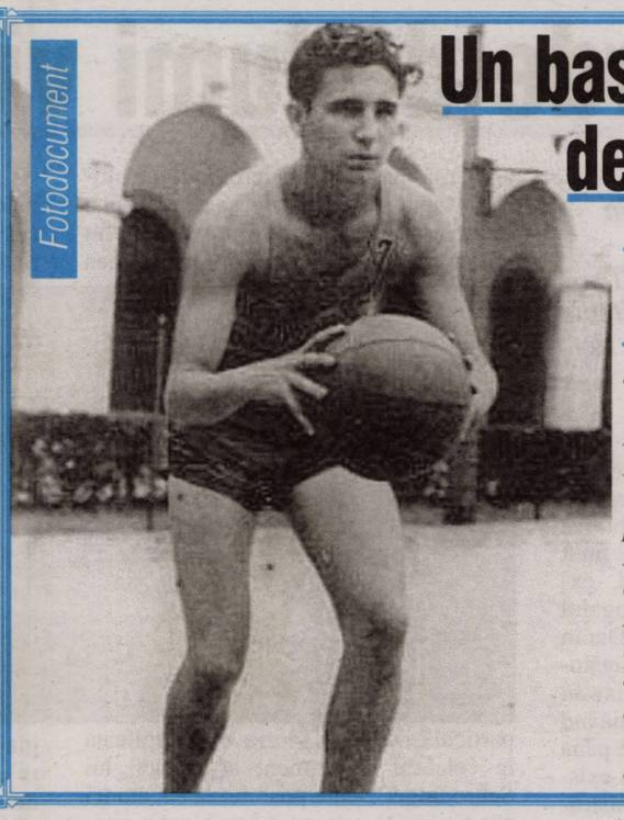

Pare greu de crezut, dar tânărul baschetbalist din imagine este nimeni altul decât Fidel Castro, viitorul lider cubanez. Instantaneul a fost surprins în 1944, când Fidel avea 17 ani şi era elev la prestigiosul Colegiu Iezuit Belen din Havana. Vedetă a echipei locale de baschet, Fidel era considerat un mare talent şi i se prevedea o carieră strălucită în acest sport. Din nefericire pentru baschetul mondial, soarta lui avea să fie alta...

Grace O'Malley, regina piraţilor

Istoria femeilor implicate în piraterie este, ne asigură istoricii, mult mai fascinantă şi mai interesantă decât a celor mai faimoşi piraţi de sex masculin. Fiindcă nu s-a mulţumit să fie doar un simplu corsar, Grace O'Malley, una dintre „piratese", a ajuns „regina piraţilor" şi una dintre cele mai controversate figuri din istoria Irlandei.

Nimeni nu ştie când s-a născut Grace, dar cel mai probabil anul naşterii pare să fie 1530. Familia ei avea o îndelungată tradiţie marinărească, tatăl, Owen „Stejar negru" O'Malley ocupându-se şi el, în tinereţe, cu pirateria. Pentru că era fată, mica Grace nu a fost luată pe corabie, aşa că şi-a tuns pletele, a îmbrăcat veşminte băieţeşti şi s-a strecurat la bord, punându-şi tatăl, în larg, în faţa faptului împlinit.

Cum clanul din care făcea parte era unul dintre cele mai renumite din Irlanda, la moartea tatălui său, neexistând urmaşi de sex masculin, Grace a preluat toată averea acestuia, dar şi deviza familiei – „terra marique putens" – viteji pe pământ şi pe ape – şi s-a ridicat la înălţimea ei. Era o femeie ambiţioasă, charismatică şi foarte educată pentru vremea ei – ştia, pe lângă gaelica nativă, şi limba latină şi avea serioase cunoştinţe de geografie.

Căsătorită cu liderul unui alt clan, Donal O'Flaherty, Grace i-a dăruit acestuia trei copii, dar, după 19 ani de căsnicie, soţul i-a fost ucis într-o încăierare. Furioasă, femeia a declanşat un război total împotriva clanurilor rivale şi nu doar atât: a impus „taxe vamale" oricărei corăbii care trecea prin zonă, ca ripostă pentru taxele impuse irlandezilor de englezi. Puterea ei de influenţă a fost atât de mare încât timp de patruzeci de ani, Grace a condus toate rebeliunile din comitatul Connaught.

După ce guvernatorul englez local, Richard Bingham, i-a capturat, prin vicleşug fiii, Grace a luat o decizie uluitoare: i-a scris reginei Angliei, Elisabeta I, cerându-i o întâlnire. În mod şi mai uluitor, suverana a acceptat şi cele două s-au întâlnit la palatul Greenwich. Gărzile de corp ale reginei au fost şocate să descopere că „regina piraţilor" avea asupra ei un cuţit, dar aceasta le-a explicat, calmă, că poartă arma spre a se proteja pe sine, nu spre a o asasina pe Elisabeta.

Pentru că Grace nu ştia limba engleză, iar Elisabeta nu înţelegea deloc dialectul gaelic, cele două au conversat în latină! După o discuţie aprinsă, suverana Angliei a acceptat eliberarea fiilor lui Grace, dar nu şi retragerea forţelor engleze din Irlanda. Astfel, „regina piraţilor" şi-a continuat lupta împotriva cotropitorilor englezi.

Ca şi în cazul naşterii ei, nici anul morţii lui Grace O'Malley şi nici circumstanţele în care aceasta s-a petrecut nu se cunosc. Istoricul irlandez John O'Donovan, adunând informaţii despre Grace pe la 1840, din folclorul local, era de părere că aceasta ar fi încetat din viaţă la o vârstă foarte înaintată, de 72 sau 73 de ani, probabil în acelaşi an cu marea ei rivală, Elisabeta I.

Astăzi în istorie

25 aprilie 1792

Prima execuţie prin ghilotinare din lume

Propusă încă din 1789, de către medicul Joseph-Ignace Guillotin, ca formă de aducere la îndeplinire a pedepsei capitale, ghilotina a fost, de fapt, proiectată, de medicul regelui Ludovic al XVI-lea, Antoine Louis, fiind inspirată de un dispozitiv antic, mannaia, folosit încă de pe vremea romanilor. Dar, spre deosebire de aceasta, care smulgea, practic, prin forţă brută, capul condamnatului, ghilotina avea o lamă ascuţită, care provoca instantaneu decapitarea.

Primul condamnat la moarte care a fost executat prin ghilotinare a fost Nicolas Jacques Pelletier (1756-1792), liderul unei bande de tâlhari şi criminali. În noaptea de 14 octombrie 1791, acesta a atacat, cu ajutorul câtorva complici, un trecător pe strada Bourbon-Villeneuve din Paris, ucigându-l şi jefuindu-l de bani. Criminalul a fost prins în aceeaşi noapte şi judecat a doua zi, sentinţa fiind pedeapsa capitală, fixată pentru 31 decembrie 1791.

Pe 24 decembrie, al doilea Tribunal Criminal a confirmat pedeapsa, însă execuţia a fost amânată, deoarece Adunarea Naţională decretase că decapitarea devenea unica formă de execuţie acceptată în Franţa, dar, pe de altă parte, refuza să mai avizeze decapitările cu toporul, considerându-le o reminiscenţă a hulitului regim feudal. Pelletier a aşteptat în temniţă construirea unei ghilotine la Strasbourg, după indicaţiile lui Antoine Louis.

În acest timp, călăul public, Henri Sanson, testa maşinăria pe cadavre preluate de la spitalul Bicetre. Într-un final, pe 23 martie 1792, Adunarea Naţională s-a pronunţat în favoarea decapitării prin ghilotinare, iar pe 25 aprilie, la ora 3:30 după-amiaza, deţinutul a fost executat.

Mulţimea uriaşă adunată să vadă macabrul spectacol a început să strige „Daţi-ne înapoi vechea noastră spânzurătoare!", dezamăgită că execuţia durase atât de puţin. Execuţiile prin ghilotinare vor continua în Franţa până în 1981, când pedeapsa cu moartea s-a abolit.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Grupa sangvină şi sportul

Grupele sangvine reprezintă hărţi clare ale profilului nostru biologic, fiind elementele de bază ale sistemului imunitar. Surprinzător însă pentru a ajuta creşterea imunităţii se recomandă adoptarea unei anumite diete, dar şi practicarea unei activităţi fizice adecvate grupei sangvine.

Astfel, persoanele care au ***grupa 0*** prezintă sensibilitate la alergeni şi predispoziţie la afecţiuni cum sunt astmul, bolile tiroidei şi boli ale sistemului digestiv. Se recomandă o dietă pe bază de peşte, carne de pui şi de vită. Lactatele, ouăle şi cerealele trebuie consumate cu moderaţie. exerciţiile fizice indicate trebuie să fie intense, de genul aerobicului sau joggingului.

Persoanele cu ***grupa sangvină A*** sunt expuse riscului de a suferi de boli cardiovasculare, diabet şi cancer. Li se recomandă alimentaţie vegetariană şi peşte. Activităţile fizice recomandate constau în plimbări sau exerciţii de yoga sau pilates.

Pentru ***grupa sangvină B*** specialiştii spun că există o predispoziţie la alergii şi la boli legate de vezica urinară. Sunt recomandate înotul, tenisul, mersul pe bicicletă şi o alimentaţie diversificată.

Cei cu ***grupa AB*** dezvoltă mai rar alergii, dar prezintă riscuri pentru anemii şi boli cardiace. Dieta potrivită se bazează pe lactate, legume, peşte, fructe, iar ca activităţi fizice li se recomandă cele relaxante.

Concluzia? Cu o dietă sănătoasă şi practicarea unor sporturi adecvate grupei de sânge organismul este mai viguros.

Dr. ANDY ANDREI

Roşu şi negru

Noul look sugerat de creatorii de la Dior la săptămâna modei conţine accente specifice anilor '50. Talia marcată, fuste midi, imprimeuri şi carouri roşu şi negru. Pălării cu boruri înguste şi calote înalte vor accentua feminitatea, la fel cu rochiile asimetrice cu volane ingenios plasate.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Drumul spre o viaţă lungă

După cum se ştie, bărbaţii şi femeile au necesităţi nutriţionale diferite, mai ales după o anumită vârstă.

Un studiu realizat de prestigioasa Universitate Harvard pe mai mult de 120.000 de femei, a ajuns la câteva concluzii surprinzătoare după 35 de ani!

Este cel mai lung şi mai amplu studiu realizat vreodată pe femeile mai în vârstă, prin urmare rezultatele acestuia sunt cele mai relevante în prezent, arată dr. nutriţionist Cristian Panaite. Mai întâi vă reamintim că fumatul şi colesterolul scurtează viaţa.

De când a început cercetarea, în 1974, mii de participante au murit... din păcate prea puţine din cauze naturale...

După 35 de ani de muncă ştiinţifică riguroasă, cei de la Harvard au putut comunica „factorii de risc ai mortalităţii", comparând riscurile între ele.

Principala cauză a morţii? Bolile de inimă!

Colesterolul? Factorul de risc cu cea mai mare pondere.

Pe locul doi în clasamentul trist al cauzelor de deces se află (din nou, nicio surpriză) diverse tipuri de cancer provocat de prostul obicei de a fuma.

Cercetătorii au comparat cele două riscuri de top, iar concluzia lor este cel puţin incomodă: consumul zilnic al unei cantităţi de colesterol echivalente cu cea conţinută de un singur ou scurtează viaţa unei femei la fel ca obiceiul de a fuma 5 ţigări pe zi timp de 15 ani! În schimb, fibrele şi nucile prelungesc viaţa. Deci colesterolul şi fumatul scurtează viaţa femeilor, dar ce anume le-o prelungeşte?

Simplu şi eficient: fibrele! Consumul zilnic a unei singure căni de fulgi de ovăz le prelungeşte viaţa la fel de mult ca 4 ore de jogging pe săptămână!

Atenţie! Nu există niciun motiv să nu le faceţi pe amândouă!

Şi nu subestimaţi nucile, care sunt cel mai strâns legate de longevitate! Doar doi pumni de nuci pe săptămână echivalează cu încă 4 ore de jogging săptămânal.

Scăpat de sub control, colesterolul, existent doar în produsele de origine animală, este principala cauză a morţii în rândul femeilor. Mâncaţi mai puţine ouă şi carne grasă. În schimb, aportul zilnic de fibre şi nucile de orice fel protejează sănătatea şi prelungesc viaţa. De exemplu, în drumul spre o viaţă lungă faceţi un pas mâncând o porţie de fasole şi un pumn de nuci.

Gastronomice

Crap umplut

1,500 kg peşte, puţin ulei, 1/2 păhărel vin, o ceapă, o bucăţică unt (untură), sare şi piper.

Umplutura: ***2 ouă, 2 cătei usturoi, 200 g slănină, o legătură pătrunjel verde.***

Curăţăm peştele, scoatem osul amar de la cap, dăm sare şi piper, turnăm puţin ulei şi puţin vin şi lăsăm să stea cam o oră. Pregătim o umplutură din ouă tari (fierte), usturoi, pătrunjel verde şi slănină, tocate împreună cu laptii crapului şi cu o bucăţică de ceapă prăjită. Punem şi puţin pesmet. Amestecăm bine, umplem crapul şi îl coasem. Punem peştele în tavă şi turnăm deasupra 1/2 pahar de apă şi 1/2 pahar de vin. Punem şi o bucăţică de unt sau de untură. Dăm la cuptor, iar după o oră, când crapul s-a rumenit pe o parte, îl întoarcem pe partea cealaltă. Când este gata, îl servim.

Tort de bezele

8 albuşuri, 400 g zahăr pudră, unt pentru uns tava.

Crema: ***o lingură cu vârf cacao, 3 linguri făină, 4 linguri zahăr, 500 ml lapte, 100 g unt proaspăt, rom sau esenţă de portocale.***

Se bat albuşurile spumă şi se adaugă, amestecând uşor, zahărul. Se coc pe rând patru foi, întinzând albuşul potrivit de gros pe fundul tăvii de tort, bine uns cu unt şi presărat cu făină. Se scot foile numai după ce s-au răcorit complet, altfel se sfărâmă. Se fac separat câteva bezele mici, pentru garnitură.

Pentru foi preparăm următoarea cremă: freacăm cacao cu 1-2 linguri lapte, până se înmoaie complet. Adaugăm zahărul, apoi făina, amestecând continuu, şi turnăm laptele clocotit. Aşezăm cratiţa pe aragaz şi o ţinem până începe să fiarbă. Amestecăm să nu se prindă de fund şi să nu rămână cocoloşe. Când este destul de legată, o dăm la o parte şi după ce s-a răcorit, punem pe rând bucăţele mici de unt frecând mereu, până încorporăm tot untul şi crema a devenit spumoasă. Adaugăm rom sau esenţă de portocale.

În loc de crema de mai sus, se poate pune între foile de bezele numai frişcă bătută cu zahăr. Tortul se aşază cu o oră înainte de a fi servit; dacă aşteaptă mai mult, foile de bezele se înmoaie prea tare.

Dosarele frumuseţii

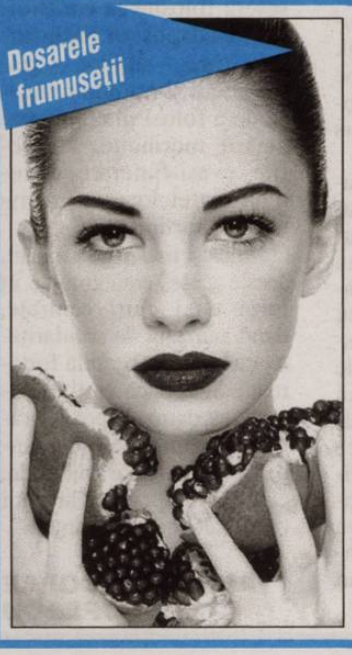

Tratamente valoroase

Pentru multe femei apariţia şi accentuarea ridurilor este un veritabil motiv de anxietate. Un fals motiv pentru că specialiştii oferă soluţii de estompare sau chiar de dispariţie.

Cel mai important pas care ajută tenul să-şi menţină supleţea este demachierea. Dacă porii sunt curaţi, tenul poate să respire şi să se refacă pe timpul nopţii. La fel de importante, mai ales după 30 de ani, sunt cremele de zi şi de noapte.

◆ Pasul următor îl reprezintă folosirea cremelor cu retinol, element care poate şterge unele riduri destul de adânci. În câteva zile de folosire ridurile încep să se estompeze, pentru ca după câteva săptămâni să dispară.

◆ Un tratament valoros, ce merită a fi încercat, este masca energizantă cu rodii. Se aplică pe faţă şi după 15 minute se observă un ten neted, fără urmă de oboseală şi cu porii perfect închişi.

◆ Zona ochilor, prima care începe să se rideze, necesită o îngrijire atentă. Cremele antiaging speciale pentru ochi acţionează eficient estompând ridurile fine din această zonă.

◆ Şi apele florale au efect regenerator. Apa de trandafiri şi cea de mentă sunt cele mai potrivite pentru îngrijirea tenului obosit, tern şi lipsit de energie. Se folosesc ca atare, aplicându-se pe ten. Ce efect au? Împrospătează, calmează diverse iritaţii, tonifică şi redau tenului strălucirea naturală.

◆ În cazul unui ten obosit şi ridat, au efect benefic şi uleiurile naturale din sâmburi de caise, uleiul de morcovi sau uleiul de susan. Acestea întineresc aspectul tenului, previn îmbătrânirea şi redau luminozitate tenului.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

OZN-uri din al Doilea Război Mondial

La ora actuală sunt destul de bine cunoscute întâlnirile piloţilor militari din cel de-al Doilea Război Mondial cu acele ciudate globuri luminoase, numite „foo fighters". Le-au observat toate părţile beligerante, fiecare fiind convinsă că sunt noi arme secrete ale inamicului. Cu toate acestea, nu se cunoaşte niciun caz în care ele să fi atacat vreun avion, iar atunci când s-a tras în ele, cu diverse tipuri de armament, păreau invulnerabile.

S-a vorbit mai rar despre alte cazuri, în care obiectele neidentificate au fost ceva mai mult decât nişte globuri luminoase inofensive. Incidentele *„Motherships"* din 1942 sunt, probabil, un bun exemplu de astfel de întâlniri. Rapoartele piloţilor au fost suficient de serioase pentru ca Ministerul britanic al Apărării să decidă să efectueze propriile investigaţii asupra lor.

Conform unuia dintre rapoarte, echipajul unui bombardier *Lancaster* a văzut un „obiect uriaş" zburând deasupra lor. Au estimat că dimensiunea sa putea fi de la 70 la 100 de metri. Opt lumini – aranjate în perechi – străluceau sub uriaşul obiect. Având în vedere altitudinea aparentă, s-a estimat că el se deplasa cu viteza de opt sute de kilometri pe oră.

„Un obiect uriaş"...

În plus, căpitanul Lancasterului a raportat că văzuse, acelaşi obiect, şi cu câteva luni mai devreme. Întâlnirea s-a produs, ca şi în cazul de mai sus, în timpul unei misiuni de bombardament al unor obiective din teritoriului ocupat de Germania. Cu acea ocazie, obiectul misterios zburase sub nivelul lor, timp de câteva minute, înainte ca să dispară. În ciuda rapoartelor oficiale, observaţiile rămân, până azi, neexplicate.

Un alt caz este cel al lui Gerry Casey, care efectua, la 5 aprilie 1943, deasupra Oceanului Pacific, exerciţii de „zbor orb", cu un pilot elev, care stătea cu capul sub capotă, bazându-se exclusiv pe echipamentele de navigaţie. La un moment dat, Casey a observat un fulger strălucitor de lumină venind dinspre *Santiago Mountain* aflat nu departe de Long Beach, California. În scurt timp, fulgerul a devenit un obiect care accelera către ei.

Casey i-a ordonat atunci elevului să iasă de sub capotă. Amândoi au fost martori la o balansare puternică a aeronavei. Mişcarea nu a durat mai mult de o secundă. Casey va descrie mai târziu apariţia ca fiind „deosebită de orice avion pe care l-am văzut vreodată!" Uimit la culme, Casey s-a întins către aparatul fotografic. Dar, pe când era pe punctul de a face o fotografie, s-a oprit, gândindu-se că aeronava misterioasă ar putea fi un vehicul militar secret. Pentru a nu da de vreun bucluc, din cauza fotografierii neautorizate a unui astfel de vehicul, a renunţat.

Nou-venitul şi-a menţinut poziţia, alături de avionul lor, timp de circa treizeci de secunde, înainte de a face o „întoarcere curbă" ciudată, după care, într-o clipă, a dispărut deasupra oceanului.

La aterizare, Casey şi studentul său au discutat incidentul, în particular. Ei au căzut de acord că viteza estimată a navei a fost undeva aproape de 7000 mph (peste 11000 km/oră, deci de aproape zece ori viteza sunetului). De asemenea, el nu avea elice sau alte mijloace vizibile de propulsie.

Amândoi au mai spus că nava părea „să se învârtă" sau să facă o mişcare oarecum răsucită. Aceasta este o observaţie interesantă, întrucât unii cercetători presupun că propulsia OZN-urilor implică îndoirea spaţiului sau a atmosferei. Această proprietate i-ar conferi şi efectul apariţiei şi dispariţiei instantanee.

În credinţa că a asistat la testarea unui avion militar secret, Casey nu a discutat incidentul, mult timp, cu nimeni. Abia pe măsură ce alte rapoarte OZN au devenit publice după război, Casey a vorbit şi el despre observaţia sa. Nici azi nu se cunoaşte vreo aeronavă militară capabilă de ceea ce a văzut el atunci.

În 1943, francezul Daniel Leger, de douăzeci şi unu de ani, era recrutat în serviciul de muncă obligatorie, într-un lagăr din zona Gdynia, pe coasta baltică a Poloniei, pe atunci ocupată de germani.

Leger a povestit ulterior că în ziua de 18 iulie 1943, el căpătase permisiunea

de a merge până într-o localitate învecinată. A plecat foarte devreme, pe jos, din cauza lipsei mijloacelor de transport. Pentru a scurta drumul, a luat-o peste o porţiune plină de dune de nisip.

Dacă e să-l credem, la un moment dat, a văzut un un obiect metalic, mat, pe jumătate înfundat în nisip. În faţa obiectului era o femeie cu păr blond, lung, îmbrăcată de la gât până in tălpi într-o salopetă neagră, mulată. Leger spune că a tras concluzia că femeia este un pilot german de testare, de la baza navală din apropiere, iar obiectul e un tip nou, secret, de avion. Femeia l-a făcut să înţeleagă, prin gesturi, că îi cere să o ajute să elibereze din nisip obiectul, care semăna cu „două farfurii lipite între ele". Au reusit aceasta după circa zece minute. Apoi, femeia misterioasă, făcând câteva manevre ciudate, a intrat în vehicul, acesta s-a ridicat, iar apoi, a ţâşnit direct în sus şi a dispărut în înaltul cerului.

Generalul maior rus *Boris Surikov*, specialist de vârf în rachete şi arme nucleare, personalitate proeminentă a Statului Major al armatei sovietice, mult timp expert la conferinţele de dezarmare de la Geneva, a declarat, în 1994, unor producători britanici TV că în 1944, la o dată nespecificată, zbura spre România, împreună cu comandantul aeronavei, maiorul Bajenov, la bordul unui avion sovietic de 14,5 tone, având ca misiune bombardarea unei rafinării de ţiţei.

...şi unul „eliptic"

Erau la o altitudine de cinci mii de metri, deasupra Ukrainei de sud-vest, când au zărit, venind spre ei, din faţă, un obiect eliptic, luminos, sölid, cam de două ori mai mare decât navetele spaţiale americane. Aerul parcă devenise luminos în jurul său, „ca un răsărit de Soare localizat". Ceea ce vedeau nu semăna cu nimic cunoscut şi cei doi s-au gândit că e poate un nouă armă germană.

Avionul se scutura din ce în ce mai tare, presiunea uleiului a crescut alarmant, iar în preajma geamului se simţea o încărcătură electrostatică puternică. Deşi la un moment dat obiectul păruse că a trecut de ei, aripile continuau să scânteieze de o mulţime de descărcări electrice.

Maiorul Bajenov a apreciat că aparatul era pe punctul de a lua foc, împreună cu încărcăturile explozive, drept urmare a luat decizia să arunce la întâmplare încărcătura de două tone de bombe deasupra unui câmp din Ucraina.

Apoi, lent (pentru a trage de timp), s-au întors la baza lor, raportând, de teama curţii marţiale, efectuarea cu succes a misiunii de bombardament. Au păstrat apoi, mult timp, secretul acestui incident. Când Surikov a discutat, mai târziu, întâmplarea cu mai mulţi oameni de ştiinţă, aceştia nu au exclus ca ceea ce au văzut cei doi să fi fost creaţia unei civilizaţii mult superioare celei pământene.

Un alt incident s-a petrecut, în vara anului 1945, la *Hanford Engineering Works*, din statul Washington, o întreprindere care producea plutoniu şi alte materiale necesare pentru primele bombe nucleare, în cadrul Proiectului Manhattan. Desigur, ar fi fost extrem de periculos ca ceea ce se fabrica aici să ajungă „în mâini greşite". Astfel că, şi după câteva săptămâni de la sfârşitul războiului, în vara anului 1945, forţele aeriene ale SUA au menţinut escadrile de patrulare pentru a proteja zona din vecinătatea fabricilor.

Într-o după-amiază, radarul de la Pasco, aflat la şaizeci de mile depărtare, a semnalat apariţia unui obiect zburător mare şi rapid. Acesta se îndrepta direct spre întreprindere, iar, când a ajuns acolo, s-a oprit plutind deasupra ei.

Pilotul veteran, instructor, Roland D. Powel, împreună cu alţi câţiva piloţi, au decolat cu avioanele lor *Grumman F6F Hellcat* pentru a întâmpina acest vizitator misterios. În curând ei au avut în vizor vehiculul, estimând că acesta „avea dimensiunile a trei portavioane!", iar altitudinea sa era de peste 65.000 de picioare (aproape 20 de kilometri), cu aproape 30.000 de picioare mai sus decât puteau urca avioanele lor.

În cele din urmă, escadrila s-a întors la bază pentru a aştepta alte ordine. Cât timp erau încă în avioanele lor, obiectul s-a ridicat drept în sus, cu viteza fulgerului. Apoi a dispărut de pe radar.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

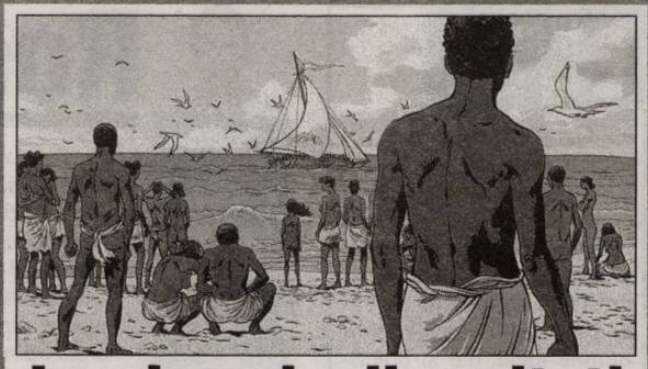

Insula sclavilor uitaţi

Acum peste un sfert de mileniu, istoria navigaţiei a înregistrat o întâmplare tragică şi care poate da de gândit oricând despre ceea ce înseamnă deseori fiinţa umană în jocul destinului, dar şi în ochii altor semeni.

În anul 1761, vaporul francez Util a eşuat în dreptul insulei Tromelin, la 500 kilometri de coastele Insulelor Réunion şi Madagascarului. La bord se aflau circa 160 de sclavi malgaşi. Jumătate din ei s-au înecat. Echipajul a plecat apoi mai departe, abandonându-i pe ceilalţi pe insula pustie. Impresionanta istorie a fost scoasă la iveală graţie arheologiei.

Evadare criminală

În vremea respectivă Franţa şi Anglia purtau Războiul de Şapte Ani, un fel de conflagraţie mondială rău-prevestitoare. Fregata Utile a fost trimisă în Madagascarul de astăzi pentru „revitalizarea coloniilor", dar guvernatorul actualei insule Mauritius a interzis provizoriu vânzarea sclavilor.

Era însă o afacere înfloritoare, astfel că traficanţii şi-au văzut de scopurile lor, iar căpitanul Jean de Lafargue a îmbarcat clandestin cei 160 de negri, pe care a ales să-i vândă pe altă insulă, însă urmând o rută nouă şi navigând noaptea. În aceste condiţii s-a produs naufragiul pe Tromelin, tragedie în care au pierit şi 18 membri ai echipajului. Iniţial, 210 naufragiaţi au ajuns pe uscat, iar de atunci teritoriului pustiu i s-a spus Insula Nisipurilor.

Era o chestiune de viaţă şi de moarte pentru sutele de nefericiţi – marinari şi malgaşi –, care însă au ştiut să se organizeze rapid. Au săpat un puţ şi cu ajutorul sclavilor au construit o navă din resturile epavei, dar cu care numai francezii au plecat, promiţându-le că se vor întoarce să-i recupereze. Erau obligaţi la odiosul gest „din lipsă de loc pe vas", cum avea să scrie ulterior locotenentul Barthélémy Castellan du Vernet.

O nouă „facere a lumii"

Aici începe altă tragedie. Circa 80 de sclavi au fost lăsaţi în voia sorţii, fiind nevoiţi să rămână pe insula 15 ani, uitaţi de toată lumea. Cu excepţia lt. du Vernet, care l-a înştiinţat pe ministrul marinei, dar abia în 1776 o corvetă a pornit spre insula naufragiaţilor, sub comanda lui Jacques Marie de Tromelin. Între timp însă, inevitabilul se produsese: dintre toţi malgaşii, doar şapte femei şi un bebeluş de 8 luni supravieţuiseră. Din păcate, despre modul cum au rezistat pe insula lipsită de vegetaţie arhivele scrise au păstrat o tăcere deplină. Abia nu de mulţi ani (între 2006 şi 2013) pe insula de corali cu suprafaţa de numai 1 km², unde funcţionează din 1954 o staţie meteo, au fost trimise patru misiuni arheologice.

Izolaţi şi ei de lume, cercetătorii au trăit o experienţă şocantă, dar şi surprize majore. Sub stratul de nisip îndepărtat, au găsit unelte confecţionate incredibil de minuţios din metalele recuperate din vechiul naufragiu (topoare, cuţite, ciocane, linguri, foarfece), dar şi o întreagă veselă foarte ordonat aşezată în spaţiul ce putea fi considerat bucătărie.

Hrana nefericiţilor se-nţelege că era compusă din surse locale: păsări, peşte, moluşte. Focul, aprins cu silex şi cărbune recuperate de pe Utile, era întreţinut cu lemn adus la ţărm tot de mare. Coralii şi gresia fuseseră folosite la construirea de adăposturi rudimentare, care – uluitor – respectaseră şi tradiţia malgaşă de a folosi piatra numai pentru morminte, încăperile cvasi-funerare devenind astfel locuinţe rezistente la furtuni.

Încă şi mai impresionant, aceste „case" erau grupate în jurul unei curţi centrale, dând senzaţia de solidaritate, ca într-o veritabilă fortăreaţă. Sau, dacă vreţi, o dovadă că oamenii pot supravieţui împreună adaptându-se condiţiilor naturale, chiar şi împotriva laşităţii criminale a altor „oameni".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Benzi desenate bimilenare!

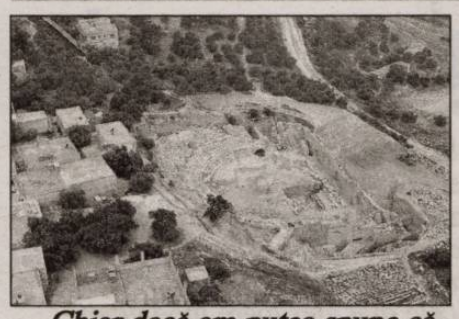

Chiar dacă am putea spune că în ziua de astăzi nimic nu ne mai poate mira cu adevărat, o idee precum cea de mai jos nu ne lasă chiar indiferenți. Mă rog, totul se datorează educației moderne, care pretinde că anumite realizări și descoperiri nu pot aparține strict decât unei anumite epoci, și nu alteia. Și aceasta, în pofida unor evidențe frapante.

Între viață și moarte

Sigur, nu vom vorbi despre reviste vechi de milenii, care să-i încânte pe copii cu personaje ca Rahan, Xena, cu războaie intergalactice ori cu tot felul de creaturi mutante. Descoperirea prezentată mai jos – arheologică, desigur – se dovedește a fi cât se poate de realistă și pragmatică, totuși pare creată pentru un anumit „public cititor" din viitorul epocii respective. Sau poate că autorii actuali de benzi desenate vor fi fost inspirați de ceva straniu venit din trecut?

Ne explică mai detaliat cum stau lucrurile publicația LiveScience, referindu-se la un mormânt roman de secol II î.Hr., descoperit recent pe teritoriul Iordaniei, în interiorul căruia apar reprezentări „în succesiune logică" despre viața unui oraș din apropiere, Capitolias.

Sute de caractere ilustrate, incluzând zei, oameni și animale, sunt reproduse pe mormânt, scrierea aramaică (cu folosirea literelor grecești) și cifrele explicând despre ce anume e vorba. „Inscripțiile sunt de fapt similare cu bulele de vorbire din cărțile cu benzi desenate, deoarece descriu activitățile personajelor, care oferă explicații despre ceea ce fac", a declarat cercetătorul Jean-Baptiste Yon, de la laboratorul de istorie și izvoare antice – HiSoMA.

Mai degrabă decât lupte ale super-eroilor, numeroase personaje sunt înfățișate făcând lucruri lumești, cum ar fi recoltarea de culturi sau construirea de ziduri defensive. Dintre replicile lor putem cita: „Eu sunt cioplitor în piatră." sau „Vai, mie! Sunt mort!"

„Șoferii" din Antichitate

Pictura murală s-a păstrat foarte bine și, chiar dacă înfățișează scene pline de viață și culoare, ea se referă la curățirea mormântului din situl Capitolias, cu ajutorul lui Dionysos și al altor zei. Descoperite în 2016 în orașul Beyt Ras, mormântul și lucrările sale remarcabile au fost recent dezvăluite publicului. Locația este remarcabil de bine conservată, măsurând aproximativ 52 de metri pătrați și conținând două camere funerare. Picturile acoperă pereții și tavanul din camera principală, inclusiv aproape 260 de cifre, însoțite de 60 de inscripții. Imaginile construcției transmit o foarte intensă activitate (dar și ideea de haos), în fapt, scene de viață. De pildă, „imagini asemănătoare cu... conducătorii de mașini organizează muncitorii și utilaje de tăiere a pietrelor, care duc uneori la accidente", a declarat cercetătorul HiSoMA Julien Aliquot.

Capitolias face parte dintr-o regiune cunoscută sub numele de Decapolis, iar alte morminte care au supraviețuit în această zonă au fost de asemenea decorate cu picturi colorate. Dar opera de artă din interiorul acestei noi descoperiri este neobișnuită prin abundență și detalii. De asemenea, textul aramaic este rareori văzut în picturile descriptive din această perioadă, alături de cele mai tradiționale etichete grecești, au declarat experții.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Grădina Botanică din Cluj-Napoca

Un important obiectiv turistic și totodată un excelent spațiu didactic și științific al Municipiului Cluj o constituie, fără îndoială, Grădina Botanică „Alexandru Borza". Construită în anul 1920, în perioada de așezare pe temeiuri solide a Universității Babeș Bolyai, grădina acoperă o suprafață de aproximativ 14 hectare, fiind situată în partea sudică a orașului. Conține nu mai puțin de 10 mii de specii de plante provenite din toate colțurile lumii și este structurată pe mai multe sectoare: ornamental, fitogeografic, sistematic, economic și medicinal. Faptul că deține o varietate atât de mare de plante a făcut ca Grădina Botanică din Cluj să fie cotată drept una dintre cele mai prestigioase astfel de locații din întreaga lume. Flora și vegetația din țara noastră este reprezentată foarte bine prin plante aduse din Banat, Moldova, Oltenia, dunele maritime ale Mării Negre, Câmpia și Podișul Transilvan, dar și din Munții Carpați. Relieful variat a permis aducerea de plante din munții Caucaz, Balcani, Himalaya, dar și din zona Mării Mediterane. De asemenea, este cea mai cunoscută instituție culturală de acest gen din țară, precum și cea mai veche având în vedere că primele eforturi pentru înființarea ei datează de mai bine de un secol și jumătate. O vizită în această adevărată oază de verdeață oferă câteva ore de bucurie și relaxare oricui îi trece pragul. Cea mai mare atracție a muzeului natural o reprezintă Grădina japoneză, amenajată după tipicul nipon, având, pe lângă plantele specifice zonei, un pârâu și o căsuță în stil japonez. Cu totul specială este și Grădina romană, înfrumusețată cu vestigii arheologice veritabile, provenite din vechea colonie romană Napoca. O statuie a lui Ceres, zeița cerealelor și a pâinii, domină spațiul destinat agriculturii contemporane românești, unde se dezvoltă în deplină armonie cu natura plante cerealiere.

GABRIEL TUDOR

Sărbători creștine

Săptămâna Patimilor

Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor este în creștinism ultima săptămână a Postului Mare și cea care precede Sărbătoarea Învierii Domnului.

Deși există puține informații privitoare la modul cum era prăznuită de Biserica Timpurie, se pare că aceasta este o practică foarte veche. În secolul al IV-lea devenise chiar un obicei structurat după un model asemănător cu cel din zilele noastre.

Săptămâna este marcată în mod deosebit de Patimile și Răstignirea Mântuitorului.

Prima zi a acestei perioade sacre pentru întreaga lume creștină – ***Luni*** – este dedicată vânzării lui Iosif de către frații săi. Acuzat de desfrânare, este aruncat în temniță de unde, în urma tâlmăcirii unor visuri, este scos și numit administrator al Egiptului. Această recunoaștere a lui Iosif prefigurează biruința lui Hristos asupra păcatelor lumii. Tot acum se face pomenirea smochinului neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. Pilda semnifică faptul că la Judecata de Apoi, Iisus îi va pedepsi pe cei ce nu au rodit.

Marți se face pomenirea celor 10 fecioare, dintre care cinci l-au așteptat pe Hristos cu candelele pline de ulei, iar celelalte cu candelele goale. Candela fără ulei reprezintă totala nepăsare față de ceilalți, iar candela cu ulei simbolizează evlavia, însoțită de milostenie. Astfel, pe cinci dintre ele le numește „înțelepte", iar pe celelalte cinci „nebune".

Miercuri se face pomenirea femeii păcătoase, care a spălat cu lacrimi și mir picioarele Mântuitorului. Când Iisus era în casa leprosului Simion, o femeie păcătoasă s-a apropiat de El și i-a turnat pe cap prețiosul mir. La acest gest a îndemnat-o dragostea pe care a văzut-o la Hristos, manifestată față de toți. Se gândea că dacă Iisus îi poate vindeca pe toți, o va ierta și pe ea pentru păcatele sale, lucru care s-a și întâmplat.

Joi se prăznuiesc patru momente semnificative: Spălarea picioarelor, Cina cea de taină, Rugăciunea din grădina Getsimani și Vânzarea și prinderea Mântuitorului.

Înainte de a începe Cina, Hristos s-a sculat, și-a dezbrăcat hainele și a spălat picioarele tuturor, apoi a instituit Taina Sfintei Împărtășanii. După aceea s-a rugat în Grădina Getsimani „cu sudoare de sânge", după cum este menționat în Evanghelia lui Luca. Aici în grădină a fost prins de soldații romani aduși de Iuda, care îl vânduse pentru 30 de arginți.

Mântuitorul a fost dus la Ana, la Caiafa și în cele din urmă la Pilat. În acest timp, Petru s-a lepădat de trei ori de Hristos, negând că-L cunoaște și și-a dat seama de grăvitatea cuvintelor sale abia după cel de-al treilea cântat al cocoșului, după cum îi prorocise Mântuitorul.

În ***Vinerea Mare*** se face pomenirea Patimilor Domnului, a cumplitelor sale suferințe și moartea sa pe cruce, moment în care cerul s-a întunecat, pământul s-a cutremurat și mulți din morminte au înviat.

În ***Sâmbăta Mare*** este prăznuită îngroparea lui Iisus cu trupul, ajunul Sfintei Învieri, care va aduce pace și bucurie în sufletele noastre.

IRINA STOICA

O artă fără vârstă și fără „genii”

Noi o numim *arta încondeierii ouălor* și o legăm de Sărbătoarea Învierii Mântuitorului.

Cu toate acestea, nu greșim deloc dacă vorbim despre un gen de artă colectivă, într-un anume fel anonimă, în sensul că nu putem vorbi neapărat despre artiști celebri și epigoni, despre curente artistice și influențe stilistice ori tehnice, nu putem filosofa pe marginea unor subiecte de creație mai mult sau mai puțin originale și așa mai departe.

Cu atât mai valoroase devin astfel rezultatele muncii creatoare extrem de laborioase și încărcate de o simbolistică ce transcende timpul, tradițiile, credințele religioase, concepțiile despre viață și Univers. Iar cei care pot fi considerați depozitarii și diseminatorii acestei arte magnifice nu sunt altceva decât oameni simpli, în marea lor majoritate țărănci înzestrate nu doar cu răbdare și drag de lucrul migălos, ci și cu o știință tainică de a încifra în imagini și culori incredibile întreaga existență a lumii, de la începuturile ei. Ouăle încondeiate (sau decorate cu diverse desene și forme) sunt răspândite la noi pretutindeni. Pe alocuri, femeile înfrumusețează ouăle fierte pentru Paști foarte simplu, folosind de pildă vopsea obținută prin fierberea foilor de ceapă și aplicarea pe cochilia albă a unor frunze bine conturate, strânse apoi într-un ciorap subțire și fierte astfel pentru a se imprima pe coajă efemera formă dorită.

Dacă asemenea lucrări nu pot fi încadrate în categoria artei autentice a decorării ouălor, ci mai degrabă într-o obișnuință ce ține de tradiție, adevărata artă în domeniu, situată la un nivel de reale capodopere, o regăsim în Bucovina, unde, fără exagerare, putem discuta chiar despre genialitatea simplă, rurală, a unor persoane – în mare parte femei vârstnice – extrem de pricepute și stăpâne pe tehnicile și modalitățile de inovare în domeniu. De fapt, referitor la tehnici e mai dificil să se vorbească despre înnoire, metodele de lucru străvechi negăsindu-și egal. În principiu, se folosesc ceara de albine și pigmenți de culori variate: negru, roșu, verde, albastru, galben, uneori mov, oranj sau nuanțe intermediare.

Motivele predilecte – dat fiind contextul religios în care se realizează ouăle încondeiate – trimit către credința ortodoxă, crucea predominând în imagistica respectivă, cu fascinante variante de culori și decorațiuni adiacente. Însă, pe lângă simbolul central, o multitudine uimitoare de alte simboluri apar în final pe coaja oului: geometrice, florale, elemente cosmogonice („pomul vieții”, „calea rătăcită”, bolta cerului cu soare, lună și stele etc.).

Să menționăm în plus unicitatea metodelor de lucru utilizate. Oul crud se golește mai întâi de albuș și gălbenuș, prin practicarea unor orificii minuscule la cele două capete și „expulzarea” conținutului prin suflare. Lucrul propriu-zis se efectuează cu un instrument foarte simplu, numit chișiță: o mică stinghie de lemn cu un vârf de metal în capăt (asemănător cu acul de tatuaj), care aplică un strat de ceară topită, după un anumit tipar. Când ouăle sunt scufundate ulterior în vopseluri de diferite culori, modelul va rămâne alb sau va păstra culoarea precedentei vopsele în care a fost scufundat. Ceara se topește apoi la foc.

Oricât de mult s-ar vorbi despre arta încondeierii ouălor, singurul element pe deplin edificator rămâne „opera” în sine și din acest punct de vedere se poate afirma cu certitudine că un singur astfel de ou decorat după toate regulile artei, cu infinite arabescuri și jocuri de culori, poate întruchipa un adevărat Cosmos mic. Pentru iubitorii de frumos și de valori spirituale, locul cel mai indicat unde pot afla un veritabil tezaur în acest sens este Muzeul ouălor încondeiate din comuna suceveană Vama.

Împăratul sau ostașul...

Se pare că opulența, adică acea orbire de care sunt cuprinși cei bolnavi de obsesia traiului în lipsa oricărei măsuri, se asociază cu o teamă viscerală, dar nemărturisită, de moarte. Și, cum pentru asemenea indivizi banii nu contează, s-au inventat cele mai aiuritoare modalități pentru supraviețuire, în cazul unor cataclisme planetare sau războaie nimicitoare. În acest context, desigur, cel mai agreat, accesat și încă neocupat este buncărul. De (mare) lux!

Robert Vicino, reprezentant al companiei californiene Vivos, este convins că omenirea nu poate supraviețui pe termen lung în spații mohorâte, de tip „spartan”. *XPoint* este unul dintre adăposturile companiei. Situat în Dakota de Sud și alcătuit din 575 de buncăre militare subterane, este destinat celor care vor să-și petreacă sfârșitul lumii într-o comunitate. Complexul, care poate găzdui aproximativ 5.000 de persoane, oferă confortul unui mic oraș, cu cinematograf, săli de clasă, grădini hidroponice, clinică, sală de gimnastică și spa. Costurile – o „bagatelă”: între 25.000 și 200.000 de dolari.

Buncăre din Dakota de Sud

Există și adăposturi de lux destinate supraviețuirii în regim individual. Unul dintre ele, *The Oppidum*, este considerat cel msi mare adăpost din lume pentru un singur proprietar. Buncărul se află în Cehia și a fost construit de Rusia și fosta Cehoslovacie, în perioada 1984-1994. Este format dintr-o componentă aflată la suprafață și una subterană cu două niveluri, întinse pe 7.200 m . În incinta sa se află o grădină subterană cu lumină naturală simulată, bazin de înot, centru spa, cinematograf, pivniță cu vinuri. Buncărul este protejat prin sisteme complexe de înaltă securitate, de la ziduri înalte și senzori, la tehnologie de apărare automată, și dispune de un sistem sofisticat de comunicare cu exteriorul.

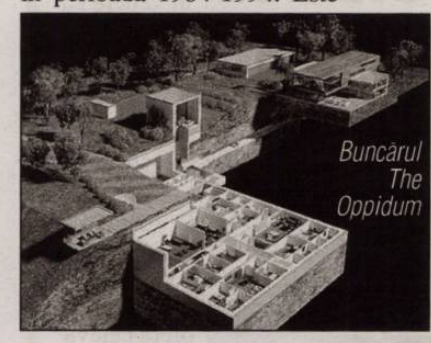

Buncărul The Oppidum

Exemple mult mai uluitoare și incomparabil mai costisitoare din acest domeniu se pot aduce , vorba-ceea, fără număr. „Să fie la ei, acolo”, poate că ar zice majoritatea românilor cu bun-simț. O nedumerire majoră totuși rămâne, oricum: la ce folosesc toate acestea, din moment ce într-o bună zi absolut fiecare ființă umană va putea fi identificată eventual doar pe baza ADN-ului dintr-un morman de „oase goale”. Și, cum se spune într-o cântare ortodoxă, toți se vor întreba: cine să fie acesta – împăratul sau ostașul?

După 30 de ani:

„Întoarcerea” lui Che

9 octombrie 1967, într-o școală abandonată din localitatea boliviană Higuera. Sergentul Mario Terán intră în sala unde era închis rebelul Ernesto „Che” Guevara, având ordinul de a-l împușca. „Ai venit să mă omori. Fii calm și țintește bine! Nu vei ucide decât un om!” – ar fi fost cuvintele adresate de „El Comandante” călăului său.

Conform mărturiei acestuia, făcută publică abia în 1977, un gen de panică inexplicabilă a pus atunci stăpânire pe el și a trebuit să tragă două rafale pentru a-l omorî pe bărbatul de 39 de ani aproape divinizat de o întreagă lume. De dimineață, guvernul bolivian deja anunțase moartea lui Che „în timpul luptelor”, deși el fusese executat sumar.

Până în 1977, când s-a publicat declarația subofițerului bolivian, versiunea oficială era că el se sinucisese după asasinarea lui Che. În realitate, el a trăit sub o identitate falsă, ceea ce spune foarte multe despre actul în sine și dedesubturile asasinatului; o execuție ordonată, se spune, de către președintele Barrientos Ortuño, fără măcar o judecată formală, din nenumărate motive. Există însă și varianta implicării decisive a americanilor (chiar în satul respectiv se afla un agent CIA, Felix Rodriguez), cu acordul tacit al sovieticilor, extrem de „incomodați” de dezvăluirile publice ale liderului castrist vizând duplicitatea regimurilor comuniste în privința destinului popoarelor din lumea a treia, pentru care acesta lupta activ.

Corpul lui Guevara și ale altor *guerilleros* au fost transportate de armată cu elicopterul la spitalul din Vallegrande, unde au fost expuse pentru presa mondială. Un medic militar i-a amputat mâinile, în scopul autentificării corpului și ca probă a morții sale. Apoi, toate cadavrele au fost aruncate într-o groapă comună a cărei localizare a fost ținută secretă, pentru a nu deveni loc de pelerinaj.

În iunie 1997, o echipă de geologi cubanezi și antropologi judiciari argentinieni a deshumat rămășițele a șapte bărbați, de sub o pistă a aeroportului din Vallegrande, iar analizele AND au confirmat că între aceștia se afla și cadavrul lui Ernesto Guevara. Acesta a fost depus în mausoleul din orașul cubanez Santa Clara, organizându-i-se funeraliile de erou național.

La spitalul din Vallegrande, asistente și femei din oraș ar fi remarcat o asemănare între chipul lui Che și reprezentările christice, tăind meșe din părul lui pentru a-și face talismane.

De asemenea, fotografiile cadavrului acestuia cu ochii deschiși, publicate în presa vremii, au dat naștere unor legende, precum „San Ernesto de La Higuera” și „El Cristo de Vallegrande”. La începutul anilor 1990, în cele două regiuni din Bolivia a apărut chiar un cult religios al lui Che legat de catolicism, cu o serie de slujbe speciale ținute în numele său.

Pagină realizată de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Tradiții de Paști

◆ *Lumânarea de Înviere trebuie păstrată în casă*

și aprinsă în caz de boală, alte supărări sau calamități naturale.

◆ *În dimineața de Paști este bine să te privești mai înainte de orice într-un vas cu apă neîncepută, pentru a avea vedere bună tot anul.*

◆ *În ziua de Paști nu se mănâncă oul cu sare. Se spune că altfel vei transpira abundent tot anul.*

◆ *Se crede că cei ce mor în ziua de Paști sunt scutiți de judecata divină și ajung direct în rai.*

◆ *Dacă păstrezi un ou roșu 40 de zile după Paști și*

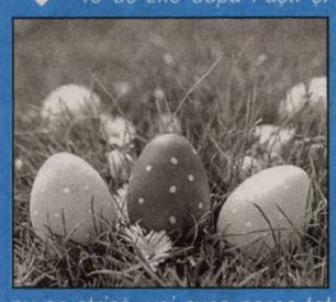

nu se strică, vei avea noroc tot anul.

◆ *În Bucovina în noaptea de Înviere fetele se duc în clopotniță și spală limba clopotului. Cu această apă se spală în dimineața de Paști pentru a fi frumoase tot anul.*

◆ *De Înviere este bine să porți o haină nouă. Aceasta simbolizează purificarea.*

◆ *Tradiția spune că te vei întâlni pe lumea cealaltă cu toți cei cu care ai ciocnit un ou de Paști.*

Bazilica Sfântul Petru

Aflată în cetatea Vaticanului, în interiorul statului pontifical, Bazilica Sfântul Petru a fost ridicată pe locul în care se crede că a fost îngropat Sfântul Apostol al cărui nume în poartă.

Tradiția spune că după Răstignirea Mântuitorului, care a avut loc în anul 33 al erei noastre, Petru, unul dintre principalii săi discipoli, a devenit, așa cum fusese însărcinat de Iisus, cel mai bun și mai eficient organizator al bisericii creștine. Vreme de 30 de ani a predicat în Palestina apoi, în jurul anului 64 a venit la Roma, unde, în timpul persecuțiilor lui Nero, a fost prins și condamnat la moarte. La cererea sa a fost răstignit cu capul în jos, pentru că nu se simțea demn să moară la fel ca Hristos.

Tot tradiția spune că ar fi fost îngropat într-un cimitir din apropierea circului, mormântul său fiind marcat. Creștinii au construit apoi aici un altar la care veneau să se închine credincioși din toate colțurile țării și, după 313, când Edictul din Milano a pus capăt persecuțiilor, împăratul Constantin a ordonat ridicarea unei biserici în locul respectiv. Lucrările s-au desfășurat între anii 318-329, edificiul fiind considerat unul dintre cele mai vechi din lume

Era conceput în formă de cruce latină, cu naos lung și două abside. Se spune că pentru noua construcție au fost aduse coloane și pietre de pe Muntele Templului din Ierusalim.

Dimensiunile erau impresionante, pentru vremurile respective, dar nu doar lungimea de 110 metri îi crease faima în lume, ci mai ales faptul că era reședință principală a papilor, considerați succesori ai Sfântului Petru. Aici a fost încoronat în ziua de Crăciun a anului 800 Carol cel Mare, regele francilor, ca împărat al Sfântului Imperiu Roman. În anul 846, Bazilica Sfântul Petru a fost incendiată în urma unei incursiuni arabe și, după ce a restaurat-o, Papa Leon al

Baldachinul Sfântului Petru

IV-lea (847-855) a construit în jurul ei un zid protector.

În secolul al XV-lea, așezământul ajunsese însă într-o stare de ruină avansată din cauza cutremurelor, a incendiilor și mai ales mutarea papalității pentru o scurtă perioadă la Avignon. Când Papa Nicolae al V-lea (1447-1455) revine la Roma hotărăște restaurarea bisericii. De aceea, ordonă demolarea Colosseumului și folosirea pietrei de acolo. Este extrasă o cantitate uriașă de piatră, dar în 1506, papa Iulius al II-lea (1503-1513) hotărăște demolarea vechii biserici și ridicarea alteia noi. Lucrările au durat 120 de ani și s-au desfășurat pe o perioadă în care au existat 20 de papi. Au participat cei mai de seamă artiști ai epocii, printre care Michelangelo și Bernini și biserica a fost sfințită de Papa Urban al VII-lea în 1626.

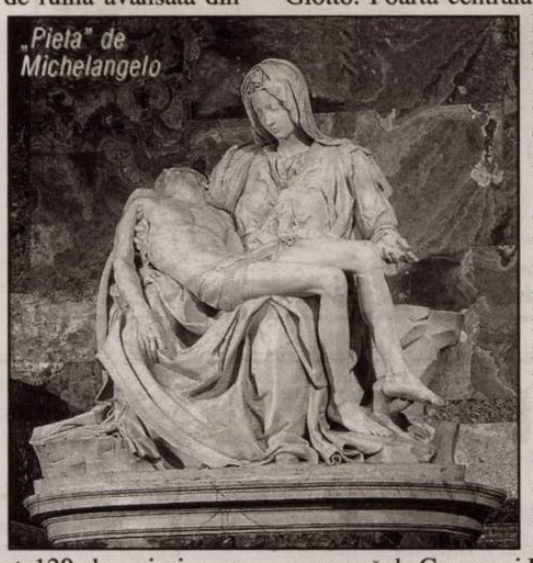

„Pieta" de Michelangelo

Este una dintre cele patru bazilici patriarhale din Roma, alături de Bazilica San Giovanni in Laterano, Bazilica Santa Maria Maggiore și Bazilica Sfântul Paul din afara zidurilor. Este una dintre cele mai mari biserici din lume – dacă nu cea mai mare – cu lungimea de 186 de metri, înălțimea cupolei de 119 metri și o suprafață de 15.000 m.p.

Fațada în stil baroc este dominată de statuile Mântuitorului, a sfântului Ioan Botezătorul și a 11 apostoli, statuia Sfântului Petru, fiind plasată în interior. În mijloc se află loggia binecuvântării papale, iar deasupra intrării este montat mozaicul „Navicella" de Giotto. Poarta centrală de bronz este opera lui Filarete, datând din 1445 de la vechea biserică, iar poarta din dreapta se deschide numai cu ocazii speciale.

Biserica este concepută după planul unei cruci latine, cu trei nave și în interior pot fi admirate o mulțime de statui și monumente funerare ridicate pe morminte ale papilor.

Cele mai cunoscute dintre ele sunt celebra „Pieta" de Michelangelo, grup statuar realizat din marmură de Carrara și Baldachinul de Bronz al Sfântului Petru, cu o înălțime de 29 de metri, proiectat de Bernini. Este amplasat deasupra altarului principal și se presupune că dedesubt este mormântul Apostolului. Tot în biserică poate fi admirat scaunul episcopal al Sfântului Petru și cunoscuta sa statuie din bronz. Din apropierea coloanelor de susținere a cupolei se poate coborî în cripta cu numeroase morminte.

Biserica este plasată într-o piață realizată de Bernini între 1656-1667, înconjurată de coloane semicirculare ale ordinului toscan care, împreună cu catedrala formează „cheia Sfântului Petru". În centru se află un obelisc roman, iar colonadele reprezintă frontiera de stat dintre Vatican și Italia.

Simboluri ale umanității

Oul pascal

Simbol al sărbătorii Sfintelor Paști oul (de obicei roșu) este mâncat sau dăruit, atribuindu-i-se o mulțime de puteri magice. Reprezentând Învierea, aduce – conform tradiției – bunăstare, noroc, sănătate și îl ocrotește de rele pe cel care îl folosește. Vopsitul ouălor vine din vremuri imemoriale, fiind cunoscut încă înainte de apariția creștinismului. Se pare că este originar din Persia, primul astfel de ou cunoscut fiind Oul de struț punic din secolele IV-III î.Hr. Coloratul ouălor în tradiția precreștină s-a răspândit apoi în Armenia, Rusia, Grecia, zona mediteraneană.

Obiceiul folosirii ouălor colorate ține de mitul cosmogonic.

În creștinism ouăle roșii au fost legate de ultima zi din viața pământească a Mântuitorului.

Folclorul conservă mai multe legende în acest sens. Cea mai răspândită relatează faptul că Maica Domnului a așezat un coș cu ouă lângă crucea Fiului ei și acestea s-au înroșit de la sângele care picura din rănile lui Iisus.

Vălul Veronicăi

Veronica este un personaj biblic legendar. Numele ei provine din cel macedonean Berenike, însemnând „purtătoarea victoriei".

Pe Via Dolorosa, drumul pe care mergea Iisus cu crucea în spinare, ea a oferit Mântuitorul năframa sa, cu care El și-a șters fața scăldată în sudoare. Potrivit tradiției chipul Său s-a întipărit pe pânza considerată prima icoană din lume. Năframa este cunoscută și sub numele de „Chipul cel nefăcut de mână".

Pânza respectivă a apărut în lume mult timp după Răstignirea lui Iisus și multă vreme a fost considerată cea mai prețioasă relicvă a lumii creștine. Se păstrează în Domul San Pietro din Vatican construit în anul 1506.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Un ciclist „nebun”

Cicliştii de performanţă se ştie că sunt unii dintre cei mai „nebuni” (se poate citi şi „curajoşi”) dintre sportivi, atât în probele de viteză de pe pistele stadioanelor, cât şi în cadrul marilor tururi în care rezistenţa lor fizică sfidează limitele umane. Alţii însă, mai însetaţi de un plus considerabil de adrenalină, ajung să sfideze şi legile fizicii, şi închipuirea omului, ba chiar şi emoţiile spectatorilor care îi privesc cu răsuflarea tăiată şi cu inimile bătând de zece ori mai repede.

Fost campion la viteză, italianul Vittorio Brumotti se pare că este cel mai îndrăzneţ în acest domeniu, datorită ultimei sale performanţe. Dar nici pe pistă, nici pe şosea. La 38 de ani, el s-a gândit să „schimbe” legea gravitaţiei terestre şi ideea de asumare a riscului vieţii. Pentru aceasta, s-a apucat cu sârg să facă ciclism pe cărările muntoase cele mai înguste, de obicei aflate pe buză de prăpastie, acolo unde cea mai mica mişcare greşită costă viaţa. Dar pentru Vitto nimic nu pare prea dificil ori înfricoşător. Astfel că s-a căţărat (pe două roţi, evident!) pe podul Artuby, la 180 de metri deasupra abisului cheilor Verdun şi a pedalat liniştit pe vârful îngust al structurii metalice al unei clădiri din Milano. O plimbare de plăcere – a comentat el. Mă rog, pentru cine îşi permite o astfel de plăcere... *(A.N.P.)*

Un şarpe în pantof

Unul dintre basmele copilăriei noastre ne povestea despre „Motanul încălţat” cel cu mintea brici. Ne putem întreba însă de ce nu ar fi la fel de isteţ şi un animal din cu totul altă specie; de pildă, un şarpe. Bine, s-ar invoca ideea legată de cizme, adică reptila nu ar avea cum să poarte faimoasele cizme „pisiceşti”, pur şi simplu fiindcă nu se află în posesia unor picioare. Totuşi, o australiancă a constatat cu uimire că un piton foarte inventiv a găsit soluţia: a schimbat cizmele cu pantofii. Pantofii femeii, mă rog...

Moira Boxall tocmai se întorsese acasă din Queensland, după un zbor cu avionul de peste 15.000 de kilometri, venind în Glasgow, Scoţia. „E un şarpe în pantoful meu!” – a exclamat ea, după ce şi-a deschis geamantanul şi şi-a scos încălţările aduse din călătoria turistică. De fapt, în primul moment, crezuse că fiica sa şi prietenul acesteia voiseră să facă o glumă aşa, mai nesărată, dar când a văzut că „jucăria” se mişcă singură a cam băgat-o pe mânecă. A luat grijulie pantoful în care plimbăreţul piton încă încerca să-şi facă siesta după lungul zbor şi schimbarea fusului orar, l-a dus în grădină, l-a aşezat sub un ghiveci şi a aşteptat cuminte sosirea angajaţilor Societăţii pentru prevenirea cruzimii faţă de animale.

Spre uşurarea Moirei, cum ea nu e nici pe departe „un Piedone” feminin, s-a dovedit că şarpele era unul micuţ, din moment ce încăpuse în insolitul culcuş. Mai mult, el aparţinea unei specii neveninoase, astfel că nu-i pusese acesteia viaţa în pericol. Acum, problema e a lui, după ce a comis multiple infracţiuni: intrarea frauduloasă în Scoţia, zborul fără legitimaţie de călătorie şi, de bună seamă, însuşirea necuvenită a unui lucru străin. Iar în Marea Britanie hoţia chiar se pedepseşte. *(A.N.P.)*

Tâlhar pe scuter

Pe una dintre străzile din Cannes o turistă mergea liniştită în maşina ei decapotabilă. La stopuri se oprea să facă fotografii, fără să exagereze. Dintr-o dată a văzut rulând alături de ea un scuter pe care erau doi tineri. Pe neaşteptate cei doi au sărit în maşină şi au început s-o lovească violent cu căştile pe care le aveau în mână.

Femeia a reuşit să oprească maşina dar a căzut pe banchetă aproape leşinată. Când şi-a revenit şi-a dat seama că cei doi au dispărut cu ceasul ei care valora 150.000 de euro. Şi-a controlat telefonul şi a observat că reuşise să prindă într-o fotografie imaginea celor doi pe motocicletă. Însoţită de câţiva martori, care asistaseră la bătlie, femeia s-a dus la poliţie.

Fotografia le-a fost de mare ajutor oamenilor legii care îi urmăreau pe cei doi tâlhari pe două roţi de multă vreme, fără a şti cum arată.

Acum prinderea lor s-a dovedit foarte uşoară, cu toate că cei doi îşi abandonaseră scuterul. (I.S.)

Cu ce nas ieşiţi în lume?

Deşi are cu totul alt înţeles decât cel direct, binecunoscuta zicere despre imaginea persoanei care intră într-un anumit mediu social poate fi glisată şi către organul propriu-zis al mirosului. Aşa vor fi gândit mai mulţi indivizi cu iniţiativă şi cu umor, când au înfiinţat primul club internaţional al nasurilor. Cu titlu informativ cel puţin pentru amatori, precizăm că acesta funcţionează în Germania, iar de curând şi-a ales şi liderul – cum să-i spunem: director? preşedinte? poate premier sau patron? – în persoana olandezului Hans Roest, care locuieşte în oraşul Leiderdorp din Ţările de Jos.

A fost „o mare sărbătoare plină de fraternitate”, cum s-a exprimat însuşi (prea)fericitul ales, care a avut de înfruntat nasuri remarcabile din ţara sa, dar şi din Suedia, Italia şi Germania. Precizăm că insolita competiţie a fost „pe bune”, juriul neglumind deloc cu eventualele tentative de „dopaj” ad-hoc. Căci, veţi crede sau nu, oficialii chiar au descoperit un asemenea caz, un concurent introducându-şi în nări un fel de proteze improvizate, pentru a-l face mai impozant. Dar, să nu uităm: dimensiunile meritorii ale onorabilului organ olfactiv al lui Hans, măsurate riguros cu şublerul (!), au fost fix 65,9 milimetri lungimea şi 52,52 lăţimea la baza nărilor. A existat şi o competiţie similară pentru doamne, dar, pesemne dintr-un exces de decenţă şi respect, organizatorii au anunţat doar câştigătoarea, în persoana bavarezei Susanna Kloiber. Ar fi cazul totuşi să fim corecţi şi să ne amintim, măcar după două milenii, şi de nasul frumoasei regine a Egiptului Antic, faimoasa Cleopatra! *(A.N.P.)*

Rodeo cu motostivuitorul

Măcar de prin filmele americane, ştim că un fel de sport curios ce necesită curaj, rezistenţă fizică, prezenţă de spirit, antrenament etc., care ar putea fi comparat cumva cu corrida, este rodeo. Nu vorbim despre o luptă propriu-zisă, decât cu propriile temeri, omul care are cutezanţa să călărească un cal sălbatic ori un taur furios trebuind să se menţină cât mai mult timp în şaua de pe spinarea animalului, aşezată împotriva voinţei acestuia. Asta, ziceam, se-ntâmplă prin America, dar un francez a ales să schimbe de unul singur regulile de bază ale jocului, înlocuind pe loc taurul, calul sau ce-ar fi fost el. Poate că îi lipsea şi animalul corespunzător, însă foarte clar este că omul nostru avea un aşa-zis atu major: o alcoolemie care îi dăduse o doză considerabilă de curaj şi de iniţiativă.

Carevasăzică, bărbatul de 37 de ani era beat-cui, cum se spune la noi direct. Şi, cum avea chef de distracţie, s-a gândit la o joacă nemaivăzută: un rodeo urban, nicăieri altundeva decât pe bulevardul Metz din oraşul Lille. Mai pe scurt, un echipaj al poliţiei locale a pornit în misiunea de a pune capăt aşa-zisului rodeo, dar nu mica le-a fost mirarea când au constatat că, în realitate, nu era vorba despre ceea ce credeau ei – tauri şi cai galopând nebuneşte prin oraş –, ci s-au lovit de o imagine desprinsă parcă din filmele cu extratereştri.

Sus-amintitul individ euforizat tocmai călărea nervos un... motostivuitor, executând cu el felurite mişcări acrobatice. S-au lămurit imediat că utilajul fusese niţeluş împrumutat de pe un şantier de construcţii din apropiere, aşa că au întrerupt distracţia şi l-au trimis pe protagonist să-şi încheie demonstraţia de curaj într-un loc foarte-foarte liniştit şi mai ales răcoros. *(A.N.P.)*